

Κωνσταντίνος Α. Καζαντζής
Γεωπόνος Τ.Ε. (MSc)

Μονογραφία ποικιλιών κερασιάς που αξιολογήθηκαν από το Τμήμα Φυλλοβόλων Οπωροφόρων Δένδρων Νάουσας (Ι.Γ.Β.Φ.Π.)

ΝΑΟΥΣΑ 2025

Κωνσταντίνος Α. Καζαντζής
Γεωπόνος Τ.Ε. (MSc)

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΚΕΡΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΦΥΛΛΟΒΟΛΩΝ ΟΠΩΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ (Ι.Γ.Β.Φ.Π.)
ISBN: 978-618-80367-9-6

ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Νιρβάνα 68 & Κουρτίδου 56-58, 11145 Αθήνα τηλ.: 2108392000, www.elgo.gr

ΙΓΒΦΠ ΤΦΟΔΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΝΕΤΙΚΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΦΥΤΟΓΕΝΕΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΦΥΛΛΟΒΟΛΩΝ ΟΠΩΡΟΦΟΡΩΝ
ΔΕΝΔΡΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΝΕΤΙΚΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΦΥΤΟΓΕΝΕΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΦΥΛΛΟΒΟΛΩΝ ΟΠΩΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ

Σ.Σ. Ναούσης 38, 59200 Νάουσα

Τηλ.: 2332041548, e-mail: ddft@elgo.gr, www.pomologyinstitute.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ – “ΔΗΜΗΤΡΑ”
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΝΕΤΙΚΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΦΥΤΟΓΕΝΕΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΦΥΛΛΟΒΟΛΩΝ ΟΠΩΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

**ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΚΕΡΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΦΥΛΛΟΒΟΛΩΝ ΟΠΩΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ (Ι.Γ.Β.Φ.Π.)**

**Κωνσταντίνος Α. Καζαντζής
Γεωπόνος Τ.Ε. (MSc)**

ΝΑΟΥΣΑ 2025

Κωνσταντίνος Α. Καζαντζής
Γεωπόνος Τ.Ε. (MSc)

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΚΕΡΑΣΙΑΣ ΠΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΤΜΗΜΑ
ΦΥΛΛΟΒΟΛΩΝ ΟΠΩΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ (Ι.Γ.Β.Φ.Π.)
ISBN: 978-618-80367-9-6

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

Νιρβάνα 68 & Κουρτίδου 56-58, 11145 Αθήνα τηλ.: 2108392000, www.elgo.gr

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΝΕΤΙΚΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΦΥΤΟΓΕΝΕΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΦΥΛΛΟΒΟΛΩΝ ΟΠΩΡΟΦΟΡΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ

Σ.Σ. Ναούσης 38, 59200 Νάουσα

Τηλ.: 2332041548, e-mail: ddft@elgo.gr, www.pomologyinstitute.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	ΣΕΛΙΔΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ	5
ΓΕΝΙΚΑ	8
ΜΕΡΟΣ Ι	
ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΚΕΡΑΣΙΑΣ ΕΓΧΩΡΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ	9
A. ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ	10
B. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ	13
ΜΕΡΟΣ ΙΙ	
ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΚΕΡΑΣΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	59
A. ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ	60
B. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ	72
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	278
ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΚΕΡΑΣΙΑΣ	282
1. ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΕΓΧΩΡΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ	282
2. ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	283

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στη μονογραφία αυτή παρουσιάζεται η αξιολόγηση και τα χαρακτηριστικά που εμφάνισαν οι ποικιλίες κερασιάς, που εγκαταστάθηκαν σε πειραματικές συλλογές στα Αγροκτήματα του Τμήματος Φυλλοβόλων Οπωροφόρων Δένδρων Νάουσας (πρώην Ινστιτούτο Φυλλοβόλων Δένδρων), του Ινστιτούτου Γενετικής Βελτίωσης και Φυτογενετικών Πόρων, στις περιοχές Νάουσας και Σκύδρας, από το 1970 μέχρι το 2024.

Θα πρέπει να σημειωθεί, ότι μεγάλος όγκος των εργασιών περιγραφής και αξιολόγησης ποικιλιών κερασιάς, πιστώνεται στον εκλιπόν Ερευνητή του τότε Ινστιτούτου Φυλλοβόλων Δένδρων Νάουσας, κύριο Χατζηχαρίση Ιωάννη, ο οποίος προσέφερε τα μέγιστα στον εκσυγχρονισμό και εδραίωση της κερασοκαλλιέργειας στη χώρα μας.

Περιγράφονται 183 ποικιλίες κερασιάς όλων των κατηγοριών και διαφόρων περιοχών προέλευσης. Πολλές νεοδιαδιδόμενες ποικιλίες αυτή τη στιγμή, δεν συμπεριλαμβάνονται στη μονογραφία γιατί δεν τελείωσε η αξιολόγησή τους. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αξιολόγηση είναι μια μακροχρόνια διαδικασία που στηρίζεται στους μέσους όρους ετών πλήρους παραγωγής των δένδρων.

Από αυτές, 34 ποικιλίες κερασιάς είναι εγχώριας προέλευσης, που καλλιεργούνταν ή καλλιεργούνται ακόμα σε διάφορες περιοχές της χώρας μας και παρουσιάζουν τοπικό ή γενικότερο εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον. Οι περισσότερες ποικιλίες εξ' αυτών είχαν επισημανθεί, συλλεχθεί και αξιολογηθεί από το Ι.Φ.Δ. (νυν Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.), από τον πρώην Ερευνητή του ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. κύριο Χατζηχαρίση Ιωάννη, στα πλαίσια προγράμματος συλλογής και αξιολόγησης γενετικού υλικού πυρηνοκάρπων, σε συνεργασία με το I.B.P.G.R.

Οκτώ ποικιλίες εξ αυτών ανήκουν στην κατηγορία των γαλανών. Μία ποικιλία, η Μίεζα, είναι δημιουργία του Ινστιτούτου Φυλλοβόλων Δένδρων, πέντε ποικιλίες είναι κλώνοι άλλων ποικιλιών, δύο είναι παραλλαγές ποικιλιών και τρεις, τα Πρώιμα Κολυνδρού, τα Μπακιρτζέικα και η Λεμονίδη, κατά πάσα πιθανότητα παραλλαγές άλλων, ξένης προέλευσης ποικιλιών.

Διεθνής δημοσίευση έχει γίνει για όλες τις γαλανές εγχώριας προέλευσης ποικιλίες και τις κόκκινες Μπακιρτζέικα, Βασιλειάδη και Τσολακέικο, ενώ παρουσιάστηκαν αναλυτικά στη χώρα μας οι ποικιλίες Κόκκινα Αναστασιάς, Μαύρα Αναστασιάς, Βασιλειάδη, Λεμονίδη και Μίεζα στο περιοδικό «Γεωργία-Κτηνοτροφία», σε τρία δημοσιεύματα το 2009, 2010 και 2011, καθώς και η ποικιλία Τσολακέικο στο περιοδικό «ΔΗΜΗΤΡΑ» το 2015.

Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. διατηρεί στις συλλογές του και τις εγχώριες ποικιλίες Χίου (Πετροκερασιά Πελινναία), Τραγανό Λέσβου, Μαύρα Αγιάσου, Ευρώπης (κόκκινα), Κεράσι Σάμου (Πλάτανος), Λευκό Ιωαννίνων, Πάπιγκο, Αραπάκι, Μαράσκι και Πολίτικο ή Ζωναράτο αλλά δεν έχει αποπερατωθεί ακόμη η αξιολόγησή τους. Οι τελευταίες συλλέχθηκαν από τα στελέχη του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Δρ. Παυλίνα Δρογούδη και Κωνσταντίνο Καζαντζή στα πλαίσια του προγράμματος “Fruitrees2Safeguard”, που συνχρηματοδοτήθηκε από την Ε.Ε. και εθνικούς πόρους, μέσω του Ε.Π. ‘Ανταγωνιστικότητα, Επιχειρηματικότητα & Καινοτομία’.

Από τις 149 ξένης προέλευσης ποικιλίες, τα χαρακτηριστικά των 45 ποικιλιών έχουν περιγραφεί σε δύο δημοσιεύματα που έχουν γίνει στο περιοδικό «Γεωργική Έρευνα» το 1981 και 1987, τα χαρακτηριστικά 60 ποικιλιών, έχουν περιγραφεί σε δέκα δημοσιεύματα που έχουν γίνει στο περιοδικό «Γεωργία-Κτηνοτροφία» το 2009, 2010, 2019, 2021, 2022 και 2023 ενώ τα χαρακτηριστικά που εμφάνισαν στη χώρα μας 39 ποικιλίες κερασιάς ξένης προέλευσης περιγράφηκαν για πρώτη φορά, στην πρώτη έκδοση αυτής της μονογραφίας το 2013.

Δεκαέξι ποικιλίες εξ αυτών ανήκουν στην κατηγορία των γαλανών και τέσσερις στην κατηγορία των κίτρινων ποικιλιών. Επτά ποικιλίες είναι κλώνοι και τέσσερις ποικιλίες είναι παραλλαγές, άλλων γνωστών ποικιλιών. Οι ποικιλίες Ziraat και Τούρκικα υποθέτουμε ότι είναι η ίδια ποικιλία και υπάρχει πιθανότητα η Durona di Cesena να είναι παραλλαγή της Τραγανά Εδέσσης.

Οι περιοχές καταγωγής των ποικιλιών, εντός παρενθέσεως το πλήθος τους, με φθίνουσα σειρά είναι: Ιταλία (39), Καναδάς (26), Η.Π.Α. (26), Γαλλία (20), Βουλγαρία (9), Γερμανία (7), Ουγγαρία (3), Άγνωστης προέλευσης (3), Αγγλία (3), Ρουμανία (3), Τσεχία (3), Ευρωπαϊκής προέλευσης γενικά (2), Τουρκία (2), Ελβετία (1), Ουκρανία (1) και Ιράν (1).

Οι αξιολογότερες από αυτές έχουν διαδοθεί στη χώρα μας και συμμετέχουν στον κορμό σύνθεσης των καλλιεργούμενων ποικιλιών κερασιάς σε εμπορική κλίμακα ή συμπεριλαμβάνονται στα προγράμματα αναδιάρθρωσης ποικιλιών κερασιάς του ΥΠ.Α.Α.Τ. Πολλές επίσης έχουν συμπεριληφθεί στα προγράμματα γενετικής βελτίωσης ποικιλιών κερασιάς του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. διατηρεί στις συλλογές του και τις ξένης προέλευσης ποικιλίες Royal Tioga, Narana, Swing, Cassandra, Aida, Vanda, Felicita, Justyna, Irena, Santina, Royal Lafayette, Denfer, Folfer, Ferdouce, Fertille, Babelle, Balrine κ.ά. αλλά δεν έχει αποπερατωθεί ακόμη η αξιολόγησή τους.

Η περιγραφή των χαρακτηριστικών στηρίζεται στις λίστες που έχει συντάξει η UPOV, το CPVO, το IPGRI, το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Γενετικού Υλικού Πυρηνοκάρπων και το Ινστιτούτο Ελέγχου Ποικιλιών της χώρας μας, για να μπορεί να χρησιμοποιηθεί και από αυτούς τους φορείς, πλην της επιστημονικής κοινότητας και των παραγωγών κερασιάς.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Οι πειραματικές συλλογές αξιολόγησε δύο Αγροκτήματα του Ινστιτούτου Φυλλοβόλων Δένδρων, στο Κεντρικό Αγρόκτημα Ναούσης και στο Αγρόκτημα του Παραρτήματος Σκύδρας (το οποίο ήταν ενεργό έως το 2011).

Οι ποικιλίες κερασιάς παλαιότερα (έως το 2013) ήταν όλες εμβολιασμένες σε σπορόφυτα αγριοκερασιάς (*Pr. avium* L.) αλλά αργότερα συμμετείχαν και άλλα υποκείμενα στις φυτεύσεις, ευρέως διαδεδομένα σήμερα. Οι φυτεύσεις γίνονταν σε δύο επαναλήψεις, από τρία δένδρα στην κάθε επανάληψη. Οι αποστάσεις φύτευσης των δένδρων ήταν από 6 x 6 m έως 7 x 7 m (ανάλογα τη συλλογή που βρίσκονταν) και η διαμόρφωση της κόμης αυτών, σε ανοικτό κύπελλο.

Οι καλλιεργητικές φροντίδες ήταν οι ίδιες, σε όλες τις συλλογές.

Οι παρατηρήσεις λαμβάνονταν σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα και τα χαρακτηριστικά αυτών καταγράφονταν σύμφωνα με τις λίστες της UPOV, του CPVO, του IPGRI, του Ευρωπαϊκού Δικτύου Γενετικού Υλικού Πυρηνοκάρπων και του Ινστιτούτου Ελέγχου Ποικιλιών της χώρας μας.

Έδαφος: Από την εδαφολογική μελέτη που έκανε το Ινστιτούτο Εδαφοϋδατικών Πόρων (πρώην Ινστιτούτο Εδαφολογίας Θεσσαλονίκης) στα αγροκτήματα του Ινστιτούτου πάρθηκαν τα στοιχεία εκείνα που αφορούν τα αγροτεμάχια στα οποία φυτεύθηκαν οι συλλογές κερασιάς.

Το έδαφος του Κεντρικού Κτήματος έχει βάθος 150 cm. Το υπέδαφος αποτελείται από μαργώδη ασβεστόλιθο ή από στρώσεις λίθων και χαλίκων, με λίγο μόνο λεπτόκοκκο υλικό μεταξύ τους. Η μηχανική σύσταση είναι βαριά, αλλά υπάρχει σαφής δομική συγκρότηση σε κόκκους, που εξασφαλίζει μέχρι ένα σημείο τη στράγγιση. Η αντίδραση του εδάφους είναι σε όλη τη μάζα ουδέτερη, μέχρι ελαφρά αλκαλική (Πίνακας 1).

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Αποτελέσματα αναλύσεως εδαφοδειγμάτων, από ορύγματα παρατηρήσεων, του αγροτεμαχίου του Κεντρικού Κτήματος Ναούσης.

Τομή	Βάθος στρώσεως (cm)	Μηχανική ανάλυση			Χαρακτηριστικά μηχανικής σύστασης	Ελεύθερο CaCO ₃ %	pH	Οργανική ουσία	Ολικό άζωτο mg/100gr	Νερό κορεσμού %	Υπόλοιπο σε 25°C ECx10 ³ εκχ. κορ.
		άμμος	ιλύς	άργιλλος							
1	0-40	41,4	25,0	33,6	CL**	4,7	7,60	-	-	-	-
2	0-95	30,4	25,2	44,4	C*	0	7,50	0,88	73	65	<3
-	95-130	32,4	29,2	38,4	CL	7,8	7,80	0,55	49	59	<3
3	0-40	36,4	29,8	33,8	CL	0	7,15	1,77	120	51	<3

* C : Άργιλλος. **CL: Αργιλλοπηλός.

Το έδαφος του Κτήματος του Παραρτήματος Σκύδρας είναι βαθύ και στραγγίζει καλά. Το υπέδαφος σε πολλά σημεία είναι χαλικώδες. Η μηχανική σύσταση είναι μέση. Η αντίδραση του εδάφους είναι σε όλο το βάθος ελαφρά όξινη, μέχρι ελαφρά αλκαλική (Πίνακας 2).

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Αποτελέσματα αναλύσεως εδαφοδειγμάτων, από ορύγματα παρατηρήσεων, του αγροτεμαχίου του Παραρτήματος Σκύδρας.

Τομή	Βάθος στρώσεως (cm)	Μηχανική ανάλυση			Χαρακτηριστικά μηχανικής σύστασης	Ελεύθερο CaCO ₃ %	pH	Οργανική ουσία	Ολικό άζωτο mg/100gr	Νερό κορεσμού %	Υπόλοιπο σε 25°C ECx10 ³ εκχ. κορ.
		άμμος	ιλύς	άργιλλος							
1	0-80	36,4	29,2	34,4	CL**	0,9	7,50	0,78	61	61	<3
-	80-150	32,4	23,2	44,4	C*	0,5	8,06	0,33	-	79	<3
2	0-50	49,2	29,4	21,4	L***	1,2	7,66	0,83	39	35	<3
-	50-80	37,2	24,8	38,0	CL	0	7,52	0,40	47	61	<3
-	80-180	38,0	20,6	41,4	C	1,0	7,46	-	-	61	<3

* C : Άργιλλος. **CL: Αργιλλοπηλός. ***L : Πηλός

Κλίμα: Το κλίμα και των δύο περιοχών που εγκαταστάθηκαν οι συλλογές παρουσιάζει τα γενικά χαρακτηριστικά των πεδινών περιοχών της Βόρειας Ελλάδας, που γειτνιάζουν με μεγάλους ορεινούς όγκους ή βρίσκονται στις υπώρειές τους.

Από τα μετεωρολογικά στοιχεία των τελευταίων 40 χρόνων που κρατά το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. (1983-2023), προκύπτουν τα παρακάτω δεδομένα για το κλίμα του Κεντρικού Αγροκτήματος Νάουσας:

ΥΨΟΜΕΤΡΟ	145 m
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΛΑΤΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ	40° 62'
ΜΗΚΟΣ	22° 11'
ΜΕΣΗ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗ	685 mm
ΜΕΣΗ ΕΤΗΣΙΑ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΑΕΡΟΣ	16,0°C
ΘΕΡΜΟΤΕΡΟΣ ΜΗΝΑΣ	ΙΟΥΛΙΟΣ
ΨΥΧΡΟΤΕΡΟΣ ΜΗΝΑΣ	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΜΕΣΗ ΜΕΓΙΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΑΕΡΟΣ ΘΕΡΜΟΤΕΡΟΥ ΜΗΝΑ	31,9°C
ΜΕΣΗ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΑΕΡΟΣ ΨΥΧΡΟΤΕΡΟΥ ΜΗΝΑ	1,0°C
ΕΤΗΣΙΟ ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΙΚΟ ΕΥΡΟΣ	30,9°C
ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ	43,5°C
ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ	-12,5°C
ΒΙΟΚΛΙΜΑΤΙΚΟΣ ΟΡΟΦΟΣ	ΥΠΟΨΓΡΟΣ ΜΕ ΜΕΤΡΙΑ ΨΥΧΡΟΥΣ ΧΕΙΜΩΝΕΣ

Εκτός των παραπάνω στοιχείων που χαρακτηρίζουν το κλίμα της περιοχής Ναούσης, για το μικροκλίμα του Κεντρικού Αγροκτήματος θα πρέπει να σημειωθούν και τα παρακάτω στοιχεία που καταγράφηκαν από τα μετεωρολογικά δεδομένα στα τελευταία 40 χρόνια:

Οι θερμοκρασίες κυμάνθηκαν κατά τους θερινούς μήνες από 5,5°C οι ελάχιστες μέχρι 43,5°C οι μέγιστες και κατά τους χειμερινούς από -12,5°C οι ελάχιστες μέχρι 26°C οι μέγιστες. Απόλυτη ελάχιστη -12,5°C (Δεκέμβριος 2001), απόλυτη μέγιστη 43,5°C (Ιούλιος 2007).

Ισχυροί παγετοί σπάνια σημειώνονται κατά τη βλαστική περίοδο των δένδρων. Μέση σχετική υγρασία 30-70% κατά τους θερινούς μήνες και 70-90% κατά τους χειμερινούς.

Οι βροχοπτώσεις κυμάνθηκαν από 418,5 mm την πιο ξηρή χρονιά (1989), μέχρι 1132 mm την πιο βροχερή χρονιά (2002). Συχνά κατά το Μάιο και τον Ιούνιο σημειώνονται βροχοπτώσεις με δυσμενείς επιπτώσεις στον καρπό.

Η εξάτμιση κυμαίνονταν από 80 mm μέχρι 200 mm το χρόνο. Άνεμοι πνέουν ασθενείς, σπάνια ισχυροί.

Από τα μετεωρολογικά στοιχεία των ετών 1975-2005 (έως τότε υπήρχαν συλλογές αξιολόγησης ποικιλιών κερασιάς στο Παράρτημα Σκύδρας) που κρατά το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., προκύπτουν τα παρακάτω κλιματικά δεδομένα για το Αγρόκτημα του Παραρτήματος Σκύδρας:

ΥΨΟΜΕΤΡΟ	59 m
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ ΠΛΑΤΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟ	40° 79'
ΜΗΚΟΣ	22° 13'
ΜΕΣΗ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΗ	637 mm
ΜΕΣΗ ΕΤΗΣΙΑ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΑΕΡΟΣ	15,4 °C
ΘΕΡΜΟΤΕΡΟΣ ΜΗΝΑΣ	ΙΟΥΛΙΟΣ
ΨΥΧΡΟΤΕΡΟΣ ΜΗΝΑΣ	ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
ΜΕΣΗ ΜΕΓΙΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΑΕΡΟΣ ΘΕΡΜΟΤΕΡΟΥ ΜΗΝΑ	31,0 °C
ΜΕΣΗ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΑΕΡΟΣ ΨΥΧΡΟΤΕΡΟΥ ΜΗΝΑ	0,6 °C
ΕΤΗΣΙΟ ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΙΚΟ ΕΥΡΟΣ	30,4 °C
ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ	40,5 °C
ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ	-12,5 °C
ΒΙΟΚΛΙΜΑΤΙΚΟΣ ΟΡΟΦΟΣ	ΥΠΟΨΓΡΟΣ ΜΕ ΜΕΤΡΙΑ ΨΥΧΡΟΥΣ ΧΕΙΜΩΝΕΣ

Εκτός των παραπάνω στοιχείων που χαρακτηρίζουν το κλίμα της περιοχής Σκύδρας, για το μικροκλίμα του Αγροκτήματος του Παραρτήματος Σκύδρας θα πρέπει να σημειωθούν και τα παρακάτω στοιχεία που καταγράφηκαν από τα μετεωρολογικά δεδομένα κατά έτη 1975-2005:

Οι θερμοκρασίες κυμάνθηκαν κατά τους θερινούς μήνες από 5,5°C οι ελάχιστες μέχρι 40,5°C οι μέγιστες και κατά τους χειμερινούς, από -12,5°C οι ελάχιστες μέχρι 23°C οι μέγιστες.

Απόλυτη ελάχιστη -12,5°C (Δεκέμβριος 2001), απόλυτη μέγιστη 40,5°C (Αύγουστος 1994).

Ισχυροί παγετοί σπάνια σημειώνονται κατά τη βλαστική περίοδο των δένδρων. Μέση σχετική υγρασία 30-60% κατά τους θερινούς μήνες και 60-85% κατά τους χειμερινούς.

Οι βροχοπτώσεις κυμάνθηκαν από 410 mm την πιο ξηρή χρονιά (1989), μέχρι 1131 mm την πιο βροχερή χρονιά (2002). Συχνά κατά το Μάιο και τον Ιούνιο σημειώνονται και εδώ βροχοπτώσεις με δυσμενείς επιπτώσεις στον καρπό.

Η εξάτμιση κυμαίνονταν από 70 mm μέχρι 150 mm το χρόνο.

Άνεμοι έπνεαν συχνά, σπάνια ισχυροί, κυρίως βόρειοι.

ΓΕΝΙΚΑ

Όλες οι ποικιλίες κερασιάς που περιγράφονται ανήκουν στο είδος *Prunus avium* L.

Στις ποικιλίες κερασιάς περιλαμβάνονται όλες οι κατηγορίες αυτών, ως προς το χρώμα του καρπού και την τραγανότητα της σάρκας, που επικράτησε να διαχωρίζονται για πρακτικούς λόγους.

Κόκκινες ή μαύρες ποικιλίες, με κόκκινου έως μαύρου χρώματος επιδερμίδα και κόκκινη σάρκα.

Γαλανές ή ωχροέρυθρες, με κίτρινο χρώμα βάσεως στην επιδερμίδα και κόκκινο φωτεινό επίχρωμα, ενώ το χρώμα της σάρκας του καρπού είναι κιτρινόλευκο.

Κίτρινες ή χρυσές ποικιλίες, με κίτρινο χρώμα βάσεως και καθόλου επίχρωμα και χρώμα σάρκας λευκοκίτρινο.

Μαλακόσαρκες ποικιλίες, που ανήκουν στην Ιουλιανή παραλλαγή και τραγανόκαρπες, που ανήκουν στην παραλλαγή Duracina ή ελληνιστί Τραγανά.

Ο καρπός των τραγανών ποικιλιών κερασιάς, χρησιμοποιείται κυρίως για νωπή κατανάλωση και μεταποίηση σε κομπόστα, ενώ των μαλακόσαρκων για μεταποίηση σε χυμό και δευτερευόντως για νωπή κατανάλωση.

Για μεταποίηση σε κομπόστα, ζαχαροπλαστική χρήση και λοιπά παρασκευάσματα, που απαιτείται ολόκληρος ο καρπός, προτιμούνται οι γαλανές τραγανόκαρπες ποικιλίες, που δεν χρειάζονται αποχρωματισμό.

Οι κίτρινες ποικιλίες έχουν περιορισμένη χρήση, γιατί υστερούν συνήθως σε μέγεθος, αλλά και στα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του καρπού.

Όσον αφορά τις αποδόσεις στην κερασιά, οι ποικιλίες ταξινομήθηκαν βάσει των μέγιστων αποδόσεων ανά δένδρο, εμβολιασμένο σε standard υποκειμένο και διαμορφωμένο σε κύπελο, στις εξής κατηγορίες: πολύ μεγάλων αποδόσεων (100 kg και άνω), μεγάλων αποδόσεων (75-100 kg), μέτριων αποδόσεων (50-75 kg), μικρών αποδόσεων (40-50 kg) και πολύ μικρών αποδόσεων (κάτω των 40 kg). Από το 2011 και μετά όμως, οι αποδόσεις των δένδρων κερασιάς των εξεταζόμενων ποικιλιών, υπολογίζονται με την επικρατούσα διεθνώς μέθοδο, της αναγωγής της παραγωγής των δένδρων στο εμβαδόν της επιφάνειας της τομής του κορμού, διαιρώντας την παραγωγή με το εμβαδόν (kg/cm²). Βάσει της σχέσης αυτής οι αποδόσεις ταξινομήθηκαν στις παρακάτω κατηγορίες: Πολύ μεγάλων αποδόσεων (0,14 kg/cm² και άνω), μεγάλων αποδόσεων (0,12-0,13 kg/cm²), μέτριων αποδόσεων (0,10-0,11 kg/cm²), μικρών αποδόσεων (0,07-0,09 kg/cm²) και πολύ μικρών αποδόσεων (κάτω των 0,07 kg/cm²).

Σημαντικότερος λόγος για την αλλαγή του υπολογισμού της απόδοσης των ποικιλιών κερασιάς είναι η χρήση νέων υποκειμένων, χαμηλότερης ανάπτυξης από τα υποκειμένα αγριοκερασιάς, καθώς και η διαμόρφωση των δένδρων σε νέα συστήματα εντατικής καλλιέργειας, όπως το μονόκλωνο γραμμικό. Στα παρουσιαζόμενα γραφήματα αποδόσεων έγινε αναγωγή των στοιχείων σε kg ανά δένδρο, για την ομοιόμορφη παρουσίαση των δεδομένων και τη διευκόλυνση της σύγκρισης μεταξύ των ποικιλιών.

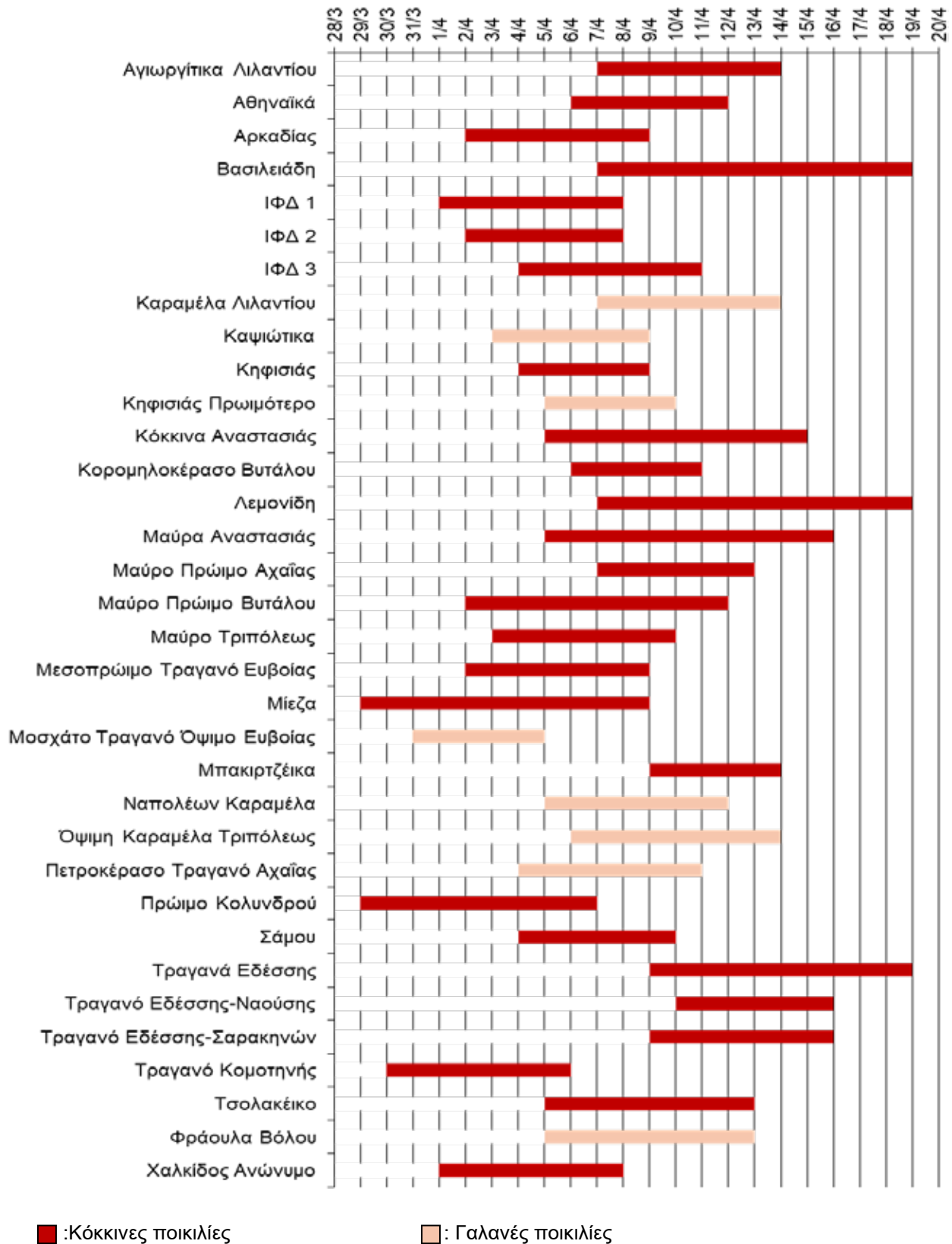
ΜΕΡΟΣ Ι

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΚΕΡΑΣΙΑΣ
ΕΓΧΩΡΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ

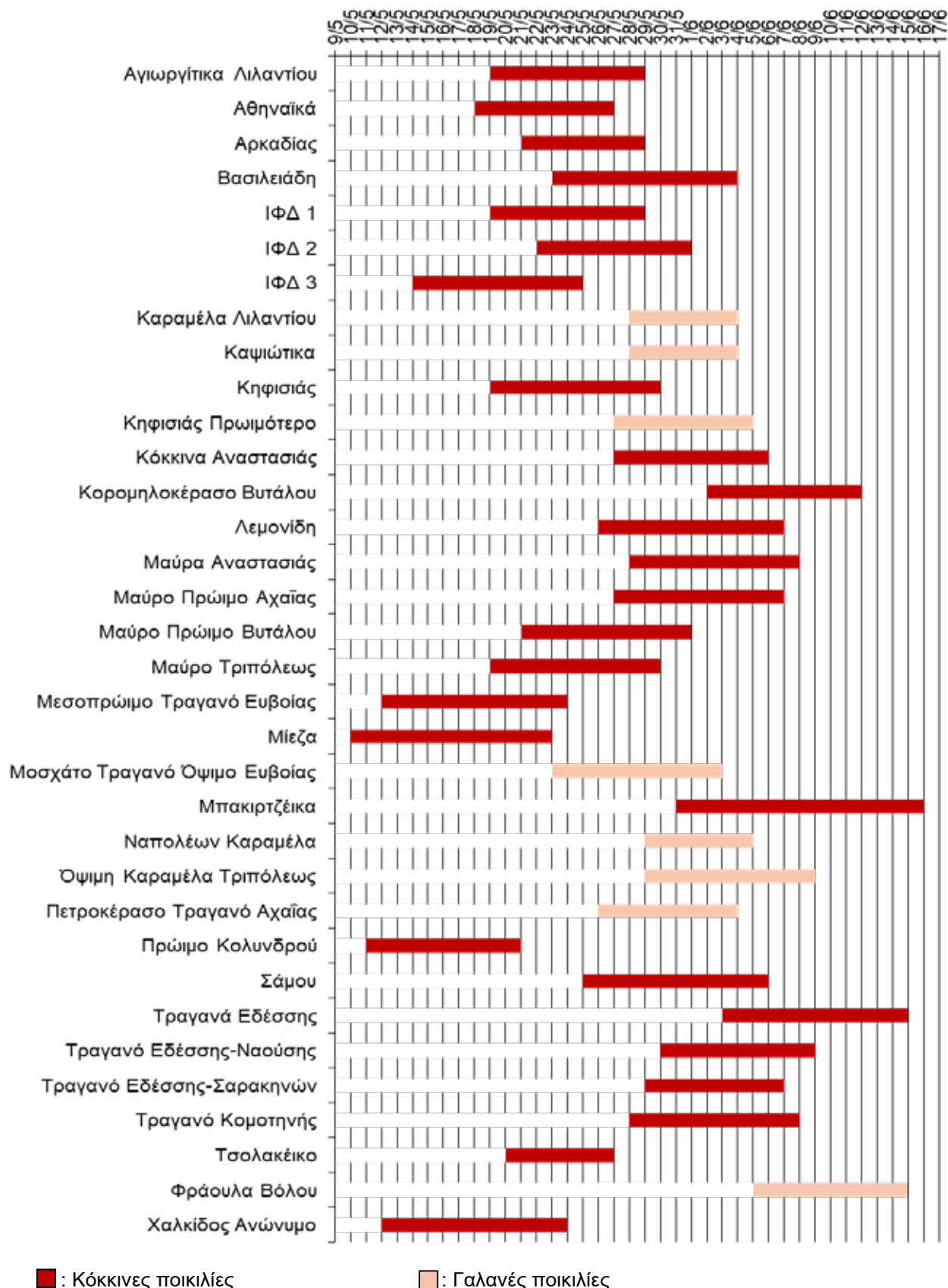
Α. ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ

Γράφημα 1

Περίοδος άνθισης ποικιλιών κερασιάς εγχώριας προέλευσης
(Μέσοι Όροι δεκαετίας).

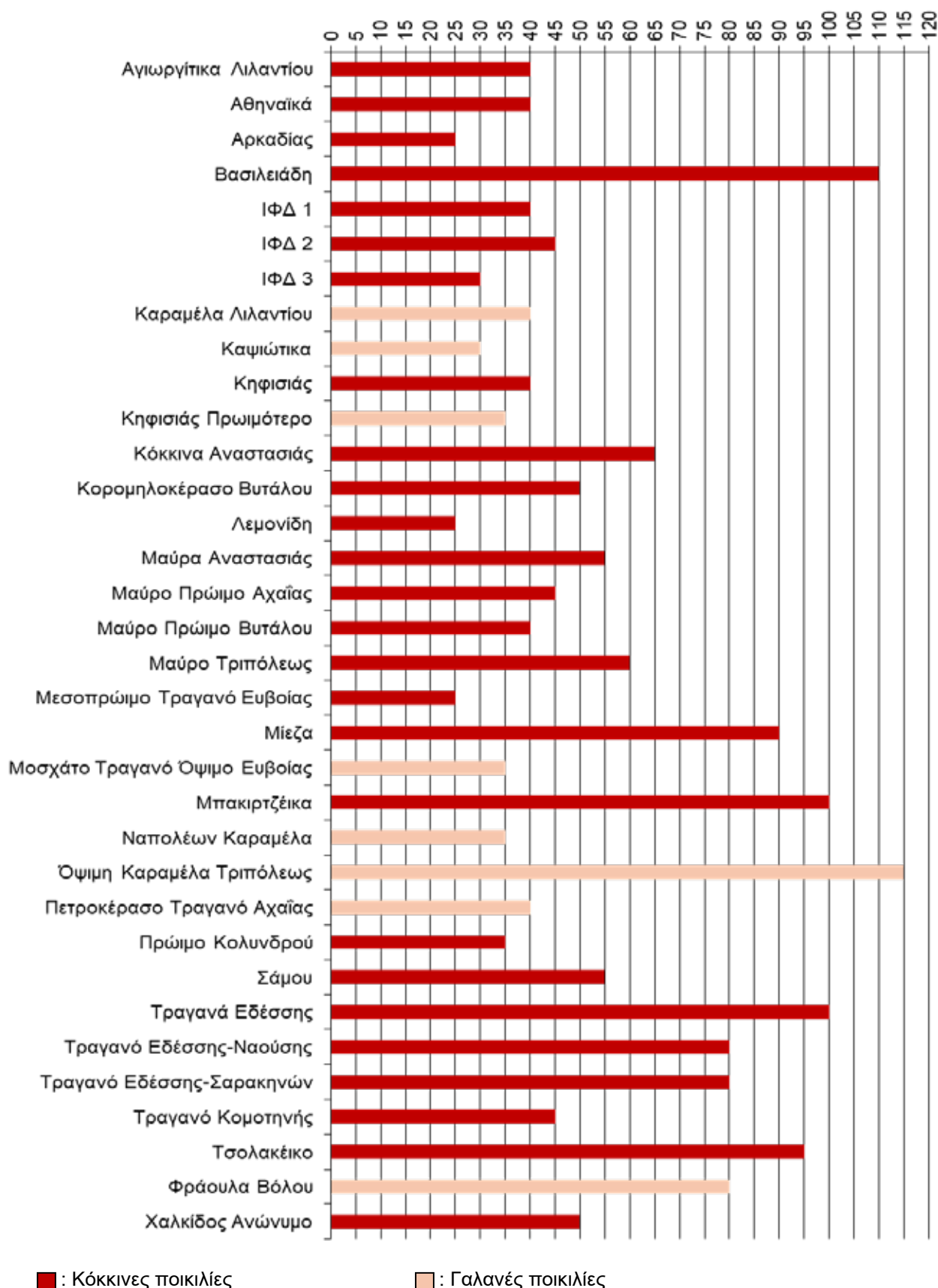

Γράφημα 2
 Περίοδος ωρίμανσης ποικιλιών κερασιάς εγχώριας προέλευσης
 (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

Γράφημα 3

Αποδόσεις σε kg ανά δένδρο ποικιλιών κερασιάς εγχώριας προέλευσης (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

Β. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ

ΑΓΙΩΡΓΙΤΙΚΑ ΛΙΛΑΝΤΙΟΥ

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Λιλαντίου Ευβοίας, όπου και καλλιεργούνται σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη. Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48. Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,3 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,67. Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται συνήθως στην κορυφή των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 7 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ωσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες. Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαυρονιού, πολύ μικρού μεγέθους (5,5 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο σχηματίζει κοιλότητα προς το μέρος της κοιλιάς και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι μαλακή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση μέτρια προς φτωχή. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,8 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια και φέρει λίγα βράκτια φύλλα, συνήθως δύο, στη βάση του.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 15 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,35 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₄S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXI, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Κηφισιάς και Βασιλειάδη, οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον για διάδοση και η σημασία της για καλλιέργεια ως τοπική ποικιλία, είναι περιορισμένη.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή της Αττικής, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών.

Δένδρο: Πολύ μεγάλο μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωντανή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οξύληκτη οδόντωση.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,0 cm) και είναι λεπτός στο πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,0.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 7 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαυριού, μικρού μεγέθους (5,8 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πεισμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλιάς και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο προς ροζ. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,1 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέση προς αδύνατη και δεν εμφανίζει βράκτια φύλλα στον ποδίσκο.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 17 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει μικρή προς μέτρια ευαισθησία στο σχίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,39 gr).

Το άκρο του είναι πεισμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/10,6.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον για διάδοση και η σημασία της για καλλιέργεια ως τοπική ποικιλία, είναι περιορισμένη. Παλιότερα η ποικιλία αυτή είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον, λόγω της πρώιμης εποχής ωρίμανσης. Ωριμάζε δύο έως τρεις ημέρες πρωιμότερα από την Κηφισιάς. Σήμερα υπάρχουν πολύ καλύτερες ποικιλίες στην ίδια εποχή ωρίμανσης.

ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιστημάνθηκε στην περιοχή της Αρκαδίας, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,6 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως ένας ανά φύλλο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,68.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 9 ως 11 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι ωοειδές.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μια βδομάδα νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται

σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαύρου – κόκκινου, μέτριου προς μεγάλο μεγέθους (6,6 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσο του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου προς μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι μικρή και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,2 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο, είναι μέτρια. Φέρει λίγα βράκτια φύλλα στον ποδίσκο, συνήθως ένα, στη βάση του.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, δύο εβδομάδες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,48 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,95.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η Αρκαδίας παρουσιάζει αξιολογικά χαρακτηριστικά, όσον αφορά την ποιότητα του καρπού και τα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά αυτού. Οι αποδόσεις της όμως είναι μικρές και δεν συνιστάται για διάδοση σε άλλες περιοχές της χώρας μας. Στην περιοχή της Αρκαδίας θα μπορούσε να συνεχίσει να καλλιεργείται για την κάλυψη τοπικών αναγκών.

Η ποικιλία παρουσιάζει και γενετικό ενδιαφέρον, όσον αφορά τα χαρακτηριστικά του καρπού και τον εγκλιματισμό της στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες και μπορεί να συμπεριληφθεί σε προγράμματα βελτίωσης ελληνικών ποικιλιών κερασιάς.

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2009.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιστημάνθηκε στην περιοχή Ροδοχωρίου Νάουσας του Νομού Ημαθίας, σε οπωρώνα του ιδιώτη Βασιλειάδη Παναγιώτη, προερχόμενη από παραφυάδα υποκειμένου αγριοκερασιάς. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 1999. Καλλιεργούνταν κυρίως στο Νομό Ημαθίας και είχε αρχίσει να εξαπλώνεται και στο Νομό Πέλλας αλλά σήμερα δεν έχει δυναμική φυτεύσεων.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή έως μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή έως πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες και σταθερές. Παρουσιάζει πολύ μεγάλη ευαισθησία στους ανοιξιάτικους παγετούς.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,45.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,3 cm) και είναι παχύς (0,20 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,67.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 1 ως 3 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία με τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό έως ωοειδές.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος με τους στήμονες.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες μετά από την Β. Burlat και τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 30,0% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,0 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, ροζ χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή έως μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,2 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό, αλλά και από το καρποφόρο όργανο, είναι ισχυρή και παρουσιάζει λίγα βράκτια φύλλα, συνήθως ένα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου, οκτώ ημέρες μετά από την Β. Burlat και 11 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσιμο. Όταν σχίζει, σχίζει στα πλάγια του καρπού συνήθως.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,39 gr).

Το άκρο του είναι αιχμηρό, μικρό και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/23,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/20,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Παρατηρήθηκε όμως ότι, όπου συγκαλλιεργείται με τις ποικιλίες Τραγανά Εδέσσης, Μπακιρτζείκα, Ferrovia και Germersdorfer στη χώρα

μας, δεν παρουσίασε προβλήματα γονιμοποίησης.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₄S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXI, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Κηφισιάς και Αγιωργίτικα Λιλαντίου, οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Παραγωγική ποικιλία, με σταθερές κατ' έτος αποδόσεις που μπορούν να φτάσουν και τα 150 kg ανά δένδρο. Ο καρπός της είναι πολύ μεγάλου μεγέθους, με καλά ποιοτικά χαρακτηριστικά, υστερεί όμως σε τραγανότητα.

Ι.Φ.Δ.1

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της ποικιλίας Bigarreau Moreau, που επιλέχθηκε από το Ινστιτούτο Φυλλοβόλων Δένδρων Νάουσας το 1975 – 1978, στην προσπάθειά του να εξεύρει πρώιμες ποικιλίες με καλύτερη ποιότητα καρπού από την B. Burlat και ανθεκτικότερες στο σχίσσιμο.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οξύληκτη οδόντωση.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,57.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,4 cm) και μικρό πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και πάνω εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,35.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα ελλειπτικά, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μικρού μεγέθους (5,6 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πεισμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλιάς και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή προς ενδιάμεση, σκούρου κόκκινου χρώματος με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό προς μέσο μήκος (4,0 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και φέρει πολλά βράκτια φύλλα, συνήθως πέντε και πάνω, στη βάση του.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 15 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης και τέσσερις ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,31 gr).

Το άκρο του είναι πεισμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,8.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: B.S. Hardy Giant, Van, Larian.

Συμπεράσματα: Η Ι.Φ.Δ. 1 παρουσιάζει γενετικό ενδιαφέρον λόγω της εποχής ωρίμανσης, της τραγανότητας της σάρκας του καρπού, των οργανοληπτικών χαρακτηριστικών αυτού και της αντοχής στο σχίσσιμο. Δεν ενδείκνυται για διάδοση λόγω των μικρών αποδόσεων του δένδρου και του μικρού μεγέθους του καρπού.

Ι.Φ.Δ. 2

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της ποικιλίας Bigarreau Moreau, που επιλέχθηκε από το Ινστιτούτο Φυλλοβόλων Δένδρων Νάουσας το 1975 – 1978.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους με οξύληκτη οδόντωση.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος ελάσματος είναι 1/0,54.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,3 cm) και μέσο πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,47.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 7 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας μα-

ονιού, πολύ μικρού μεγέθους (5,3 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και μέσης πυκνότητας. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,9 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι αδύνατη και φέρει μέσο αριθμό βράκτιων φύλλων, συνήθως πέντε, στη βάση του.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 12 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης και μία εβδομάδα μετά από την Β. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,43 gr).

Το άκρο του είναι αιχμηρό και η ραφή του σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/12,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,8.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: B.S. Hardy Giant, Van, Larian.

Συμπεράσματα: Η Ι.Φ.Δ. 2 παρουσιάζει μόνο γενετικό ενδιαφέρον λόγω του σχήματος του δένδρου, της αντοχής του καρπού στο σχίσσιμο, της υψηλής περιεκτικότητας αυτού σε χυμό και των καλών οργανοληπτικών χαρακτηριστικών.

Ι.Φ.Δ. 3

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της ποικιλίας Bigarreau Moreau, που επιλέχθηκε από το Ινστιτούτο Φυλλοβόλων Δένδρων Νάουσας το 1975 – 1978.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού προς μέσου μεγέθους με οξύληκτη οδόντωση.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,1 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,94.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει πέντε ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-νιού, πολύ μικρού μεγέθους (5,3 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, πολύ μικρού μεγέθους και αραιά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο σχηματίζει κοιλότητα προς το μέρος της κοιλιάς και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, μαύρου κόκκινου χρώματος με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι μικρή και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,3 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και φέρει μέσο αριθμό βράκτιων φύλλων, συνήθως πέντε, στη βάση του.

Ωριμάζει στις αρχές του τρίτου δεκαήμερου του Μαΐου, τρεις εβδομάδες πριν από την Τραγανά Εδέσσης και μία ημέρα πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,30 gr).

Το άκρο του πυρήνα είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: B.S. Hardy Giant, Van, Larian.

Συμπεράσματα: Η Ι.Φ.Δ. 3 παρουσιάζει μόνο γενετικό ενδιαφέρον λόγω της πρώιμης ωρίμανσης, της αντοχής στο σχίσσιμο και των καλών οργανοληπτικών χαρακτηριστικών του καρπού.

ΚΑΡΑΜΕΛΑ ΛΙΛΑΝΤΙΟΥ

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιστημάνθηκε στην περιοχή Λιλαντίου Ευβοίας, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,47.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,0 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,19.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Επιμήκης, μικρού μεγέθους (5,9 gr), χρώματος βάσειως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και αραιής πυκνότητας. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλιάς και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ – κίτρινου χρώματος με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και φέρει λίγα βράκτια φύλλα, συνήθως ένα, στη βάση του.

Ωριμάζει στις αρχές του Ιουνίου, μία εβδομάδα πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μεγάλου μεγέθους (0,65 gr).

Το άκρο του είναι ελαφρώς αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/9,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/10,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Καραμέλα Λιλαντίου δεν έχει κανένα ιδιαίτερο εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον. Είναι τοπικής σημασίας όπου χρησιμοποιείται κυρίως ως μεταποιησίμη, για την παρασκευή γλυκών. Είναι καλός επικονιαστής όλων των κόκκινων ποικιλιών.

ΚΑΨΙΩΤΙΚΑ

Γενικά: Γαλανή, μαλακόσαρκη ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Καφιώτικα Αττικής, όπου και καλλιεργούνταν σε μεμονωμένα δένδρα.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος (5,3 cm) και μέσο πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,27.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι ωσειδές.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μια εβδομάδα νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται

σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, μικρού μεγέθους (5,8 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι μαλακή, κρεμ – κίτρινου χρώματος, με υπόγλυκη γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι πολύ μικρή και αυτός είναι άχρωμος. Η παραμονή σάρκας στον πυρήνα είναι μέση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μακρύς (5,4 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μικρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στις αρχές Ιουνίου, εννιά ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,46 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/12,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς μέτρια.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₂S₅ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης VIII.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Καφιώτικα δεν παρουσιάζει κανένα εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον.

Τα σπορόφυτά της μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως υποκείμενα κερασιάς σε ξηροθερμικά εδάφη.

ΚΗΦΙΣΙΑΣ

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Αττικής. Καλλιεργείται σε όλες σχεδόν τις πρώιμες πεδινές περιοχές της χώρας μας, σε μικρές εκτάσεις, λόγω της πρώιμης ωρίμανσης του καρπού.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,45.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,8 cm) και μέσο πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,33.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει έξι ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μα-
ονιού, πολύ μικρού μεγέθους (4,5 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο σχηματίζει κοιλότητα στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος με υπόγλυκη γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,3 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μικρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, δύο εβδομάδες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Δεν αντέχει στις μεταφορές και την συντήρηση.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,27 gr).

Το άκρο του είναι ελαφρώς αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/10,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Πρώιμο Κολυνδρού, Native de Bale, B. Burlat.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₄S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXI, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Βασιλειάδη και Αγιωργίτικα Λιλαντίου, οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Η Κηφισιάς δεν παρουσιάζει πλέον κανένα εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον, λόγω του ότι έχουν βρεθεί πολύ καλύτερες ποικιλίες με την ίδια εποχή ωρίμανσης. Παλαιότερα αυτή η ποικιλία τροφοδοτούσε τις τοπικές κυρίως αγορές, με τα πρώτα κεράσια και διαδόθηκε σε όλες τις πρώιμες περιοχές της χώρας γιατί ο καρπός δεν άντεχε στις μεταφορές.

ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΠΡΩΪΜΩΤΕΡΟ

Γενικά: Γαλανή, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Αττικής, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,45.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (3,9 cm) και πολύ μικρό πάχος (0,11 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται στην άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,70.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει πέντε ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, μεγάλου προς μέτριου μεγέθους (7,1 gr), χρώματος βάσεως κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και αραιής πυκνότητας. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κρεμ – κίτρινου χρώματος με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,7 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή και φέρει λίγα βράκτια φύλλα στον ποδίσκο, συνήθως τρία, στη βάση του.

Ωριμάζει στις αρχές του Ιουνίου, εννιά ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,50 gr).

Το άκρο του είναι ελαφρώς αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Κηφισίας Πρωιμότερο παρουσιάζει τοπικό μόνο ενδιαφέρον, λόγω του μεγέθους του καρπού και τα καλά μεταποιητικά χαρακτηριστικά του για οικιακά παρασκευάσματα.

Το γενετικό της ενδιαφέρον περιορίζεται στο καλό σχήμα του δένδρου και την αντοχή της σε ξηροθερμικό περιβάλλον.

ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

Συνώνυμα: Αναστασιάς.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο προς μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2006.

Καταγωγή και εξάπλωση: Άγνωστης προέλευσης. Καλλιεργείται ακόμη στο Νομό Σερρών, όπου επισημάνθηκε από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. και θεωρείται ντόπια ποικιλία. Μπορεί όμως να έχει εισαχθεί από την Τουρκία κατά το παρελθόν.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες, τουλάχιστον στην περιοχή των πειραματικών οπωρώνων του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,49.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,7 cm) και μέτριο πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,71.

Η έκπτυξη των φύλλων την Άνοιξη είναι πολύ όψιμη.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρόωμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο

με τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες μετά από την B. Burlat και τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι πολύ μικρά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, μόνο στο 4,8% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μέτριου προς μικρού μεγέθους (6,3 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου προς μεγάλο μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με πλούσια, γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέτρια έως λίγη ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μικρό μήκος (4,1 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό, αλλά και από το καρποφόρο όργανο, είναι ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στις αρχές Ιουνίου, στο μέσο του διαστήματος μεταξύ της B. Burlat και της Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,31 gr).

Το άκρο του είναι πεισμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρ-

πού είναι 1/20,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,5.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση προς αδύνατη.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή

με αυτό των Μπακιρτζέικα, Πετροκέρασο Τραγανό Αχαΐας, Μαύρο Πρώιμο Βυτάλου κ.ά., οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Είναι ποικιλία η οποία δίνει καλή ποιότητα καρπού αλλά μέτριες αποδόσεις. Στον τόπο όπου καλλιεργείται και είναι καλά εγκλιματισμένη, δίνει υψηλότερες αποδόσεις.

ΚΟΡΟΜΗΛΟΚΕΡΑΣΟ ΒΥΤΑΛΟΥ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Βυτάλου Ευβοίας, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση, καθώς και σε άλλες περιοχές της Εύβοιας, για την κάλυψη τοπικών αναγκών.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,52.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,7 cm) και πάχος (0,12 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,73.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τέσσερα ως πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ελλειπτικού σχήματος, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μικρού προς μέτριου μεγέθους (6,0 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή προς μέτριας τραγανότητας, κόκκινου χρώματος με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς μικρή και το χρώμα αυτού είναι σκούρο κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,1 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς μέση και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, τέσσερις ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,34 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρύπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,1.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Αθηναϊκά, Μαύρο Πρώιμο Βυτάλου και Μεσοπρώιμο Τραγανό Ευβοίας σε περιοχές που συνανθίζει με το Κορομηλοκέρασο Βυτάλου.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία, με τα βασικά χαρακτηριστικά των μαύρων τραγανών ποικιλιών της χώρας μας, που απαντούνται σε διάφορες περιοχές της ηπειρωτικής Ελλάδας. Υστερεί σε μέγεθος καρπού και αποδόσεις, οι οποίες μπορούν να βελτιωθούν, με τη βελτίωση των μεθόδων καλλιέργειας.

Παρουσιάζει και ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον λόγω του σχήματος του δένδρου και των οργανοληπτικών χαρακτηριστικών του καρπού.

ΛΕΜΟΝΙΔΗ

Συνώνυμα: Λέμον.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με πάρα πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2009.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Ροδοχωρίου Νάουσας του Νομού Ημαθίας, σε οπωρώνα του ιδιώτη Λεμονίδη Ιωάννη, ο οποίος την έφερε από τη Ροδόπη μαζί με τον εξαδέλφό του Κωνσταντίνο Κεσιδή. Αναφέρεται ότι είναι κάποιος κλώνος της τούρκικης ποικιλίας Napoleon. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 1996. Καλλιεργούνταν κυρίως στο Νομό Ημαθίας και στο Νομό Πέλλας. Επιτύγχανε παλαιότερα πολύ ικανοποιητικές τιμές στις εγχώριες αγορές, λόγω του μεγέθους του καρπού της.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές έως πολύ μικρές και ασταθείς κατ' έτος.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,47.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,9 cm) και μέτριο πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως τέσσερις έως έξι, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο και στην άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,70.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλα-

στών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 1 ως 2 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο συνήθως άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό έως ωοειδές.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ριπιδοειδή, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος με τους στήμονες.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες μετά από την B. Burlat και τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι πάρα πολύ μικρά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, μόνο στο 2,0% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., ίσως λόγω έλλειψης κατάλληλων επικονιαστών.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (11,3 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με πλούσια, ενδιάμεση έως γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό προς μέσο μήκος (4,0 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό, αλλά και από το καρποφόρο όργανο, είναι

ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα. Ωριμάζει στις αρχές Ιουνίου, στο μέσο του διαστήματος μεταξύ της B. Burlat και της Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο και στη μονιλία (*Monilinia laxa*).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους (0,52 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/21,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/21,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Παρατηρήθηκε όμως ότι, όπου συγκαλλιεργείται με τις ποικιλίες Τραγανά Εδέσσης, Τραγανά Εδέσσης-Ναούσης, Μπακιρτζέικα, και Ferrovia στη χώρα μας, παρουσιάζει συμβατότητα.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₁₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανή-

κει στο γκρουπ επικονίασης ΧΙΧ, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό της Ναπολέων Καραμέλα, οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ τους, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Στις προηγούμενες δεκαετίες ήταν η πλέον μεγαλόκαρπη ποικιλία κερασιάς και ως εκ τούτου, ο καρπός της διατίθονταν στην εγχώρια αγορά σε υψηλές τιμές.

Το μεγάλο της πρόβλημα είναι η παραγωγικότητά της, η οποία είναι μικρή και πολύ ασταθής κατ' έτος. Υπάρχουν και χρονιές στις οποίες παρουσιάζει ακαρπία. Δεν έχει εντοπιστεί που οφείλεται αυτό το πρόβλημα. Σίγουρα πάντως δεν οφείλεται μόνο στην έλλειψη κατάλληλων επικονιαστών. Πιθανόν να είναι θέμα παρενιαυτοφορίας.

Στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. έδειξε όλα τα χρόνια της αξιολόγησής της, τη μικρότερη παραγωγικότητα. Το πάρα πολύ μεγάλο μέγεθος του καρπού, ίσως να οφείλεται στις μικρές αποδόσεις της.

ΜΑΥΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2006.

Καταγωγή και εξάπλωση: Άγνωστης προέλευσης. Καλλιεργείται ακόμη στο Νομό Σερρών, όπου επισημάνθηκε από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. και θεωρείται ντόπια ποικιλία. Μπορεί όμως να έχει εισαχθεί από την Τουρκία κατά το παρελθόν.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες, τουλάχιστον στην περιοχή των πειραματικών οπωρώνων του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,52.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,7 cm) και μέτριο πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,86.

Η έκπτυξη των φύλλων την Άνοιξη είναι πολύ όψιμη.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο

συνήθως άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες μετά από την Β. Burlat και τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, μόνο στο 17,3% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου μεγέθους (7,1 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και αραιά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, αυλακοειδής, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει λίγη έως μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,2 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό, αλλά και από το καρποφόρο όργανο, είναι ισχυρή και παρουσιάζει πολύ λίγα βράκτια φύλλα (συνήθως ένα).

Ωριμάζει στις αρχές Ιουνίου, 13 ημέρες μετά από την Β. Burlat και οκτώ ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,30 gr).

Το άκρο του παρουσιάζει μικρή αιχμή και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα

προς καρπού είναι 1/23,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/19,4.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι αδύνατη προς ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₄S₃₀ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης O, γεγονός που την κατατάσ-

σει στους καθολικούς δότες. Είναι δηλαδή άριστος επικονιαστής όλων των ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Συμπεράσματα: Τα Μαύρα Αναστασιάς σε σύγκριση με τα Κόκκινα Αναστασιάς, δίνουν καρπό με καλύτερα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά, μεγαλύτερου μεγέθους, αλλά μικρότερες αποδόσεις.

ΜΑΥΡΟ ΠΡΩΙΜΟ ΑΧΑΪΑΣ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιστημονικά στην περιοχή Αχαΐας, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών. Καλλιεργούνταν επίσης και σε άλλες ημιορεινές περιοχές της Πελοποννήσου, σε μεγαλύτερη έκταση δε στο Νομό Ηλείας, αλλά σε μεμονωμένα δένδρα.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωντανή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,1 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκκλύονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,16.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκκλύονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου μεγέθους (7,7 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πεισμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό πολύ μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού είναι σκούρο κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, μία εβδομάδα πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,38 gr).

Το άκρο του είναι ελαφρώς αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/20,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/17,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Ναπολέων Καραμέλα.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Μπακιρτζέικα, Πετροκέρασο Τραγανό Αχαΐας, Μαύρο Πρώιμο Βυτάλου κ.ά., οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία, με μεγάλο μέγεθος καρπού, τραγανή σάρκα και πολύ καλά οργανοληπτικά χαρακτηριστικά. Υστερεί σε αποδόσεις, που μπορούν να βελτιωθούν με συστηματική καλλιέργεια.

ΜΑΥΡΟ ΠΡΩΙΜΟ ΒΥΤΑΛΟΥ

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμου εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Βυτάλου, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών και ενδιασπαρτα σε όλη την Εύβοια.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,6 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,70.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδίοσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, μεγάλου εύρους και ανθίζει μια βδομάδα νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Πιεσμένος σφαιρικός, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μικρού προς μέτριου μεγέθους (6,1 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος έχει πολύ μεγάλο μήκος (7,3 cm).

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 12 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μέσου προς μεγάλου μεγέθους (0,70 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει απλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/8,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Κορομηλοκέρασο Βυτάλου, Μεσοπρώιμο Τραγανό Ευβοίας, Αθηναϊκά.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Μπακιρτζέικα, Πρώιμο Κολυνδρού, Μαύρο Πρώιμο Αχαΐας κ.ά., οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία δεν παρουσιάζει ιδιαίτερο εμπορικό ενδιαφέρον και δεν ενδείκνυται η διάδοσή της, ούτε στην περιοχή Ευβοίας, επειδή υπάρχουν άλλες καλύτερες που ωριμάζουν την ίδια περίοδο.

Το γενετικό της ενδιαφέρον περιορίζεται μόνο στο σχήμα του δένδρου, την υψηλή περιεκτικότητα του καρπού σε σάκχαρα και το μεγάλο μέγεθος του ποδίσκου αυτού.

ΜΑΥΡΟ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμου εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1984.
Καταγωγή και εξάπλωση: Η καλλιέργειά της ξεκίνησε από την περιοχή της Τρίπολης του νομού Αρκαδίας, από όπου θεωρείται ότι κατάγεται. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία. Καλλιεργείται σε μικρή έκταση στην περιοχή της καταγωγής της, καθώς και στους νομούς Αχαΐας, Ηλείας και σποραδικά σε όλη σχεδόν την Πελοπόννησο.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος. Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωντανή. Παρουσιάζει αντοχή στους ανοιξιότικους παγετούς. Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ωοειδούς έως λογοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,54.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη ως κανονικής περιόδου, ανθίζει μια βδομάδα νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, πιεσμένος προς το ακροκάρπιο, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μέσου μεγέθους (6,5 gr).

Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό γαλακτόχρωμο, ανοικτότερο της επι-

δερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο με μικρή αβαθή κοιλότητα, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό πολύ μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, ανοικτού κόκκινου χρώματος, με λευκές νευρώσεις και με γεύση υπόξινη, γλυκιά, ευχάριστη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού ανοικτό κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,2 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μικρή.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 15 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και τη μονίλια.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,26 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/24,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/9,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Όψιμη Καραμέλα Τριπόλεως, B. Napoleon, B. Lambert.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Μαύρο Τριπόλεως είναι εγκλιματισμένη στο ελληνικό περιβάλλον και παρουσιάζει τα ίδια χαρακτηριστικά τόσο στις ορεινές όσο και στις πεδινές περιοχές. Δίνει καλής ποιότητας καρπό. Υστερεί έναντι της Τραγανά Εδέσσης στην τραγανότητα της σάρκας και τη γευστικότητα. Οι αποδόσεις της δεν είναι πολύ ικανοποιητικές και δεν είναι σταθερές από χρονιά σε χρονιά. Όταν υπερφορτωθεί δίνει μικρού μεγέθους καρπό.

ΜΕΣΟΠΡΩΙΜΟ ΤΡΑΓΑΝΟ ΕΥΒΟΙΑΣ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε σε διάφορες περιοχές της Εύβοιας, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,65 cm) και πάχος (0,12 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,90.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μια βδομάδα νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μικρού μεγέθους (3,9 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλιάς και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή προς μέσης τραγανότητας, σκούρου κόκκινου χρώματος με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,5 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη του δεύτερου δεκαήμερου του Μαΐου, 20 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, πολύ μικρού μεγέθους (0,20 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/19,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,8.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Μαύρο Πρώιμο Βυτάλου, Κηφισιάς, Μοσχάτο Τραγανό Όψιμο Ευβοίας.

Συμπεράσματα: Παλαιότερα η ποικιλία αυτή παρουσίαζε ιδιαίτερο ενδιαφέρον, λόγω της πρώιμης ωρίμανσης του καρπού και της αντοχής αυτού στις μεταφορές. Έχει όμως πολύ μικρό μέγεθος καρπού και πολύ μικρές αποδόσεις και σταμάτησε η διάδοσή της, λόγω του ότι σήμερα υπάρχουν καλύτερες ποικιλίες της ίδιας εποχής ωρίμανσης.

Παρουσιάζει γενετικό ενδιαφέρον λόγω του σχήματος του δένδρου, της πρώιμης εποχής ωρίμανσης, της τραγανότητας της σάρκας του καρπού και της αντοχής στο σχίσσιμο.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, υπερπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Είναι προϊόν ελεύθερης επικονίασης της ποικιλίας B. Burlat, που δημιουργήθηκε στο τότε Ινστιτούτο Φυλλοβόλων Δένδρων Νάουσας (νυν Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.). Η πειραματική της ονομασία ήταν A7 και ονομάστηκε Μιέζα, από το όνομα της αρχαίας Μακεδονικής πόλης της ευρύτερης περιοχής Νάουσας. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2011.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,43.

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,2 cm) και παχύς (0,18 cm). Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο και την άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,40.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλου μεγέθους, φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημώνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μία ημέρα πριν από την B. Burlat.

Είναι αυτοασυμβίβαστο και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά έως μεγάλα, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 39,5% του αριθμού των ανθέων, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,9 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και μέτρια γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς (3,9 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ παρουσιάζει μέτριο αριθμό βράκτιων φύλλων.

Ωριμάζει στα μέσα Μαΐου, μία και κατά χρονιές τρεις ημέρες, πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ευαισθησία στο σχίσσιμο. Σχίζει δακτυλιωτά στην κοιλότητα του ποδίσκου, σε μικρά ποσοστά όμως.

Σχηματίζει δίδυμους καρπούς, όπως και η B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους (0,58 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς

καρπού 1/11,0.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Επικονιάζεται από τις ποικιλίες που επικονιάζουν την B. Burlat, δηλαδή τη Van και την B.S. Hardy Giant και πιθανόν και από την ίδια την B. Burlat.

Συμπεράσματα: Πρόκειται για το καλύτερο σπορόφυτο της πρώτης σειράς δεκατεσσάρων σποροφύτων ελεύθερης επικονίασης που αξιολογήθηκαν στο

Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Εμφανίζει την ίδια παραγωγικότητα και όλα τα καλά ποιοτικά χαρακτηριστικά καρπού της B. Burlat συν το ότι ωριμάζει μία, έως τρεις ημέρες κατά χρονιές, νωρίτερα. Δείχνει ελαφρώς καλύτερα στοιχεία στην αντοχή στο σχίσσιμο από την B. Burlat, αλλά εμφανίζει τα ίδια ποσοστά διπλών καρπών και την ίδια τραγανότητα με αυτή.

ΜΟΣΧΑΤΟ ΤΡΑΓΑΝΟ ΟΨΙΜΟ ΕΥΒΟΙΑΣ

Γενικά: Γαλανή, μαλακόσαρκη ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή της Εύβοιας, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών μεταποίησης.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωντανή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,54.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (3,95 cm) και μικρό πάχος (0,12 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως ένας τον αριθμό, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,71.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δέκα ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, πολύ μικρού μεγέθους (5,1 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πεισμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι μαλακή, κρεμ – κίτρινου χρώματος με πλούσια γεύση και φέρει χαρακτηριστικό άρωμα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς μικρή και αυτός είναι άχρωμος. Η παραμονή σάρκας στον πυρήνα είναι μέση.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μικρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου, δέκα ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,39 gr).

Το άκρο του είναι πεισμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,5.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς μέτρια.

Συμπεράσματα: Το εμπορικό ενδιαφέρον αυτής της ποικιλίας περιορίζεται μόνο στον τόπο της καταγωγής της, όπου χρησιμοποιείται για μεταποίηση σε οικιακά παρασκευάσματα.

Το γενετικό της ενδιαφέρον περιορίζεται στο χαρακτηριστικό άρωμα του καρπού που θυμίζει Μαχαλέπι, το οποίο απαντάται και σε μια κατηγορία άγριων ατόμων.

ΜΠΑΚΙΡΤΖΕΪΚΑ

Συνώνυμα: Όψιμο Τραγανό Εδέσσης-Άγρα, Άγρα, Πέλλα, Μπακιρτσέικα, Μπακιρτζή, Μπακιρτσή.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιστημάνθηκε στην περιοχή Άγρα του Νομού Πέλλας, σε οπωρώνα του ιδιώτη Αναστάσιου Μπακίρτση, από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., το 1986. Προήλθε από εισαγωγή δενδρυλλίου από την Ιταλία και μάλλον πρόκειται για την ποικιλία Durone di Verona. Επιλέχθηκε και αξιολογήθηκε σε συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., το οποίο είχε επιφυλάξεις όσον αφορά τη διάδοσή της, λόγω της ξυνοπικρόγλυκης (πικάντικης) γεύσης του καρπού, που δεν προτιμάται στην ελληνική αγορά. Οι πρώτες εξαγωγές του καρπού, σε διάφορες χώρες της Ε.Ε., διαμόρφωσαν υψηλές τιμές και άρχισε η διάδοσή της στην περιοχή Εδέσσης, το 1990 και κατόπιν και σε άλλες περιοχές των Νομών Πέλλας και Ημαθίας.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους με οξύληκτη οδόντωση.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,44.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος (5,4 cm) και πάχος (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,84.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 7 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει μία μέρα νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος πεπλατυσμένος, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους (10,1 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και αραιά και εμφανίζει μεγάλη στιλπνότητα, που έλκει τον αγοραστή. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου χρώματος με πλούσια, πικάντικη γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,3 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, λίγες ημέρες μετά την Τραγανά Εδέσσης. Η εποχή ωρίμανσής της παρουσιάζει μεγάλη διακύμανση, από έτος σε έτος και από περιοχή σε περιοχή.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσισμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου προς μικρού

μεγέθους (0,50 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/24,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/22,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Τραγανά Εδέσσης, Germersdorfer, B. Napoleon.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Πρώιμο Κολυδρού, Κόκκινα Αναστασιάς κ.ά., οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη εμπορική ποικιλία, που δι-αδόθηκε σε διάφορες περιοχές της χώρας μας.

Ο καρπός της προορίζεται για εξαγωγή, με επιφυλάξεις όσον αφορά την εγχώρια αγορά, λόγω της πικάντικης γεύσης του.

Κατάλληλη για ορεινές περιοχές και ως επικονιαστής της Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον λόγω της εποχής ωρίμανσης, της αντοχής του καρπού στο σχίσσιμο και την αποθήκευση σε ψυκτικούς χώρους, του μεγέθους αυτού, της εξαιρετικής εμφάνισής του και της παραγωγικότητας των δένδρων.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΚΑΡΑΜΕΛΑ

Γενικά: Γαλανή, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιστημάνθηκε σε περιοχές της Πελοποννήσου, των Νομών Αρκαδίας, Αχαΐας και Ηλείας. Με το όνομα Καραμέλα, σε πολλές περιοχές της Πελοποννήσου και της Στερεάς Ελλάδας, χαρακτηρίζονται πολλές γαλανές ποικιλίες, με λαμπερό χρώμα βάσεως και επίχρωμα. Με το όνομα Ναπολέων χαρακτηρίζονται επίσης πολλές γαλανές ποικιλίες που έχουν τραγανή σάρκα και σφαιρικό σχήμα καρπού. Δηλαδή ομοιάζουν με την γνωστή ποικιλία B. Napoleon.

Η ποικιλία αυτή είναι μια επιλογή από τις ποικιλίες με τον συνδυασμό αυτών των δύο χαρακτηριστικών, η οποία μπορεί να είναι και εγκλιματισμένη στο ελληνικό περιβάλλον, παραλλαγή της ποικιλίας B. Napoleon, που είναι μια από τις αρχαιότερες ποικιλίες της Ευρώπης.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με ανοιχτή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,45.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,0 cm) και πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,16.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων

οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, μικρού μεγέθους (5,7 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και αραιά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλιάς και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή προς τραγανή, κρεμ – κίτρινου χρώματος, με γεύση υπόξινη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέση και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, έξι ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μεγάλου μεγέθους (0,65 gr).

Το άκρο του είναι αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/8,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,4.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα

στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₁₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης ΧΙΧ, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό της Λεμονίδη, οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ τους, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία παρουσιάζει τοπικό ενδιαφέρον, λόγω των καλών μεταποιητικών χαρακτηριστικών της, κυρίως σε οικιακά παρασκευάσματα. Δεν συρρικνώνεται ο καρπός κατά τον βρασμό, εάν αυτός διεξαχθεί με κατάλληλο τρόπο. Μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί από τη βιομηχανία στη ζαχαροπλαστική.

ΟΨΙΜΗ ΚΑΡΑΜΕΛΑ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Γενικά: Γαλανή, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1984.

Ο καρπός χρησιμοποιείται στη ζαχαροπλαστική, αλλά διατίθεται κυρίως για νωπή κατανάλωση και παρασκευή οικιακών γλυκών.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την περιοχή της Τρίπολης του νομού Αρκαδίας. Εκτός από την περιοχή καταγωγής της καλλιεργούνται και στους νομούς Αχαΐας, Ηλείας και σχεδόν σε όλες τις ορεινές περιοχές της Πελοποννήσου που καλλιεργούν κερασιές, συνήθως σαν μεμονωμένα δένδρα ή σε μικρό αριθμό μαζί με άλλες καλλιέργειες.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο χρόνο.

Η αντοχή του στους ανοιξιάτικους παγετούς είναι ικανοποιητική. Δεν παρουσιάζει ιδιαίτερη ευαισθησία στους εχθρούς και τις ασθένειες.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ωοειδούς ως λογχοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται συνήθως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος πεπλατυσμένος, πολύ μικρού μεγέθους (4,9 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας λευκοκίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με κοκκινωπό χρωματισμό, σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι μικρού μεγέθους και πιεσμένο. Η σάρκα του είναι ημιτραγανή. Η τραγανότητά της όμως εξαρτάται από το υψόμετρο στο οποίο καλλιεργείται, τις κλιματικές και τις εδαφικές συνθήκες.

Το χρώμα της είναι λευκοκίτρινο και η γεύση της ευχάριστη, υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού είναι υπόλευκο ως άχρωμο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς μέτρια.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, έξι ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο, αντοχή στις μεταφορές και συντηρείται καλά.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, πολύ μικρού μεγέθους (0,19 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/26,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Μαύρο Τριπόλεως, B. Napoleon, Van, Rainier.

Συμπεράσματα: Εγχώρια ποικιλία εγκλιματισμένη στο ελληνικό περιβάλλον, με μεγάλες αποδόσεις. Ο καρπός είναι καλής ποιότητας, υστερεί όμως σε μέγεθος και τραγανότητα από της B. Napoleon. Πρέπει να μελετηθούν τα μεταποιητικά χαρακτηριστικά της. Ωριμάζει λίγες ημέρες νωρίτερα από τη B. Napoleon και θα είχε ενδιαφέρον για κλιμάκωση της συγκομιδής σε κερασεώνες με σκοπό τη μεταποίηση του καρπού.

ΠΕΤΡΟΚΕΡΑΣΟ ΤΡΑΓΑΝΟ ΑΧΑΪΑΣ

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Αχαΐας, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών. Χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μεταποίηση.

Η ονομασία Πετροκέρασο, στην Πελοπόννησο, χρησιμοποιείται για να χαρακτηριστούν οι τραγανές γαλανές ποικιλίες, με μηλοειδές σχήμα καρπού.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,44.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,0 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,09.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει πέντε

ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Επιμήκης, μεγάλου μεγέθους (6,9 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και αραιά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πεισμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλιάς και εμφανίζει φελλώδη ιστό πολύ μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ – λευκού χρώματος, με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,8 cm). Ωριμάζει στις αρχές Ιουνίου, εννιά ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,50 gr).

Το άκρο του είναι αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,4.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Μπακιρτζέικα, Πρώιμο Κολυδρού, Μαύρο Πρώιμο Αχαΐας κ.ά., οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία αυτή παρουσιάζει ιδιαίτερο γενετικό και εμπορικό ενδιαφέρον, λόγω του μεγέθους του καρπού, της τραγανότητας της σάρκας αυτού και των οργανοληπτικών χαρακτηριστικών. Μειονεκτεί σε αποδόσεις του δένδρου, οι οποίες μπορούν να αυξηθούν με τη βελτίωση των καλλιεργητικών μεθόδων. Μπορεί να διατεθεί τόσο για νωπή κατανάλωση, όσο και στη μεταποίηση.

ΠΡΩΙΜΟ ΚΟΛΙΝΔΡΟΥ

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Κολινδρού Πιερίας, όπου και καλλιεργούνταν σε μεγάλη έκταση. Τα χαρακτηριστικά της ποικιλίας μοιάζουν πάρα πολύ με αυτά της *Hative de Bale*, αλλά δεν είναι εξακριβωμένο πλήρως αν πρόκειται για την ίδια ποικιλία. Αναφέρεται επίσης ότι μπορεί να είναι οι παλιές ποικιλίες *Precoce della Marca* ή *Precoce di Will*.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωνρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οξύληκτη οδόντωση.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,59.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,6 cm) και πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,48.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, μεγάλου εύρους και ανθίζει δέκα ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός πεισμένος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μικρού μεγέθους (4,8 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πεισμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι μαλακή, κόκκινου χρώματος με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι μικρή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,1 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη του δεύτερου δεκαήμερου του Μαΐου, τρεις εβδομάδες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μικρού μεγέθους (0,25 gr).

Το άκρο του είναι πεισμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/19,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,5.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Μπακιρτζέικα, Μαύρο Πρώιμο Βυτάλου κ.ά., οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Παλαιότερα η ποικιλία αυτή παρουσίαζε ιδιαίτερο ενδιαφέρον, λόγω της πρώιμης ωρίμανσής της. Το ενδιαφέρον της όμως περιοριζόταν σε τοπικό επίπεδο, λόγω του ότι ο καρπός παρουσίαζε μειωμένη αντοχή στις μεταφορές. Σήμερα δεν παρουσιάζει κανένα εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον, εκτός του σχήματος των δένδρων.

ΣΑΜΟΥ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στη νήσο της Σάμου, όπου και καλλιεργούνταν σε μικρή έκταση για την κάλυψη τοπικών αναγκών. Υπάρχουν υποψίες ότι μπορεί να είναι μια εγκλιματισμένη τοπική παραλλαγή της B. Burlat.

Δένδρο: Πολύ μεγάλο μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωντανή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,35 cm) και πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,74.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει έξι ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται

σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, μέτριου μεγέθους (6,7 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό πολύ μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,2 cm). Ωριμάζει στις αρχές του Ιουνίου, εννιά ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,46 gr).

Το άκρο του είναι αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει διπλή τρίπαιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,2.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Μπακιρτζέικα, Πρώιμο Κολυνδρού, Φράουλα Βόλου κ.ά., οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία για τις νησιώτικες και παραθαλάσσιες περιοχές της χώρας μας, όπου μπορεί και να διατηρηθεί η καλλιέργειά της σε μικρό βαθμό.

Παρουσιάζει ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον λόγω του εγκλιματισμού της σε νησιώτικες περιοχές.

Οι αποδόσεις της και το μέγεθος του καρπού μπορούν να βελτιωθούν, με άρδευση και εφαρμογή σύγχρονων μεθόδων καλλιέργειας.

ΤΡΑΓΑΝΑ ΕΔΕΣΣΗΣ

Συνώνυμα: Εδέσσης, Τραγανά, Ρουγκόβου, Ρούπκα, Τσουβάλ, Βοδενών.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μεταποίηση. Έχει ακόμη και στις μέρες μας εμπορική αξία. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1984.

Καταγωγή και εξάπλωση: Η καλλιέργειά της ξεκίνησε από τα ορεινά της περιοχής Εδέσσης, από όπου θεωρείται και ότι κατάγεται. Καταλάμβανε κάποτε τη μεγαλύτερη έκταση στη χώρα μας.

Καλλιεργείται κυρίως στην περιοχή Εδέσσης και σ' όλη την έκταση των ανατολικών κλιτύων του Βερμίου, ενδιάσπαρτα δε σε όλη τη χώρα, με περισσότερη διάδοση στη Θεσσαλία.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε παραγωγή από τον έβδομο κυρίως χρόνο, αλλά αργεί να μπει σε πλήρη απόδοση.

Είναι ανθεκτικό στους παγετούς και στις ασθένειες.

Παρουσιάζει μερική συμφωνία με το *P. mahaleb* και συνιστάται να εμβολιάζεται σε *P. avium*.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,53.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,1 cm) και πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,90.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ρομβοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει το δεύτερο δεκαήμερο του Απριλίου.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, μεγάλου μεγέθους (7,7 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πεισμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και σχηματίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση πλούσια. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού αιματώδες. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο έως μέσο μήκος (5,7 cm), η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ μικρή που μειώνεται προοδευτικά με την πορεία της ωρίμανσης, με αποτέλεσμα στην πλήρη ωρίμανση να αποκόπτεται ο καρπός από τον ποδίσκο. Στο σημείο αποκοπής σχηματίζεται αφοριστικός ιστός, που προστατεύει τον καρπό από τη διείσδυση μυκητολογικών μολυσμάτων.

Ωριμάζει στις αρχές του δεύτερου δεκαημέρου του Ιουνίου.

Παρουσιάζει σχετική ευαισθησία στο σκίσιμο, όταν

ο καιρός είναι βροχερός και ιδιαίτερα στο στάδιο της αλλαγής του κόκκινου χρώματος του καρπού. Αντέχει στις μεταφορές, τη συντήρηση και τη μονίλια.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,40 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή του σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/19,25 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,4.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Μπακιρτζέικα, Germersdorfer, B. Napoleon, Lambert, Di Mauria, B. Reverchon, Corniola.

Έχει S₂S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XIII.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Τραγανά Εδέσσης, με τη ζωηρότητα του δένδρου, τις ικανοποιητικές αποδόσεις και προπαντός με την εξαιρετική ποιότητα καρπού σε γεύση, τραγανότητα και αντοχή, θεωρείται μια από τις καλύτερες ποικιλίες. Επιπλέον είναι εγκλι-

ματισμένη στο ελληνικό περιβάλλον.

Το μειονέκτημά της είναι ότι σχηματίζει μεγάλο μεγέθους δένδρο, που δυσχεραίνει τη συγκομιδή και σχίζεται ο καρπός με τις βροχές, καθώς και η εύκολη αποκοπή του ποδίσκου από τον καρπό.

Παλιότερα αποτελούσε τη ναυαρχίδα της ελληνικής κερασοκαλλιέργειας και ο καρπός της απολάμβανε υψηλές τιμές στην ελληνική και διεθνή αγορά. Τελευταία, λόγω του ότι νεότερες ποικιλίες επιτυγχάνουν μεγαλύτερα μεγέθη καρπού, έχει μειωθεί η προτίμησή της από το καταναλωτικό κοινό και λόγω των δυσκολιών που παρουσιάζει η καλλιέργειά της, έχει υποχωρήσει η δυναμική φυτεύσεών της.

Παρόλα αυτά συνιστάται η διάδοσή της και μάλιστα σε περιοχές πρωιμότερες ή οψιμότερες από την περιοχή Εδέσσης, ειδικά για τη χρήση της ως “βιομηχανικό” κέρασι.

Συνιστάται η φύτευσή της να γίνεται σε υψόμετρα άνω των 300 μέτρων, όπου εμφανίζει τα καλύτερα χαρακτηριστικά. Μπορεί να καλλιεργηθεί και σε υψόμετρα άνω των 1000 μέτρων.

ΤΡΑΓΑΝΟ ΕΔΕΣΣΗΣ - ΝΑΟΥΣΗΣ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης έως όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της ποικιλίας Τραγανά Εδέσσης. Επισημάνθηκε στην περιοχή Ναούσης, το 1986, από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Επιλέχθηκε και εγκαταστάθηκε σε συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., όπου και αξιολογήθηκε.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,8 cm) και μεγάλο πάχος (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,56.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος,

έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

Ο κλώνος είναι αυτοασυμβίβαστος και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,1 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό πολύ μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος με υπόγλυκη γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,45 cm), είναι παχύτερος από της Τραγανά Εδέσσης και σαρκώδης. Η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή και από τον καρπό μέτρια. Φέρει λίγα βράκτια φύλλα, συνήθως δύο, στη βάση του.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, έξι ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέτριου προς μικρού μεγέθους (0,49 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή του σχηματίζει τριπλή τρίπαιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/17,1.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Μπακιρτζέικα, Germersdorfer, B. Napoleon, Lambert, Di Mauria, B. Reverchon, Corniola.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₂S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει

στο γκρουπ επικονίασης XIII, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό της Τραγανά Εδέσσης, οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ τους, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Ο κλώνος δίνει καλύτερη ποιότητα καρπού από την ποικιλία Τραγανά Εδέσσης, αλλά μικρότερες αποδόσεις. Το δένδρο έχει καλύτερο

σχήμα και μπαίνει νωρίτερα στην παραγωγή. Συνδυάζει τα πλεονεκτήματα της ποικιλίας Τραγανά Εδέσσης, με λιγότερα μειονεκτήματα.

Παρουσιάζει ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον για την βελτίωση της ποικιλίας Τραγανά Εδέσσης και έχει συμπεριληφθεί σε ανάλογα προγράμματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

ΤΡΑΓΑΝΟ ΕΔΕΣΣΗΣ - ΣΑΡΑΚΗΝΩΝ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης έως όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της ποικιλίας Τραγανά Εδέσσης. Επισημάνθηκε στην περιοχή Σαρακηνών του νομού Πέλλας, από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., το 1986. Επιλέχθηκε και εγκαταστάθηκε σε συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., όπου και αξιολογήθηκε. Τα χαρακτηριστικά του ομοιάζουν περισσότερο με τον κλώνο Τραγανό Εδέσσης – Ναούσης, παρά με αυτά της τυπικής ποικιλίας.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος ελάσματος είναι 1/0,49.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,68.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 8 ως 9 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ελλειπτικού σχήμα-

τος, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει μία μέρα νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Ο κλώνος είναι αυτοασυμβίβαστος και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,0 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πεισμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό πολύ μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,5 cm), είναι σαρκώδης, παχύτερος από της Τραγανά Εδέσσης, λιγότερο όμως παχύς από του κλώνου Τραγανό Εδέσσης – Ναούσης. Η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ από τον καρπό είναι μικρή. Φέρει μέσο αριθμό βράκτιων φύλλων, συνήθως τέσσερα, στη βάση του.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, μία εβδομάδα πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μέσου μεγέθους (0,60 gr). Το άκρο του είναι πεισμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,5.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Μπακιρτζέικα, Germersdorfer, B. Napoleon, Lambert, Di Mauria, B. Reverchon, Corniola.

Συμπεράσματα: Ο κλώνος Τραγανό Εδέσσης – Σαρακηνών παρουσιάζει τα ίδια πλεονεκτήματα με τον κλώνο Τραγανό Εδέσσης – Ναούσης, έχει ελαφρώς μικρότερο μέγεθος καρπού από αυτόν, μπορεί όμως να καλλιεργηθεί σε μεγάλα υψόμετρα.

ΤΡΑΓΑΝΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή της Ροδόπης, όπου και καλλιεργείται ακόμη σε μικρή έκταση για την κάλυψη μικρής έκτασης εμπορίου και τοπικών αναγκών.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Λογχοειδούς σχήματος, πολύ μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι ανοικτό πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,42.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,4 cm) και μικρό πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,45.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 9 ως 11 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι ωσειδές.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα ελλειπτικά, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-νιού, μετρίου μεγέθους (6,5 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πολύ πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελ-λώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Η παραμονή σάρκας στον πυρήνα είναι μέση.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέση προς ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, πέντε ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,39 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/12,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/10,1.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Τραγανό Κομοτηνής παρουσιάζει ενδιαφέρον για την περιοχή της Ροδόπης λόγω του εκεί άριστου εγκλιματισμού της.

ΤΣΟΛΑΚΕΪΚΟ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή έως ημιτραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πάρα πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Προέρχεται από τυχαίο σπορόφυτο αγριοκερασιάς, άγνωστης προέλευσης, που διαμόρφωσε χαρακτηριστικά ποικιλίας.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε στην περιοχή Λουτράκι Αριδαίας, σε οπωρώνα του ιδιώτη Τσολάκη Χρήστου, τη δεκαετία του '80. Ήταν εκβλάστηση από υποκείμενο σπορόφυτο αγριοκερασιάς, πάνω στο οποίο ήταν εμβολιασμένη η ποικιλία Τραγανά Εδέσσης. Θα πρέπει να σημειωθεί σ' αυτό το σημείο, ότι αποτελεί συνήθη τακτική στα ορεινά της Αλμωπίας, να αφήνεται να αναπτυχθεί μία εκβλάστηση από τα υποκείμενα σπορόφυτα αγριοκερασιάς, για λόγους υποβοήθησης της επικονίασης, μιας και τα άνθη αγριοκερασιάς επικονιάζουν καλά όλες τις ποικιλίες με τις οποίες συνανθίζουν. Παρατηρήθηκε λοιπόν ότι μια τέτοια εκβλάστηση παρήγαγε καλύτερους καρπούς από την υπερκείμενη καλλιεργούμενη εμβολιασμένη ποικιλία και γι' αυτό το λόγο, ο κύριος Τσολάκης φρόντισε να την αναπαράγει για καλλιεργητικούς και εμπορικούς σκοπούς. Αφού αποδείχτηκε εμπορικά επιτυχημένη ποικιλία, μιας και ωριμάζε σε μια χρονική στιγμή που απουσίαζε από την αγορά κάποια αξιόλογη ποικιλία, διαδόθηκε αρκετά στην ευρύτερη περιοχή.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή έως εξαιρετικά ζωηρή στα νεαρά δένδρα. Είναι όμως μικρότερης ζωηρότητας από τις ποικιλίες Β. Burlat και Τραγανά Εδέσσης. Εκβλαστάνει εύκολα πλάγια βλάστηση.

Μπαίνει γρήγορα στην παραγωγή, από τον τρίτο χρόνο σε ορισμένες περιπτώσεις.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες, ισάξιες με της Β. Burlat. Σε παραγωγικές χρονιές μπορεί να ξεπεράσει τα 150 kg ανά ενήλικο δένδρο, εμβολιασμένο σε υποκείμενο σπορόφυτο αγριοκερασιάς.

Φύλλο: Λογχοειδούς σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέ-

θους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,37.

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,6 cm) και παχύς (0,18 cm). Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,97.

Η φυλλόπτωση το φθινόπωρο είναι μεσοόψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε 'μπουκέτα του Μαΐου' τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 έως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται συνήθως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλα κυκλικά, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει στο μέσον της άνθησης μεταξύ των ποικιλιών Β. Burlat και Τραγανά Εδέσσης.

Είναι αυτοασυμβίβαστη ποικιλία και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (10,4 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή έως ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκόξινη γεύση, πολύ επιθυμητή

από τις αγορές της Κεντρικής Ευρώπης και με πολύ καλή γευστικότητα. Επειδή ομοιάζει η γεύση του με αυτή του Μπακιρτζέικου, αποκαλείται και Πρώιμο Μπακιρτζέικο μερικές φορές. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Κατά τη βρώση παραμένει αρκετή έως μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση, ενώ από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση προς ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα. Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, πέντε περιόδου ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσιμο, ιδιαίτερα στο στάδιο αλλαγής του χρώματος του καρπού. Έχει ένα όριο αντοχής στη διαβροχή του με νερό αλλά αν συνεχιστούν οι βροχοπτώσεις σχίζει αρκετά. Σε πιο ώριμα στάδια παρουσιάζει μικρότερη ευαισθησία στο σχίσιμο.

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στη μονίλια (*Monilinia* sp.).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,47 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/22,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Στους εμπορικούς οπωρώνες όπου καλλιεργείται, χρησιμοποιούνται ως επικονιάστριες ποικιλίες οι παραδοσιακές B. Burlat και B.S. Hardy Giant, καθώς και τώρα τελευταία η Early Lory. Σχετικά πειράματα από το Τμήμα Φυλλοβόλων Οπωροφόρων Δένδρων του Ι.Γ.Β.Φ.Π. δεν έχουν γίνει.

Συμπεράσματα: Πρόκειται για μια ενδιαφέρουσα για καλλιέργεια ποικιλία, που δικαιολογεί την αυξημένη τάση φύτευσής της τα προηγούμενα χρόνια. Συνεχίζει να καταλαμβάνει ένα ποσοστό καλλιεργούμενων εκτάσεων στην Π.Ε. Πέλλας, λόγω της καλής αντοχής του καρπού στην αποθήκευση σε ψυκτικούς χώρους.

ΦΡΑΟΥΛΑ ΒΟΛΟΥ

Γενικά: Γαλανή, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1984.

Καταγωγή και εξάπλωση: Θεωρείται ελληνική ποικιλία, χωρίς όμως αυτό να είναι τεκμηριωμένο. Η καλλιέργειά της ξεκίνησε από το Πήλιο του Βόλου, όπου και καλλιεργείται σε μικρές εκτάσεις. Καλλιεργείται ακόμη και σε όλη τη Θεσσαλία και ενδιάσπαρτα σ' ολόκληρη τη χώρα μας. Σε μερικές περιοχές χρησιμοποιούνταν σαν επικονιαστής άλλων ποικιλιών.

Η ονομασία Φράουλα χρησιμοποιείται, σχεδόν σε όλη τη χώρα, για το χαρακτηρισμό των γαλανών, καρδιάσχημων, μεγαλόκαρπων ποικιλιών.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού ως ορθόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο με όγδοο χρόνο.

Είναι ανθεκτικό στους παγετούς.

Δεν παρουσιάζει συγγένεια με το P. mahaleb.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,44.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,90.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 2 ως 3 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται ένα ως δύο άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ως πέντε ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος, μεγάλου μεγέθους (7,3 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λίγο κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, λευκού χρώματος με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό έως μέσο μήκος (4,0 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή προς μέτρια.

Ωριμάζει στις αρχές του δεύτερου δεκαημέρου του Ιουνίου, μαζί ή λίγες ημέρες μετά από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ένα ποσοστό δίδυμων καρπών κατ' έτος, που φτάνει μέχρι 10%.

Αντέχει στις μεταφορές αλλά είναι πολύ ευαίσθητος στη μονίλια (*Monilinia laxa*).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,34 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/21,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,4.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: B. Napoleon, B.G. D'Hedelfingen, Τραγανά Εδέσσης, κ.λπ.

Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Αγροβιοτεχνολογίας, έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό των Μπακιρτζέικα, Πρώιμο Βυτάλου κ.ά., οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Είναι πολύ παραγωγική ποικιλία, έχει μεγάλου μεγέθους καρπό και εγκλιματίζεται εύκολα στο ελληνικό περιβάλλον, αλλά παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στη μονίλια. Δεν παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί στο είδος της είναι πολύ καλύτερη η ποικιλία B. Napoleon σε ποιότητα καρπού. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επισημάνθηκε σε διάφορες περιοχές της Εύβοιας, όπου καλλιεργούνταν ως ιθαγενής ποικιλία. Ύστερα όμως από συγκριτικές μελέτες, στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., διαπιστώθηκε ότι είναι παραλλαγή της ποικιλίας Bigarreau Burlat, εγκλιματισμένη στις παραπάνω περιοχές.

Οι διαφορές της από την τυπική ποικιλία, είναι μικρές και οφείλονται σε εδαφοκλιματικούς παράγοντες.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες, μικρότερες από αυτές της B. Burlat.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,54.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,1 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,66.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Η έκπτυξη των καρποφόρων οργάνων γίνεται σε όλο το μήκος των βλαστών.

Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλου μεγέθους, έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης και μαζί με την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,6 gr), ελαφρώς μεγαλύτερου από της B. Burlat.

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, αυλακοειδής, με χρωματισμό ανοικτότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλιάς και εμφανίζει φελλώδη ιστό πολύ μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή προς μέσης τραγανότητας, κόκκινου προς σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο προς πορφυρό. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,8 cm), η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο αλλά και από τον καρπό είναι ισχυρή και φέρει πολλά βράκτια φύλλα, συνήθως επτά, στη βάση του. Ωριμάζει στα τέλη του δεύτερου δεκαημέρου του Μαΐου, 22 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης και δύο ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρότερη ευαισθησία στο σχίσσιμο από την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,60 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,6.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Larian, B.S. Hardy Giant, Van.

Συμπεράσματα: Θα μπορούσε να καλλιεργηθεί στην Εύβοια και άλλες περιοχές της Νότιας Ελλάδας, με το ίδιο εδαφοκλιματικό περιβάλλον, λόγω του ότι δίνει καλύτερη ποιότητα καρπού από της Β. Burlat, αν και υστερεί στις αποδόσεις. Βέβαια σήμερα υπάρχουν αξιόλογες εμπορικές ποικιλίες σε εκείνη την εποχή.

Οι αποδόσεις των δένδρων και η ποιότητα του καρπού, μπορούν να βελτιωθούν σημαντικά με την εφαρμογή σύγχρονων μεθόδων καλλιέργειας.

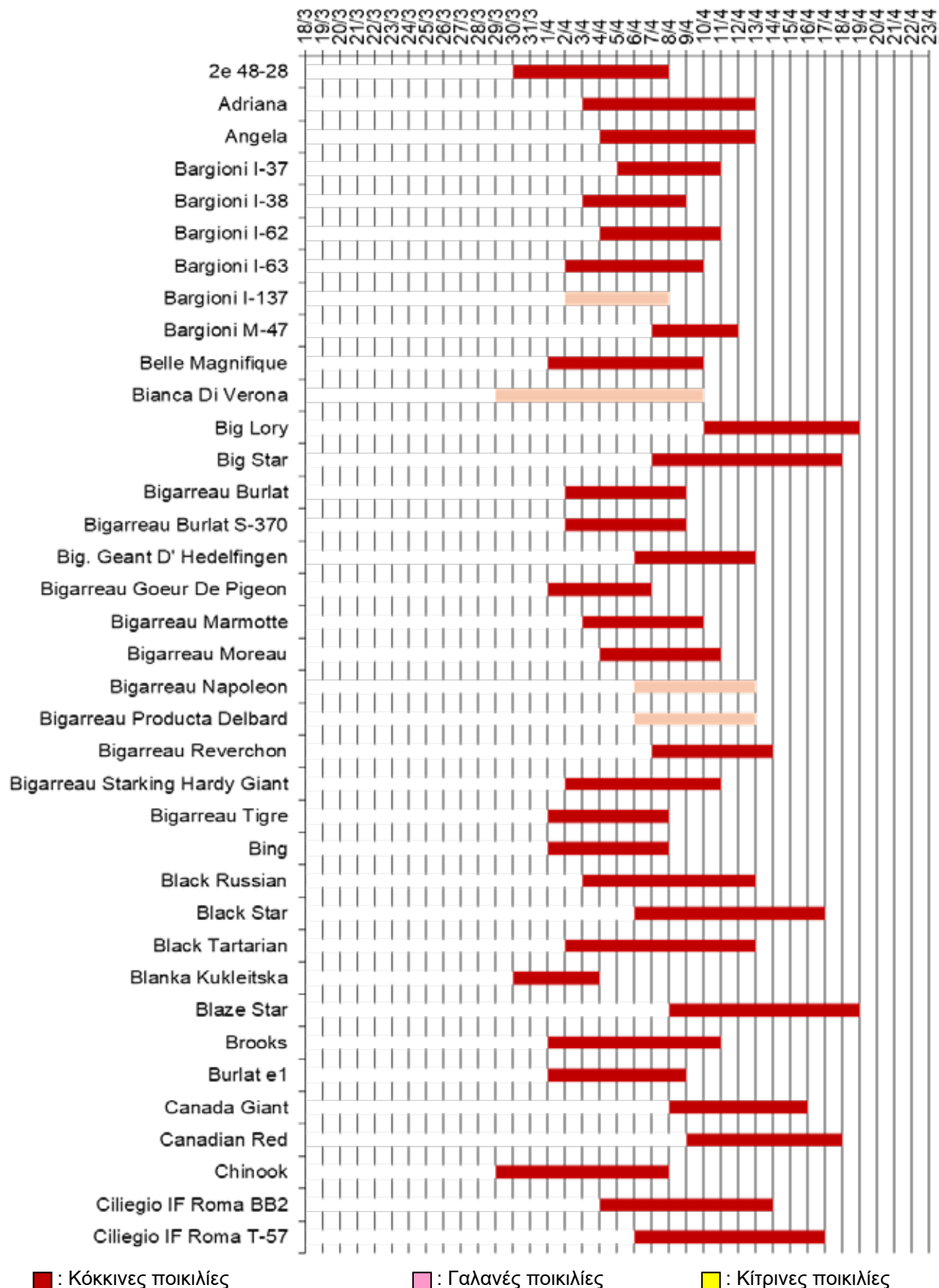
ΜΕΡΟΣ II

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΚΕΡΑΣΙΑΣ
ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Α. ΙΣΤΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ

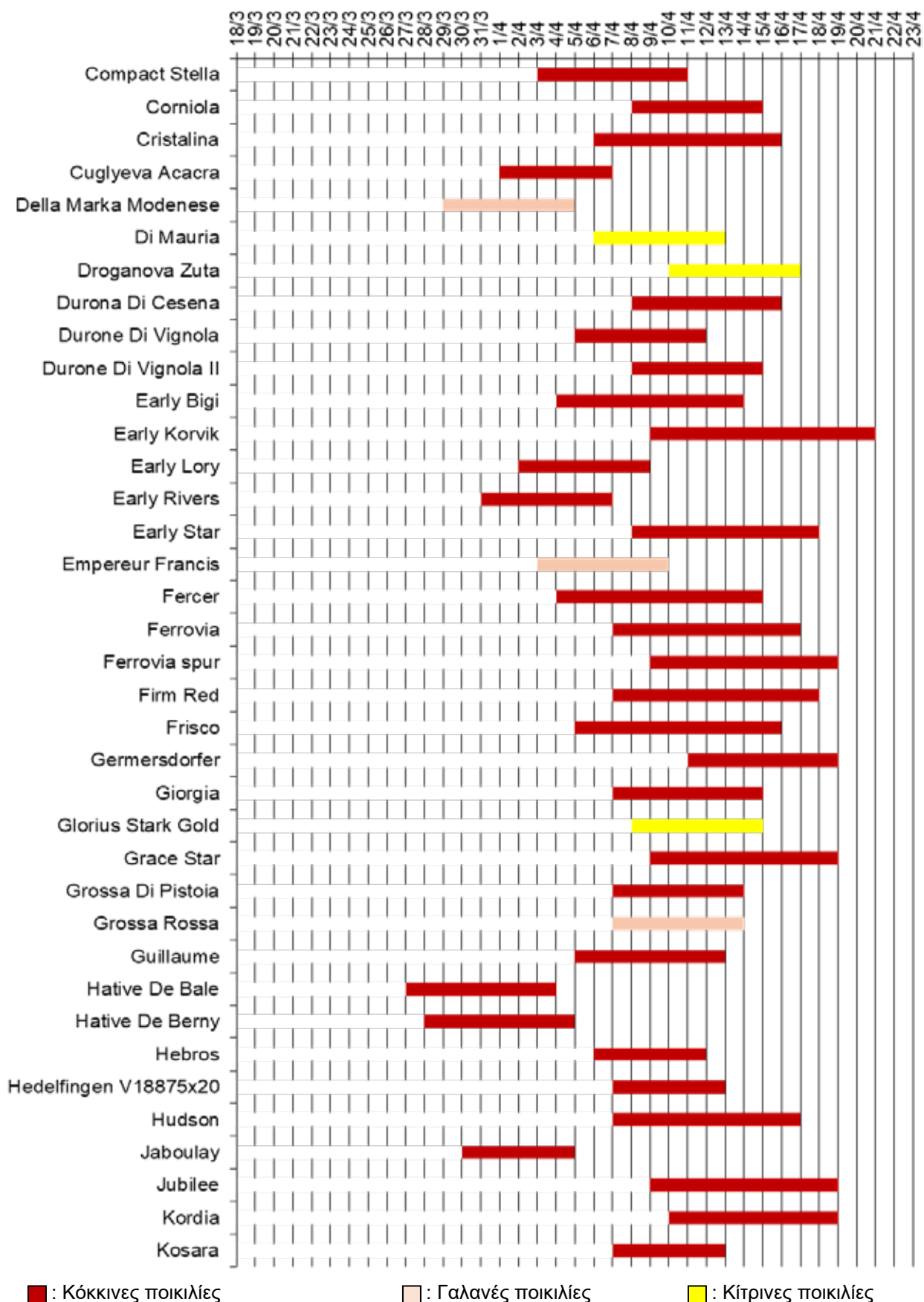
Γράφημα 4Α

Περίοδος άνθισης ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού
(Μέσοι Όροι δεκαετίας).

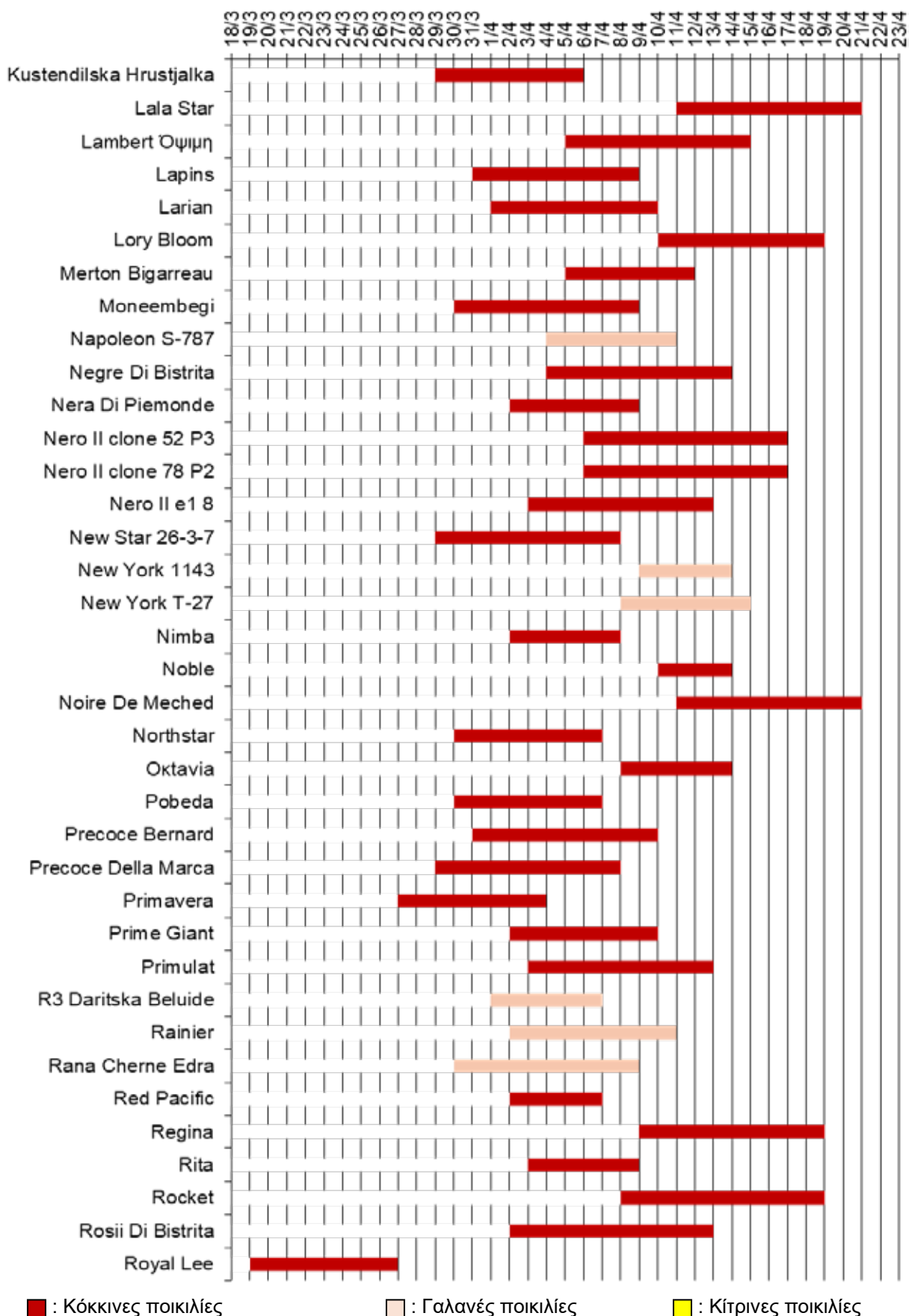

Γράφημα 4B

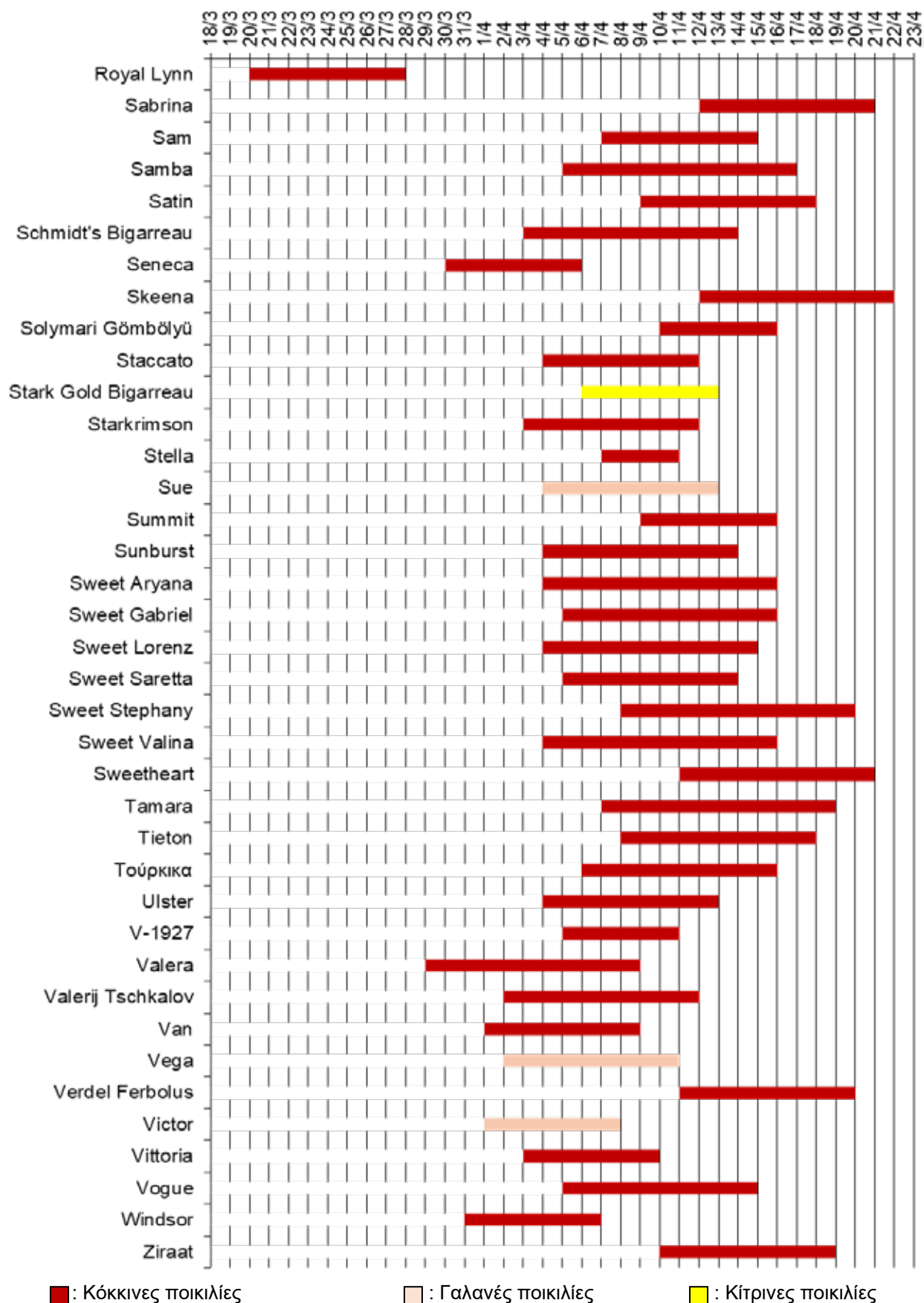
Περίοδος άνθισης ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού
(Μέσοι Όροι δεκαετίας).

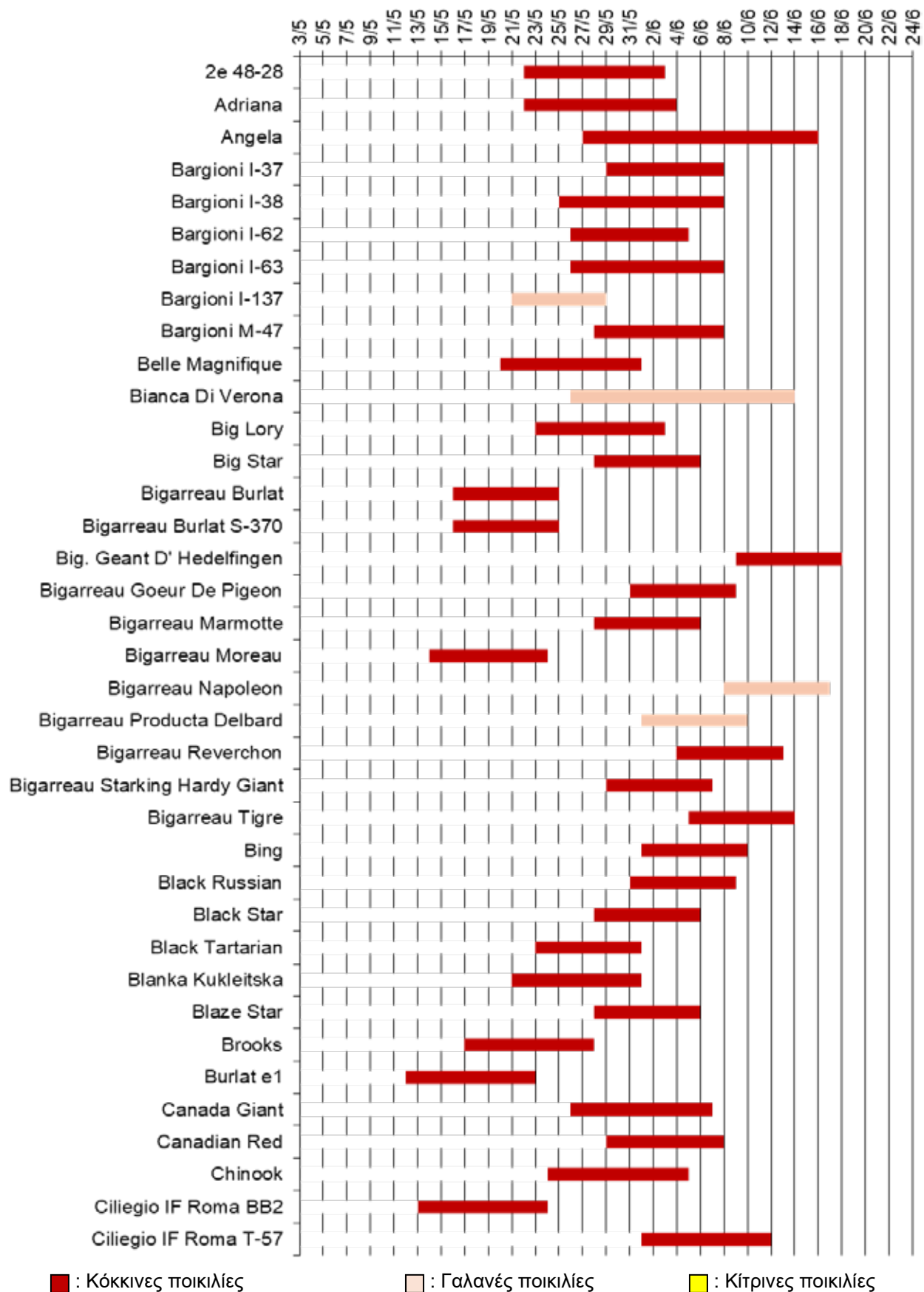
Γράφημα 4Γ
 Περίοδος άνθισης ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού
 (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

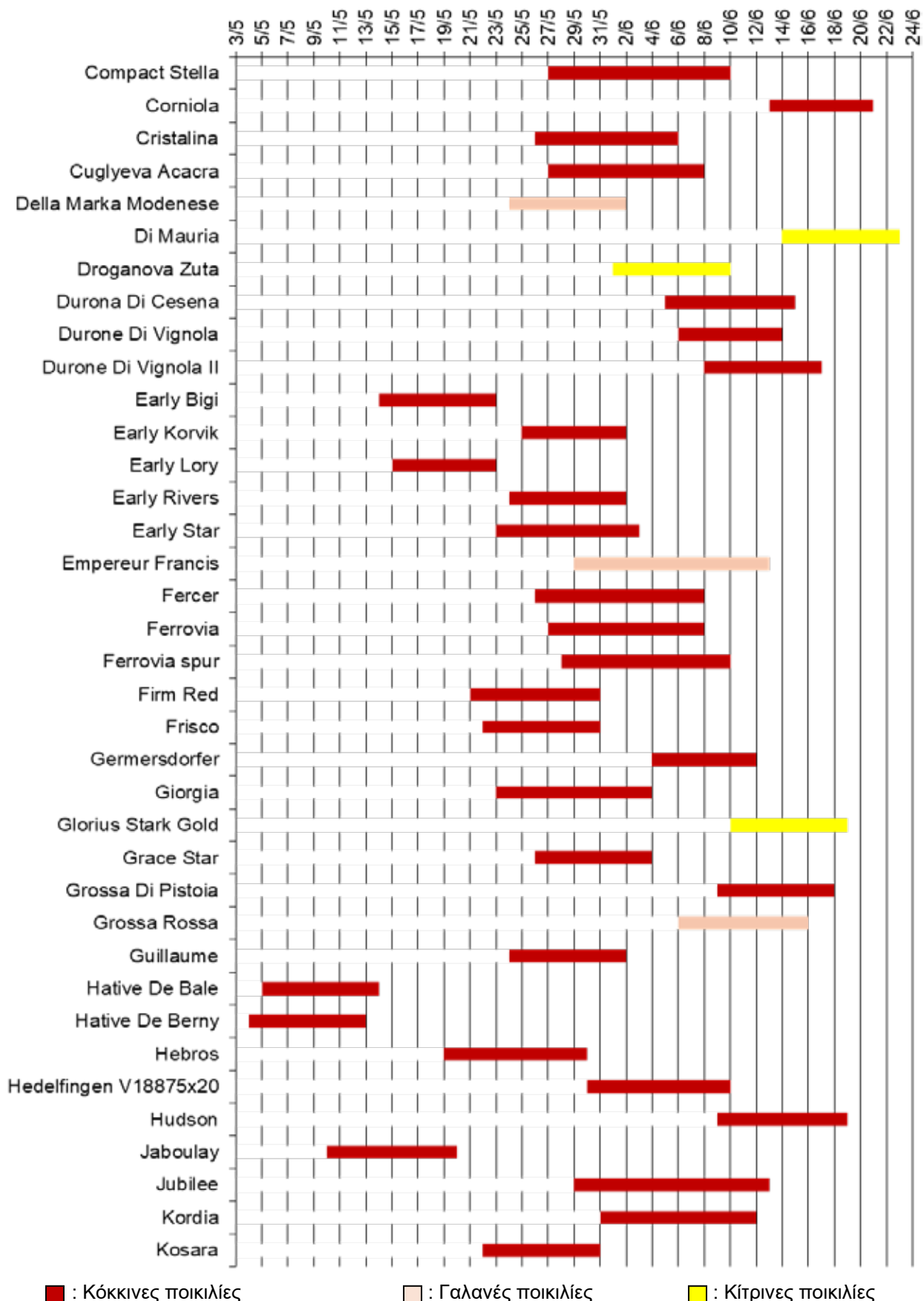
Γράφημα 4Δ
 Περίοδος άνθισης ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού
 (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

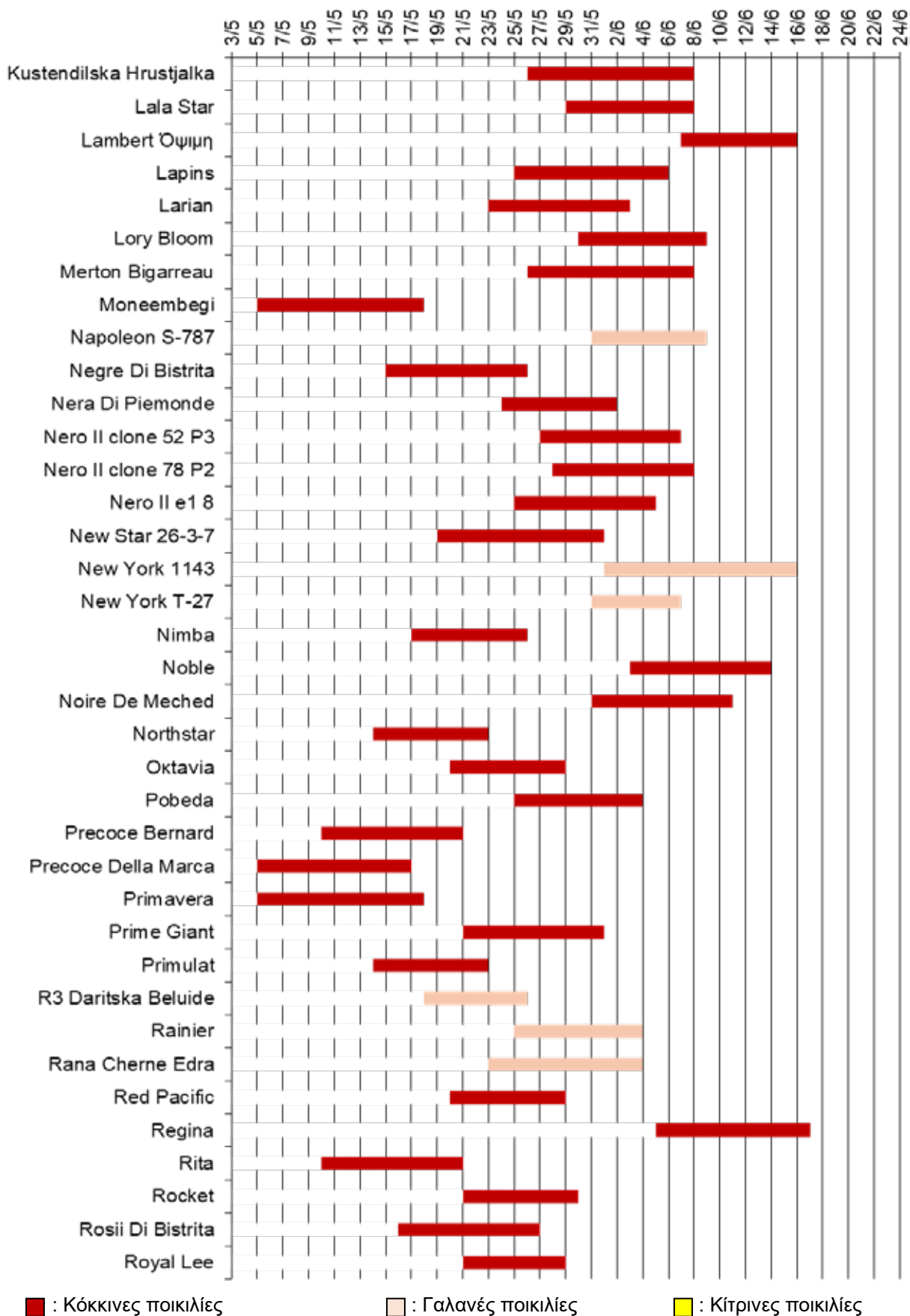
Γράφημα 5Α
 Περίοδος ωρίμανσης ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού
 (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

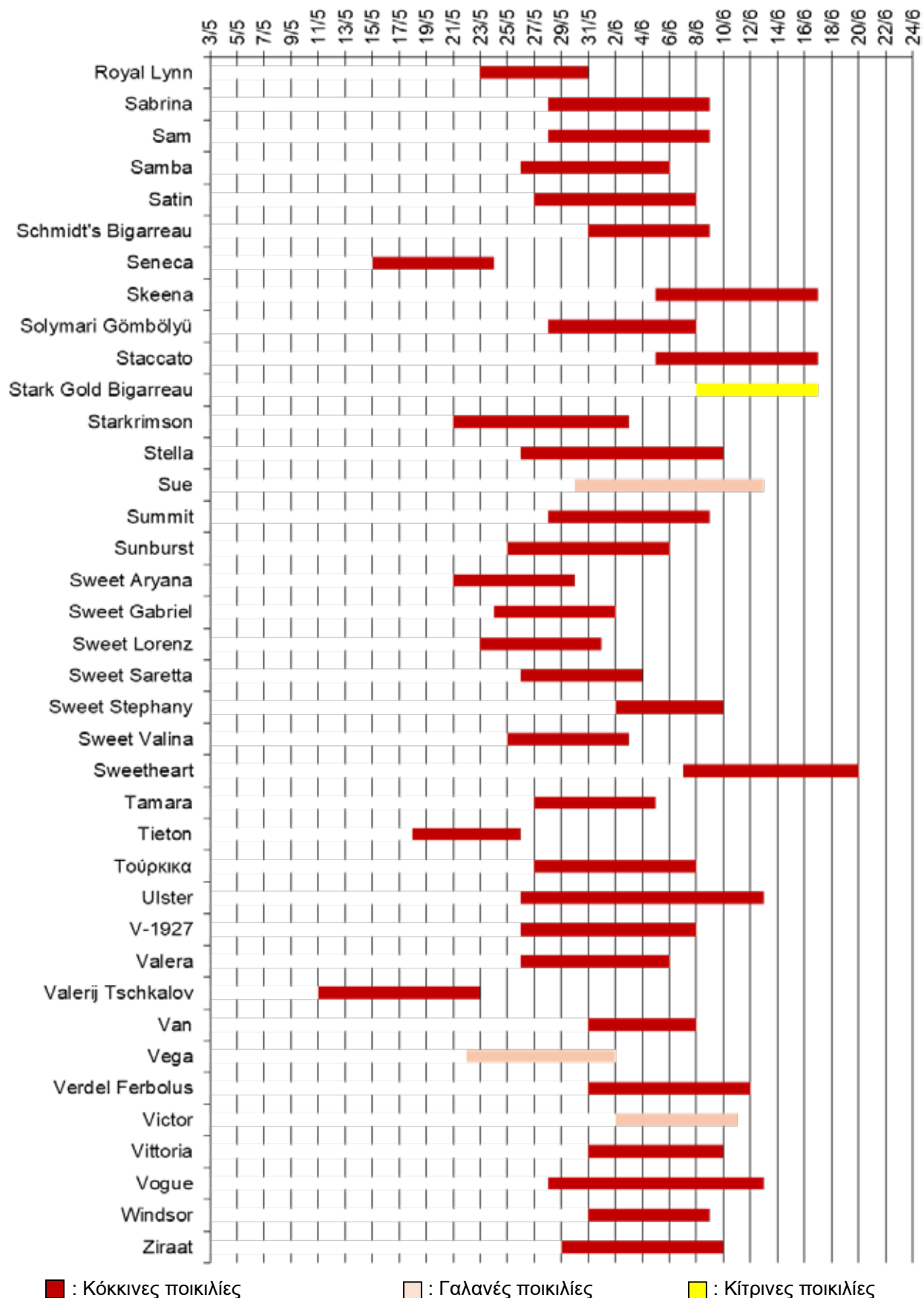
Γράφημα 5B
 Περίοδος ωρίμανσης ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού
 (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

Γράφημα 5Γ
 Περίοδος ωρίμανσης ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού
 (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

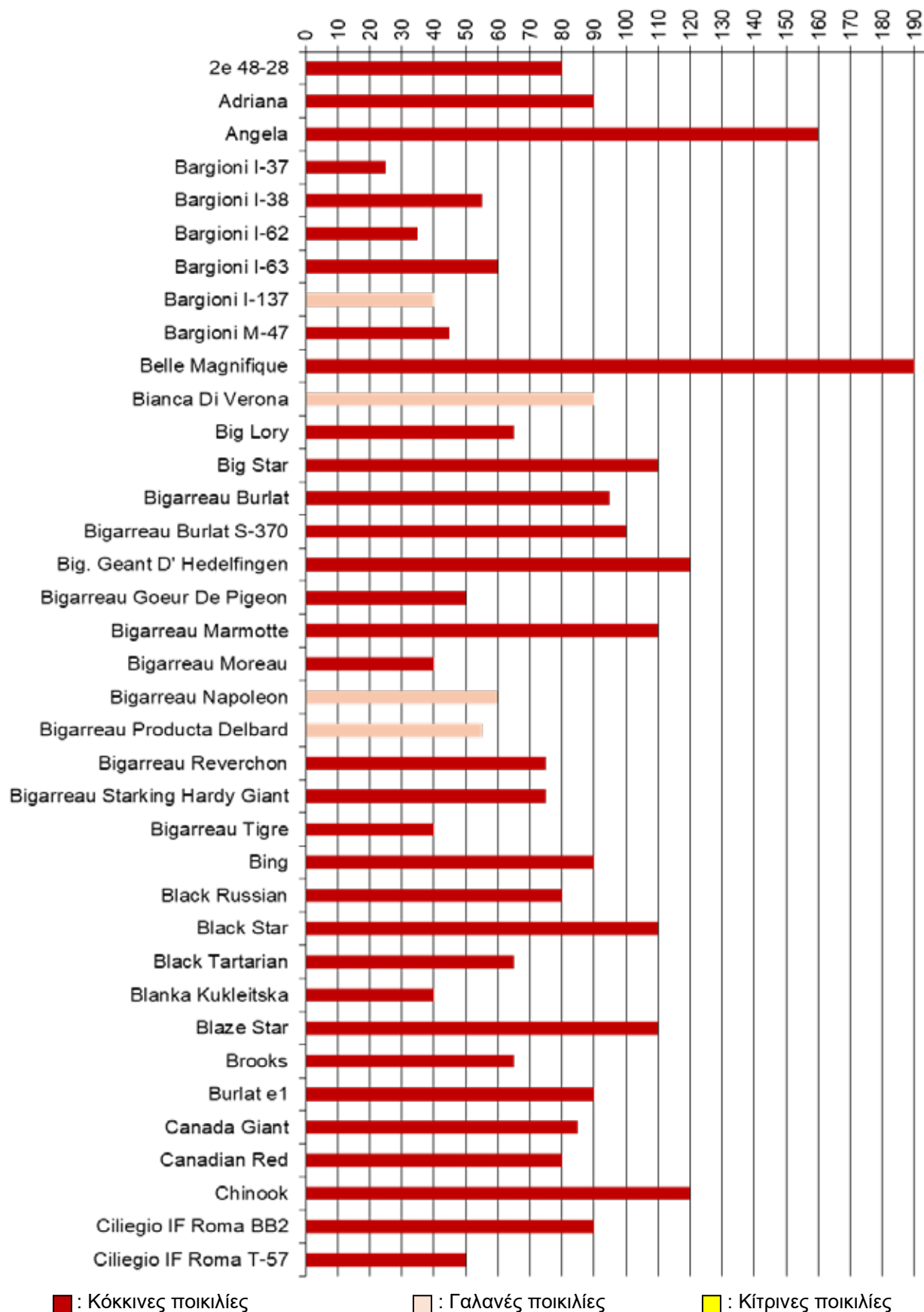

Γράφημα 5Δ
 Περίοδος ωρίμανσης ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού
 (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

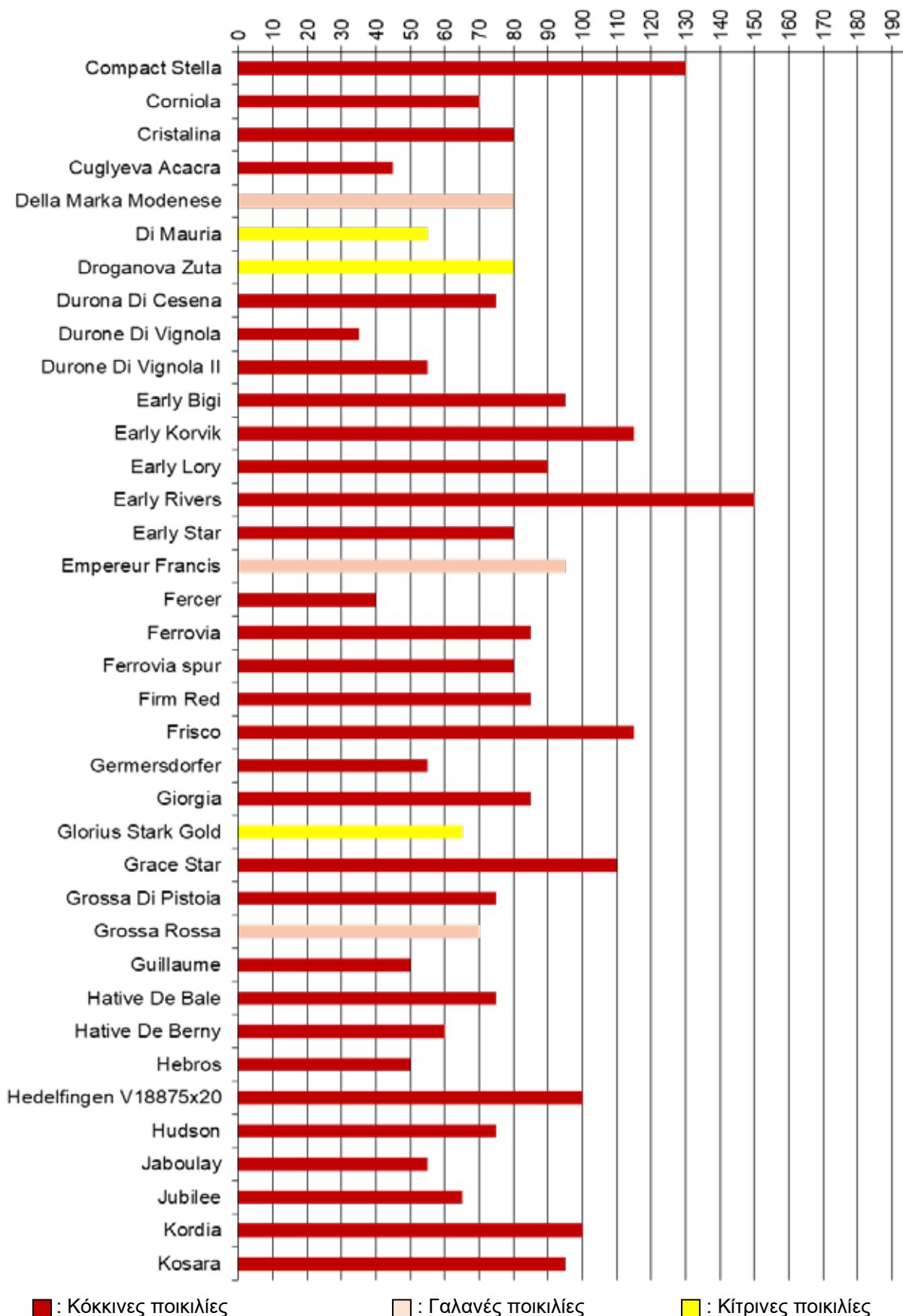
Γράφημα 6Α

Αποδόσεις σε kg ανά δένδρο ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

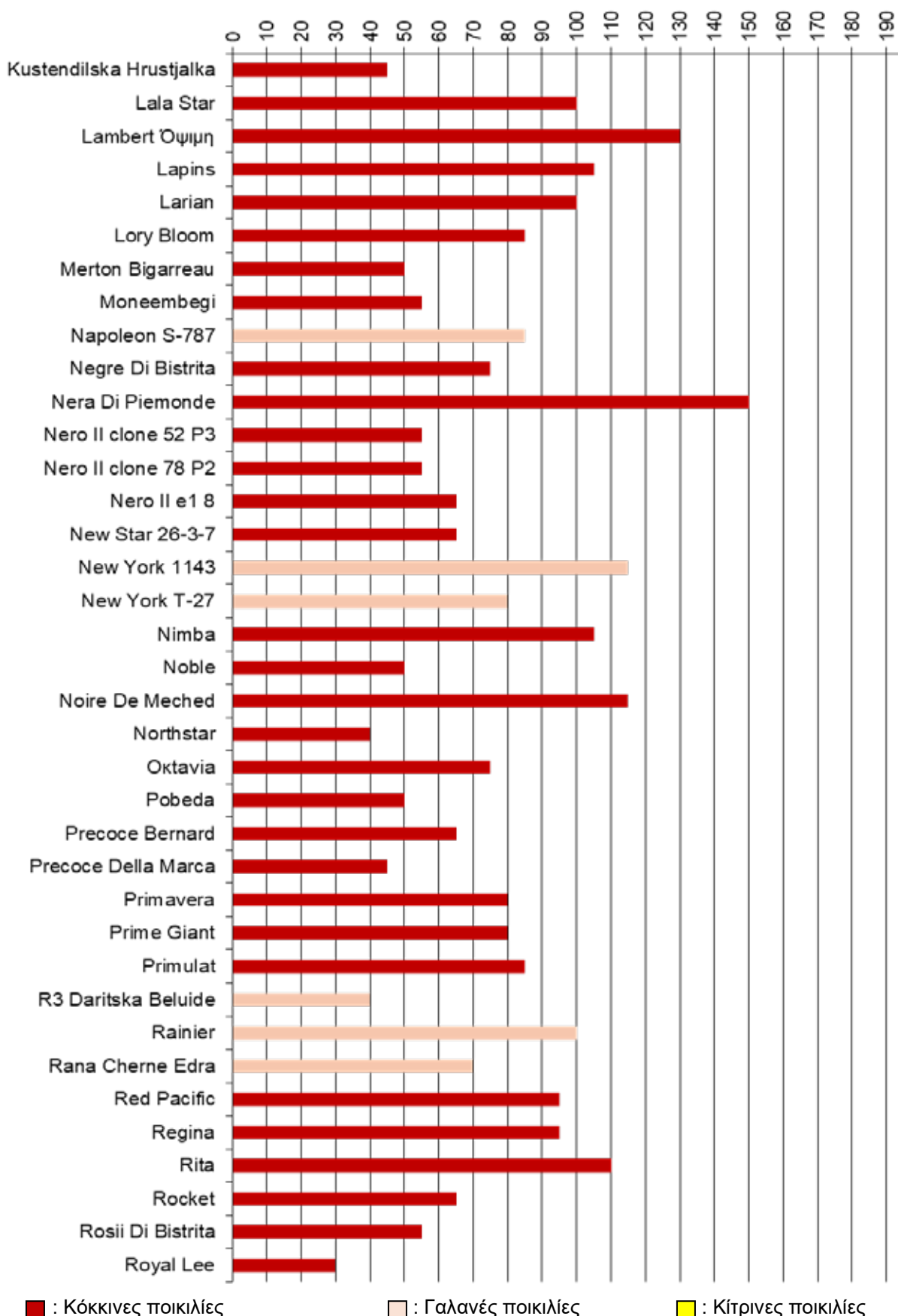
Γράφημα 6B

Αποδόσεις σε kg ανά δένδρο ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

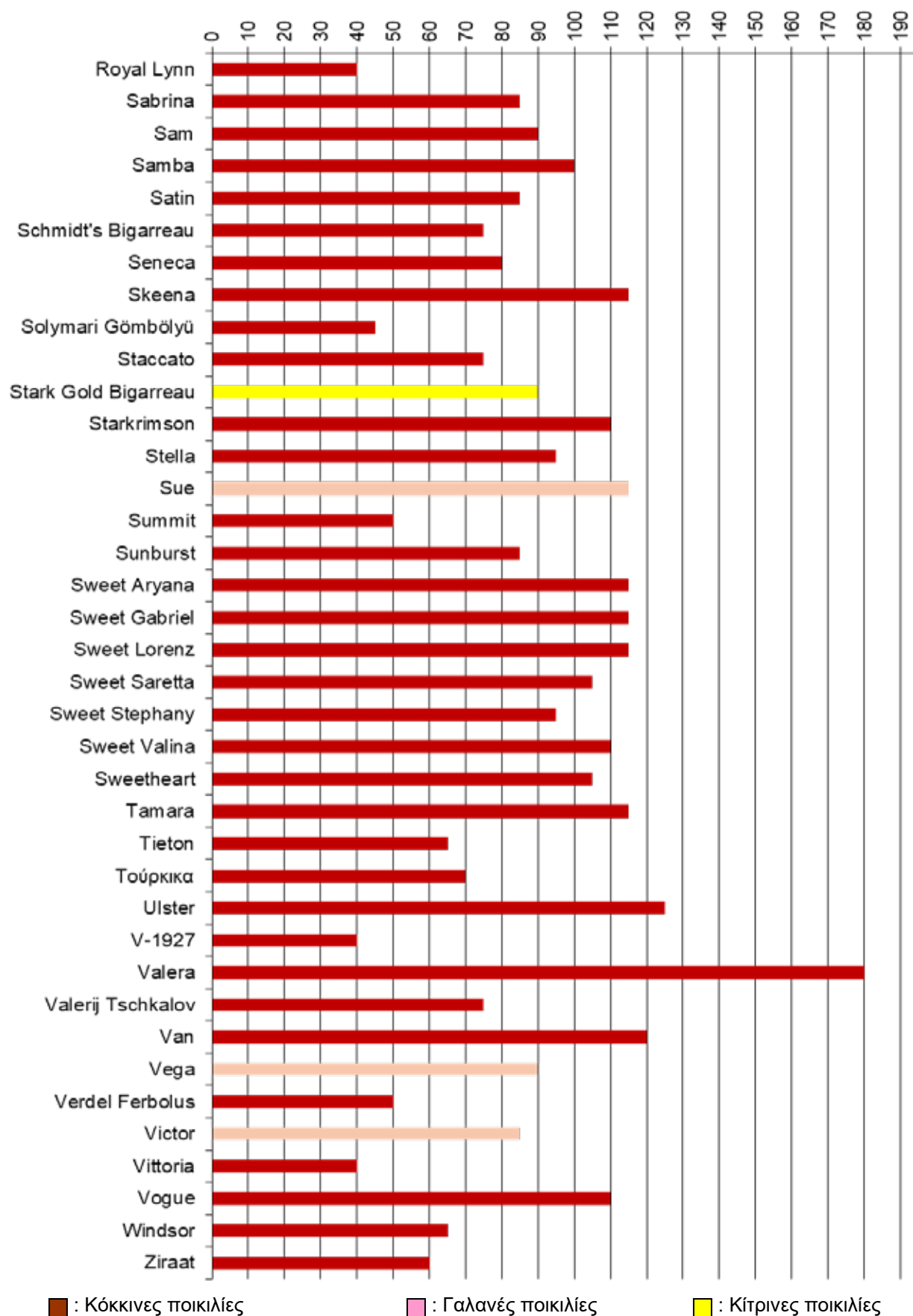
Γράφημα 6Γ

Αποδόσεις σε kg ανά δένδρο ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

Γράφημα 6Δ

Αποδόσεις σε kg ανά δένδρο ποικιλιών κερασιάς προέλευσης εξωτερικού (Μέσοι Όροι δεκαετίας).

Β. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ

2e 48-28

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την έφερε και την εγκατέστησε στις πειραματικές του συλλογές το 1991.

Δένδρο: Μέσου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτριας ζωηρότητας.

Οι αποδόσεις του κυμαίνονται από μέτριες μέχρι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή και οξύληκτη.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,43.

Ο μίσχος έχει μέτριο μήκος (4,7 cm) και μέσο πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,59.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 8 ως 9 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο με τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι ωσειδές.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα ωσειδή, ελαφρώς επιμήκη, μέσου προς μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την Β. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μικρά και ανέρχονται στο 10,4% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σφαιρικού σχήματος, πολύ μικρού μεγέθους (4,4 gr), χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με καλά οργανοληπτικά χαρακτηριστικά και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα. Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,6 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου, έξι περίπου ημέρες μετά από την Β. Burlat και 15 περίπου ημέρες πριν τη Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού προς μέτριου μεγέθους (0,40 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει

τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/11,0 και μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,5.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από τη *Larins*, με την οποία συνανθίζει.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία όσον αφορά την τραγανότητα της σάρκας του καρπού, ο οποίος όμως είναι πολύ μικρού μεγέθους. Παρουσιάζει μόνο γενετικό ενδιαφέρον.

Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας.

ADRIANA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2010.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale Frutticoltura di Verona της Ιταλίας, το 1964. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών ISF 123 x Mora di Cazzano. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 1999. Καλλιεργείται στη χώρα καταγωγής της και σε μικρές εκτάσεις στους Νομούς Ημαθίας και Πέλλας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με μέσης πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες και η παραγωγή ομοιόμορφου μεγέθους.

Το ανεπτυγμένο δένδρο χρειάζεται αυστηρό κλάδευμα, για να μην ξεφύγει η ζώνη καρποφορίας από τους κεντρικούς άξονες τροφοδοσίας με θρεπτικά στοιχεία.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,47.

Ο μίσχος έχει μέτριο μήκος (4,2 cm) και είναι παχύς (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν αδύνατο προς ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,35.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται στη βάση των βλαστών.

Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 2 ως 3 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα επιμήκη καρδιάσχημα, έλοβα, μέτριου προς μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μία ημέρα αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μικρά και ανέρχονται στο 17,3% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, μεγάλου (7,9 gr) και ομοιόμορφου μεγέθους, χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους στο άκρο. Η κοιλότητα του ποδίσκου αποκτά, με την πάροδο της ωρίμανσης, μια σκουρότερη απόχρωση, χαρακτηριστικό της ποικιλίας.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ έως ροζ χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός προς μέσου μήκους (4,0 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή προς ενδιάμεση, ενώ παρουσιάζει λίγα βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, έξι ημέρες μετά από την B. Burlat και 15 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Ο καρπός μπορεί να μείνει ανηρτημένος στο δένδρο, μετά την ωρίμανση, για μεγάλο χρονικό διάστημα χωρίς να ζημιωθεί σοβαρά.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και μέτρια ανθεκτικότητα στη μονιλία (*Monilinia laxa*).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους (0,56 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από την B. Burlat, τη Lapins και τη Van.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές της οι ποικιλίες Ferrovia, Vittoria, Giorgia, Mora

di Cazzano και Van.

Έχει SiSi₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXXIII.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία όσον αφορά την εποχή ωρίμανσής της, την ποιότητα του καρπού και την αντοχή του στο σχίσσιμο. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. λαμβάνει αντιφατικές πληροφορίες, όσον αφορά τις αποδόσεις της, από τους παραγωγούς που την καλλιεργούν. Ίσως θα πρέπει να προσεχτεί το ότι χρειάζεται αυστηρά κλαδεύματα για να μην ξεφεύγει η ζώνη καρποφορίας από τους κεντρικούς άξονες τροφοδοσίας με θρεπτικά στοιχεία. Ίσως πάλι να μην επικονιάζεται κατάλληλα στις περιοχές που εμφανίζει πρόβλημα καρπόδεσης. Οι παραγωγικές δυνατότητές της ξεπερνούν αυτές που έδειξε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Προτείνεται για καλλιέργεια, αρκεί να συγκαλλιεργηθεί με ποικιλίες οι οποίες αποδεδειγμένα συνανθίζουν μαζί της και την επικονιάζουν.

ANGELA

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Εισήχθηκε από τις Η.Π.Α., για να δοκιμαστεί στις συνθήκες της χώρας μας. Πρόκειται για δημιουργία του Utah Agricultural Experiment Station στην Πολιτεία της Utah. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή. Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πάρα πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι ανοιχτό πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,55.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,31 cm) και μεγάλο πάχος (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,35.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, μεγάλου εύ-

ρους και ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος επιμήκης, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, θαμπού, μικρού μεγέθους (5,8 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι μικρή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,3 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου με το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 11 ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει πολύ μικρή ευαισθησία στο σχίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους (0,70 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/8,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,0. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από την Belle Magnifique και την Bianca di Verona.

Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον, για τις συνθήκες της χώρας μας.

BARGIONI I-37

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale di Frutticoltura di Verona της Ιταλίας, στα πλαίσια ειδικού προγράμματος εξεύρεσης ποικιλιών, που συγκομίζονται εύκολα με δονητές, όπως και όλες οι υπόλοιπες ποικιλίες του ίδιου, που περιγράφονται παρακάτω.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση οξύληκτη, διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,76 cm) και πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,65.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μικρού προς μέτριου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μικρού μεγέθους (5,9 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση πλούσια. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, δύο εβδομάδες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,44 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία δεν παρουσιάζει ιδιαίτερο εμπορικό ενδιαφέρον, λόγω των μικρών αποδόσεων και του μικρού μεγέθους καρπού. Το γενετικό της ενδιαφέρον περιορίζεται στη χαλαρή σύνδεση του καρπού με τον ποδίσκο, που μπορεί να διευκολύνει τη συγκομιδή, με τη χρήση καρποπρωτικών ουσιών σε συνδυασμό με δόνηση, καθώς και στην υψηλή περιεκτικότητα του καρπού σε σάκχαρα.

BARGIONI I-38

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale di Frutticoltura di Verona της Ιταλίας.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,52.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,32 cm) και πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,99.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ελλειπτικού σχήματος, έλοβα, μέσου προς μεγάλο μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-

νιού, μέτριου προς μεγάλο μεγέθους (6,7 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γεύση πλούσια. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου με το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, εννιά ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,40 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,75 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,45. Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Πλεονεκτεί ως προς τις αποδόσεις και το μέγεθος καρπού από την ποικιλία Bargioni I-37, αλλά το ενδιαφέρον και αυτής είναι περιορισμένο.

BARGIONI I-62

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale di Frutticoltura di Verona της Ιταλίας.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, πολύ μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,03 cm) και μικρό πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,46.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μα-

ονιού, μικρού προς μέτριου μεγέθους (6,2 gr).

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γέυση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,3 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου με αρχές του Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσισμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,29 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/21,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/18,6.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον, για τις συνθήκες της χώρας μας.

BARGIONI I-63

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale di Frutticoltura di Verona της Ιταλίας.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωντανή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,86 cm) και μεγάλο πάχος (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,16.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-

νιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,9 gr).

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,2 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου με το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, εννιά ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σκίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου προς μεγάλου μεγέθους (0,65 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,9.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η Bargioni I-63 παρουσιάζει το μεγαλύτερο ενδιαφέρον από όλες τις δημιουργίες του G. Bargioni. Έχει πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού, με πολύ καλά οργανοληπτικά χαρακτηριστικά και ικανοποιητικές αποδόσεις. Ωριμάζει σε μια ενδιαφέρουσα περίοδο και μπορεί να διαδοθεί εάν βελτιωθούν οι αποδόσεις της, με κατάλληλες τεχνικές καλλιέργειας.

BARGIONI I - I37

Γενικά: Γαλανή, ημιτραγανή ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale di Frutticoltura di Verona της Ιταλίας, στα πλαίσια ειδικού προγράμματος εξεύρεσης ποικιλιών, που συγκομίζονται εύκολα με δονητές.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Επιμήκους έως ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση οξύληκτη, διπλά πριονωτή. Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,45.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος (5,61 cm) και μέσο πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,28.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται

σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,5 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κρεμ-κίτρινου χρώματος, με γεύση πλούσια. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει μέση ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, πέντε ημέρες μετά από την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,35 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/21,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,1.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς μέτρια.

Συμπεράσματα: Το μόνο ενδιαφέρον αυτής της ποικιλίας είναι το μεγάλο μέγεθος καρπού και τα καλά μεταποιητικά χαρακτηριστικά αυτού. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της λόγω των πολύ μικρών αποδόσεών της.

BARGIONI M - 47

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale di Frutticoltura di Verona της Ιταλίας.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,60.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,61 cm) και πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,96.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης εποχής.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-νιού, μέτριου προς μεγάλου μεγέθους (6,6 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,4 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου με το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,45 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,1.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον, για τις συνθήκες της χώρας μας, πέραν της υψηλής περιεκτικότητας του καρπού σε σάκχαρα και του μεγάλου μεγέθους του ποδίσκου αυτού.

BELLE MAGNIFIQUE

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού και πολύ υψηλές αποδόσεις. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Γαλλία. Υπάρχει και ποικιλία βυσσινιάς με το ίδιο όνομα και καμιά φορά γίνεται σύγχυση μεταξύ τους.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με ανοιχτή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πάρα πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας κρασάτου κόκκινου, φωτεινού, με χαρακτηριστικές κηλιδώσεις στην επιφάνειά του, που εξαφανίζονται στην πλήρη ωρίμανση, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,85 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,1 cm)

και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στο τέλος του Μαΐου, τέσσερις ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκου, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,45 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,0.

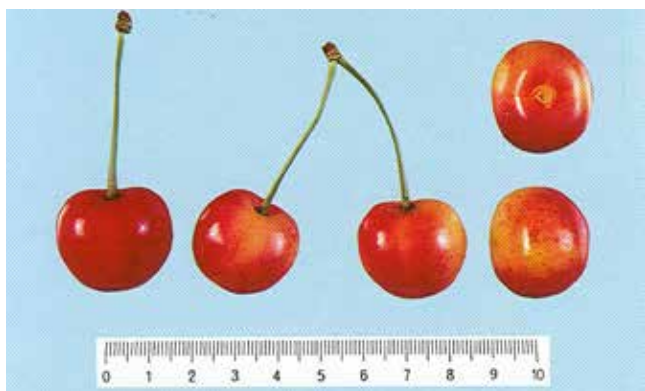
Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: B. Burlat, Larian, Van.

Συμπεράσματα: Η Belle Magnifique είναι μια πολύ αξιόλογη ποικιλία, με πάρα πολύ υψηλές αποδόσεις, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού, υψηλής περιεκτικότητας σε σάκχαρα και αντέχει στο σχίσσιμο.

Παρουσιάζει και ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον, λόγω της παραγωγικότητας, της αντοχής στο σχίσσιμο και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του καρπού.

BIANCA DI VERONA

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale di Frutticoltura di Verona της Ιταλίας, το 1975. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Durone Nero I x Moretta di Cazzano.

Δένδρο: Πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στις προσβολές από την *Pseudomonas morsprunorum*.

Φύλλο: Αντωειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,52.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,82 cm) και πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,8.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, μεγάλου εύρους και ανθίζει

μία μέρα νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, μεγάλου προς πολύ μεγάλου μεγέθους (7,3 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ-λευκού χρώματος, με πλούσια γεύση και πάρα πολύ καλά μεταποιητικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,8 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου με το πρώτο δεκάημερο του Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat. Έχει παρατεταμένη περίοδο ωρίμανσης και ο ώριμος καρπός διατηρείται στο δένδρο επί μακρόν, χωρίς να ζημιώνεται. Σχηματίζει αφοριστικό ιστό, μεταξύ του καρπού και του ποδίσκου και συγκομίζεται εύκολα με δονητές.

Παρουσιάζει μεγάλη ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο. Είναι ευαίσθητος στις προσβολές από την ίωση Cherry green ring mottle.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου μεγέθους (0,60 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/12,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,8.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Vittoria, Durone della Marka, Durone Nero I.

Έχει S1S5 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XIV.

Συμπεράσματα: Η Bianca di Verona είναι μια πάρα πολύ καλή ποικιλία για μεταποίηση και συγκομίζεται εύκολα με τη χρήση καρποπρωτικών ουσιών και δονητές. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της, εξαιτίας του μεγάλου μεγέθους του δένδρου και της ευαισθησίας του στις προσβολές από βακτήρια και ιούς.

BIG LORY

Συνώνυμα: Bigalise, Enjidel.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2021.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον ιδιώτη βελτιωτή Paul Argot στη Lorette της Γαλλίας, το 1976. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών MF 24 x Panthere. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2012, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Μαχμα 14. Δεν είναι διαδεδομένη ποικιλία στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Αργεί να μπει στην παραγωγική διαδικασία (μπαίνει μετά τον πέμπτο χρόνο πάνω στο υποκείμενο Μαχμα 14) και οι αποδόσεις του είναι μικρές (0,07 kg/cm² τομής κορμού), αλλά με τάσεις βελτίωσης έως μέτρια επίπεδα, κατά την πάροδο των ετών.

Φύλλο: Ωσειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου, ξεκινά από το δεύτερο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιάσχημα, μεγάλου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμης εποχής, ανθίζει οκτώ ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μέτρια και ανέρχονται στο 23,5% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,8 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυ-

κιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι πολύ κοντός (2,7 cm) και παρουσιάζει βράκτια φύλλα (3 ως 4).

Ωριμάζει στα μέσα Μαΐου, επτά ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στην ευρωπαϊκή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει από 10 έως 14 ημέρες μετά την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 19,6). Ιταλικές αναφορές την παρουσιάζουν ως ανθεκτική στο σχίσσιμο, ενώ Τούρκικες μελέτες την παρουσιάζουν σχετικά ευαίσθητη.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στη Μονίλια.

Εμφανίζει δίδυμους καρπούς κάποιες χρονιές, ενώ άλλες καθόλου.

Πυρήνας: Σφαιρικού σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους (0,60 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Lory Bloom και Oktavia. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Lory Bloom, B. Burlat, Fercer (Arcina), B.S. Hardy Giant, Van, Hedelfinger και Coralise.

Έχει S₂S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης IV.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί ποικιλίας με πολύ καλά ποιοτικά χαρακτηριστικά καρπού, ανθεκτική στο σχίσσιμο, καθώς και ενδεικνυόμενη για μηχανική συλλογή του καρπού (μαζί με τον ποδίσκο), κάτι που πιθανόν να απασχολήσει την εντατικού τύπου κερασοκαλλιέργεια αργότερα. Η παραγωγική της τάση όμως είναι αρκετά χαμηλή για τις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες και οποιαδήποτε βελτίωσή της φαίνεται να φτάνει έως τα μέτρια επίπεδα. Δεν προτείνεται η διάδοσή της.

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους S. Lugli και S. Sansavini στο Bologna University, Department of Agricultural Sciences της Ιταλίας και κατοχυρώθηκε το 2008 με δικαιοπάροχο το CRPV. Είναι διασταύρωση της ποικιλίας Lapins x Lapins. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Ρίκυ Ι. Πρόκειται περί της νεότερης ποικιλίας της σειράς Star και σήμερα είναι πλέον καλλιεργητικά διαδεδομένη.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέσης πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,16 kg/cm² τομής κορμού).

Μπαίνει εντυπωσιακά στην παραγωγική διαδικασία, με μεγάλες παραγωγές από την πρώτη χρονιά.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή (1/0,44).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,00 cm) και μέτριου πάχους (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως τέσσερις, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν αδύνατο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται στο μίσχο και την άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος εί-

ναί πολύ χαμηλή (1/4,40).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, επέρχεται στο δεύτερο δεκαήμερο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος (3 ως 5) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μέτριου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμη, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Τα ιταλικά στοιχεία μας προσδιορίζουν την άνθηση μία με δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο αυτογόνιμο γκρουπ επικονίασης SC, με ταυτοποίηση της ύπαρξης του S⁴ αλληλόμορφου γονιδίου στην ομάδα γονιδίων της.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 37,5% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, μεγάλου μεγέθους (7,8 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με

πολύ γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού πορφυρό προς ροζ. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς (3,65 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή προς ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat. Τα ιταλικά στοιχεία μας προσδιορίζουν την ωρίμανση 24 με 25 ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, αν και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου εμφάνισε μεγάλη ευαισθησία (δείκτης Christensen: 92,0). Τα ιταλικά στοιχεία αντιθέτως την κατατάσσουν στις ανθεκτικές στο σχίσσιμο ποικιλίες.

Η συμπεριφορά της ποικιλίας στο σχηματισμό δίδυμων καρπών είναι ποικίλη ανάλογα τη χρονιά, από

μεγάλα ποσοστά (2015), έως μέτρια (2017) και μικρά ποσοστά (2016).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,37 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρίπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/21,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/19,4.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία όσον αφορά την παραγωγικότητά της, το μέγεθος και την ποιότητα καρπού, καθώς φυσικά και της αυτογόνιμης ιδιότητάς της. Ωριμάζει όμως σε μια περίοδο που ωριμάζουν πολλές άλλες αξιόλογες ποικιλίες και ο ανταγωνισμός είναι σκληρός.

Προτείνεται για καλλιέργεια, όσον αφορά το σκεπτικό της κλιμάκωσης της παραγωγής μιας εκμετάλλευσης σε μεγαλύτερο χρονικό εύρος.

BIGARREAU BURLAT

Συνώνυμα: Burlat, Bigarreau Hatif Burlat, Early Burlat.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού, κατάλληλο για νωπή κατανάλωση.

Έχει μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι γαλλική ποικιλία από άγνωστους γονείς. Ανακαλύφθηκε το 1915 σαν ένα τυχαίο σπορόφυτο κοντά στο Lyons της Γαλλίας, από τον Leonard Burlat, δενδροκόμο στο Loire της περιοχής Rhone.

Καλλιεργείται στην Ουγγαρία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και σε πολλές άλλες χώρες και κατέχει την έκτη θέση στον κόσμο. Στη χώρα μας διαδόθηκε σαν πρώιμη ποικιλία, σε πρώιμες κυρίως περιοχές ή πεδινές και συνεχίζει να καταλαμβάνει και σήμερα μεγάλες εκτάσεις καλλιέργειας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πυκνή προς μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Είναι ευαίσθητο στη μονιλία (*Monilinia laxa*), αλλά ανθεκτικό στο κορύνεο (*Stigmia carporhila*) και την ανθράκωση (*Gnomonia erythrostoma*).

Δεν παρουσιάζει συμφωνία με το *P. mahaleb*.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,61 cm) και μεγάλο πάχος (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχή-

μα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,19.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει το πρώτο δεκαήμερο του Απριλίου.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής ως καρδιόσχημος ή μηλοειδής, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,0 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει λίγη ως καθόλου σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στις αρχές του δεύτερου δεκαπενθήμερου του Μαΐου.

Παρουσιάζει μέτρια προς μεγάλη ευαισθησία στο σχίσσιμο, ανάλογα με τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν στην εποχή της ωρίμανσης. Η ξένη βιβλιογραφία την παρουσιάζει ως ελαφρώς ευαίσθητη στο σχίσσιμο. Σχίζεται συνήθως γύρω από τον ποδίσκο.

Αντέχει στις μεταφορές, αλλά είναι πολύ ευαίσθητος στη μονιλία.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς προς επιμήκους, μεγάλου προς μέτριου μεγέθους (0,75 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/10,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,1. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια έως χαλαρή.

Επικονιαστές: B. Marmotte, B.S. Hardy Giant, Van, Cuigne Early Rivers (από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.). Στη βιβλιογραφία αναφέρονται και οι ποικιλίες B. Napoleon και B.G. D' Hedelfingen. Σπάνια όμως συνανθίζουν με την B. Burlat στις συνθήκες της περιοχής Ναούσης και πιθανόν της χώρας μας. Άλλοι επικονιαστές που αναφέρονται στη βιβλιογραφία είναι οι ποικιλίες Durone della Marca, Bing, Larian, Rainier, Sue, Stella και Ulster. Έχει S₃S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XVI.

Συμπεράσματα: Η B. Burlat ήταν για χρόνια η πιο αξιόλογη πρώιμη ποικιλία, με ικανοποιητικές και σταθερές κατ' έτος αποδόσεις, με καρπό μεγάλου μεγέθους και ζωνρό δένδρο, όχι πολύ μεγάλου ύψους. Έχει το μειονέκτημα ότι σχίζεται ο καρπός με τις βροχές και προσβάλλεται από μονίλια. Πρέπει να αποφεύγεται η καλλιέργειά της σε περιοχές με βροχερό Μάιο, γιατί είναι δυνατό να εκμηδενίζεται η παραγωγή της. Επίσης παρουσιάζει και πολλούς δίδυμους καρπούς, το ποσοστό των οποίων επί της παραγωγής ποικίλει από χρονιά σε χρονιά. Η δυνατότητά της σε παραγωγή είναι μεγαλύτερη από ότι έδειξε στη συλλογή, αφού δένδρα απέδωσαν μέχρι 150 kg.

BIGARREAU BURLAT S-370

Συνώνυμα: Burlat S-370.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται κυρίως για νωπή κατανάλωση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι γαλλική επιλογή της ποικιλίας B. Burlat. Δεν καλλιεργείται σε καμιά χώρα, παρά μόνο πειραματικά.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή. Μοιάζει πολύ με το δένδρο της standard ποικιλίας.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες, σχεδόν όμοιες με της standard ποικιλίας.

Η αντοχή των οφθαλμών στους ανοιξιότικους παγετούς είναι λίγο μεγαλύτερη από της standard. Παρουσιάζει μεγαλύτερη ευαισθησία στην ξηρασία.

Φύλλο: Ελλειψοειδούς έως λογχοειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,47.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 2 ως 3 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα έως κυκλικά, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την standard ποικιλία.

Η B. Burlat S-370 είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,5 gr), μεγαλύτερου από της standard ποικιλίας.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή προς τραγανή, αιματώδους χρώματος, με γεύση γλυκιά, φτωχή, κατώτερη της standard ποικιλίας. Ο χυμός είναι κόκκινου χρώματος. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (4,0 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό και το

καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, την ίδια εποχή με την standard ποικιλία.

Η αντοχή του καρπού στο σχίσσιμο, όπως και στη μονίλια, τις μεταφορές και τη συντήρηση είναι ίδια με της standard ποικιλίας.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους ημισφαιρικού, πλατύς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,38 gr).

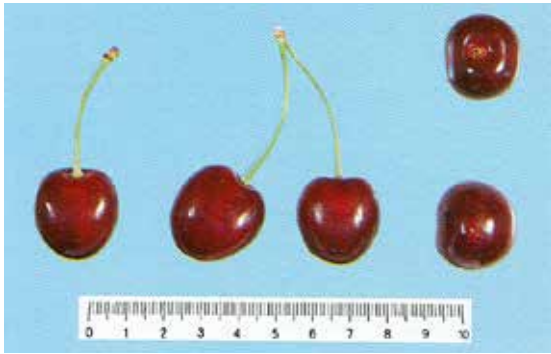
Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/25,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: B.S. Hardy Giant, Van, B. Marmotte.

Συμπεράσματα: Η επιλογή της B. Burlat S-370 δεν έχει πολλά πλεονεκτήματα έναντι της standard ποικιλίας. Μόνο μεγαλύτερου μεγέθους καρπό, αλλά υστερεί σε γεύση. Η ευαισθησία στην ξηρασία είναι ένα σοβαρό μειονέκτημα που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τις συνθήκες της χώρας μας.

BIGARREAU GEANT D' HEDELFIGEN

Συνώνυμα: Geant d' Hedelfingen, Hedelfinger, Hedelfingen, Hedelfingeni, Hedelfinger Riesenkirsche, Πρώιμα Γερμανικά.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία, με μεγάλο εμπορικό και καλλιεργητικό ενδιαφέρον.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1985.

Καταγωγή και εξάπλωση: Ποικιλία γερμανικής καταγωγής. Επισημάνθηκε στο Württemberg της Γερμανίας, το 1800.

Η Hedelfingen κατείχε κάποια στιγμή την τρίτη θέση σε έκταση καλλιέργειας στον κόσμο. Καλλιεργείται στο Βέλγιο, τη Βουλγαρία, τη Γερμανία, την Πολωνία, τη Ν. Αφρική και σε άλλες χώρες.

Στη χώρα μας δεν έχει διαδοθεί πολύ, αν και καλλιεργείται περιορισμένα σε κάποιες περιοχές, γνωστή στις τάξεις των παραγωγών και με την ονομασία Όψιμα Γερμανικά.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους πάνω στο P. mahaleb, πλαγιόκλαδο με κρεμάμενους κλάδους δεύτερης και τρίτης τάξης.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο, αλλά κυρίως από τον έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Αντέχει στο κορύνεο, παρουσιάζει ευαισθησία στην ανθράκωση και μέση ευαισθησία στους παγετούς.

Έχει καλή συγγένεια με το P. mahaleb, το δένδρο γίνεται σχετικά μικρό, πολύ παραγωγικό, αλλά ζει λίγα χρόνια.

Φύλλο: Ελλειπτικού μέχρι αντσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,21.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο ό-

γανο είναι 2 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται ένα ως δύο άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα ωσειδή, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος προς ωσειδής, χρώματος επιδερμίδας αιματώδους μέχρι σκούρου κόκκινου προς μαύρου στην πλήρη ωρίμανση, μέσου μεγέθους (6,4 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, χρώματος αιματώδους, με γεύση γλυκιά, ελαφρώς υπόξινη, αρωματική, ευχάριστη. Ο χυμός έχει χρώμα αιματώδες επίσης. Παραμένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μεγάλο μήκος (4,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, 23 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει πολύ μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο, κατά τη βιβλιογραφία, αλλά στις συνθήκες της χώρας μας παρουσιάζεται ανθεκτική. Αντέχει στις μεταφορές και συντηρείται καλά.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,38 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/10,4.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι μέτρια έως ισχυρή.

Επικονιαστές: B. Napoleon, B. Reverchon, Τραγανά Εδέσσης. Αναφέρεται και η B. Burlat, η οποία όμως δεν συνανθίζει μαζί της στη χώρα μας.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές και οι ποικιλίες Stella, Sam, Empereur Francis, Schmidt, Bing, B.S. Hardy Giant, Van, Vittoria και Germersdorfer.

Έχει S₃S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης VII.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Bigarreau Geant d' Hedelfingen είναι μια πολύ παραγωγική ποικιλία, με καρπό καλής ποιότητας, υστερεί όμως σε τραγανότητα.

BIGARREAU GOEUR DE PIGEON

Συνώνυμα: Goeur de Pigeon, Gros Coeuret, Belle de Rochmont, Marceline, Bigarreau Montmorency.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μετάπλαση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται μάλλον από τη Γαλλία. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται. Μοιάζει σε πολλά χαρακτηριστικά με την Corniola.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο στο σχήμα.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο με ένατο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Δεν παρουσιάζει συμφωνία με το P. mahaleb.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat, σχεδόν μαζί με την Van. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος επιμήκης, χρώματος επιδερμίδας μελανέρυθρου, μέσου μεγέθους (6,3 gr).

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, λευκέρυθρου χρώματος, με γεύση υπόξινη, πολύ ευχάριστη. Ο χυμός έχει χρώμα κόκκινο. Δεν μένει σάρκα στον πυρήνα. Ο ποδίσκος έχει μεγάλο μήκος (5,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 15 ημέρες μετά από την B. Burlat, μαζί με την Van.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο. Αντέχει όμως στις μεταφορές και τη συντήρηση.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Van.

Έχει SIS6 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XX.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Goeur de Pigeon έχει πολύ καλής ποιότητας καρπό, αλλά μικρού σχετικά μεγέθους. Έχει επίσης πολύ καλό δένδρο, αλλά αργεί να μπει στην καρποφορία. Έχει μικρές αποδόσεις και ο καρπός ωριμάζει μια εποχή που ωριμάζουν πολλές καλύτερες ποικιλίες. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας.

BIGARREAU MARMOTTE

Συνώνυμα: Marmotte, Bigarreau Coeur de Marmotte, Bigarreau de l'Yonne.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μετάπλαση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Γαλλία και είναι φυσικό σπορόφυτο της Jussy (Yonne). Δεν είναι διαδομένη. Στη Γαλλία συνιστάται η διάδοσή της. Στη χώρα μας συνιστούνταν σαν επικονιαστής της B. Burlat και της B. Moreau.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο ή τον όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Είναι ευαίσθητο στο κορύνεο, πολύ ευαίσθητο στον βακτηριακό καρκίνο και αρκετά ανθεκτικό στην ανθράκωση.

Παρουσιάζει καλή συγγένεια με το P. mahaleb. Το δένδρο παίρνει σχεδόν το ίδιο μέγεθος με το εμβολιασμένο σε αγριοκέρασο, δίνει μεγαλύτερες αποδόσεις, αλλά ζει λιγότερα χρόνια.

Φύλλο: Ελλειπτικού έως επιμήκους σχήματος, μεγάλου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα σταγονοειδές ως και νεφροειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,1.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 2 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται ένα ως τρία άνθη, συνήθως όμως δύο.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου ως μελανέρυθρου στην ωρίμανση, μεγάλου μεγέθους (7,1 gr). Επειδή φορτώνεται πολύ, μικραίνει πολλές φορές το μέγεθός του και χρειάζεται αραιώμα ή στην ανάγκη βράχυνση των κλάδων που φέρουν καρποφόρα όργανα.

Η σάρκα του είναι τραγανή, αιματώδης, πιο σκούρη γύρω από τον πυρήνα, με γεύση υπόξινη, με ελαφριά πικράδα, αρωματώδη και πικάντικη. Ο χυμός είναι και αυτός αιματώδης και πηκτός. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο και μεγαλύτερη όταν ο καιρός είναι βροχερός κατά την ωρίμανση ή αρδεύεται. Αντέχει στις μεταφορές και συντηρείται καλά. Προσβάλλεται από τη μονίλια λιγότερο από την B. Burlat, περισσότερο όμως από την Τραγανά Εδέσσης. Παρουσιάζει ευαισθησία στα φάρμακα που χρησιμοποιούνται για ψεκασμούς και πρέπει να ελέγχονται οι δόσεις.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μικρού μεγέθους (0,31 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/22,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: B. Burlat, B. Moreau, B.S. Hardy Giant, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Από τη βιβλιογραφία αναφέρονται οι ποικιλίες Early Rivers, Guigne Hative de Bale και Van.

Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III.

Συμπεράσματα: Είναι μια πολύ παραγωγική ποικιλία, με καρπό μεγάλου μεγέθους, αν αραιώνεται ή κλαδεύεται. Μόνο η γεύση του είναι κάπως ιδιόρρυθμη και μπορεί να μην αρέσει σε πολλούς. Συνιστούσαν

παλαιότερα να φυτεύεται σαν επικονιαστής της Β. Burlat, αλλά επικονιάζει και την Τραγανά Εδέσσης αν συνανθίζει μαζί της.

BIGARREAU MOREAU

Συνώνυμα: Moreau, Bigarreau Souvenir des Charmes, Souvenir des Charmes, Bigarreau Sandrin, Durone Precoce.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέχρι μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία, χρησιμοποιείται κυρίως για νωπή κατανάλωση και έχει μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Γαλλία και είναι γνωστή από το 1927. Την ανακάλυψε ο Claude Sandrin, γαιοκτήμονας στο Charmes του Denise στην περιοχή Rhone. Καλλιεργείται στη Βουλγαρία, την Ιταλία και τη Γαλλία.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού προς πλαγιόκλαδου σχήματος, με πολύ πυκνή κόμη. Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή. Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο ή τον έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές και ασταθείς. Είναι ευαίσθητο στους παγετούς και την ανθράκωση. Υποφέρει σε συνεκτικά εδάφη.

Εμβολιασμένο σε P. mahaleb ζει λίγα χρόνια.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,03 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος εί-

ναι 1/2,95.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού μέχρι μαύρου στην πλήρη ωρίμανση, μέτριου μέχρι μεγάλου μεγέθους (6,8 gr). Σε ελαφρά εδάφη εμφανίζει πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Μοιάζει με της B. Burlat, αλλά είναι πιο μακρύτερο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,65 cm), μικρότερο από της B. Burlat και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι πολύ ισχυρή, με αποτέλεσμα να δυσκολεύεται η συγκομιδή. Ωριμάζει στις αρχές του δεύτερου δεκαπενθήμερου του Μαΐου, μία ημέρα πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή προς μέτρια ευαισθησία στο σχίσιμο, η οποία αυξάνει όταν επικρατούν βροχοπτώσεις κατά την περίοδο της ωρίμανσης του καρπού. Το ίδιο ισχύει και για τη μονίλια.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,47 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/10,7. Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Early Rivers, B. Marmotte και B.S. Hardy Giant από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές και οι ποικιλίες Durone Nero I, Durone Nero II, Mora di Vignola, B. Jaboulay, Hative de Bale, B. Napoleon, Bianca di Verona, Bing, Van και Vittoria.

Έχει S₃S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XVI.

Συμπεράσματα: Η B. Moreau μοιάζει με την B. Burlat, αλλά ο καρπός της είναι πιο τραγανός και δίνει μικρότερες και ασταθείς αποδόσεις. Είναι και οι δύο πρώιμες αξιολογες ποικιλίες, χωρίς άλλους ανταγωνιστές παλιότερα. Ο καρπός της B. Moreau είναι περισσότερο ανθεκτικός από της B. Burlat. Η ποικιλία φαίνεται να έχει περισσότερες δυνατότητες σε αποδόσεις από ότι έδειξε στη συλλογή, πάνω σε αγριοκέρασο, σε περισσότερο κατάλληλα εδάφη.

BIGARREAU NAPOLEON

Συνώνυμα: Royal Ann (Η.Π.Α.), Flifli (Τουρκία), De Confitia (Ισπανία), Bigarreau de Monzon (Γαλλία), Napoleon, Bigarreau Ier, Bigarreau Lauerman, Lauermann, Grosse Prinzessinkirsche, Inbrian, Kaiser Kirsche.

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται για τη ζαχαροπλαστική, για μετάπλαση και σαν επιτραπέζια. Έχει μεγάλο εμπορικό και καλλιεργητικό ενδιαφέρον.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Η καταγωγή της είναι άγνωστη, πιθανόν γερμανική.

Κατείχε κάποια στιγμή τη δεύτερη θέση σε έκταση καλλιέργειας στον κόσμο. Καλλιεργείται εκτεταμένα στις Η.Π.Α., την Τουρκία, την Ισπανία, τη Γαλλία, αλλά και στην Ιαπωνία, τη Νότια Αφρική, τη Γερμανία, την Τσεχία, τη Σλοβακία κ.ά. Στη χώρα μας δεν είναι πολύ διαδομένη, καλλιεργούνται κυρίως σαν επικονιαστής της Τραγανά Εδέσσης και είναι γνωστή σαν γαλανό κεράσι.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο με όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Παρουσιάζει μικρή ευαισθησία στην ανθράκωση, μέτρια ευαισθησία στο κορύνεο, ευαισθησία στον βακτηριακό καρκίνο και στους παγετούς.

Φύλλο: Ελλειπτικού έως ωοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,44.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,25.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 2 ως 3 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται ένα ως δύο άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις με πέντε ημέρες αργότερα από την Β. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός μέχρι καρδιόσχημος, χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με ζωηρό ροδόχροο μέχρι κεραμοειδές επίχρωμα. Το επίχρωμα είναι εντονότερο από την ηλιαζόμενη πλευρά και μπορεί να σκεπάσει ολόκληρο τον καρπό στην πλήρη ωρίμανση. Το μέγεθός του είναι μικρό ως μέτριο (6,1 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, η πιο τραγανή από όλες τις γαλανές ποικιλίες που δοκιμάστηκαν στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. κρεμ χρώματος, με γεύση γλυκιά, αρωματική, ευχάριστη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, 22 ημέρες μετά από την Β. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο και στη μονίλια.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς επιμήκους, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,36 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,2.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Τραγανά Εδέσσης, Φράουλα Βόλου (από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.), Hedelfingen, Β. Burlat και Early Rivers, εφόσον συνανθίζουν.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές και οι ποικιλίες Durone della Marca, Larian, Rainier, Van, Vittoria, Empereur Francis, Sue, Bianca di Verona και Jaboulay.

Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία B. Napoleon, με την εξαιρετική ποιότητα καρπού και τις καλές αποδό-

σεις, θεωρείται από τις καλύτερες ποικιλίες αυτού του είδους στον κόσμο. Εγκλιματίζεται εύκολα σε οποιοδήποτε περιβάλλον. Ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας για ζαχαροπλαστική κυρίως χρήση. Είναι πολύ καλός επικονιαστής. Στη συλλογή του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. δεν έδειξε τις πραγματικές της ικανότητες.

BIGARREAU PRODUCTA DELBARD

Συνώνυμα: Producta Delbard.

Γενικά: Γαλανή, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Χρησιμοποιείται για μεταποίηση και στη ζαχαροπλαστική.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Όπως δηλώνει και το όνομά της, είναι δημιουργία των φυτωριούχων Delbard της Γαλλίας και προήλθε από βελτίωση της B. Napoleon. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία. Προωθούνταν για κάποια χρόνια, παλαιότερα.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή κάπως αργά, μετά τον έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες, αν και οι δημιουργοί του τις αναφέρουν για μεγάλες, αλλά σταθερές.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στους εχθρούς και τις ασθένειες και μέτρια αντοχή στους ανοιξιάτικους παγετούς.

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 10 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού πεπλατυσμένου σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος πεπλατυσμένος, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,7 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κιτρινόλευκου προς χρυσού, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή προς μαλακή, λευκοκίτρινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη, αρωματική. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού είναι λευκό προς γαλακτόχρωμο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm).

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 15 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σκίσιμο και τις μεταφορές.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,37 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/20,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/17,3.

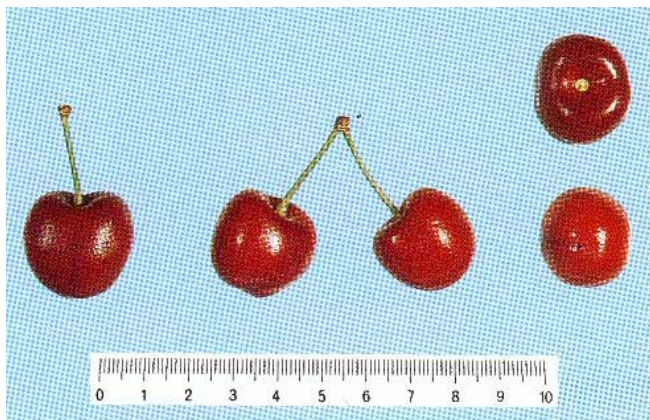
Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Van, Rainier.

Έχει S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Ο καρπός της έχει μεγάλο μέγεθος και καλά μεταποιητικά χαρακτηριστικά. Δεν είναι ικανοποιητικά τραγανός, αλλά αυτό το χαρακτηριστικό δεν έχει μεγάλη σημασία στη μεταποίηση. Η ποικιλία υστερεί σε αποδόσεις έναντι της B. Napoleon, που ωριμάζει την ίδια εποχή.

BIGARREAU REVERCHON

Συνώνυμα: Reverchon, Bigarreau Bordon, Bigarreau Pelissier, Bigarreau Coeur de Boeuf, Bigarreau Sandar, Bigarreau Tombret, Cerise la Moz, Castanera.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση, στη ζαχαροπλαστική και για μετάπλαση. Έχει μεγάλο εμπορικό και καλλιεργητικό ενδιαφέρον.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Η καταγωγή της είναι άγνωστη και πιθανό να είναι ιταλική. Δεν είναι πολύ διαδομένη, αν και είναι Αε κατηγορίας.

Δένδρο: Μέτριου προς μεγάλο μεγέθους πάνω σε αγριοκέρασο, κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια προς ζωηρή. Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο με όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες πάνω σε μαχαλέπι.

Αντέχει στους παγετούς, έχει μέτρια αντοχή στην ανθράκωση και παρουσιάζει ευαισθησία στο κορύνεο.

Έχει καλή συγγένεια με το P. mahaleb, αλλά το δένδρο γίνεται μικρότερο και ζει λιγότερα χρόνια.

Φύλλο: Επιμήκους μέχρι ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,57.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,2.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα μέχρι τριγωνικά επιμήκη, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής ως μηλοειδής, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου ως ερυθρόμαυρου στην πλήρη ωρίμανση, μεγάλου προς πολύ μεγάλο μεγέθους (7,4 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, λευκέρυθρου χρώματος με κόκκινες ποικιλοχρώσεις, με γεύση γλυκιά, πολύ ευχάριστη, αρωματική. Ο χυμός έχει χρώμα ροζ προς κόκκινο. Δε μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,6 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του πρώτου δεκαημέρου του Ιουνίου, 19 ημέρες μετά από την B. Burlat, μαζί σχεδόν με την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει πολύ μικρή ευαισθησία στο σχίσιμο, αντέχει στις μεταφορές και συντηρείται καλά.

Πυρήνας: Σχήματος ελλειπτικού, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,33 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/22,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/20,1.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

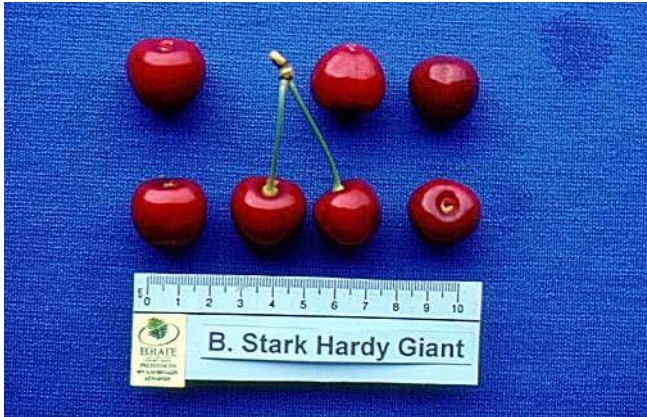
Επικονιαστές: Lambert, Τραγανά Εδέσσης, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. και Hedelfingen, B. Burlat, εφόσον συνανθίζουν.

Οι Alberto Albertini και Giulio Della Strada αναφέρουν ως επικονιαστή και την ποικιλία Durone di Vignola II ή Durone Nero II.

Έχει S₃S₁₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XIX.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Reverchon έχει άριστης ποιότητας καρπό, με μεγάλη εμπορική αξία. Το δένδρο είναι πολύ καλού μεγέθους και οι αποδόσεις του, αν υπάρχει καλός επικονιαστής, είναι υψηλές. Δυστυχώς οι επικονιαστές που αναφέρονται μας έδωσαν τα καλύτερα αποτελέσματα από όσους δοκιμάστηκαν, αλλά όχι τα επιθυμητά. Εμβολιασμένο σε μαχαλέπι δίνει μικρά δένδρα αλλά βραχύβια. Επικονιάζει την Τραγανά Εδέσσης και επικονιάζεται από αυτήν, αλλά τα δένδρα πρέπει να φυτευτούν σε ποσοστό 50%.

BIGARREAU STARK HARDY GIANT

Συνώνυμα: Stark Hardy Giant, Bigarreau Starking Hardy Giant, Starking Hardy Giant, Hardy Giant.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και για μετάπλαση. Έχει μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Αμερική και οι γονείς της είναι άγνωστοι. Επισημάνθηκε στο Cedarburg, Wisconsin των Η.Π.Α., από τον Ottilie R. Mayer το 1925, και μετονομάστηκε με το σημερινό όνομα από τους φυτωριόχους Stark, που άρχισαν να τη διαδίδουν το 1948 πατενταρισμένη, με τον κωδικό Νο 764.

Δεν είναι πολύ διαδομένη στην Ευρώπη, ίσως επειδή ήταν πατενταρισμένη και καλλιεργούνταν πολύ μόνο στην Τουρκία. Στη χώρα μας έχει πρωτοεισαχθεί από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., το οποίο την έφερε από τους φυτωριόχους George Delbard για να την δοκιμάσει.

Δένδρο: Μέτριου μέχρι μικρού μεγέθους πάνω σε μαχαλέπι, μεγάλου πάνω σε αγριοκέρασο, κανονικού σχήματος ως κρεμοκλαδούς στους βλαστούς δεύτερης και τρίτης τάξης, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζυγρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο, συνήθως όμως τον έβδομο χρόνο, είτε είναι εμβολιασμένο σε μαχαλέπι είτε σε αγριοκέρασο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Αντέχει στους παγετούς και τις ασθένειες.

Παρουσιάζει μερική συμφωνία με το P. mahaleb.

Φύλλο: Ελλειπτικού έως αντωειδούς σχήματος, μεγάλου προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,53.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,04 cm) και μεγάλο πάχος (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται στον μίσχο και στην άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,19.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται συνήθως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα επιμήκη, μέσου προς μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,5 gr), χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, στιλπνού, που έλκει τον αγοραστή.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου προς ροζ χρώματος, με γεύση γλυκιά, υπόξινη, πολύ ευχάριστη και αρωματική. Ο χυμός έχει ροζ χρώμα. Δεν έχει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μικρό μήκος (4,1 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στις αρχές του Ιουνίου, 13 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει πολύ μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο. Αντέχει στις μεταφορές και τη μονίλια.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,45 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,7

και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,6.
Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: B. Reverchon, B. Burlat, B. Moreau, Van, Lambert, μέχρι ποσοστό 40%, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές και οι ποικιλίες B. Marmotte, Early Rivers, Stella, Rainier, Guillaume, Hedelfinger, B. Napoleon, Ulster και Τραγανά Εδέσης.

Έχει S₁S₂ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης I.

Συμπεράσματα: Πρόκειται για μια εξαιρετική κλασική ποικιλία, μέσης ως μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλη εμπορική αξία. Το δένδρο είναι παραγωγικό, ανθεκτικό και η ποιότητα καρπού εξαιρετική.

Μπορεί να εμβολιαστεί και σε μαχαλέπι, αλλά τα δένδρα ζουν λιγότερα χρόνια. Τα φύλλα παρουσιάζουν ευαισθησία στα οργανοφωσφορικά εντομοκτόνα και χρειάζεται προσοχή στους ψεκασμούς.

Δεν προτιμάται πλέον στις νέες φυτεύσεις κερασιάς.

BIGARREAU TIGRE

Συνώνυμα: Tigre, Tigré, Bigarreau Marbre, De la Pinta, De Milagro.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται κυρίως για νωπή κατανάλωση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δεν έχουμε στοιχεία για την καταγωγή της. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την έφερε από την Γαλλία. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία.

Δένδρο: Πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο στο σχήμα.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή. Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Δεν παρουσιάζει συγγένεια με το P. mahaleb.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί ή μια μέρα νωρίτερα από την B. Burlat και μαζί με την Van. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής μηλοειδής ως σφαιρικός στρόγγυλος, χρώματος επιδερμίδας μελανέρυθρου, μεγάλου μεγέθους (7,2 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόξινη, ευχάριστη. Ο χυμός είναι και αυτός σκούρου κόκκινου χρώματος. Δεν μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του πρώτου δεκαημέρου του Ιου-

νίου, 20 ημέρες μετά από την B. Burlat, σχεδόν μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

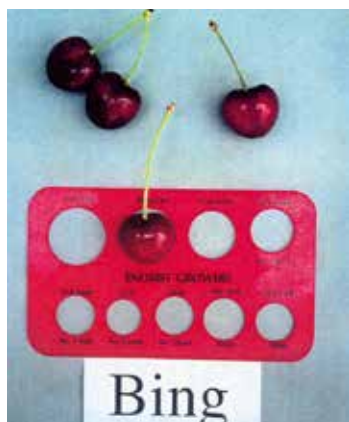
Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Παρά τα πειράματα που έγιναν, δεν βρέθηκε κατάλληλος επικονιαστής από τις ποικιλίες των τότε συλλογών του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Οι Alberto Albertini και Giulio Della Strada αναφέρουν ως καλό επικονιαστή της B. Tigre, την B. Moreau.

Έχει S₁S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Bigarreau Tigre έχει καρπό μεγάλου μεγέθους και καλής ποιότητας και είναι καλά σχηματιζόμενο δένδρο. Ως όψιμη ποικιλία θα μπορούσε να καλύψει ένα κενό. Δυστυχώς όμως έχει πολύ μικρές αποδόσεις και δεν ενδείκνυται η διάδοσή της. Αν οι πολύ μικρές αποδόσεις οφείλονται στο ότι δεν βρέθηκε κατάλληλος επικονιαστής, ίσως στο μέλλον να αναθεωρηθούν οι απόψεις.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μετάπλαση. Έχει εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1985.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στα φυτώρια Lewelling of Milwaukee, στο Oregon των Η.Π.Α., το 1875. Προέρχεται από σπορόφυτο της παλιάς ποικιλίας Republican.

Είναι διαδομένη σε πολλές χώρες και κατείχε κάποια στιγμή την τρίτη θέση σε έκταση καλλιέργειας. Καλλιεργείται στη Βουλγαρία, την Τουρκία, τη Νότια Αφρική, τις Η.Π.Α. κ.α. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο στο σχήμα. Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στους παγετούς.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 2 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται ένα ως τρία άνθη, συνήθως όμως δύο.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού ως σταγονοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί ή λίγο νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός μέχρι κωνικός, χρώματος επιδερμίδας σκούρου μελανέρυθρου, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,6 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή προς ημιτραγανή, κόκκινου αιματώδους χρώματος, με γεύση υπόξινη, γλυκιά, ευχάριστη. Ο χυμός έχει σκούρο κόκκινο χρώμα. Δε μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό προς μέσο μήκος (3,8 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 15 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο κατά τη βιβλιογραφία, αλλά στις ελληνικές συνθήκες έδειξε ότι είναι αρκετά ευαίσθητος. Αντέχει όμως στις μεταφορές.

Πυρήνας: Σχήματος ελλειπτικού καρδιόσχημου, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,36 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/21,1

και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/17,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Van, B. Burlat, B. Moreau, B.S. Hardy Giant και Durone Nero I, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Άλλοι επικονιαστές, που αναφέρονται στη βιβλιογραφία, είναι οι ποικιλίες Stella, Sam, Hedelfingen και Larian.

Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Bing έχει πολλά καλά χαρακτηριστικά, καλές αποδόσεις, μεγάλου μεγέθους καρπό, ζωηρό δένδρο, αλλά υστερεί στην τραγανότητα της σάρκας και αργεί να μπει στην πλήρη καρποφορία. Επειδή ωριμάζει σχεδόν μαζί με την Τραγανά Εδέσσης και έχει τα ίδια πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα, επιπλέον δε κατώτερης ποιότητας καρπό, δεν ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας.

BLACK RUSSIAN

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μετάπλαση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δεν έχουμε στοιχεία για την καταγωγή της. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την έφερε από την Αμερική.

Δεν είναι πολύ διαδομένη. Χρησιμοποιήθηκε κατά το παρελθόν κυρίως για διασταυρώσεις. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται.

Συμπεράσματα: Δεν είναι αξιόλογη ποικιλία και δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

Δένδρο: Μεγάλου προς μέτριου μεγέθους, ορθόκλαδου έως κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο με όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Είναι πολύ ευαίσθητο στους παγετούς.

Παρουσιάζει συμφωνία με το P. mahaleb.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη, συνήθως όμως τρία.

Άνθος: Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, μεγάλου εύρους και ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας μελανέρυθρου, μέσου μεγέθους (6,3 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση γλυκιά, υπόπικρη. Ο χυμός έχει κόκκινο χρώμα. Δε μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 14 ημέρες μετά από την B. Burlat, μαζί με την Van.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Επικονιάζεται από τις περισσότερες ποικιλίες που συνανθίζουν μαζί της. Η ίδια είναι ένας καλός επικονιαστής.

BLACK STAR

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους S. Lugli και S. Sansavini στο Bologna University, Department of Agricultural Sciences της Ιταλίας και κατοχυρώθηκε το 2001 με δικαιοπάροχο το CRPV. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Lapins x B. Burlat. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Piku I. Είναι αρκετά διαδεδομένη ποικιλία στην Ευρώπη και στη χώρα μας.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,16 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή (1/0,42).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,10 cm) και μέτριου πάχους (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή (1/4,06).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου, κατά το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των

βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μεγάλος (5 ως 7) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Τα ιταλικά στοιχεία μας προσδιορίζουν την άνθηση ελαφρώς αργότερα, κατατάσσοντάς την στις μέσης περιόδου ποικιλίες από πλευράς άνθησης.

Η ποικιλία διατίθεται ως αυτογόνιμη αλλά από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. με εγκλωβισμούς κλάδων επί τριετίας (2015-2017), εξάγεται το συμπέρασμα ότι πρόκειται περί αυτοασυμβίβαστης ποικιλίας και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 32,2% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,05 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ/κόκκινου χρώματος, με πολύ γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή έως μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,2 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat. Τα ιταλικά στοιχεία μας προσδιορίζουν την ωρίμανση 16 με 18 ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Ο καρπός μπορεί να μείνει ανηρτημένος στο δένδρο, μετά την ωρίμανση, για αρκετές ημέρες χωρίς να ζημιωθεί σοβαρά.

Φαίνεται να είναι λίγο ανθεκτικότερος από τις άλλες ποικιλίες στις προσβολές από μονίλια (*Monilinia laxa*).

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στο σχίσμο από παρατηρήσεις αγρού και σχίζει συνήθως στην κοιλότητα του ποδίσκου. Στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου εμφάνισε όμως σχετική ανθεκτικότητα (δείκτης Christensen: 18,0). Τα ιταλικά στοιχεία την κατατάσσουν στις ανθεκτικές στο σχίσμο ποικιλίες.

Εμφανίζει λίγους δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους (0,52 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,1.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή έως ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Σύμφωνα με πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. με εγκλωβισμούς κλάδων επί τριετίας (2015-2017), εξάγεται το συμπέρασμα ότι δεν είναι αυτογόνιμη ποικιλία, αλλά πρόκειται περί αυτοασυμβίβαστης ποικιλίας και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης II, με S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, στοιχείο που επιβεβαιώνει τα αποτελέσματα των πειραμάτων επικονίασης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Στην Ελλάδα έχει εγκατασταθεί κατά κόρον σε συγκαλλιέργεια με την ποικιλία Grace Star, που μάλλον τη βοηθάει στην επικονίασή της, γι' αυτό και δεν έχουν παρουσιαστεί ιδιαίτερα και εκτεταμένα προβλήματα επικονίασης.

Συμπεράσματα: Ποικιλία με εμπορική αξία, που έχει φυτευθεί αρκετά και στη χώρα μας, συνήθως συνδυασμένη ως συγκαλλιέργεια με την Grace Star. Ο καρπός της συνοδεύεται από πολύ καλά χαρακτηριστικά.

Προτείνεται για καλλιέργεια, αρκεί να προσεχτεί ο τρόπος επικονίασής της. Πιθανή εγκατάσταση μόνη της, χωρίς επικονιαστές, ιδιαίτερος σε περιοχές χωρίς την έντονη παρουσία κερασοκαλλιέργειας, θα δημιουργήσει προβλήματα καρπόδεσης.

BLACK TARTARIAN

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, μεσοπρώιμου εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και οικιακή χρήση. Έχει μικρή εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Ευρώπη. Είναι πολύ παλιά ποικιλία και κατά το παρελθόν χρησιμοποιήθηκε σε διασταυρώσεις πολλών ποικιλιών.

Καλλιεργείται κυρίως στη Νότια Αφρική, τον Καναδά και τις Η.Π.Α., όπου και θεωρείται ως standard ποικιλία. Μεγαλύτερη διάδοση έχει στις Ανατολικές Πολιτείες, που καλλιεργείται κυρίως για οικιακή χρήση. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού προς πλαγιόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζυηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Παρουσιάζει συμφωνία με το P. mahaleb.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη, συνήθως όμως τέσσερα.

Άνθος: Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, μεγάλου εύρους και ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδίοσχημος, χρώματος επιδερμίδας μελανέρυθρου μέχρι καθαρού μαύρου, μικρού μέχρι μέσου μεγέθους (6,1 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γέυση υπόξινη, πικρίζουσα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού είναι

σκούρο κόκκινο. Παραμένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,4 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, μία εβδομάδα μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και τη μονίλια.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Επικονιαστές: Επικονιάζεται από τις περισσότερες ποικιλίες που συνανθίζουν μαζί της. Η ίδια είναι ένας καλός επικονιαστής.

Έχει S1S2 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης I.

Συμπεράσματα: Δεν θεωρείται αξιόλογη ποικιλία και δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

BLANKA KUKLEITSKA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999. **Καταγωγή και εξάπλωση:** Κατάγεται από τη Βουλγαρία και έχει εισαχθεί στη χώρα μας, για μελέτη στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες, το 1983, από το Fruit Growing Institute, Plovdiv (Φιλιπούπολη).

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, με κανονικό σχήμα και πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,55.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,85 cm) και πάχος (0,12 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,88.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται συνήθως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, μικρού εύρους και ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, που σκουραίνει στην πλήρη ωρίμανση, μέτρου προς μεγάλο μεγέθους (6,6 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή προς ημιτραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι πολύ υψηλή και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει μεγάλη ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει πολύ μικρό μήκος (2,7 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, πέντε ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει πολύ μεγάλη ευαισθησία στο σχίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,41 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι πολύ ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η Blanka Kukleitska παρουσιάζει εμπορικό ενδιαφέρον, για ορεινές περιοχές της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, στις οποίες αν φυτευθεί σε κατάλληλα εδάφη, μπορεί να δώσει μεγαλύτερες αποδόσεις και καλύτερο μέγεθος καρπού.

BLAZE STAR

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους S. Lugli και S. Sansavini στο Bologna University, Department of Agricultural Sciences της Ιταλίας και κατοχυρώθηκε το 1997 με δικαιопάροχο το CRPV. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Lapins x Durone. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Μαχμα 14. Δεν είναι αρκετά διαδεδομένη ποικιλία στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,16 kg/cm² τομής κορμού) και σταθερές.

Φαίνεται να του δείχνει μια ιδιαίτερη προτίμηση, όσον αφορά τις αρχικές προσβολές, η μαύρη ψείρα της κερασιάς (*Myzus cerasi*).

Φύλλο: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι υψηλή (1/0,54).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,18 cm) και μέτριου πάχους (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως τέσσερις, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται στο μίσχο και την άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι πολύ χαμηλή (1/4,34).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου, κατά το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος (4 ως 5) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι πεπλατυσμένο κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει έξι ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο αυτογόνιμο γκρουπ επικονίασης SC, με S₄S₆ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 31,9% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,25 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή έως τραγανή, κόκκινου/ροζ χρώματος, με γλυκόξινη γεύση (ανεβασμένα οξέα) και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον

πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς (3,9 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, αν και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου εμφάνισε μέτρια ευαισθησία (δείκτης Christensen: 22,4). Τα ιταλικά στοιχεία την κατατάσσουν στις ανθεκτικές στο σχίσσιμο ποικιλίες.

Δεν παρουσιάζει δίδυμους καρπούς ή εμφανίζει πολύ λίγους.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,34 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/24,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/21,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία είναι πολύ παραγωγική και διαθέτει πολύ καλά γευστικά χαρακτηριστικά καρπού αλλά υστερεί σε τραγανότητα και άλλα καλλιεργητικά στοιχεία. Επίσης ωριμάζει σε μία περίοδο που συγκομίζονται και πολλές άλλες εμπορικότερες ποικιλίες κερασιάς.

BROOKS

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους P. E. Hansche, W. Beres, J. Doyle και W. C. Micke στο Department of Pomology, του University of California των Η.Π.Α., το 1969. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Rainier x B. Burlat. Στην Ευρώπη εισήχθη το 1988.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας ως πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Εισέρχεται νωρίς στην καρποφορία.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48.

Ο μίσχος έχει μέτριο μήκος (4,75 cm) και είναι λεπτός (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν μέσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,27.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στη βάση των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο με τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, φέρουν πέταλλα επιμήκη καρδιόσχημα, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος με τους στήμονες. Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μία ημέρα νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μικρά και ανέρχονται στο 16,6% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, μεγάλου μεγέθους (7,5 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με γλυκιά, πλούσια γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Μένει αρκετή προς μέση ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,4 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση προς αδύνατη, ενώ από το καρποφόρο όργανο ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, μία ημέρα μετά από την B. Burlat και 19 ημέρες περίπου πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,29 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει

διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/25,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/23,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές της οι ποικιλίες B. Burlat, B. S. Hardy Giant και Van.

Έχει S₁S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XVIII.

Συμπεράσματα: Η Brooks παρουσιάζει καλά χαρακτηριστικά καρπού, αν και στη βιβλιογραφία αναφέρεται ότι δίνει μεγαλύτερου μεγέθους καρπό, πλεονεκτεί στο ότι μπαίνει νωρίς στην παραγωγή και αντέχει στο σκίσιμο, αλλά δίνει μικρές αποδόσεις.

BURLAT e1

Συνώνυμα: Bigarreau Burlat e1.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της B. Burlat που επιλέχθηκε στο Istituto Sperimentale Frutticoltura di Roma της Ιταλίας, το 1968. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την έφερε και την εγκατέστησε στις πειραματικές του συλλογές το 1991.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτριας ζωηρότητας.

Οι αποδόσεις του είναι μικρότερες από της B. Burlat.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,47.

Ο μίσχος έχει μέτριο μήκος (4,06 cm) και μέσο πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,88.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται ένα

με δύο άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, επιμήκη, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μία ημέρα νωρίτερα ή μαζί με την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μικρά και ανέρχονται στο 15,6% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,35 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και μέτριας πυκνότητας. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, αυλακοειδής, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι πολύ υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,8 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Μαΐου, τέσσερις περίπου ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο και σχηματίζει πολλούς δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέτριου μεγέθους (0,42 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/19,75 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από τους τις ποικιλίες που επικονιάζουν την Β. Burlat.

Συμπεράσματα: Ο κλώνος δίνει αποδόσεις μικρότερες της Β. Burlat, καρπό όμοιου μεγέθους και σχήματος, αλλά περισσότερο τραγανό, που ωριμάζει λίγο πρωιμότερα.

CANADA GIANT

Συνώνυμα: Sumgita, Bigarreau Canada Giant.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή έως ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη σε οπωρώνα ιδιώτη στην Επισκοπή Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2012.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιστημάνθηκε από τον D. Lane στο Pacific Agri-Food Research Centre, στο Summerland της British Columbia του Καναδά. Επιλέχθηκε με την κωδική ονομασία 2E-64-3 e και εισάχθηκε στην Ευρώπη το 1995, με το όνομα Sumgita. Αργότερα μετονομάστηκε με τη σημερινή κοινή ονομασία της, Canada Giant.

Στη χώρα μας διατίθεται με δικαιώματα διάθεσης από συγκεκριμένες φυτωριακές επιχειρήσεις.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,57 cm) και παχύς (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,34.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ πρώιμη. Υποθέτουμε όμως ότι τα εφαρμοζόμενα φθινοπωρινά κλαδέματα καρποφορίας στα μονόκλινα δένδρα κερασιάς, επιταχύνουν τη διαδικασία της φυλλόπτωσης.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του

Μαΐου τα οποία εκφύονται συνήθως στη βάση των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τέσσερα ως πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει έξι ημέρες μετά από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι σχεδόν κανονικά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 29,5% του αριθμού των ανθέων, στην περιοχή εγκατάστασής της.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (9,4 gr). Το βάρος ορισμένων καρπών μπορεί να πλησιάσει και τα 15 γραμμάρια.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, πολύ μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή έως ημιτραγανή, κρεμ προς ροζ χρώματος, με γλυκιά έως υπογλυκή γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς (3,8 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς ενδιάμεση και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση προς αδύνα-

τη, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου με αρχές Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat, σύμφωνα με τα στοιχεία που κατέχουμε. Στην Ευρώπη διευρύνεται η διαφορά ωρίμανσής της κατά μια βδομάδα περίπου, με αποτέλεσμα να ωριμάζει από 16 έως 20 ημέρες μετά από την B. Burlat, βάσει της βιβλιογραφίας.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο. Ωριμάζει και σε μια περίοδο όπου συνήθως αποφεύγει τις πρώιμες βροχές του Μαΐου. Τα προκαταρκτικά αποτελέσματα από πειράματα σχισίματος επί του εργαστηρίου στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., κατατάσσουν την Canada Giant στις μέτρια ανθεκτικές ποικιλίες. Σχηματίζει ελάχιστους δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους (0,56 gr).

Το άκρο του είναι ελαφρώς αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,4.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Στον πειραματικό όπου έγιναν οι παρατηρήσεις, φαίνεται ότι επικονιάζεται καλά από την Giorgia και υπάρχει οριακή συνάντηση δύο ημερών με την Prime Giant. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές και οι ποικιλίες: Sweetheart, Noire de Meched, Hedelfingen, Van, Lapins, Ferrovia,

Summit, καθώς και η B. Burlat με την οποία όμως υπάρχει οριακή συνάντηση δύο ημερών στην περιοχή του πειραματικού.

Έχει S1S2 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης I, στο ίδιο γκρουπ δηλαδή με αυτό της B.S. Hardy Giant, οπότε υπάρχει θέμα ασυμβίβαστου μεταξύ αυτών των δύο ποικιλιών, ασχέτως αν συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Παραγωγική ποικιλία, με καρδιόσχημο, πολύ μεγάλου μεγέθους καρπό. Ανταποκρίνεται πολύ καλά στο συνδυασμό της με το υποκείμενο Gisela 5 και διαμορφώνεται εύκολα το δένδρο σε μονόκλωνο.

Στη βιβλιογραφία αναφέρεται ότι υπάρχουν χρονιές στις οποίες δεν καρποφορεί ικανοποιητικά, γεγονός που δεν παρατηρήθηκε τα χρόνια των μελετών μας. Ενδείκνυται η διάδοσή της σε όλες τις περιοχές της χώρας μας, για κάθε σύστημα διαμόρφωσης.

CANADIAN RED

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Η καταγωγή της συγκεκριμένης ποικιλίας είναι γρίφος. Δεν αναφέρεται στη διεθνή βιβλιογραφία. Πιθανολογούμε, λόγω ονομασίας, ότι πρόκειται για δημιουργία του Agricultural Research Station του Summerland του Καναδά. Μπορεί να είναι η ονομασία κάποιου υβριδίου της σειράς I3 ή της σειράς SPC, μπορεί να είναι όμως και κάποια άλλη καναδέζικη ποικιλία μετονομασμένη, για ευνόητους εμπορικούς λόγους, όπως π.χ. η Sonnet, με την οποία ομοιάζει σε κάποια χαρακτηριστικά. Δεν είναι παραφθορά της γνωστής Canada Giant. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Στη χώρα μας έχει εγκατασταθεί σε πολύ περιορισμένο αριθμό εκμεταλλεύσεων.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτρια ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μέτριες (0,10 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι πολύ χαμηλή (1/0,37).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,44 cm) και παχύς (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή (1/4,04).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, επέρχεται στο δεύτερο δεκαήμερο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μεγάλος (5 ως 7) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη (συνηθέστερα τρία).

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι πεπλατυσμένο κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει μία εβδομάδα αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μέτρια και ανέρχονται στο 22,5% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Μηλοειδής έως καρδιόσχημος με πεπλατυσμένη βάση, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μετρίου μεγέθους (6,8 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη (μερικές φορές αυλακοειδής έως ενός σημείου κοντά στην κοιλότητα του ποδίσκου), με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι ελαφρώς κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυ-

κόξινη γεύση (ανεβασμένα οξέα) και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,2 cm), χαρακτηριστικά παχύς, η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, 13 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού (σχίζει στην κοιλότητα του ποδίσκου και στα μάγουλα), αν και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου εμφάνισε μέτρια ευαισθησία (δείκτης Christensen: 36,8).

Δεν παρουσιάζει ή εμφανίζει πολύ λίγους δίδυμους καρπούς.

Αντέχει στις μεταφορές.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,35 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/19,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από την Grace Star, την Satin, την Early Star, την Blaze Star και την Tieton.

Συμπεράσματα: Η Canadian Red υστερεί σε μέγεθος καρπού και στις αντοχές της στο σχίσσιμο και ωριμάζει σε μία περίοδο που ωριμάζουν άλλες καλύτερες ποικιλίες κερασιάς. Παρουσιάζει γενετικό ενδιαφέρον λόγω του χαρακτηριστικά χοντρού ποδίσκου που σχηματίζει και την καθιστά ανθεκτική στις μεταφορές.

CHINOOK

Δεν προτείνεται η διάδοσή της.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1985.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον H. W. Fogle στο Agricultural Experiment Station, Washington των Η.Π.Α., το 1960. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Bing x Gil Peck.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,49.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,14 cm) και μέσο πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,59.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πολύ πρώιμη, μεγάλου εύρους και ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται

σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός, χρώματος επιδερμίδας κρασάτου κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,7 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει μεγάλα, λευκά, χαρακτηριστικά στίγματα, τα οποία εξαφανίζονται στην πλήρη ωρίμανση και παρουσιάζει εμφανή στιλπνότητα, που προσελκύει τον καταναλωτή.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Περιέχει υψηλή ποσότητα σακχάρων, τα οποία εμφανίζονται στον καρπό από την έναρξη της ωρίμανσης και μπορεί να συγκομιστεί και να διατεθεί στην αγορά, πολύ πριν την πλήρη ωρίμανση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, οκτώ ημέρες μετά την B. Burlat.

Παρουσιάζει κατά τη βιβλιογραφία, μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο, αλλά στις ελληνικές συνθήκες έδειξε μεγάλη ευαισθησία. Η ευαισθησία του στο σχίσσιμο μειώνεται με τη χορήγηση, αυξημένων ποσοτήτων καλιούχου λίπανσης και διαφυλλικούς ψεκασμούς με βόριο και αυξημένες ποσότητες ψευδαργύρου.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου προς μέσου μεγέθους (0,75 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/10,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Van, Bing.

Έχει S₁S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης IX.

Συμπεράσματα: Η Chinook παρουσίαζε μεγάλο εμπορικό ενδιαφέρον, λόγω των υψηλών αποδόσεων και της εξαιρετικής ποιότητας του καρπού. Ωριμάζει μία περίοδο, που ελάχιστες αξιόλογες ποικιλίες την ανταγωνίζονταν.

Ενδεικνύται η διάδοσή της, με την προϋπόθεση να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητές της, όσον αφορά τις απαιτήσεις της στα θρεπτικά στοιχεία K, B και Zn.

CILIEGIO IF ROMA BB2

Παρουσιάζει επίσης και γενετικό ενδιαφέρον.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Istituto Sperimentale Frutticoltura di Roma της Ιταλίας. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την έφερε και την εγκατέστησε στις πειραματικές του συλλογές το 1991.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού προς πλαγιόκλαδου σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Ο μίσχος είναι μακρύς (5,23 cm) και μέσου πάχους (0,14 cm).

Οι νεκταριοί αδένες είναι συνήθως ένας ανά φύλλο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,22.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι αραιή.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο συνήθως άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα τετραγωνικά, επιμήκη, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμη, ανθίζει δύο μέρες αρ-

γότερα από την B. Burlat και πέντε ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 37,5% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,3 gr), χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου.

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, αυλακοειδής, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, μαύρου κόκκινου χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και καλή προς πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο προς σκούρο κόκκινο. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,6 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση προς ισχυρή, ενώ παρουσιάζει βράκτια φύλλα. Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Μαΐου, τρεις περίπου ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο, συγκριτικά με την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,32 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/26,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/18,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από την B. Burlat.

Συμπεράσματα: Η Ciliegio If Roma BB2 ωριμάζει τρεις περίπου ημέρες πριν από την B. Burlat, δίνει μεγάλες αποδόσεις και καρπό μεγαλύτερου μεγέθους από της B. Burlat. Μειονέκτημά της είναι ότι

CILIEGIO IF ROMA T-57

σχηματίζει πολύ μεγάλο μεγέθους δένδρο.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Istituto Sperimentale Frutticoltura di Roma της Ιταλίας. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την έφερε και την εγκατέστησε στις πειραματικές του συλλογές το 1991.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος είναι μέσου μήκους (4,95 cm) και πάχους (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο και στη βάση του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,36.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο με τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα προς κυκλικά, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες

μετά την Β. Burlat και τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι πολύ μικρά και ανέρχονται στο 7,2% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Η μικρή καρπόδεση δεν οφείλεται σε έλλειψη κατάλληλων επικονιαστών, αλλά σε άλλους λόγους και κατά πάσα πιθανότητα, στην ιδιαιτερότητα της ποικιλίας.

Καρπός: Καρδιόσχημος, μικρού μεγέθους (5,7 gr), χρώματος επιδερμίδας κόκκινου.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, αυλακοειδής, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι ελαφρώς κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, υπόλευκου χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Μένει μικρή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο προς μέσο μήκος (5,0 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι αδύνατη προς ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 16 περίπου ημέρες μετά από την Β. Burlat και πέντε ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,32 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρύπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μικρή.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Συμπεράσματα: Η Ciliegio If Roma T-57 είναι μια μικρής παραγωγικότητας ποικιλία με μικρό μέγεθος καρπού.

COMPACT STELLA

Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία.

Δένδρο: Τύπου compact, το μέγεθός του όμως δεν είναι τόσο μικρό όσο αναμενόταν, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με εβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,25 cm) και μέσο πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,41.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθιση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη και δεν χρειάζεται σταυ-

ροεπικονίαση. Για καλύτερη και σταθερή καρπόδεση και ιδιαίτερα τις χρονιές που επικρατούν βροχοπτώσεις, κατά τη διάρκεια της άνθισης, συνιστάται η χρήση επικονιαστών, για σταυροεπικονίαση. Η ίδια είναι ένας καλός επικονιαστής, για όλες σχεδόν τις ποικιλίες που συνανθίζουν μαζί της.

Καρπός: Καρδιόσχημος επιμήκης, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, μικρού προς μέτριου μεγέθους (5,95 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Δεν παραμένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (5,0 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκάημερο του Ιουνίου, 11 ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μεγάλου μεγέθους (0,65 gr).

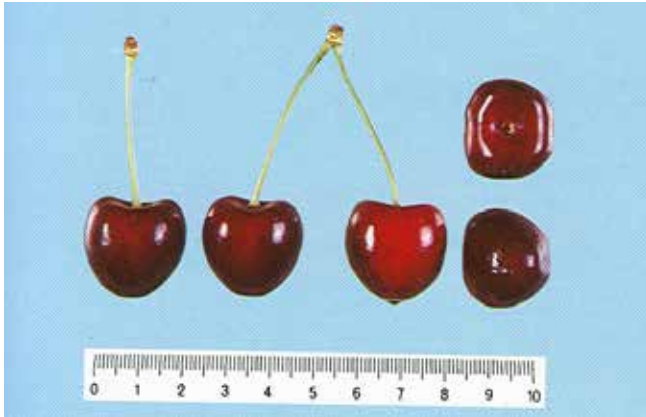
Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/9,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,5. Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Είναι αυτογόνιμη ποικιλία αλλά στην περίπτωση που οι παραγωγοί επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν επικονιαστές, για τους λόγους που αναφέρθηκαν παραπάνω, συνιστούνται οι ποικιλίες B. Burlat, B.S. Hardy Giant και Larian. Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης SC, όπου ανήκουν οι αυτογόνιμες ποικιλίες που είναι ταυτόχρονα και καθολικοί δότες, όσον αφορά την επικονίαση.

Συμπεράσματα: Η Compact Stella παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον λόγω του ότι είναι αυτογόνιμη ποικιλία και δίνει μεγάλες αποδόσεις.

Συνιστάται για καλλιέργεια σε περιοχές που επικρατούν βροχοπτώσεις, κατά τη διάρκεια της άνθισης και ως επικονιαστής όλων σχεδόν των εμπορικών

CORNIOLA

ποικιλιών.

Συνώνυμα: Barizza, Cornuzza, Cornina, Cornetta.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μετάπλαση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Ιταλία, από όπου την έφερε το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Στη χώρα της καταγωγής της καλλιεργείται σε μεγάλη έκταση. Σε άλλες χώρες δεν καλλιεργείται, ούτε και στη χώρα μας.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο με όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Έχει μεγάλες απαιτήσεις σε υγρασία και χρειάζεται συχνά άρδευση. Δεν ευδοκιμεί σε ξερά εδάφη.

Δεν παρουσιάζει συμφωνία με το P. mahaleb.

Φύλλο: Ανττειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,5.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 1 ως 2 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται ένα ως δύο άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει πέντε με έξι ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται

σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, πολύ μικρού μεγέθους (5,2 gr).

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου χρώματος, πιο ανοιχτόχρωμη γύρω από τον πυρήνα. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,3 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, 28 ημέρες μετά από την B. Burlat. Στην Ιταλία ωριμάζει 31 ημέρες μετά από την B. Burlat, βάσει της βιβλιογραφίας.

Αντέχει στις μεταφορές, τη συντήρηση και τη μονίλια. Έχει χοντρή, ανθεκτική επιδερμίδα.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού προς ημισφαιρικού, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,36 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/9,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Glorius Stark Gold, Τραγανά Εδέσσης, Durona di Cesena.

Έχει S₁S₆ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XX.

Συμπεράσματα: Είναι πολύ όψιμη ποικιλία. Ο καρπός της είναι πολύ τραγανός, ανθεκτικός και καλής ποιότητας, αλλά πολύ μικρού μεγέθους. Το δένδρο γίνεται πολύ μεγάλο, κρεμοκλαδές αργότερα και δίνει ικανοποιητικές αποδόσεις. Φαίνεται ότι έχει πολύ περισσότερες δυνατότητες από ότι έδειξε στη συλλογή. Στην Ιταλία θεωρείται πολύ καλή ποικιλία. Σε όψιμες ορεινές περιοχές πρέπει να εγκλιματίζεται καλύτερα, ιδιαίτερα όταν έχει υγρασία το έδαφος και η ατμόσφαιρα.

CRISTALINA

Συνώνυμα: Sumnue.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους Κ. Ο. Lapins και Η. Schmidt στο Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1968 και αξιολογήθηκε σε πρώτη φάση, με τον κωδικό 2c-61-22. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Star x Van.

Στην Ευρώπη εισήχθη το 1995 με το όνομα Sumnue και αργότερα μετονομάστηκε σε Cristalina.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,49.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,61 cm) και είναι παχύς (0,20 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,43.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται συνήθως στο κορυφαίο τμήμα των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο με τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν καρδιόσχημα πέταλλα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις με πέντε ημέρες μετά την Β. Burlat και τρεις περίπου ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μικρά προς κανονικά, ανέρχονται στο 20,1% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, μέτριου προς μεγάλου μεγέθους (6,9 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, αυλακοειδής, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι ελαφρώς κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο. Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, ροζ χρώματος, με γεύση γλυκιά προς ενδιάμεση και μέτρια προς καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό προς μέσο μήκος (3,8 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, εννέα με δέκα ημέρες μετά από την Β. Burlat και 12 ημέρες

περίπου πριν από την Τραγανά Εδέσσης.
Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέτριου μεγέθους (0,38 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,15 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/17,5.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Summit και Sunburst.

Έχει S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία, με καλής ποιότητας καρπό, ανθεκτικό στο σχίσιμο, που δίνει μέτριες έως μεγάλες αποδόσεις.

Ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας.

CUGLYEVA ACACRA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Βουλγαρία και έχει εισαχθεί στη χώρα μας, για μελέτη στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες, το 1983, από το Fruit Growing Institute, Plovdiv (Φιλιππούπολη).

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Επιμήκους σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση οξύληκτη, διπλά πριονωτή. Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,45.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,87 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,83.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης εποχής.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένου ελλειπτικού σχήματος, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μία μέρα νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου μεγέθους (7,1 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι πολύ υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει πολύ μικρή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,1 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου με το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 11 ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,30 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/23,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/19,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς χαλαρή.

Συμπεράσματα: Η Cuglyeva Acacra παρουσιάζει εμπορικό ενδιαφέρον, λόγω του μεγέθους του καρπού και των καλών οργανοληπτικών χαρακτηριστικών αυτού. Υστερεί όμως σε αποδόσεις. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για καλλιέργεια στις ορεινές περιοχές της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, αν και την περίοδο ωρίμανσής της υπάρχουν σε αυτές τις περιοχές και άλλες αξιόλογες τοπικές ποικιλίες, όπως τα Κόκκινα Αναστασιάς κ.ά.

DELLA MARKA MODENESE

Γενικά: Γαλανή, μαλακόσαρκη ποικιλία, μεσοπρώιμου εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δεν έχουμε στοιχεία για την καταγωγή της, κατάγεται όμως μάλλον από την Ιταλία. Δεν είναι γνωστή ποικιλία ούτε διαδομένη.

Δένδρο: Τεραστίων διαστάσεων, ορθόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο, αλλά κυρίως από τον έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Αντέχει στις ασθένειες και τους παγετούς.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Η άνθησή του είναι πολύ πρώιμη, ανθίζει πέντε ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός ως ωοειδής, μικρού μεγέθους (5,7 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κιτρινοκόκκινου, με κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι μαλακή, υδαρής, λευκού χρώματος, με γεύση πολύ γλυκιά, ευχάριστη. Η περιεκτικότητά σε χυμό είναι υψηλή και αυτός λευκός. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,4 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, οκτώ ημέρες μετά από την B. Burlat.

Δεν αντέχει στις μεταφορές και δεν συντηρείται, αμέσως μετά τη συγκομιδή μαυρίζει, όπου έχει χτυπηθεί και είναι ακατάλληλος για εμπορία. Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στη μονίλια.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Precoce della Marca, Early Rivers, B. Burlat, B.S. Hardy Giant.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Della Marka Modenese δεν παρουσιάζει κανένα πλεονέκτημα και δεν ενδείκνυται για διάδοση, ίσως είναι κατάλληλη μόνο για χυμοποίηση.

DI MAURIA

Γενικά: Κίτρινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, πολύ όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται από τη βιομηχανία για μεταποίηση, δευτερευόντως για ζαχαροπλαστική χρήση, αλλά και ως επιτραπέζια.

Οι κίτρινες ποικιλίες πλεονεκτούν έναντι των έγχρωμων ποικιλιών, γιατί δεν χρειάζονται αποχρωματισμό, κατά την επεξεργασία τους, από τις βιομηχανικές μεταποιήσεις.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δεν έχουμε στοιχεία για την καταγωγή της. Δεν είναι πολύ διαδομένη ποικιλία, είναι η πιο παλιά γνωστή κίτρινη ποικιλία.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, κανονικού, σφαιρικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Όπως και το δένδρο της Glorius Stark Gold, έτσι και της Di Mauria μοιάζει με της βυσσινιάς.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο, κυρίως όμως από τον έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Αντέχει στους παγετούς και τις ασθένειες.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός ως καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας κίτρινου χρυσού, μικρού μεγέθους (5,9 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, λευκοκίτρινου χρώματος, με γεύση γλυκιά. Ο χυμός είναι άχρωμος και υδαρής. Παραμένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,4 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει στα τέλη του δεύτερου δεκαημέρου του Ιουνίου, 29 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και τη μονίλια. Είναι ευαίσθητος στις μεταφορές αλλά λιγότερο από της Glorius Stark Gold.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Επικονιαστές: Della Marka Modenese, Glorius Stark Gold, Τραγανά Εδέσσης, Grossa di Pistoia.

Συμπεράσματα: Η Di Mauria είναι παραγωγική για το είδος της ποικιλία, με μέτριο δένδρο και σταθερές αποδόσεις κατ' έτος. Ο καρπός είναι καλής ποιότητας, υπερτερεί από τη Glorius Stark Gold αλλά η Di Mauria είναι λιγότερο παραγωγική. Υστερεί επίσης και από τη Droganona Zuta σε τραγανότητα και μέγεθος καρπού. Ενδείκνυται η διάδοσή της σαν βιομηχανοποιήσιμης ποικιλίας, αρκεί να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία στα οποία μειονεκτεί από τις άλλες όμοιές της ποικιλίες.

DROGANOVA ZUTA

Γενικά: Κίτρινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Βουλγαρία και έχει εισαχθεί στη χώρα μας, για μελέτη στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες, το 1983, από το Fruit Growing Institute, Plovdiv (Φιλιπούπολη).

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,52.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,77 cm) και μέσο πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,42.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας λευκοκίτρινου, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,9 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ-κίτρινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 16 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

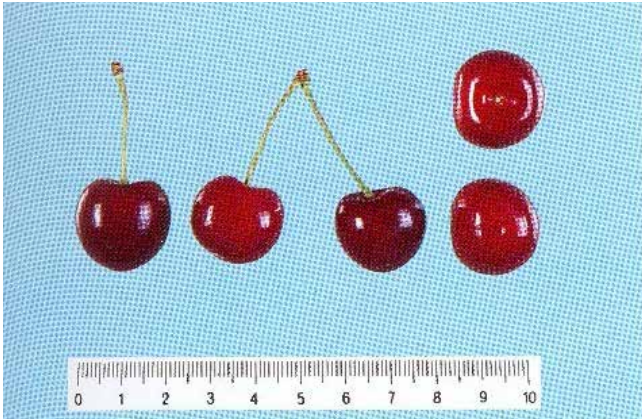
Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,50 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,2. Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η Drojanova Zuta είναι η καλύτερη από όλες τις ποικιλίες, της κατηγορίας αυτής, που δοκιμάστηκαν στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Υπερτερεί από όλες τις κίτρινες ποικιλίες σε τραγανότητα και μέγεθος καρπού και έχει υψηλές αποδόσεις. Ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας, για να καλύψει ανάγκες της μεταποίησης σε αυτή την κατηγορία ποικιλιών κερασιάς.

Παρουσιάζει επίσης και ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον.

DURONA DI CESENA

Συνώνυμα: Marciana.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία με χαρακτηριστικά όμοια με την Τραγανά Εδέσσης. Πολύ πιθανό να πρόκειται για την ίδια ποικιλία, αλλά δεν έχει αποδειχτεί επιστημονικά.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δεν είναι γνωστή η καταγωγή της. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την έφερε από την Ιταλία, όπου και καλλιεργείται κυρίως για εξαγωγή. Πολύ πιθανόν η Ιταλία να την πήρε από την Ελλάδα στο παρελθόν και να έγινε παραφθορά του ονόματός της.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με μέτρια κόμη, όμοιο σε όλα τα χαρακτηριστικά με το δένδρο της ποικιλίας Τραγανά Εδέσσης.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, όμοιο με της Τραγανά Εδέσσης.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,53.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη, όπως και στην Τραγανά Εδέσσης.

Άνθος: Τα άνθη της μοιάζουν σε όλα τα χαρακτηριστικά τους με τα άνθη της Τραγανά Εδέσσης.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει μαζί με την Τραγανά Εδέσσης και πέντε ως επτά ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-

νιού, μεγάλου προς πολύ μεγάλο μεγέθους (7,7 gr), όμοιος με της ποικιλίας Τραγανά Εδέσσης.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μεγάλο μήκος (4,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι πολύ ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του πρώτου δεκαημέρου του Ιουνίου, μαζί περίπου με την Τραγανά Εδέσσης και 20 ημέρες μετά από την B. Burlat. Στην Ιταλία ωριμάζει λίγο αργότερα, το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, βάσει της βιβλιογραφίας.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,40 gr).

Επικονιαστές: B. Napoleon, Lambert, Di Mauria, B. Reverchon, Corniola.

Οι ίδιοι δηλαδή με της ποικιλίας Τραγανά Εδέσσης (από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.).

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές και οι ποικιλίες B. Moreau και Durona della Marka.

Έχει S₆S₁₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XII.

Συμπεράσματα: Παρουσιάζει το ίδιο ενδιαφέρον με την Τραγανά Εδέσσης. Δεν είναι γνωστό αν εγκλιματίζεται στις διάφορες περιοχές της χώρας μας, όπως η Τραγανά Εδέσσης.

DURONE DI VIGNOLA

Κύριο όνομα: Durone Nero I.

Συνώνυμα: Durone di Vignola, Durone di Modena, Durone Nero Precoce, Grosso Precoce di Vignola, Nero I di Vignola.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι κατάλληλη για νωπή κατανάλωση, χρησιμοποιείται όμως και για μετάπλαση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την περιοχή Vignola της Ιταλίας, από όπου και την έφερε το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία.

Δένδρο: Μέτριου μέχρι μικρού μεγέθους, κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο με ένατο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές.

Είναι αρκετά ανθεκτικό στο κορύνεο, αλλά μέσης αντοχής στην ανθράκωση.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο με τρία ή και τέσσερα άνθη.

Άνθος: Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής προς καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μελανέρυθρου, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,5 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση μάλλον γλυκιά, όχι πολύ ευχάριστη. Η τραγανότητα της σάρκας επηρεάζεται περισσότερο από ότι σε άλλες ποικιλίες, από τις βροχοπτώσεις κατά την ωρίμανση. Ο χυμός είναι υδαρής, κόκκινου χρώματος. Δεν παραμένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Παρουσιάζει ευαισθησία στη μονιλία. Η αντοχή του στις μεταφορές είναι μέτρια μέχρι καλή.

Ωριμάζει στα τέλη του πρώτου δεκαημέρου του Ιουνίου, 21 ημέρες μετά από την B. Burlat, σχεδόν μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Στη βιβλιογραφία αναφέρεται η Hedelfingen. Σε πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. έδωσε πολύ χαμηλά ποσοστά επικονίασεως μέχρι 5% και δεν μπορέσαμε να βρούμε καμιά άλλη ποικιλία να την επικονιάζει ικανοποιητικά. Μόνο η ποικιλία B.S. Hardy Giant έδωσε ποσοστά επικονίασεως μέχρι 17%, η οποία δεν συνανθίζει πάντοτε και πλήρως μαζί της.

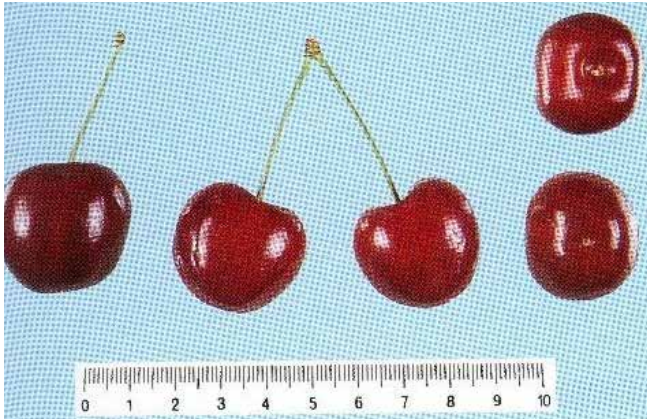
Οι Alberto Albertini και Giulio Della Strada αναφέρουν ως επικονιαστές τις ποικιλίες B. Moreau, Durone di Vignola II ή Durone Nero II, Durone Nero III και Durona della Marca.

Στη βιβλιογραφία αναφέρεται ως επικονιαστής και η B. Burlat.

Έχει S₃S₁₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XIX.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία αυτή, εκτός από το εξαιρετικό μέγεθος του καρπού της, το οποίο μπορεί και να οφείλεται στη μικρή καρποφορία, δεν παρουσίασε κανένα άλλο πλεονέκτημα. Στη βιβλιογραφία αναφέρεται σαν παραγωγική και το δένδρο ζωνρό. Στη συλλογή έδειξε τα αντίθετα αποτελέσματα. Δύο πράγματα μπορεί να συμβαίνουν: ή να μην εγκλιματίστηκε στο περιβάλλον του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ή να μην μπορέσαμε να βρούμε κατάλληλο επικονιαστή. Πάντως δεν ενδείκνυται για διάδοση.

DURONE DI VIGNOLA II

Κύριο όνομα: Durone Nero II.

Συνώνυμα: Durone di Vignola II, Bigarreau Tardif de Vignola, Nero II di Vignola.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι επιλογή ή παραλλαγή της ποικιλίας Durone di Vignola ή Durone Nero I. Ιταλικής καταγωγής, δεν είναι διαδομένη.

Δένδρο: Μικρού μεγέθους πάνω σε μαχαλέπι, κανονικού προς πλαγιόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο με ένατο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο κορύνεο.

Έχει καλή συγγένεια με το P. mahaleb, αλλά ζει λίγα χρόνια.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται ένα ως τρία άνθη, συνήθως δύο.

Άνθος: Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Ωοειδής ή σφαιρικός μέχρι καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μελανού, μεγάλου μεγέθους (7,3 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή προς ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση γλυκιά, υπόξινη, πολύ ευχάριστη και αρωματική. Το χρώμα του χυμού είναι ανοιχτό κόκκινο. Δεν μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,4 cm).

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, 23 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Αντέχει στις μεταφορές και την συντήρηση.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: B. Reverchon, Hedelfingen, B. Napoleon.

Οι Alberto Albertini και Giulio Della Strada αναφέρουν ως επικονιαστές και τις ποικιλίες Durone di Vignola ή Durone Nero I, B. Moreau, και Durone della Marca.

Έχει S₆S₁₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XII.

Συμπεράσματα: Πρόκειται για μια μικρής παραγωγικότητας ποικιλία, με μέτριας ποιότητας καρπό και μικρού μεγέθους δένδρο. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

EARLY BIGI

Συνώνυμα: BiGi Sol.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, υπερπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιλέχθηκε από τον ιδιώτη βελτιωτή Paul Argot στην Ανίγνηση της Γαλλίας, τη δεκαετία του '90, άγνωστης γενετικής καταγωγής. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Μαχμα 14. Καλλιεργείται αρκετά στην ευρωπαϊκή ήπειρο και έχει μεγάλη δυναμική φυτεύσεων και στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες (0,13 kg/cm² τομής κορμού), παρόμοιες με της B. Burlat.

Έχει συγκεντρωμένη ωρίμανση σε περιορισμένο χρονικό διάστημα και δεν χρειάζεται πολλά χέρια συγκομιδής.

Φύλλο: Ωσειδούς σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή (1/0,46).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,04 cm) και μέσου πάχους (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι πολύ χαμηλή (1/5,10).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου, επέρχεται το δεύτερο δεκαπενθήμερο του

Νοεμβρίου έως τις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος (3 ως 5) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 29,8% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, μετρίου μεγέθους (6,8 g), που ωριμάζει όμως σε μια εποχή που δεν παίζει ιδιαίτερο εμπορικό ρόλο το μέγεθος καρπού λόγω του ότι είναι το πρώτο νωπό φρούτο της χρονιάς.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά/γλυκόξινη γεύση (ανεβασμένα οξέα) και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,3 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση και παρουσιάζει μέτριο αριθμό βράκτιων φύλλων (2 ως 3).

Ωριμάζει στις αρχές Μαΐου, δύο έως τρεις ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 50,0), μιας και στην εποχή ωρίμανσής του συνήθως εμφανίζονται βροχοπτώσεις στον ελλαδικό χώρο.

Δεν παρουσιάζει ή εμφανίζει πολύ λίγους δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Σχήματος ωειδούς, μέτριου μεγέθους (0,45 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρίπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,15.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από την Lapins και τις περισσότερες ποικιλίες της σειράς Star.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Lapins, Sweetheart, Staccato, Garnet, New Star και B. Burlat (με την οποία είναι μερικώς ασυμβίβαστες λόγω ενός κοινού S αλληλόμορφου γονιδίου).

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης ΧVIII, με S1S9 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά την Early Bigi ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Early Lory, Sweet Early, Valerij Tschkalov και Firm Red, ασχέτως αν συνανθίζουν ή όχι.

Συμπεράσματα: Η Early Bigi είναι μια εμπορικότετη υπερπρώιμη ποικιλία, με ισχυρή δυναμική φυτεύσεων στη χώρα μας. Ωριμάζει στη συνήθη περίοδο βροχών στην Ελλάδα, γεγονός που την καθιστά ευάλωτη στην απώλεια παραγωγής από σχίσσιμο αλλά από την άλλη, αφήνει καλές απολαβές στους καλλιεργητές. Ίσως θα πρέπει να εξετάζεται και το ενδεχόμενο καλλιέργειάς της υπό αντιβρόχινη κάλυψη. Υπερτερεί από το αντίπαλο δέος της, την άλλη υπερπρώιμη εμπορική ποικιλία Early Lory, στο ότι παρουσιάζει πιο συγκεντρωμένη ωρίμανση και δεν χρειάζεται πολλά χέρια συγκομιδής, καθώς και στο ότι κατά χρονιές ωριμάζει μία με δύο ημέρες νωρίτερα.

Ενδείκνυται η διάδοση και καλλιέργειά της στις πρώιμες περιοχές της χώρας μας.

EARLY KORVIK

Συνώνυμα: Early Korvic.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2022.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στην Τσεχία από το Research Institute for Fruit Growing and Breeding του Holonousy. Πρόκειται περί μετάλλαξης της ποικιλίας Korvik ή Korvic, που είναι διασταύρωση των ποικιλιών Kordia x Vic. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2013, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Τελευταία αρχίζει να φυτεύεται δοκιμαστικά σε μικρό βαθμό και στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,17 kg/cm² τομής κορμού). Με την πάροδο των παραγωγικών ετών, βελτιώνεται ακόμη περισσότερο η ευχάριστη οπτική αίσθηση της εμφάνισης της παραγωγής επί του δένδρου.

Φύλλο: Λογχοειδές, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοπρώιμη, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται έως τα τέλη του μηνός.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, μέσου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμης εποχής, ανθίζει μια βδομάδα αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο

31,2% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Καρδιόσχημος, ελκυστικός για τις αγορές, χρώματος επιδερμίδας μασονιού, μεγάλου μεγέθους (7,85 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,2 cm) και παρουσιάζει λίγα βράκτια φύλλα (1 ως 2).

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, ενδιά με δέκα ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στην ευρωπαϊκή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει 15 έως 19 ημέρες μετά από την B. Burlat. Η ωρίμανση είναι συγκεντρωμένη χρονικά και η συγκομιδή μπορεί να γίνει σε ένα χέρι. Ο καρπός διατηρείται σε καλή κατάσταση για αρκετές ημέρες, ασυγκόμιστος πάνω στο δένδρο.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 9,2). Η διεθνής βιβλιογραφία επιβεβαιώνει και αυτή ότι πρόκειται περί ανθεκτικής ποικιλίας στο σχίσσιμο του καρπού.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στη Μονίλια.

Δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους (0,36 g). Το άκρο του είναι αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Frisco, Tamara, Sweet Gabriel, Firm Red, Rocket, Sweetheart και B. Burlat. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Kordia, Satin, B.S. Hardy Giant, Sweetheart, Giorgia, Staccato, Carmen και B. Burlat

Η διεθνής βιβλιογραφία παρουσιάζει διχογνωμία

όσον αφορά την κατάταξή της σε γκρουπ επικοινωνίας. Άλλοι την κατατάσσουν στο γκρουπ επικοινωνίας XXV, με S₂S₆ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων όπως και η μητρική της Korvik (Schuster, 2010; Quero-García et al., 2017), ενώ άλλοι την κατατάσσουν στο γκρουπ επικοινωνίας III, με S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων (Lisek et al., 2015).

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί ποικιλίας με πολύ καλά αγρονομικά και ποιοτικά χαρακτηριστικά καρπού (παραγωγική, σχετικά μεγαλόκαρπη, καρδιόσχημη, με αντοχή στο σχίσσιμο και τη μονίλια, κ.λπ.). Ενδείκνυται η διάδοσή της στις οψιμότερες περιοχές της χώρας μας, με σκοπό την κλιμάκωση της ποιοτικής παραγωγής κερασιών, μαζί με τις ήδη αξιόπιστες καλλιεργούμενες ποικιλίες σε αυτές τις περιοχές.

EARLY LORY

Συνώνυμα: Rivedel, Erlise, Earlise.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, υπερπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο προς μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιλέχθηκε από τον ιδιώτη βελτιωτή Paul Argot στην Ανιγνον της Γαλλίας, τη δεκαετία του '70. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών B.S. Hardy Giant x B. Burlat. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2008, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Maxima 14. Καλλιεργείται αρκετά στην ευρωπαϊκή ήπειρο και είναι η ναυαρχίδα της υπερπρώιμης παραγωγής κερασιών της χώρας μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζυωρή. Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες (0,12 kg/cm² τομής κορμού).

Φαίνεται να του δείχνει μια ιδιαίτερη προτίμηση, όσον αφορά τις αρχικές προσβολές, η μαύρη ψείρα της κερασιάς (*Myzus cerasi*).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή προς μέτρια (1/0,47).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,36 cm) και μέσου πάχους (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι μεγάλη (1/4,35).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοόψιμη,

επέρχεται το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Νοεμβρίου έως τις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μικρός (2 ως 3) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει την τελευταία εβδομάδα του Μαρτίου μαζί με την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 30,2% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, μεγάλου προς μετρίου μεγέθους (7,1 g), που ωριμάζει όμως σε μια εποχή που δεν παίζει ιδιαίτερο εμπορικό ρόλο το μέγεθος καρπού λόγω του ότι είναι το πρώτο νωπό φρούτο της χρονιάς.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη (αυλακοειδής σε νεαρότερες ηλικίες των δένδρων), με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά/γλυκόξινη γεύση (ανεβασμένα οξέα) και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό

είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους προς βραχύς (4,1 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι αδύνατη και παρουσιάζει πολλά βράκτια φύλλα (4 ως 5).

Ωριμάζει στις αρχές Μαΐου, δύο ημέρες πριν από την B. Burlat, αλλά κάποιες χρονιές παρουσιάζει παρατεταμένη (ανομοιόμορφη) χρονική διάρκεια ωρίμανσης.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 46,0), μιας και στην εποχή ωρίμανσής του συνήθως εμφανίζονται βροχοπτώσεις στον ελλαδικό χώρο.

Δεν παρουσιάζει ή εμφανίζει λίγους δίδυμους καρπούς, κατά χρονιές.

Πυρήνας: Σχήματος πεπλατυσμένου ωοειδούς, μέτρου μεγέθους (0,48 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,0.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Lory Bloom, Samba, Lapins και τις περισσότερες ποι-

κιλίες της σειράς Star.

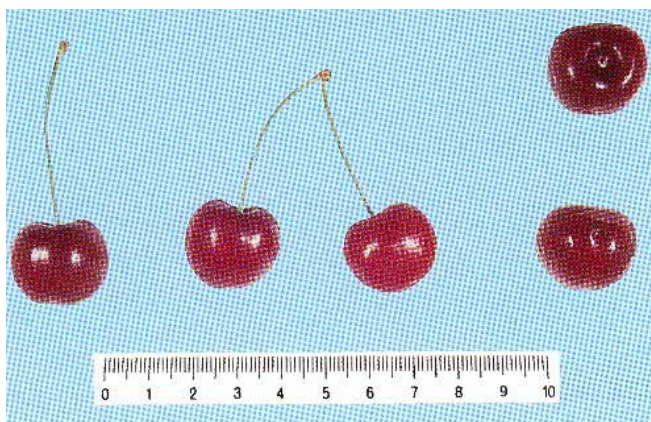
Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Lory Bloom, Samba, Lapins, Giorgia, Primulat, Sweetheart και Celeste.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης XVIII, με S1S9 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά την Early Lory ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Early Bigi, Sweet Early, Valerij Tschkalov και Firm Red, ασχέτως αν συνανθίζονται ή όχι.

Συμπεράσματα: Η Early Lory είναι μια εμπορικότατη υπερπρώιμη ποικιλία, με ισχυρή δυναμική φυτεύσεων στη χώρα μας και αποτελεί τη ναυαρχίδα της υπερπρώιμης παραγωγής κερασιών της Ελλάδας. Ωριμάζει στη συνήθη περίοδο βροχών στην Ελλάδα, γεγονός που την καθιστά ευάλωτη στην απώλεια παραγωγής από σχίσσιμο αλλά από την άλλη, αφήνει καλές απολαβές στους καλλιεργητές. Ίσως θα πρέπει να εξετάζεται και το ενδεχόμενο καλλιέργειάς της υπό αντιβρόχινη κάλυψη.

Ενδείκνυται η καλλιέργειά της στις πρώιμες περιοχές της χώρας μας, με προσοχή στους επικονιαστές που θα χρησιμοποιηθούν.

EARLY RIVERS

Συνώνυμα: Franse Vroege, Kastinky, Kastanka, Precoce de Clies, Rivers Early.

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση, στη ζαχαροπλαστική και στη βιομηχανία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Αγγλία, όπου και καλλιεργούνταν εκτεταμένα από τον 19ο αιώνα, ιδιαίτερα στην επαρχία του Kent. Την επισήμανε το 1860 ο T. Rivers και από το 1872 άρχισε να διαδίδεται και σε άλλες χώρες.

Κατείχε την τρίτη θέση σε έκταση καλλιέργειας μαζί με την Bing και την Hedelfingen. Καλλιεργείται στη Γερμανία, την Αγγλία, την Ολλανδία, την Πολωνία, τη Νέα Ζηλανδία, τη Νότια Αφρική κ.α. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους πάνω σε μαχαλέπι και πολύ μεγάλου μεγέθους πάνω σε αγριοκέρασο, κρεμοκλαδούς σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ως εξαιρετικά ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο χρόνο, αλλά αποδίδει από τον ένατο, είτε είναι εμβολιασμένο σε μαχαλέπι είτε σε αγριοκέρασο.

Οι αποδόσεις του είναι πάρα πολύ μεγάλες, πάνω σε αγριοκέρασο και μικρές πάνω σε μαχαλέπι.

Στην αρχή της αναπτύξεώς του χρειάζεται προσεκτικό κλάδεμα, γιατί αναπτύσσεται γρήγορα. Χαρακτηριστικό του δένδρου είναι τα μεγάλα, λεπτά, μακριά κλαδιά που κρέμονται μέχρι το έδαφος.

Προσαρμόζεται πολύ καλύτερα από άλλες ποικιλίες σε αντίξοες εδαφικές συνθήκες. Αντέχει στον βακτηριακό καρκίνο και τους παγετούς, ενώ παρουσιάζει ευαισθησία στην ανθράκνωση.

Έχει καλή συγγένεια με το P. mahaleb, αν και το δέν-

δρο γίνεται μικρού μεγέθους.

Φύλλο: Ελλειπτικού μέχρι ρομβοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως τρεις και έχουν σχήμα σφαιρικό.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,95.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται ένα ως τέσσερα άνθη, συνήθως όμως τρία.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού ως ωοειδούς σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες. Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός, χρώματος επιδερμίδας κόκκινου αιματώδους, πολύ μικρού μεγέθους (4,3 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, αιματώδους κόκκινου χρώματος, με γεύση γλυκιά, ελαφρώς υπόξινη, λίγο πικρή, πολύ ευχάριστη και αρωματική. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο προς μέσο μήκος (5,0 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου, οκτώ ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και τη μονίλια, δεν αντέχει όμως στις μεταφορές.

Πυρήνας: Σχήματος ελλειπτικού, μικρού μεγέθους (0,30 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/7,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Επικονιαστές: B. Burlat, B. Moreau, B. Marmotte, με τις οποίες σταυροεπικονιάζεται. Η ίδια είναι ένας καλός επικονιαστής.

Άλλοι επικονιαστές, που αναφέρονται στη βιβλιογραφία, είναι οι ποικιλίες Guillaume και B. Napoleon. Έχει S1S2 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης I.

Συμπεράσματα: Δεν είναι αξιολογημένη ποικιλία. Είναι κατάλληλη κυρίως για χυμοποίηση. Χρησιμοποιούνταν σαν επικονιαστής της B. Burlat και της B. Moreau. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

EARLY STAR

Συνώνυμα: Panaro 2.

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους S. Lugli και S. Sansavini στο Bologna University, Department of Agricultural Sciences της Ιταλίας και κατοχυρώθηκε το 1997 με δικαιοπάροχο το CRPV. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών B. Burlat x Stella. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Piku I. Ενώ ξεκίνησε με ισχυρή δυναμική φυτεύσεων όταν πρωτοεισήχθη στη χώρα μας, λόγω προβλημάτων που παρατηρήθηκαν στην πράξη, υποχώρησε η διάδοσή της.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι κατά μέσο όρο μέτριες (0,10 kg/cm² τομής κορμού) και ασταθείς κατ' έτος από πολύ κακές (2015 και 2016) έως καλές (2017).

Φύλλο: Λογχοειδές, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι πολύ χαμηλή (1/0,36).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,79 cm) και μέσου πάχους (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή (1/3,75).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, επέρχε-

ται στο δεύτερο δεκαήμερο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος (4 ως 6) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδισόχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημώνων.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει έξι ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο αυτογόνιμο γκρουπ επικονίασης SC, με S₄S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι χαμηλά και ανέρχονται στο 22,3% των ανθέων κατά μέσο όρο (αδικαιολόγητα χαμηλά για αυτογόνιμη ποικιλία), στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-νιού, μεγάλου μεγέθους (7,4 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς (3,0 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από

το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο Μαΐου, επτά ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού και σχίζει συνήθως στη βάση του καρπού. Στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου εμφάνισε εξαιρετική ευαισθησία (δείκτης Christensen: 97,2). Τα ιταλικά στοιχεία την κατατάσσουν στις μέτρια ανθεκτικές στο σχίσσιμο ποικιλίες.

Εμφανίζει λίγους δίδυμους καρπούς, τις χρονιές που η παραγωγικότητα είναι ικανοποιητική.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους (0,54 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει

τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Συμπεράσματα: Η Early Star ενώ εισήχθη με πολύ καλές περγαμηνές (αυτογόνιμη, με καλής ποιότητας καρπό που φαίνεται να έχει και αντοχές στη συντήρηση, σε μια πολύ ενδιαφέρουσα περίοδο ωρίμανσης), απογοήτευσε όσον αφορά την παραγωγικότητά της και τη σταθερότητα απόδοσης, γεγονός που διέκοψε την καλή αρχική δυναμική φυτεύσεών της στη χώρα μας. Θα πρέπει να μελετηθούν και να εξευρεθούν τα αίτια της χαμηλής παραγωγικής της τάσης για να αντιμετωπιστούν κατάλληλα, αν είναι καλλιεργητικής και όχι γενετικής φύσεως.

EMBEREUR FRANCIS

Κύριο όνομα: Büttners Rote Späte Knorpelkirsche.

Συνώνυμα: Empereur Francis, Emperor Francis, Franz Joseph, Kaiser Franz.

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Γερμανική ποικιλία, διαδόθηκε το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα.

Από τους Alberto Albertini και Giulio Della Strada αναφέρεται ότι πρόκειται για την γερμανική ποικιλία Büttners Rote Späte Knorpelkirsche.

Ο G. Bargioni κάνει διαχωρισμό μεταξύ της γερμανικής ποικιλίας Büttners Rote Späte Knorpelkirsche και της αγγλικής ποικιλίας Empereur ή Emperor Francis, την οποία περιγράφει ως τύπου compact.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,05 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,06.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί

των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία συνήθως άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει μία μέρα αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος πιεσμένος, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,5 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ-λευκού χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι μικρή προς ενδιάμεση και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 13 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Στη βιβλιογραφία αναφέρεται ως ευαίσθητη στο σκίσιμο, αλλά στις ελληνικές συνθήκες παρουσίασε ανθεκτικότητα.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκου, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,40 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,75 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/10,7.

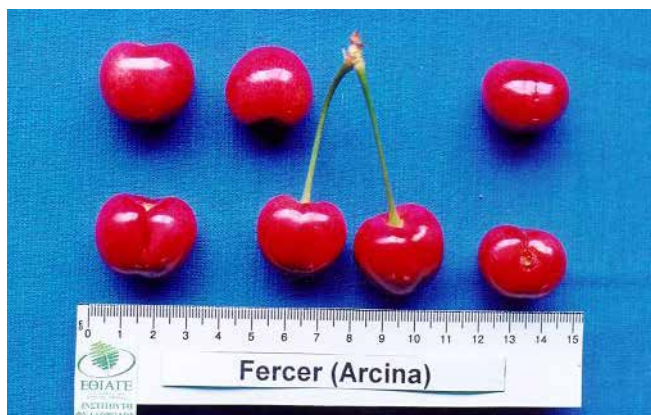
Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Hedelfinger, Schneiders Späte Knorpelkirsche, Weisse Herzkirsche.

Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III.

Συμπεράσματα: Παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον για μεταποίηση λόγω των καλών μεταποιητικών χαρακτηριστικών του καρπού, του μεγάλου μεγέθους αυτού και της παραγωγικότητας του δένδρου.

FERCER

Συνώνυμα: Arcina, C 95.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πάρα πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Institut National pour la Recherche Agronomique (INRA), Grande Ferrade, Bordeaux της Γαλλίας και αξιολογήθηκε σε πρώτη φάση, με τον κωδικό C 95. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών B. S. Hardy Giant x Άγνωστη.

Δένδρο: Μετρίου προς μεγάλο μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές μέχρι πολύ μικρές.

Παρουσιάζει πολύ μεγάλη ευαισθησία στους ανοιξιάτικους παγετούς.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση τριπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,55.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,8 cm) και είναι παχύς (0,22 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,82.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι αραιή.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο με τρία άνθη, συνηθέστερα όμως τρία.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι ωσειδές.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, φέρουν κυκλικά πέταλλα, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμη, ανθίζει δύο μέρες αργότερα από την B. Burlat και πέντε ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι πολύ μικρά, ανέρχονται στο 8,4% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Η μικρή καρπόδεση δεν οφείλεται σε έλλειψη κατάλληλων επικονιαστών, αλλά σε άλλους λόγους και κατά πάσα πιθανότητα, στην ιδιαιτερότητα της ποικιλίας.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (10,4 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλο μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, αυλακοειδής, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελώδη ιστό μετρίου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, υπόλευκου προς ροζ χρώματος, με γεύση πλούσια, μέτρια γλυκιά και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς χαμηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μακρύς (5,5 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή, ενώ από το καρποφόρο όργανο είναι μέτρια. Παρουσιάζει πολύ λίγα βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat και 11 ημέρες περίπου πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους (0,74 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρίπλευρη. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,5.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Van, B. Napoleon, B. Burlat, B. S. Hardy Giant, Sunburst και Stella.

Έχει S₂S₆ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXV.

Συμπεράσματα: Η Fercer (Arcina) εκτός από τον εξαιρετικά μεγάλο μεγέθους καρπό και την τραγανότητα της σάρκας αυτού, δεν έχει κανένα άλλο πλεονέκτημα.

Συνώνυμα: Feronia, Feroniere, Filovia.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και έχει μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Ιταλική ποικιλία, άγνωστης προέλευσης. Επισημάνθηκε στην περιοχή Comune di Turi του Bari, όπου και καλλιεργείται σε μεγάλη έκταση. Έχει φυτευθεί αρκετά και στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτριες πυκνότητας προς πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Φύλλο: Αντωειδούς σχήματος, πολύ μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,49.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (2,95 cm) και είναι λεπτός (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,49.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται συ-

νήθως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι ωσειδές.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, φέρουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις με πέντε ημέρες μετά την B. Burlat και τρεις περίπου ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, μόλις στο 14,3% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Τα μικρά ποσοστά καρπόδεσης δεν έχουν μεγάλες επιπτώσεις στην παραγωγικότητα των δένδρων, λόγω του ότι η ποικιλία εκπύσσει πάρα πολύ μεγάλο αριθμό ανθέων.

Καρπός: Καρδιόσχημος, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,85 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του είναι λαμπερή, φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι ελαφρώς κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και δημιουργεί φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γεύση ενδιάμεση προς γλυκιά, καλής γευστικότητας. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μικρό μήκος (4,4 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση προς ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, 11 ημέ-

ρες μετά από την B. Burlat και δέκα ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο. Όταν σχίζει, σχίζει συνήθως στο κάτω μέρος του καρπού.

Αντέχει στις μεταφορές.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,32 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/24,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/21,8.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Παρατηρήθηκε όμως ότι, όπου συγκαλλιεργείται με τις ποικιλίες B. S. Hardy Giant και Van στη χώρα μας, δεν παρουσίασε προβλήματα γονιμοποίησης.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές οι

ποικιλίες Sunburst, Lapins και Van.

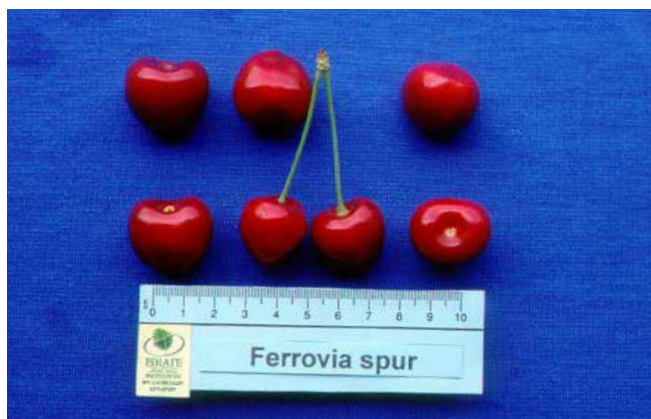
Έχει S₃S₁₂ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXII.

Συμπεράσματα: Παραγωγική ποικιλία, με καλής ποιότητας καρπό και σταθερές αποδόσεις, αν και σε ορισμένες περιπτώσεις στην Ελλάδα αναφέρεται ότι υστερεί σε αποδόσεις, πράγμα που πιστεύουμε ότι οφείλεται στην έλλειψη κατάλληλων επικονιαστών.

Τα πρώτα χρόνια της ανάπτυξης των δενδρυλλίων στον οπωρώνα, αλλά και αργότερα σε πολλές περιπτώσεις, τα κατώτερα κυρίως φύλλα και τα εσωτερικά της κόμης, εμφανίζουν ποικιλοχρώσεις και αποχρωματισμούς, που ομοιάζουν με συμπτώματα προσβολών από ιώσεις. Είναι όμως χαρακτηριστικό της ποικιλίας χωρίς επίπτωση στη φυτοϋγεία των δένδρων.

Ενδείκνυται η διάδοσή της.

FERROVIA SPUR

Συνώνυμα: Ferrovia spur.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της standard Ferrovia. Δημιουργήθηκε στο Istituto Sperimentale Frutticoltura di Roma της Ιταλίας.

Δένδρο: Τύπου spur, μετρίου προς μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή προς μέτριας πυκνότητας, συμπαγή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,41 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,6.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών, με μικρά μεσογονάτια διαστήματα. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται συ-

νήθως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι ωσειδές.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει έξι ημέρες μετά την B. Burlat και μία περίπου ημέρα νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι πολύ μικρά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, μόλις στο 5,6% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Τα μικρά ποσοστά καρπόδεσης δεν έχουν μεγάλες επιπτώσεις στην παραγωγικότητα των δένδρων, λόγω του ότι η ποικιλία εκπύσσει πάρα πολύ μεγάλο αριθμό ανθέων.

Καρπός: Καρδιόσχημος, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,7 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλο μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και δημιουργεί φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, υπόλευκου προς ροζ χρώματος, με γεύση ενδιάμεση, καλής γευστικότητας. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μακρύς (5,4 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς ενδιάμεση και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat και οκτώ ημέρες πριν από

την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσιμο. Όταν σχίζει, σχίζει συνήθως στο κάτω μέρος του καρπού.

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στη μονίλια (*Monilinia laxa*).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,40 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/19,25 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,6.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Έχει S₃S₁₂ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXII.

Συμπεράσματα: Οι κύριες διαφορές της *Ferrovina sprui* από τη standard ποικιλία είναι ότι έχει μικρότερου μεγέθους δένδρο, με συμπαγή κόμη και ο καρπός παρουσιάζει μεγαλύτερη ευπάθεια στις προσβολές από μονίλια.

Για τη χώρα μας συνιστάται η standard ποικιλία.

FIRM RED

Συνώνυμα: Marim, Late Garnet.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2022.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στην Καλιφόρνια των Η.Π.Α. από τον ιδιώτη γενετιστή Nies Marvin τη δεκαετία του '90. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Large Red x Garnet. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2013, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Maxma 14. Καλλιεργείται ήδη σε μικρές εκτάσεις στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μέτριες έως κανονικές (0,14 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοόψιμης εποχής, ξεκινά από το δεύτερο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στο πρώτο δεκαήμερο του Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μέσου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 30,9% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (10,6 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,7 cm) και παρουσιάζει αρκετά βράκτια φύλλα (3 ως 4).

Ωριμάζει στα μέσα Μαΐου, πέντε με έξι ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει περίπου 13 ημέρες μετά την B. Burlat. Παραμένει σε καλή κατάσταση ο καρπός ασυγκόμιστος στο δένδρο και μετά την πλήρη ωρίμανση.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σκίσιμο από παρατηρήσεις αγρού, αλλά μέση ευαισθησία βάσει των τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 26,8).

Δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μετρίου μεγέθους (0,44 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Primulat, Frisco, Black Star, Sweet Gabriel και Early Korvik. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Giant Red και B. Burlat.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης XVIII, με S1S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά τη Firm Red ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Brooks, Early Bigi, Early Lory, Early Red, Sweet Early, Rocket και Tamara, ασχέτως αν συνανθίζουν ή όχι.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί ποικιλίας με εκθρούς και φίλους στην Ελλάδα. Σε κάποιες περιοχές εμφανίζει αδυναμίες (κυρίως παραγωγικότητας) και σε άλλες περιοχές εμφανίζει πολύ καλά χαρακτηριστικά. Στις συλλογές Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. εμφάνισε υψηλή ποιότητα καρπού και μόνο μειονέκτημα τις όχι άριστες (ικανοποιητικές όμως) αποδόσεις.

Προτείνεται για δοκιμαστική καλλιέργεια περιορισμένου αριθμού δένδρων στους αγρούς της χώρας μας και αν δείξει στοιχεία καλού τοπικού εγκλιματισμού, τότε να πολλαπλασιάζονται οι φυτεύσεις.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2022.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο ερευνητικό κέντρο SDR FRUIT LLC στην Καλιφόρνια των Η.Π.Α., την πρώτη δεκαετία του αιώνα που διανύουμε, αγνώστων υπόλοιπων στοιχείων. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2013, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Καλλιεργείται ήδη σε αρκετούς κερασεώνες της χώρας μας, συνήθως ως ζευγάρι με την ποικιλία Rocket.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,17 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοπρώιμη, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται έως τα τέλη του μηνός.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μέσου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμης εποχής, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 32,0% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου μεγέθους (8,2 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυκιά / υπόγλυκη γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,2 cm) και παρουσιάζει λίγα βράκτια φύλλα (1 ως 2).

Ωριμάζει στα μέσα Μαΐου, έξι με επτά ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει από 10 έως 13 ημέρες μετά την B. Burlat. Παραμένει τραγανός ο καρπός ασυγκόμιστος στο δένδρο και όταν πάρει τον πολύ σκούρο χρωματισμό του.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 51,2). Συνήθως σχίζει στη βάση ή στις πλευρικές επιφάνειες.

Εμφανίζει λίγους δίδυμους καρπούς κάποιες χρονιές (π.χ. 2020 και 2022), ελάχιστους άλλες χρονιές (π.χ. 2019), ενώ άλλες καθόλου (π.χ. 2018 και 2021).

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μέτριου μεγέθους (0,43 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Rocket, Firm Red, Tamara, Early Korvik, Early Lory και Sweet Saretta. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Rocket, Giant Red, Early Lory, B. Burlat και Santana. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης IX, με S1S4 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά τη Frisco ασυμβίβαστη με την ποικιλία Sweet Gabriel (με την οποία συνανθίζει τις περισσότερες χρονιές), καθώς και με τις ποικιλίες Sweet Lorenz και Sweet Valina.

Συμπεράσματα: Η Frisco φυτεύθηκε στη χώρα μας κυρίως ως επικονιάστρια ποικιλία της Rocket αλλά φαίνεται να είναι αξιολογότερη από αυτήν. Προτείνεται η καλλιέργειά της, σε συνδυασμό με άλλες αξιολογες ποικιλίες της εποχής, με σκοπό την κλιμάκωση της μεσοπρώιμης παραγωγής κερασιών στις περιοχές όπου κρίνεται αναγκαίο, λαμβάνοντας όμως πάντα υπόψη την ευαισθησία της στο σχίσσιμο του καρπού.

GERMERSDORFER

Συνώνυμα: Germersdorfi, Germersvore, Όψιμα Γερμανικά, Schneiders Spate Knorpel.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Ουγγρική ποικιλία. Συχνέεται σαν γερμανικής προέλευσης ποικιλία, λόγω της ονομασίας της. Καλλιεργείται σε όλες τις χώρες της κεντρικής Ευρώπης με διάφορα ονόματα. Επίσης καλλιεργούνται πολλοί κλώνοι της ποικιλίας αυτής. Στη χώρα μας είναι γνωστή στις τάξεις των παραγωγών και ως Πρώιμα Γερμανικά.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος (5,18 cm) και μέσο πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,35.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια προς μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημώνων.

Η άνθηση είναι πολύ όψιμη, ανθίζει δέκα ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδίοσχημος, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,5 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα. Ο ποδίσκος του καρπού έχει πολύ μεγάλο μήκος (6,2 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς μέτρια.

Ωριμάζει στις αρχές του δεύτερου δεκαημέρου του Ιουνίου, στις συνθήκες του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., 19 ημέρες μετά από την B. Burlat και σχεδόν μαζί με την Τραγανά Εδέσσης. Από τη βιβλιογραφία αναφέρεται ότι στην Κεντρική Ευρώπη, ωριμάζει 30 - 35 ημέρες μετά από την B. Burlat και δέκα ημέρες μετά από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκου, μέσου προς μεγάλου μεγέθους (0,62 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Τραγανά Εδέσσης και Όψιμο Τραγανό Εδέσσης - Άγρα, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. και Hedelfinger και Kordia, από τη βιβλιογραφία.

Έχει S₃S₁₂ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXII.

Συμπεράσματα: Η Germersdorfer είναι μια αξιόλογη ποικιλία, με μεγάλη ικανότητα προσαρμογής σε διάφορα εδαφοκλιματικά περιβάλλοντα, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού και πολύ καλές οργανοληπτικές ιδιότητες. Υστερεί σε αποδόσεις, οι οποίες όμως μπορούν να βελτιωθούν, εάν καλλιεργηθεί σε κατάλληλες συνθήκες.

Ενδείκνυται για καλλιέργεια στη χώρα μας και κυρίως σε ημιορεινές και ορεινές περιοχές.

Παρουσιάζει και ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον, λόγω του μεγάλου μεγέθους του καρπού και της ικανότητας προσαρμογής της και έχει συμπεριληφθεί στα προγράμματα βελτίωσης ποικιλιών του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

GIORGIA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμη εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη σε οπωρώνα ιδιώτη στην Επισκοπή Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2012.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale di Frutticoltura di Verona, της Ιταλίας, το 1964. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών ISF 123 x Caccianese. Η διάδοσή της ξεκίνησε το 1985.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με κρεμοκλαδείς τρίτης τάξης βλαστούς και πυκνή κόμη. Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτρια. Οι αποδόσεις του είναι εξαιρετικά μεγάλες. Χρειάζεται σχολαστικός έλεγχος του όγκου της παραγωγής με κατάλληλα κλαδέματα, για να μην επηρεάζεται το μέγεθος του καρπού και για να μην ξεφύγει η ζώνη καρποφορίας από τους κεντρικούς άξονες τροφοδοσίας με θρεπτικά στοιχεία.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή. Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή. Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,41.

Ο μίσχος έχει μέτριο μήκος (4,21 cm) και είναι παχύς (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν αδύνατο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,42.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ πρώιμη. Υποθέτουμε όμως ότι τα εφαρμοζόμενα φθινοπωρινά κλαδέματα καρποφορίας στα μονόκλωνα δένδρα κερασιάς, επιταχύνουν τη διαδικασία της φυλλόπτωσης.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του

Μαΐου τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει πέντε ημέρες μετά από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 32,1% του αριθμού των ανθέων, στην περιοχή εγκατάστασής της.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς έως πεπλατυσμένου νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μασιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,3 gr). Το μέγεθος του καρπού επηρεάζεται και από το φορτίο. Όσο μεγαλύτερο φορτίο βρίσκεται επί του δένδρου, τόσο μειώνεται το μέγεθος του καρπού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, αυλακοειδής, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ χρώματος, με γλυκιά έως υπόξινη γεύση και πολύ καλή γευστικότητα.

Στην Ιταλία αναφέρεται η σάρκα του καρπού ως ημιτραγανή, βάσει της βιβλιογραφίας. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς (3,6 cm), η

δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου, μία εβδομάδα μετά από την B. Burlat, σύμφωνα με τα στοιχεία που κατέχουμε. Στην Ιταλία αναφέρεται από τη βιβλιογραφία, ότι ωριμάζει εννιά ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο. Τα αποτελέσματα από πειράματα σχισίματος επί του εργαστηρίου στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., κατατάσσουν την Giorgia στις πολύ ανθεκτικές ποικιλίες.

Σχηματίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, πολύ μεγάλου μεγέθους (0,64 gr).

Το άκρο του είναι ελαφρώς αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,4.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Στον πειραματικό όπου έγιναν οι παρατηρήσεις, φαίνεται ότι επικονιάζεται καλά από την Canada Giant. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές και οι ποικιλίες: Adriana,

Corinna, B. Moreau, Mora di Cazzano, Durone Nero I, Ferrovia, Van, B.S. Hardy Giant καθώς και η B. Burlat με την οποία όμως υπάρχει συνάντηση τριών ημερών στην περιοχή του πειραματικού.

Έχει S₁S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Πολύ παραγωγική ποικιλία, με σταθερές αποδόσεις και μεγάλο μέγεθος καρπού, σχετικά ανθεκτικό στο σχίσσιμο. Χρειάζεται σχολαστικός έλεγχος του όγκου της παραγωγής της με κατάλληλα κλαδέματα, για να μην επηρεάζεται το μέγεθος του καρπού, κανόνας που ισχύει σε γενικές γραμμές για όλες τις ποικιλίες διαμορφωμένες σε μονόκλωνο σχήμα. Αυστηρό κλάδεμα προτείνεται και στα δένδρα Giorgia, διαμορφωμένα σε ελεύθερα σχήματα. Πρόκειται όμως για χαμηλής ζωηρότητας ποικιλία και ο συνδυασμός της με το νάνο υποκείμενο Gisela 5, θα πρέπει να αποφεύγεται και να προτιμάται το ημιάνο Gisela 6 ή ζωηρότερα υποκείμενα, για καλύτερα αποτελέσματα σχηματισμού μονόκλωνων δένδρων.

Ενδείκνυται η διάδοσή της σε όλες τις περιοχές της χώρας μας, για κάθε σύστημα διαμόρφωσης.

GLORIUS STARK GOLD

Γενικά: Κίτρινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται από τη βιομηχανία για μετάπλαση, στη ζαχαροπλαστική και σαν επιτραπέζια.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Αμερική και λόγω της εξειδικευμένης χρησιμοποιήσεώς της δεν είναι πολύ διαδομένη. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται πουθενά.

Δένδρο: Μέτριου προς μικρού μεγέθους, πλαγιόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Τα κλαδιά του είναι πυκνά, λεπτά, μακριά και οι κλαδίσκοι κρέμονται. Μοιάζει με βυσσινιά.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο κυρίως χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες σε σύγκριση με το μέγεθος του δένδρου.

Αντέχει στις ασθένειες και τους παγετούς.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat, μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός μέχρι καρδιοσχημος, χρώματος επιδερμίδας κίτρινου χρυσαφί, μικρού μεγέθους (5,7 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, λευκοκίτρινου χρώματος, με γεύση γλυκιά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και αυτός είναι άχρωμος και υδαρής. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,4 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, 25 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και τη μονιλία, αλλά είναι ευαίσθητος στις μεταφορές.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Επικονιάζεται από τις περισσότερες ποικιλίες που συνανθίζουν μαζί της.

Έχει S₃S₆ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης VI.

Συμπεράσματα: Η Glorius Stark Gold είναι παραγωγική για το είδος της ποικιλία, με μικρού μεγέθους δένδρο και σταθερές κατ' έτος αποδόσεις. Ο καρπός της είναι καλής ποιότητας, κατώτερης όμως από τη Di Mauria. Επίσης υστερεί σε τραγανότητα και μέγεθος καρπού από τη Droganova Zuta. Ενδείκνυται η διάδοσή της σαν βιομηχανοποιήσιμης ποικιλίας, εφόσον δεν χρειάζεται να μεταφερθεί ο καρπός της σε μεγάλες αποστάσεις.

GRACE STAR

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους S. Lugli και S. Sansavini στο Bologna University, Department of Agricultural Sciences της Ιταλίας και κατοχυρώθηκε το 2001 με δικαιοπάροχο το CRPV. Είναι σπορόφυτο ελεύθερης επικονίασης της ποικιλίας B. Burlat. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007 (εμβολιασμένη σε υποκείμενο Piku 1), χρονιά κατά την οποία βραβεύτηκε στην Ιταλία ως η καλύτερη ποικιλία κερασιάς. Είναι αρκετά διαδεδομένη ποικιλία στην Ευρώπη και στη χώρα μας.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,16 kg/cm² τομής κορμού) και σταθερές.

Φύλλο: Λογχοειδές, μεγάλου προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι πολύ χαμηλή (1/0,40).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,80 cm) και μέτριου πάχους (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή (1/3,92).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, επέρχεται στο δεύτερο δεκαήμερο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του

Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος (4 ως 6) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μετρίου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει μία εβδομάδα αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο αυτογόνιμο γκρουπ επικονίασης SC, με S⁺S⁺ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 34,2% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,3 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ/κόκκινου χρώματος, με γλυκιά έως γλυκόξινη γεύση (ανεβασμένα οξέα) και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,7 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση και δεν παρουσιάζει

ζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, 10 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού και σχίζει συνήθως στην κοιλότητα του ποδίσκου αρχικά και στα μάγουλα του καρπού σε προχωρημένες καταστάσεις. Στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου εμφάνισε μεγάλη ευαισθησία (δείκτης Christensen: 62,4). Τα ιταλικά στοιχεία την κατατάσσουν από μέτρια ανθεκτική έως πολύ ανθεκτική στο σχίσσιμο ποικιλία.

Παρουσιάζει πολλούς δίδυμους καρπούς, ιδιαίτερα σε καταστάσεις θερμικών και υδατικών στρες.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,35 g).

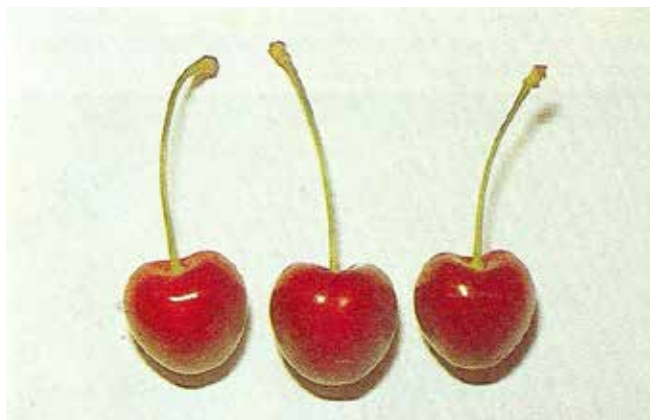
Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/23,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/19,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Grace Star είναι μια αυτογόνιμη, εμπορικότατη, πολύ παραγωγική, με καλά ποιοτικά στοιχεία καρπού, γι' αυτό και την έχουν εμπιστευτεί πολλοί παραγωγοί και έχει ισχυρή δυναμική φυτεύσεων στην Ελλάδα. Κάνει καλό δίδυμο διαδοχικής ωρίμανσης με την ποικιλία Black Star την οποία υποστηρίζει και από πλευράς επικοινωνίας. Πρέπει να προσεχθεί μόνο η έφεση που έχει στην παραγωγή δίδυμων καρπών, ειδικά σε συνθήκες υδατικών και θερμικών στρες. Επίσης θα πρέπει να προσεχθεί η λίπανση των παραγωγικών δένδρων πάνω σε υποκείμενο Maxma 14, που θα πρέπει να είναι λελογισμένη, για αποφυγή φαινομένων μειωμένης παραγωγικότητας από παράταση της περιόδου νεανικότητας των δένδρων.

Ενδείκνυται για καλλιέργεια και διάδοση στη χώρα μας, εκτός από τις πολύ θερμές περιοχές.

GROSSA DI PISTOIA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία, κατάλληλη για νωπή κατανάλωση, με μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Ιταλία, από όπου την έφερε το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Δεν είναι πολύ διαδομένη. Στη χώρα μας καλλιεργούνταν στο παρελθόν σε μερικές περιοχές σαν επικονιαστής της Τραγανά Εδέσσης.

Δένδρο: Μεγάλου προς μέτριου μεγέθους, κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή προς μέτρια.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο χρόνο, κυρίως όμως από τον έβδομο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Μερικές φορές παρενιαυτοφορεί.

Παρουσιάζει αντοχή στις ασθένειες και τους παγετούς. Δεν ευδοκιμεί σε ξερά εδάφη, ούτε και σε πολύ βαριά.

Δεν παρουσιάζει συμφωνία με το P. mahaleb.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται ένα ως δύο άνθη.

Άνθος: Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος μέχρι κωνικός επιμήκης, χρώματος επιδερμίδας μελανέρυθρου, μεγάλου μεγέθους (7,3 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση γλυκιά, υπόξινη, πολύ ευχάριστη. Ο χυμός έχει χρώμα σκούρο κόκκινο. Δεν μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm)

και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, 24 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο, συντηρείται καλά και αντέχει στις μεταφορές. Είναι όμως σχετικά ευαίσθητος στη μονιλία.

Πυρήνας: Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Φαίνεται ότι επικονιάζεται από τις ποικιλίες Φράουλα Βόλου, B. Reverchon, Τραγανά Εδέσσης και Di Mauria. Δεν έγιναν σχετικά πειράματα από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Έχει S₃S₆ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης VI.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Grossa di Pistoia έχει πολλά καλά χαρακτηριστικά, ζωηρό δένδρο, καλές αποδόσεις και καλή ποιότητα καρπού σε μέγεθος, τραγανότητα και αντοχή.

Έχει απαιτήσεις σε υγρασία και θερμοκρασία περιβάλλοντος, καθώς και σε αρδεύσεις κατά την θερινή περίοδο.

Δεν έχει σταθερές αποδόσεις κάθε χρόνο.

GROSSA ROSSA

Συνώνυμα: Άσπρη Ιταλική.

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται στη ζαχαροπλαστική, για μετάπλαση και σαν επιτραπέζια ποικιλία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Μάλλον ιταλικής καταγωγής. Δεν έχουμε επίσημα στοιχεία για την καταγωγή της και τα συνώνυμά της. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία. Στη χώρα μας είναι γνωστή σαν Άσπρη Ιταλική.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού έως ρομβοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,44.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα σφαιρικό.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,2.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη, πολλές φορές και τέσσερα.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα μέχρι τετραγωνικά, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός μέχρι καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας ροζ μέχρι κόκκινου φωτεινού επιχρώ-

ματος σε λευκοκίτρινο βάσεως, μεγάλου προς πολύ μεγάλου μεγέθους (7,4 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, όχι όσο της B. Napoleon, λευκού χρώματος, με γεύση γλυκιά, ευχάριστη. Ο χυμός είναι λευκού χρώματος και αυτός. Δεν μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, 21 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Αντέχει στις μεταφορές. Είναι ευαίσθητη στη μονίλια, λιγότερο όμως από τη Φράουλα Βόλου.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,37 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/20,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,2.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Τραγανά Εδέσσης, Φράουλα Βόλου, B. Napoleon, Glorius Stark Gold.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Grossa Rossa έχει αποδόσεις σχεδόν ίδιες με τη Φράουλα Βόλου και μέγεθος καρπού πολύ μεγαλύτερο από την B. Napoleon, υστερεί όμως σε τραγανότητα. Είναι αξιόλογη ποικιλία για την κατηγορία της, λιγότερο εμπορική από την B. Napoleon, καλύτερη όμως από τη Φράουλα Βόλου.

GUILLAUME

Συνώνυμα: Bigarreau Guillaume.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται κυρίως για νωπή κατανάλωση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1985.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Γαλλία. Επισημάνθηκε από το M. Guillaume στην περιοχή Thurgins του Ροδανού. Καλλιεργείται μόνο στη Γαλλία, σε μικρή έκταση, πειραματικά.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κρεμοκλαδές, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή, αραιή αλλά μεγάλη σε μήκος.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μικρές. Στη Γαλλία αναφέρονται μέτριες μέχρι μεγάλες.

Παρουσιάζει μέτρια αντοχή στους ανοιξιάτικους παγετούς. Δεν έχει ιδιαίτερη ευαισθησία στα παράσιτα.

Φύλλο: Λογχοειδούς έως ωοειδούς σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,41.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος (5,23 cm) και μέσο πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,77.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο

όργανο είναι 3 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος πλατύς, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, μεγάλου μεγέθους (7,1 gr). Η σάρκα του είναι τραγανή προς ημιτραγανή, ανοιχτού κόκκινου χρώματος, με γεύση ευχάριστη, γλυκιά, υπόξινη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού ανοιχτό κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μεγάλο μήκος (5,0 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, οκτώ ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο, τις μεταφορές και τη συντήρηση.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς επιμήκους, μέσου μεγέθους (0,42 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/10,8.

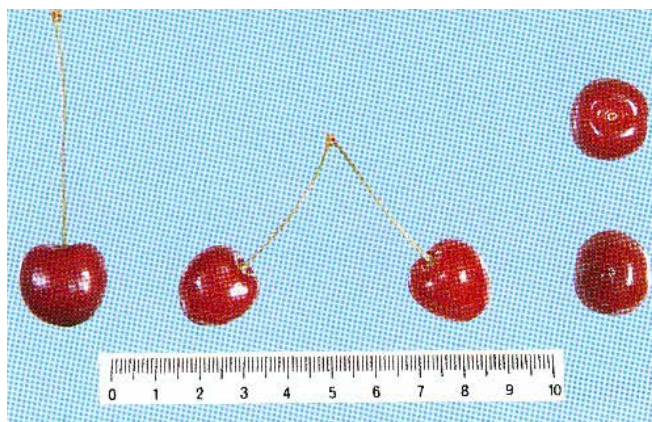
Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Hedelfinger, Τραγανά Εδέσσης, Reverchon, B. Burlat, B. Napoleon, B.S. Hardy Giant, Ulster.

Έχει S1S6 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XX.

Συμπεράσματα: Το δένδρο της Guillaume έχει πάρα πολύ ωραίο σχήμα, κρεμοκλαδές. Προσφέρεται για διαμόρφωση σε γραμμωτά σχήματα ή υποστηριγμένα. Το σχήμα του διευκολύνει τη συγκομιδή του καρπού. Έχει καρπό καλής ποιότητας, αλλά κατώτερης από της B.S. Hardy Giant που συνωριμάζει. Επιπλέον δίνει μέτριες αποδόσεις.

HATIVE DE BALE

Κύριο όνομα: Guigne Hative de Bale.

Συνώνυμα: Hative de Bale, Precoce de Bale, Belle de Saint-Denise, Cerise de Céret, Précoce du Luc, Rouge Hative.

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, υπερπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και έχει μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Ελβετία όπου και καλλιεργείται, ιδιαίτερα δε στο καντόνι Bale. Καλλιεργείται και στη Γαλλία, κυρίως στην περιοχή των Πυρηναιών.

Τα χαρακτηριστικά της μοιάζουν πάρα πολύ με αυτά της ελληνικής ποικιλίας Πρώιμο Κολυδρού, αλλά δεν είναι εξακριβωμένο αν πρόκειται για την ίδια ποικιλία.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο με ένατο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες, ασταθείς όμως από έτος σε έτος.

Παρουσιάζει συμφωνία με το P. mahaleb.

Φύλλο: Ελλειπτικού μέχρι ρομβοειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,22.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 1 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύ-

σσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ωσειδή μέχρι τετραπλευρικά, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πολύ πρώιμη, ανθίζει έξι ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός μέχρι ωσειδής επιμήκης, χρώματος επιδερμίδας σκούρου μελανέρυθρου, πολύ μικρού μεγέθους (4,1 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση ευχάριστη, φτωχή. Ο χυμός είναι κόκκινου χρώματος. Παραμένει σάρκα στον πυρήνα. Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,7 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του πρώτου δεκαημέρου του Μαΐου, 11 ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και αντέχει στις μεταφορές.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,26 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/9,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Επικονιαστές: B. Jaboulay, B. Moreau, B. Marmotte, Early Rivers, B. Napoleon, B. Burlat, Hedelfingen, εφόσον συνανθίζουν.

Συμπεράσματα: Η Guigne Hative de Bale δεν έχει πολλά πλεονεκτήματα σαν ποικιλία, οι αποδόσεις είναι ασταθείς, ο καρπός είναι πολύ μικρού μεγέθους και το δένδρο γίνεται πολύ μεγάλο. Παρ' όλα αυτά όμως είναι πολύ πρώιμη ποικιλία και με καλής ποιότητας καρπό για την εποχή της.

HATIVE DE BERNY

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, υπερπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Είναι επιτραπέζια ποικιλία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι μάλλον γαλλικής καταγωγής, απ' όπου την εισήγαγε το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία και στη χώρα μας δεν καλλιεργείται.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού προς πλαγιόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Παρουσιάζει συμφωνία με το P. mahaleb.

Φύλλο: Επιμήκους σχήματος, μικρού μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα σφαιρικό ωοειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,19.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται ένα ως τέσσερα άνθη, συνήθως όμως τρία.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πολύ πρώιμη, ανθίζει έξι ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός μέχρι μηλοειδής πιεσμένος, χρώματος επιδερμίδας μελανέρυθρου, πολύ μικρού μεγέθους (3,8 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, κόκκινου χρώματος, με γεύση γλυκόξινη, ευχάριστη, φτωχή. Ο χυμός είναι λεπτόρρευστος και το χρώμα αυτού είναι ανοικτό κόκκινο. Παραμένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μικρό μήκος (4,1 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του πρώτου δεκαημέρου του Μαΐου, 12 ημέρες πριν από την B. Burlat, λίγο νωρίτερα από την Hative de Bale.

Η διεθνής βιβλιογραφία αναφέρει ότι η Hative de Berny είναι ελαφρώς ευαίσθητη στο σχίσσιμο. Στις

ελληνικές συνθήκες έδειξε όμως ότι παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο. Είναι ευαίσθητος όμως στη μονίλια.

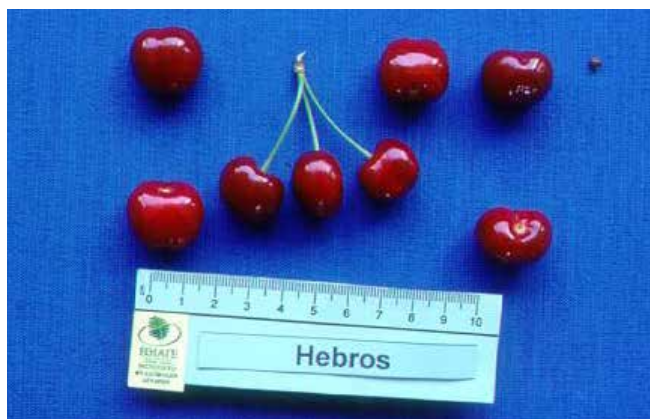
Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μικρού μεγέθους (0,21 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,0. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Επικονιαστές: Hative de Bale.

Συμπεράσματα: Η Hative de Berny το μόνο πλεονέκτημα που έχει είναι ότι είναι πολύ πρώιμη ποικιλία. Είναι ελαφρώς πρωιμότερη από την Hative de Bale, αλλά κατώτερη απ' αυτήν και δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

HEBROS

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Βουλγαρία και έχει εισαχθεί στη χώρα μας, για μελέτη στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες, το 1983, από το Fruit Growing Institute, Plovdiv (Φιλιπούπολη).

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση οξύληκτη, διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,54.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,06 cm) και πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,85.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται

σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-νιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,5 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου προς σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, τρεις ημέρες μετά από την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,44 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,1. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Hebros παρουσιάζει μεγάλο εμπορικό ενδιαφέρον, λόγω της ποιότητας του καρπού και της εποχής ωρίμανσης, καθότι την περίοδο που ωριμάζει δεν υπάρχουν πολλές αξιολογες ποικιλίες. Ενδεικνύεται η διάδοσή της σε κατάλληλες περιοχές της Αν. Μακεδονίας και Θράκης, στις οποίες οι κλιματικές συνθήκες είναι όμοιες με τη χώρα καταγωγής της. Δεν προτείνεται η διάδοσή της σε ολόκληρη την επικράτεια, λόγω των μέτριων αποδόσεών της.

HEDELFINGEN V 18775 x 20

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της γερμανικής ποικιλίας Hedelfingen ή Hedelfinger.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,3 cm) και πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,81.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Ο κλώνος είναι αυτοασυμβίβαστος και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαύρου, μεγάλου μεγέθους (6,9 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Ο χρωματισμός του χυμού είναι σκούρος κόκκινος επίσης. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μεγάλο μήκος (4,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 14 ημέρες μετά από την B. Burlat, περίπου μία εβδομάδα νωρίτερα από την standard ποικιλία.

Παρουσιάζει μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,42 gr).

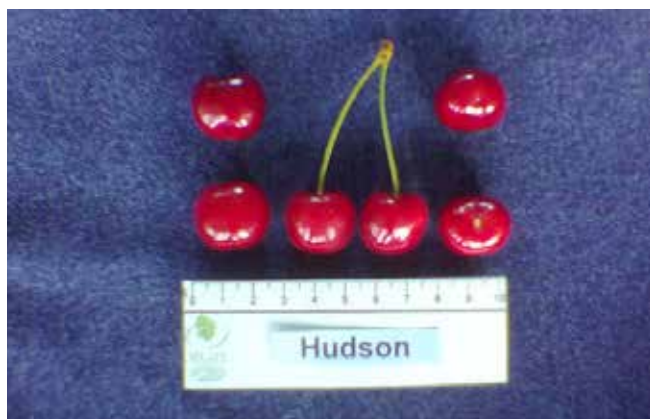
Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,5.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Germersdorfer, Vittoria.

Συμπεράσματα: Ο καρπός του κλώνου Hedelfingen V 18775x20 έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με αυτόν της Bigarreau Geant d' Hedelfingen. Υπερτερεί από τη standard ποικιλία στο μέγεθος του καρπού. Είναι επίσης πρωιμότερος από τη standard ποικιλία κατά πέντε ημέρες. Η ωρίμανσή του όμως συμπίπτει με την ωρίμανση άλλων καλύτερων ποιοτικώς ποικιλιών. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

HUDSON

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πολύ όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1985.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο N.Y. State Agricultural Experiment Station, Geneva, New York State των Η.Π.Α., το 1925. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Oswego x Giant.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με ανοιχτή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι ανοιχτό πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,56.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,0 cm) και μεγάλο πάχος (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,88.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, μεγάλου εύρους και ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, με παχιά επιδερμίδα, χρώματος λαμπρού κόκκινου, μικρού μεγέθους (5,7 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει πολύ μεγάλο μήκος (6,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα μέσα του Ιουνίου, 24 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο, στις μεταφορές και τη συντήρηση.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μέσου μεγέθους (0,57 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/10,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/9,2.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: B. Napoleon, Van, Empereur Francis, Ulster, Windsor, Schmidt.

Έχει S1S4 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης IX.

Συμπεράσματα: Η Hudson παρουσιάζει ενδιαφέρον μόνο ως προς την εποχή ωρίμανσής της. Είναι από τις οψιμότερες ποικιλίες που αξιολογήθηκαν στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Παρουσίαζε εμπορικό ενδιαφέρον και ενδεικνύονταν η διάδοσή της σε όψιμες περιοχές, μέχρι την εμφάνιση των νέων, αυτογόνιμων, υπερόψιμων ποικιλιών.

JABOULAY

Συνώνυμα: Bigarreau de Jaboulay, Bigarreau de Lyon, Early Lyon's.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι γαλλική ποικιλία, άγνωστης προέλευσης και διαδόθηκε από τα φυτώρια του Oullins, στη Rhone της Γαλλίας.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Λογχοειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,43.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,51 cm) και πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται στον μίσχο και την άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,48.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτε-

ρα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μικρού μεγέθους (5,75 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει μεγάλη ως μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μικρό μήκος (4,1 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς μέτρια.

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, λίγες μέρες πριν από την B. Burlat. Στην Ιταλία ωριμάζει πέντε μέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,38 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,2.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: B. Napoleon, Early Rivers, Precoce della Marca.

Έχει S₆S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης X.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Jaboulay έχει μικρές αποδόσεις και μικρό μέγεθος καρπού. Η εποχή ωρίμανσής της ποικίλει από περιοχή σε περιοχή, γι' αυτό και δεν μπορούμε να εκμεταλλευτούμε το πλεονέκτημα της πρωιμότητας. Η μέση εποχή ωρίμανσής της συμπίπτει με αυτή της B. Burlat, από την οποία υστερεί σε όλα τα χαρακτηριστικά. Δεν προτείνεται η διάδοσή της.

JUBILEE

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1985.

Καταγωγή και εξάπλωση: Εισήχθηκε από τις Η.Π.Α. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία.

Δένδρο: Μικρού μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες, σε σχέση με το μέγεθος του δένδρου.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,01 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως ένας, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται στην άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,92.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένου ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πολύ όψιμη, μεγάλου εύρους και ανθίζει εννιά ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, μεγάλου μεγέθους (7,3 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,8 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 13 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή προς μέτρια ευαισθησία στο σχίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,43 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Τραγανά Εδέσσης, Germersdorfer, Hudson.

Έχει S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Jubilee παρουσιάζει ιδιαίτερο γενετικό και εμπορικό ενδιαφέρον, λόγω της εξαιρετικής ποιότητας καρπού, των υψηλών αποδόσεων και του μικρού μεγέθους δένδρου που σχηματίζει. Την περίοδο ωρίμανσής της όμως υπάρχουν και άλλες ποικιλίες με καλύτερα χαρακτηριστικά καρπού.

KORDIA

Συνώνυμα: Attika, Techlo, Techlo II, Teclovicka II.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2010.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι σπορόφυτο αγνώστων γονέων. Επισημάνθηκε από το Research Institute for Fruit Growing and Breeding of Holonousy, στο Techlovice της ανατολικής Βοημίας της πρώην Τσεχοσλοβακίας και νυν Τσεχίας, το 1963. Το πρώτο της όνομα ήταν Teclovicka II. Καλλιεργείται στην κεντρική Ευρώπη.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή και πολύ ζωηρή στα νεαρά δένδρα.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Παρουσιάζει ευαισθησία στους ανοιξιότικους παγετούς.

Έχει πολύ καλή συμπεριφορά εμβολιασμένη στα υποκείμενα της σειράς Gisela.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,44.

Ο μίσχος είναι μέσου μήκους (4,06 cm) και πάχους (0,18 cm).

Οι νεκταριοί αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,67.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του

Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μετρίου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες αργότερα από την B. Burlat, σχεδόν μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπώδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι πολύ μικρά και ανέρχονται κατά μέσο όρο μόλις στο 8,5% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Στο σημείο που ήταν εγκατεστημένη η ποικιλία, δεν υπάρχουν οψιμανθείς ποικιλίες και ίσως αυτό να δικαιολογεί τα χαμηλά ποσοστά καρπώδεσης.

Καρπός: Καρδιάσχημος, μεγάλου μεγέθους (8,0 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου χρώματος, με ενδιάμεση προς γλυκιά γεύση και μέτρια προς καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς χαμηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Μένει μέτρια έως αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους έως μακρύν (4,8 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, 15 ημέρες μετά από την B. Burlat και έξι ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει μέτρια ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και σχετική ευαισθησία στο κυλινδροσπόριο (*Blumeriella jaapii*).

Εμφανίζει κατά καιρούς μικρό ποσοστό δίδυμων καρπών.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,43 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,1.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει

στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από τη Ferrovia, τη Regina και την Cristalina.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές της οι ποικιλίες Regina, Hedelfinger και Van.

Έχει S₃S₆ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης VI.

Συμπεράσματα: Ποικιλία με μεγάλη εμπορική αξία, που παρουσιάζει μεγάλη δυναμική φυτεύσεων και στη χώρα μας. Συνδυάζεται πολύ καλά με τα υποκείμενα της σειράς Gisela, δίνει καλής ποιότητας καρπό, μεγάλου μεγέθους, που απορροφάται εύκολα από τις αγορές.

Προτείνεται για καλλιέργεια, αρκεί να συγκαλλιεργηθεί με οψιμανθείς ποικιλίες που αποδεδειγμένα την επικονιάζουν.

Τα τελευταία χρόνια εμφάνισε έντονα συμπτώματα θερμικού σοκ κατά τη διάρκεια των πολύ θερμών καλοκαιριών. Θα πρέπει να αποφεύγεται η καλλιέργειά της σε περιοχές με πολύ υψηλές θερμοκρασίες κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού.

KOSARA

Συνώνυμα: Kossara.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2024.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στη Βουλγαρία, αποτέλεσμα in vitro προγράμματος γενετικής βελτίωσης ποικιλιών, του Fruit Growing Research Institute / Institute of Agriculture της Φιλιππούπολης. Είναι προϊόν εργαστηριακής διασταύρωσης των ποικιλιών Ranna Cherna x B. Burlat. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την έφερε από την Ιταλία (γι' αυτό και διατηρούμε επιφύλαξη αν πρόκειται ακριβώς για την Kosara) και την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2015, εμβολιασμένη σε υποκείμενο σπορόφυτο αγριοκερασιάς. Δεν έχει διαδοθεί στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,17 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ωοειδές, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης εποχής, ξεκινά μετά από το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στα μέσα Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους.

Η άνθιση είναι μεσοόψιμης εποχής, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 37,8% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοιού, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (10,7 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με

γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι μέτρια και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,8 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, έξι ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι είναι υπερπρώιμη ποικιλία που ωριμάζει αρκετές ημέρες πριν από την B. Burlat (εξ' ου και οι επιφυλάξεις μας για το αν πρόκειται για τη γνήσια Kosara).

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 56,8). Το σχίσσιμο εμφανίζεται συνήθως στα πλευρά του καρπού.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στη Μονίλια.

Γενικώς δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους (0,38 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει απλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται καλά από τις Early Korvic και Big Lory και κατά χρονιές από τις B. Burlat, Nimba, Red Pacific, Frisco και Rocket. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές η B. Burlat και η Nalina.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης XLIII, με S₂S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά την Kosara ασυμβίβαστη με την Primulat.

Συμπεράσματα: Δεν μπορούμε να εκφράσουμε άποψη διάδοσης ή όχι στη χώρα μας λόγω παρεκκλίσεων των χαρακτηριστικών της από τη διεθνή βιβλιογραφία και τις παρατηρήσεις μας. Εκτός και αν οι διαφορές της έκφανσης των χαρακτηριστικών της είναι τόσο χτυπητές στην Ελλάδα σε σύγκριση με τις χώρες του εξωτερικού. Η βιβλιογραφία την αναφέρει ως μια υπερπρώιμη αλλά μέσου μεγέθους καρπού ποικιλία και στις παρατηρήσεις μας φαίνεται να είναι μια αξιόλογη, μεσοπρώιμη, μεγαλόκαρπη ποικιλία.

KUSTENDILSKA HRUSTJALKA

Συνώνυμα: Kustendilska Hrustjalka.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Βουλγαρία και έχει εισαχθεί στη χώρα μας, για μελέτη στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες, το 1983, από το Fruit Growing Institute, Plovdiv (Φιλιππούπολη), αν και επιλέχθηκε από το Institute of Agriculture στο Kyustendil.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μεγάλο μέγεθος, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,45.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (3,92 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,52.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδίοςχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μικρού μεγέθους (5,8 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,8 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μεγάλο μεγέθους (0,65 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/8,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,5.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο γενετικό ή εμπορικό ενδιαφέρον.

LALA STAR

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο προς μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους S. Lugli και S. Sansavini στο Bologna University, Department of Agricultural Sciences της Ιταλίας και κατοχυρώθηκε το 1997 με δικαιώματα το CRPV. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Compact Lambert x Larins. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Μαχμα 14. Δεν είναι αρκετά διαδεδομένη ποικιλία στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,14 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι ανοικτό πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή (1/0,43).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,08 cm) και μέτριου πάχους (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι πολύ χαμηλή (1/4,67).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου, επέρχεται το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Νοεμβρίου έως τις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του

Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος (3 ως 5) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει εννέα ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία διατίθεται ως αυτογόνιμη, σε αντίθεση με τα δεδομένα της διεθνούς βιβλιογραφίας που την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης II, με S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων. Από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. με εγκλωβισμούς κλάδων επί τριετίας (2016-2018), εξάγονται διφορούμενα αποτελέσματα. Πιθανώς να είναι μερικώς αυτογόνιμη επειδή εμφανίζει ισχνά ποσοστά καρπόδεσης εντός των κλωβών. Είναι ένα θέμα που χρειάζεται περαιτέρω μοριακή διερεύνηση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 38,2% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, μεγάλου προς μέτριου μεγέθους (7,1 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυκόξινη γεύση (υψηλά σάκχαρα και υψηλή περιεκτικότητα οξέων) και καλή γευστικότητα. Η περιεκτι-

κότητα σε χυμό είναι μέτρια και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι πολύ βραχύς (3,05 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, 13 ημέρες μετά από την B. Burlat. Διάφορες ιταλικές πηγές μας προσδιορίζουν την ωρίμανση από 16 έως 24 ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού και σχίζει συνήθως στο ακροκάρπιο. Στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου εμφάνισε εξαιρετική ευαισθησία (δείκτης Christensen: 99,2). Τα ιταλικά στοιχεία την κατατάσσουν στις ελαφρώς ευαίσθητες στο σχίσσιμο ποικιλίες.

Δεν παρουσιάζει ή εμφανίζει λίγους δίδυμους καρπούς, κατά χρονιές.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,34 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/20,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/19,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Σύμφωνα με πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. με εγκλωβισμούς κλάδων επί τριετίας

(2016-2018), φαίνεται να είναι μερικώς αυτογόνιμη ποικιλία, επειδή εμφανίζει ισχνά ποσοστά καρπόδεσης εντός των κλωβών αλλά χρειάζεται και σταυροεπικονίαση, για φυσιολογικά ποσοστά καρπόδεσης. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης II, με S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, οπότε τίθεται θέμα ασυμβατότητας της ποικιλίας με τις Satin, Samba, Black Star και Octavia, με τις οποίες συνέπιπτε η άνθισή της για κάποιες μέρες, στη συλλογή που εγκαταστάθηκε.

Αντιθέτως, φαίνεται να επικονιάζεται πολύ καλά από τη Sweetheart με την οποία συνανθίζει.

Συμπεράσματα: Παραγωγική ποικιλία με καλά ποιοτικά χαρακτηριστικά καρπού, που ωριμάζει όμως σε μια περίοδο που συγκομίζονται πολλές άλλες αξιόλογες εμπορικές ποικιλίες κερασιάς, οπότε αντιμετωπίζει ισχυρό ανταγωνισμό. Ένα όπλο της που θα μπορούσε να αξιοποιηθεί, είναι η γεύση του καρπού με υψηλά σάκχαρα και υψηλά οξέα επίσης, που την κατατάσσει αυτόματα στις ποικιλίες με εξαγωγικό προσανατολισμό, μιας και διαθέτει τα χαρακτηριστικά που προτιμά το καταναλωτικό κοινό της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης.

Παρουσιάζει και μεγάλο επιστημονικό ενδιαφέρον για μελέτη, λόγω του ότι εμφανίζει ισχνή καρπόδεση σε εγκλωβισμένους κλάδους, ενώ κατατάσσεται από τη διεθνή βιβλιογραφία σε γκρουπ επικονίασης αυτόστειρων ποικιλιών.

LAMBERT ΟΨΙΜΗ

Συνώνυμα: Late Lambert, Stark Royal Purple, Όψιμη Lambert.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία με εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Η Όψιμη Lambert είναι μεταλλαγή της ποικιλίας Lambert και είναι γνωστή στην Αμερική ως Stark Royal Purple. Δημιουργήθηκε το 1933 στο Charlevoix, Michigan των Η.Π.Α., από τον C. Fairman. Διαδόθηκε και ξαναονομάστηκε το 1948 από τους φυτωριούχους Stark με το όνομα Stark Royal Purple.

Είναι αρκετά διαδομένη στην Αμερική. Κατείχε κάποια στιγμή τη δωδέκατη θέση σε έκταση καλλιέργειας στον κόσμο. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται πουθενά.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωνρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο χρόνο κυρίως.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Παρουσιάζει μέση ευαισθησία στους παγετούς και τις ασθένειες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,15.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τέσσερα άνθη, συνήθως όμως τρία.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού μέχρι στα-

γονοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, μεγάλου εύρους και ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός μέχρι κωνικός, χρώματος επιδερμίδας μελανέρυθρου, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,3 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, μελανέρυθρου χρώματος, με γεύση γλυκιά, ευχάριστη. Ο χυμός έχει χρώμα σκούρο κόκκινο. Δεν μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,4 cm), η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μικρή.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, 22 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στο σχίσιμο όταν ο καιρός είναι βροχερός. Αντέχει στις μεταφορές.

Πυρήνας: Σχήματος ελλειπτικού έως καρδιόσχημου, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,37 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/22,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/20,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: B. Reverchon, Van, B.S. Hardy Giant, Τραγανά Εδέσσης και Durone Nero I, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Όψιμη Lambert έχει πολλά καλά χαρακτηριστικά, υψηλές αποδόσεις, μεγάλου μεγέθους καρπό, αλλά και μειονεκτήματα, πολύ μεγάλο δένδρο, ημιτραγανό καρπό και πολύ ευαίσθητο στο σχίσιμο. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας, σαν όψιμης ποικιλίας για όψιμες περιοχές, από τη στιγμή που εμφανίστηκαν νέες, αυτογόνιμες, υπερόψιμες ποικιλίες με καλύτερα χαρακτηριστικά.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή, αυτογόνιμη ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον Κ. Ο. Lapins στο Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1965 και αξιολογήθηκε σε πρώτη φάση, με τον κωδικό 13S-28-26. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Van x Stella.

Έχει φυτευθεί σε μεγάλη έκταση στη χώρα μας.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτριας ζωηρότητας.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες έως πολύ μεγάλες. Παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στις προσβολές από τη μαύρη ψείρα της κερασιάς (*Myzus cerasi*).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μέτριο μήκος (4,67 cm) και μέσο πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,78.

Η έκπτυξη των φύλλων την Άνοιξη προηγείται της άνθισης.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται συνήθως στο κορυφαίο τμήμα των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται τρία συνήθως άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα έως κυκλικά, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος με τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Με τη χρησιμοποίηση όμως κατάλληλων επικονιαστών δίνει πιο σταθερές παραγωγές. Η ίδια είναι καλός επικονιαστής των περισσότερων ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 39,2% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,6 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελώδη ιστό πολύ μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Παραμένει λίγη ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μεγάλο μήκος (4,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς μέτρια, ενώ δεν παρουσιάζει

ζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, εννέα ημέρες μετά από την B. Burlat και 12 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και ευαισθησία στη μονιλία (*Monilinia laxa*).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,45 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/19,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/18,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Πρόκειται για αυτογόνιμη ποικιλία. Έχει S1S4 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης SC, όπου ανήκουν οι αυτο-

γόνιμες ποικιλίες που είναι ταυτόχρονα και καθολικοί δότες, όσον αφορά την επικονίαση.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Larins παρουσιάζει εξαιρετικά μεγάλο εμπορικό και γενετικό ενδιαφέρον, λόγω των χαρακτηριστικών του καρπού, των μεγάλων και σταθερών αποδόσεων και φυσικά λόγω του αυτογονίμου της.

Ενδείκνυται η διάδοσή της σε όλες τις περιοχές της χώρας μας.

Έχει συμπεριληφθεί στα προγράμματα βελτίωσης ποικιλιών του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

LARIAN

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. L. Phil στο Agricultural Experiment Station, California των Η.Π.Α., το 1946. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Lambert x UCD 50 (Bing x Bush Tartarian).

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,57 cm) και μέσο πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,36.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη. Εμφανίζει την ίδια τάση σχηματισμού καρποφόρων οργάνων με την ποικιλία Van.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από

τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μία μέρα νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,65 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου, μία εβδομάδα μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει πολύ μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου προς μέσου μεγέθους (0,75 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/10,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,2.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: B. Burlat, B.S. Hardy Giant, Van, Bing, B. Napoleon.

Έχει S₄S₆ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XVII.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Larian παρουσιάζει εξαιρετικό εμπορικό και γενετικό ενδιαφέρον, λόγω των χαρακτηριστικών του καρπού, των μεγάλων αποδόσεων, της τάσης καρποφορίας και του μεγέθους του δένδρου.

Ενδείκνυται η διάδοσή της σε όλες τις περιοχές της χώρας μας, τόσο για τα καλά της χαρακτηριστικά, όσο και για την απρόσκοπτη διαδοχή της συγκομιδής του καρπού.

LORY BLOOM

Συνώνυμα: SV 11.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό ως μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιλέχθηκε από τον ιδιώτη βελτιωτή Paul Argot στην Ανιγνον της Γαλλίας, τη δεκαετία του '60. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Ulster x Gobet. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2008, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Είναι αρκετά διαδεδομένη, όχι όμως ως κύρια καλλιεργούμενη ποικιλία αλλά ως καλός επικονιαστής της υπερπρώιμης Early Lory.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο με κρεμοκλαδεύς δευτέρας τάξεως βλαστούς και με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μέτριες (0,11 kg/cm² τομής κορμού), αν και στα νάνα υποκείμενα της σειράς Gisela φαίνεται να είναι πολύ παραγωγικό.

Φύλλο: Ωσειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή (1/0,43).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,86 cm) και παχύς (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή προς μέτρια (1/3,78).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, ξεκινά από την πρώτη εβδομάδα του Νοεμβρίου και απο-

περατώνεται λίγο μετά τα μέσα του ίδιου μήνα.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος (4 ως 6) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τέσσερα άνθη (συνηθέστερα τρία).

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμης εποχής, ανθίζει οχτώ ημέρες αργότερα από την B. Burlat και συμπίπτει με την άνθιση της Early Lory κατά τρεις με τέσσερις ημέρες.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μέτρια και ανέρχονται στο 24,7% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Καρδιόσχημος έως μηλοειδής, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μικρού μεγέθους (6,0 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη (πολλές φορές όμως αυλακοειδής έως ένα σημείο, κοντά στην κοιλότητα του ποδίσκου), με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό έως πιεσμένο πολλές φορές, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή πο-

σότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.
Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,4 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο Μαΐου, 14 ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στο σχίσμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 38,8). Όταν σχίζει, συνήθως σχίζει στα μάγουλα του καρπού.

Εμφανίζει λίγους δίδυμους καρπούς, κατά χρονιές.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέτριου μεγέθους (0,47 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/12,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς

καρπού 1/15,1.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Sweetheart, Lala Star, Sabrina, Satin, Grace Star και φυσικά από την Early Lory.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Early Lory, Big Lory, Lory Strong και Feu5.

Συμπεράσματα: Η Lory Bloom είναι μια μετρίων χαρακτηριστικών ποικιλία που έχει βρει τη θέση της στην ελληνική κερασοκαλλιέργεια, ως κύριος επικονιαστής της εμπορικότατης, υπερπρώιμης ποικιλίας Early Lory.

MERTON BIGARREAU

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον M. B. Crane στο John Innes Institute, Hertford της Αγγλίας, το 1947. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Knight's Early Black x Napoleon.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,14 cm) και μικρό πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,54.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται

σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, πολύ μικρού μεγέθους (5,6 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου προς σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,1 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ μεγάλη.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκάημερο του Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή προς μέτρια ευαισθησία στο σχίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,23 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/24,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/20,6.

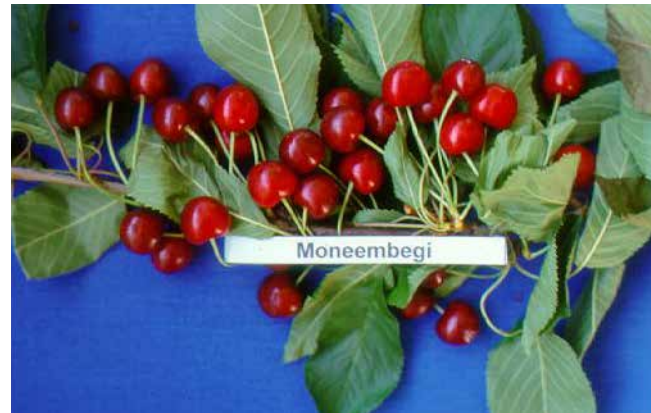
Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Van, Black Tartarian.

Έχει S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Merton Bigarreau δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο γενετικό ή εμπορικό ενδιαφέρον.

ΜΟΝΕΕΜΒΕΓΙ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, υπερπρώιμη εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Εισήχθη από τη Ρουμανία το 1989 και εγκαταστάθηκε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. το 1990.

Δένδρο: Μέτριου έως μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,47.

Ο μίσχος έχει μέτριο μήκος (3,88 cm) και μέσο πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,44.

Η έκπτυξη των φύλλων την Άνοιξη προηγείται της άνθισης.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ριπιδοειδή, έλοβα, μέτριου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται

σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά προς κανονικά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 21,8% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μικρού μεγέθους (3,1 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου χρώματος, με ενδιάμεση, υπόγλυκη γεύση και μέτρια γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι χαμηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,7 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό, αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι μέτρια, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει πολύ πρώιμα, το πρώτο δεκαήμερο με μέσα Μαΐου, έντεκα ημέρες πριν από την B. Burlat. Παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,25 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/12,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,2.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από τη Larins, με την οποία συνανθίζει.

Συμπεράσματα: Το μόνο πλεονέκτημα της ποικιλίας Moneembegi είναι η πολύ πρώιμη περίοδος ωρίμανσης του καρπού. Ο καρπός όμως είναι πάρα πολύ μικρού μεγέθους και παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στο σχίσσιμο, που φτάνει έως σημείου να καθίσταται ασύμφορη η συγκομιδή του.

NAPOLEON S-787

Συνώνυμα: Bigarreau Napoleon S-787.

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται για μεταποίηση και στη ζαχαροπλαστική.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι επιλογή της B. Napoleon. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εισήγαγε από τη Γαλλία. Δεν καλλιεργείται πουθενά, παρά μόνο πειραματικά στον αγρό, στη Γαλλία.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια έως ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Δεν αντέχει στην ξηρασία και χρειάζεται τακτικά πότισμα. Παρ' όλο που η αντοχή του στους ανοιξιότικους παγετούς είναι μέτρια, δε ζημιώνονται οι αποδόσεις.

Φύλλο: Ωοειδούς έως ατρακτοειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα σταγονοειδές ως νεφροειδές.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού αποσειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος πεπλατυσμένος, μικρού μεγέθους (5,7 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας λευκοκίτρινου προς ανοικτού κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι τραγανή προς ημιτραγανή, λιγότερο τραγανή από της standard ποικιλίας, λευκοκίτρινου χρώματος, με γεύση ευχάριστη, υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει ελάχιστη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,4 cm). Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 15 ημέ-

ρες μετά από την B. Burlat και περίπου μία εβδομάδα πριν από την standard ποικιλία.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και τις μεταφορές και συντηρείται ικανοποιητικά.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,30 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/19,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,5.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς χαλαρή.

Επικονιαστές: Rainier, Όψιμη Καραμέλα Τριπόλεως, Μαύρο Τριπόλεως, Τραγανά Εδέσσης.

Συμπεράσματα: Οι αποδόσεις της είναι ελαφρώς μεγαλύτερες από της B. Napoleon, αλλά έχει μικρότερου μεγέθους καρπό και λιγότερο τραγανό. Ωριμάζει λίγο νωρίτερα από την B. Napoleon αλλά είναι πιο ευαίσθητη στην ξηρασία. Δεν υπάρχει λόγος να αντικαταστήσει ως επιλογή αυτής της κατηγορίας ποικιλιών, τη γνωστή και ευρείας προσαρμοστικότητας B. Napoleon.

NEGRE DI BISTRITA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Εισήχθη από τη Ρουμανία το 1989 και εγκαταστάθηκε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. το 1990.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες έως μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή και οξύληκτη.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,55.

Ο μίσχος είναι μακρύς (5,16 cm) και έχει μέσο πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,34.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 2 ως 3 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται δύο ως τρία άνθη, συνηθέστερα όμως δύο.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμη, ανθίζει δύο μέρες αργότερα από την B. Burlat και πέντε ημέρες νωρίτερα

από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 34,3% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, πολύ μικρού μεγέθους (4,8 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελώδη ιστό πολύ μικρού μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,8 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Μαΐου, μία με δύο ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στο σχίσσιμο και σχίζει συνήθως κατά μήκος του καρπού.

Πυρήνας: Επιμήκης ωοειδής, μικρού μεγέθους (0,36 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει απλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,6.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από τη Sunburst, με την οποία συνανθίζει.

Συμπεράσματα: Η Negre di Bistrita ωριμάζει την ίδια περίοδο με την B. Burlat, αλλά έχει μικρότερες αποδόσεις και πολύ μικρό μέγεθος καρπού.

NERA DI PIEMONDE

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, μεσοπρώιμου εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μεταποίηση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Η ονομασία της προδίδει ιταλική καταγωγή αλλά δεν έχουμε στοιχεία για την καταγωγή της. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία.

Δένδρο: Πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωνρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο κυρίως χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη, συνήθως όμως τρία.

Άνθος: Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat και την Van.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός πιεσμένος, χρώματος επιδερμίδας μελανέρυθρου, μικρού προς πολύ μικρού μεγέθους (5,75 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόξινη, πικρίζουσα. Ο χυμός είναι σκούρου κόκκινου χρώματος επίσης.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μεγάλο μήκος (4,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, οκτώ ημέρες μετά από την B. Burlat.

Είναι ευαίσθητος στη μονίλια και δεν συντηρείται καλά.

Συμπεράσματα: Δεν είναι αξιόλογη ποικιλία. Έχει μόνο μεγάλες αποδόσεις. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της ως επιτραπέζιας.

NERO II clone 52 P3

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της γνωστής ιταλικής ποικιλίας Durone Nero II ή Durone di Vignola II. Εισήχθη από την Ιταλία το 1990 και εγκαταστάθηκε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. το 1991.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτρας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτρια.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος είναι μακρύς (5,4 cm) και παχύς (0,20 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο και στη βάση του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,48.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου προς όψιμα.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι αραιή.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα, καρδιάσχημα έως κυκλικά, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες αργότερα από την B. Burlat και τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 10,2% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,5 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι ελαφρώς κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, ροζ χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει μέτρια ποσότητα προς αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μακρύς (5,3 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή προς ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου έως τις πρώτες μέρες του Ιουνίου, 11 ημέρες μετά από την B. Burlat και δέκα ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μέσου μεγέθους (0,45 gr).

Το άκρο του είναι πεισμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σαν κλώνος της Durone Nero II, πρέπει να επικονιάζεται από τους ίδιους επικονιαστές, που είναι η Hedelfingen, η B. Napoleon και η Durone Nero I.

Συμπεράσματα: Η Nero II clone 52 P3 είναι μια μικρής παραγωγικότητας ποικιλία, με μέτριου μεγέθους δένδρο, που πλεονεκτεί έναντι της standard ποικιλίας μόνο ως προς το μέγεθος του καρπού. Ωριμάζει σε μια περίοδο όμως που ωριμάζουν άλλες αξιολογότερες ποικιλίες.

Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

NERO II clone 78 P2

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της γνωστής ιταλικής ποικιλίας Durone Nero II ή Durone di Vignola II. Εισήχθη από την Ιταλία το 1990 και εγκαταστάθηκε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. το 1991.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτρια.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,66 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,55.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα έως κυκλικά, μέτριου προς μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες αργότερα από την B. Burlat και τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 12,0% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μετρίου μεγέθους (6,5 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκορρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή προς ημιτραγανή, ροζ χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ανοιχτό ροζ. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μακρύς (5,3 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση προς ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση προς μικρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου έως τις πρώτες μέρες του Ιουνίου, 11 με 12 ημέρες μετά από την B. Burlat και δέκα ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,35 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,4.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σαν κλώνος της Durone Nero II, πρέπει να επικονιάζεται από τους ίδιους επικονιαστές, που είναι η Hedelfingen, η B. Napoleon και η Durone Nero I.

Συμπεράσματα: Η Nero II clone 78 P2 είναι μια μικρής παραγωγικότητας ποικιλία, με μέτριου μεγέθους καρπό και δένδρο. Ωριμάζει σε μια περίοδο όμως που ωριμάζουν άλλες αξιολογότερες ποικιλίες. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

NERO II e1 8

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της γνωστής ιταλικής ποικιλίας Durone Nero II ή Durone di Vignola II. Εισήχθη από την Ιταλία το 1990 και εγκαταστάθηκε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. το 1991.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Επιμήκους ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,42.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,11 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο και στη βάση του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,9.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι αραιή.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται δύο συνήθως άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικά, μέτριο προς μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμη, ανθίζει μία ημέρα αργότερα από την B. Burlat και έξι ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 10,0% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου μεγέθους (7,3 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πεισμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι ελαφρώς κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου προς μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με υπό-γλυκη γεύση και μέτρια προς καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός προς μέσου μήκους (4,0 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, εννέα ημέρες μετά από την B. Burlat και 12 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,35 gr).

Το άκρο του είναι πεισμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/20,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/17,45.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Σαν κλώνος της Durone Nero II, πρέπει να επικονιάζεται από τους ίδιους επικονιαστές, που είναι η Hedelfingen, η B. Napoleon και η Durone Nero I.

Συμπεράσματα: Η Nero II e1 8 είναι μια μέτριας παραγωγικότητας ποικιλία, με μεγάλου μεγέθους καρπό και μέτριο μεγέθους δένδρο. Ωριμάζει σε μια περίοδο όμως που ωριμάζουν άλλες αξιολογότερες ποικιλίες. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

NEW STAR 26-3-7

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο προς μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι κλώνος της γνωστής ποικιλίας New Star, που επιλέχθηκε στο Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά. Εισήχθη το 1990 και εγκαταστάθηκε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. το 1991.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο προς κανονικού σχήματος, με μέτριας πυκνότητας έως πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,68 cm) και πάχος (0,165 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,88.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται τρία

με τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση, σε αντίθεση με τη standard ποικιλία που είναι αυτογόνιμη.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 17,1% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Νεφροειδούς σχήματος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου προς μέτριο μέγεθος (7,2 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό πολύ μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, ροζ χρώματος, με γεύση ενδιάμεση, καλής γευστικότητας. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει λίγη ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,2 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή προς ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, τρεις ημέρες μετά από την B. Burlat και 18 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ευαισθησία στο σχίσιμο, ανάλογα με τις εκάστοτε καιρικές συνθήκες και σχίζει συνήθως στην κοιλότητα του ποδίσκου.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,44 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρίπαιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,3.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι αδύνατη.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως φαίνεται να επικονιάζεται από τις πρωιμανθείς ποικιλίες με τις οποίες συνανθίζει, όπως η *Precoce Bernard*.

Συμπεράσματα: Η *New Star 26-3-7* έχει όμοιο περίπου μέγεθος καρπού και ίδιες περίπου αποδόσεις με την *B. Burlat*, αν ληφθεί υπόψη το μέγεθος του δένδρου. Ο καρπός είναι περισσότερο τραγανός και ωριμάζει την ίδια περίπου περίοδο. Παρουσιάζει εμπορικό ενδιαφέρον, αλλά δεν είναι γνωστή η προσαρμοστικότητά της στα διάφορα εδαφοκλιματικά περιβάλλοντα.

NEW YORK 1143 (NY 1143)

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1985.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο N.Y. State Agricultural Experiment Station, Geneva, New York State των Η.Π.Α.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωνρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,56.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,3 cm) και μέσο πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως ένας ανά φύλλο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται στην άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,48.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τέσσερις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, μεγάλου μεγέθους (7,2 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ – λευκού χρώματος, με πικάντικη, γλυκοξυνόπικρη γεύση, που επιζητείται στη μεταποίηση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουνίου, 16 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκου, μέσου μεγέθους (0,60 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/12,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,7.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία New York 1143 παρουσιάζει εμπορικό ενδιαφέρον για μεταποίηση, λόγω των μεγάλων αποδόσεών της και της καταλληλότητας του καρπού της για κομπόστες.

NEW YORK T-27

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο N.Y. State Agricultural Experiment Station, Geneva, New York State των Η.Π.Α.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,18 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται στην άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,94.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένου ελλειπτικού σχήματος, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει έξι ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, μέσου μεγέθους (6,4 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ – κίτρινου χρώματος, με καλή αναλογία οξέων σακχάρων. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,4 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, δύο εβδομάδες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκου, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,46 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,1.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει ιδιαίτερο εμπορικό ενδιαφέρον.

Συνώνυμα: SMS 290.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2024.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στις Η.Π.Α. (Καλιφόρνια) από το SMS Unlimited LLC. Δεν έχει γίνει γνωστή η γενετική της καταγωγή. Κατοχυρώθηκε το 2013 με δικαιοπάροχο στην Ευρώπη την COT International. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2015, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Έχει ήδη εγκατασταθεί σε πολλές φυτείες στην Ελλάδα και τείνει να γίνει η κυρίαρχη πρώιμη ποικιλία στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,18 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης εποχής, ξεκινά μετά από το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στα μέσα Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους.

Η άνθιση είναι πρώιμης εποχής, ανθίζει μαζί με την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 36,6% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοιού, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (11,5 g), με ομοιομορφία φορτίου.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικό-

τητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,8 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στο δεύτερο δεκαήμερο του Μαΐου, μαζί ή μία ημέρα αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρονταν ότι ωριμάζει πέντε ημέρες πριν από την B. Burlat αλλά με την πάροδο του χρόνου η εποχή αναθεωρήθηκε όπως παρατηρήθηκε και στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. (μαζί με την B. Burlat).

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 60,4). Το σχίσσιμο εμφανίζεται συνήθως στα πλευρά του καρπού.

Παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στη Μονίλια ειδικά όταν προηγείται σχίσσιμο του καρπού από βροχοπτώσεις.

Δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μετρίου μεγέθους (0,43 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Κύριος προτεινόμενος επικονιαστής της, με τον οποίο έχει διαδοθεί ευρέως ως καλλιεργητικό ζευγάρι, είναι η Red Pacific. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται και από άλλες πρωιμανθείς ποικιλίες, όπως η B. Burlat. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές οι Samba, Satin, Tamara, Sweetheart, B. Burlat, Aida, κ.ά.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης IV, με S₂S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά τη Nimba ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Big Lory, Sue, Vega, Vogue και Victor.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί πρώιμης, πολύ παραγωγικής και μεγαλόκαρπης ποικιλίας. Έχει ήδη διαδοθεί στη χώρα μας ως καλλιεργητικό ζευγάρι με τη Red Pacific και ενδείκνυται η περαιτέρω διάδοσή της στις πρώιμες περιοχές, ως μια αξιόπιστη και σταθερά μεγαλόκαρπη ποικιλία.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Ποικιλία αγγλικής προελεύσεως. Δεν είναι διαδομένη.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Αργεί να μπει στην παραγωγή. Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο με ένατο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,56.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,45 cm) και μικρό πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν ασθενή χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,43.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μέσου προς μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, μικρού εύρους και ανθίζει οκτώ ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιάσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλο μεγέθους (8,6 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει ελάχιστη ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,9 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαπενθήμερο του Ιουνίου, 18 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκου, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,50 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,65.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς χαλαρή.

Επικονιαστές: Bing, B. Napoleon, Lambert.

Έχει S₆S₁₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XII.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Noble παρουσιάζει ιδιαίτερο εμπορικό και γενετικό ενδιαφέρον, λόγω του μεγάλου μεγέθους του καρπού και των καλών οργανοληπτικών χαρακτηριστικών. Ωριμάζει μετά την Τραγανά Εδέσσης και θα μπορούσε να μελετηθεί η διάδοσή της σε όψιμες περιοχές για κλιμάκωση της παραγωγής. Οι αποδόσεις της μπορούν να βελτιωθούν με την καλλιέργειά της σε κατάλληλες περιοχές.

NOIRE DE MECHEDE

Συνώνυμα: Noir de Mashad, Noir de Meched, Siyah Mashad, Michel Noire.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2021.

Καταγωγή και εξάπλωση: Ιρανική ποικιλία, άγνωστης προέλευσης, που εισήχθη στην Ευρώπη από το INRA της Γαλλίας. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2012, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Έχει εγκατασταθεί σε περιορισμένες εκτάσεις στη χώρα μας και είναι πιο γνωστή με την ονομασία Michel Noire. Είναι αρκετά διαδεδομένη ποικιλία στη χώρα καταγωγής της.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,17 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στις αρχές του τρίτου δεκαημέρου του ίδιου μήνα.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μέσου μεγέθους.

Η άνθηση είναι όψιμης εποχής, ανθίζει δώδεκα ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μέτρια έως κανονικά και ανέρχονται στο 25,5% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,3 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Σε χρονιές με βροχοπτώσεις κατά την ωρίμανση, αργεί να ρίξει το ποσοστό οξέων του καρπού, παρουσιάζοντας μια

πικάντικη γεύση, πολύ αγαπητή στις αγορές της Κεντρικής Ευρώπης. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,5 cm) και σχετικά παχύς, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, δεκαπέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στην ευρωπαϊκή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει περίπου 25 ημέρες μετά την B. Burlat.

Παρουσιάζει μέση ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, αλλά σχετική ευαισθησία βάσει των τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 41,2). Όταν σχίζει, σχίζει σε διάφορα σημεία του καρπού.

Παρουσιάζει ευαισθησία στη Μονίλια.

Εμφανίζει λίγους δίδυμους καρπούς κάποιες χρονιές, ενώ άλλες καθόλου.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μετρίου μεγέθους (0,44 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

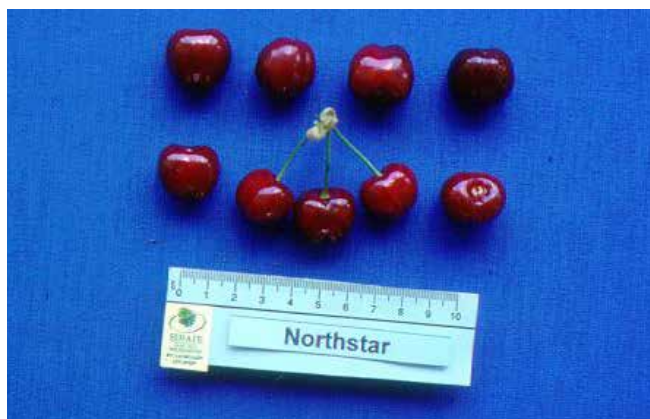
Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Τραγανά Εδέσσης, Canada Giant και Carmen. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Canada Giant, Summit, Hedelfinger, Τραγανά Εδέσσης, Ulster, Verdel Ferbolus, Guillaume, Durone Nero II, Duroni 3 και Badascony.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης XVII, με S₃S₁₂ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά τη Noire de Meched ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Ferrovia, Germersdorfer και Ziraat, ασχέτως αν συνανθίζουν ή όχι.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί όψιμης, παραγωγικής ποικιλίας, με πολύ καλά ποιοτικά χαρακτηριστικά καρπού, κατάλληλου για εξαγωγή στις αγορές της Κεντρικής Ευρώπης.

Προτείνεται για καλλιέργεια στις όψιμες, ορεινές περιοχές της Ελλάδας, με σκεπτικό την κλιμάκωση της καλλιέργειας, μαζί με τις ήδη αξιόπιστες καλλιεργούμενες ποικιλίες σε αυτές τις περιοχές.

NORTHSTAR

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Εισήχθηκε από τον Καναδά, όπου και καλλιεργείται, για να δοκιμαστεί στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες, το 1982. Δεν μπορέσαμε να βρούμε στοιχεία για την καταγωγή και την εξάπλωσή της. Αν και τα χαρακτηριστικά του καρπού ομοιάζουν με τα χαρακτηριστικά του καρπού, της γνωστής από τη βιβλιογραφία, ποικιλίας New Star, η περίοδος ωρίμανσής της είναι δεκαπέντε ημέρες πρωιμότερη.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωντανή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,49.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (3,92 cm) και πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,91.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρ-

διόσχημα, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μία μέρα νωρίτερα από την B. Burlat.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,5 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή προς τραγανή, κόκκινου προς σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στις αρχές του δεύτερου δεκαημέρου του Μαΐου, δύο ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου προς μικρού μεγέθους (0,50 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/17,5.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Northstar παρουσιάζει ιδιαίτερο γενετικό και εμπορικό ενδιαφέρον, λόγω του μεγάλου μεγέθους του καρπού και της πρώιμης ωρίμανσης αυτού. Ενδείκνυται η ελεγχόμενη δοκιμαστική της καλλιέργεια σε πρώιμες περιοχές, αν και οι αποδόσεις της είναι μικρές.

OKTAVIA

Συνώνυμα: Octavia.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2021.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στη Γερμανία από το Jork Experiment Station, μάλλον το 1957. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Schneiders Spate Knorpelkirsche x Rube. Πρόκειται για καρπό της ίδιας προσπάθειας γενετικής βελτίωσης που απέφερε και τη γνωστή ποικιλία Regina. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2012, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Maxma 14. Καλλιεργείται περισσότερο στη χώρα καταγωγής της, ενώ στη χώρα μας έχουν εγκατασταθεί κάποια δένδρα, κυρίως για λόγους δοκιμής.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές έως μέτριες (0,09 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης και μακράς περιόδου, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ). Σε νεαρές ηλικίες το δένδρο φαίνεται να φέρει τμήμα της καρποφορίας του σε απλούς οφθαλμούς, σαν λεπτοκλάδια όπως οι βυσσινιές.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν ελλειπτικά πέταλλα, μεγάλου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει έξι ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 29,4% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδούς έως μηλοειδούς σχήματος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μέτριου μεγέθους (6,7 g).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση, υψηλή οξύτητα και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους προς κοντός (4,1 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα. Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Μαΐου, πέντε έως επτά ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Έχει ακανόνιστη και μακρά περίοδο ωρίμανσης. Στην ευρωπαϊκή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει 22 ημέρες μετά την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, αλλά μέτρια ευαισθησία βάσει των τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 26,8).

Εμφανίζει αρκετούς δίδυμους καρπούς κάποιες χρονιές (π.χ. 2019), ελάχιστους έως λίγους άλλες χρονιές (π.χ. 2018 και 2020), ενώ άλλες καθόλου (π.χ. 2017 και 2021).

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μικρού προς μέτριου μεγέθους (0,39 g). Το άκρο του είναι πεισμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Firm Red και Tamara. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Erika, Alma, Bianca και Schneider's Spate.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης II, με S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά την Oktavia ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Samba, Giant Red και Black Star, ασχέτως αν συνανθίζουν ή όχι.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί ποικιλίας με ενδιαφέρουσα εποχή έναρξης ωρίμανσης για τις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες αλλά με χτυπητές αδυναμίες στην παραγωγικότητα, το μέγεθος καρπού και την τραγανότητα της σάρκας. Δεν προτείνεται η διάδοσή της.

POBEDA

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Βουλγαρία και έχει εισαχθεί στη χώρα μας, για μελέτη στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες, το 1983, από το Fruit Growing Institute, Plovdiv (Φιλίππουπολη), αν και επιλέχθηκε από το Institute of Agriculture στο Kjustendil.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,69 cm) και μέσο πάχος (0,14 cm).

Οι νεκταριοί αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,2.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των σημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο ημέρες νωρίτε-

ρα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-νιού, μικρού μεγέθους (5,9 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι μικρή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,2 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως τις αρχές του Ιουνίου, εννέα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μέσου προς μεγάλου μεγέθους (0,70 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/8,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,8.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο γενετικό ή εμπορικό ενδιαφέρον.

PRECOCE BERNAND

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, υπερπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό έως μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Γαλλική ποικιλία. Προέρχεται από την περιοχή της κοιλάδας του Rhone κοντά στο Lyons.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Σχήματος επιμήκους ελλειπτικού, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος (6,22 cm) και είναι παχύς (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,44.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι αραιή.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται συνήθως δύο άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, έχουν πέταλλα ριπιδο-

ειδή, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, μόνο στο 12,8% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιόσχημος πεπλατυσμένος, μικρού προς μέτριου μεγέθους (6,0 gr), χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό όμοιο με της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του καρπού είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση ενδιάμεση, πολύ καλής γευστικότητας. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Μένει ελάχιστη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή, ενώ παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα Μαΐου, έξι ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μεγαλύτερη αντοχή στο σχίσσιμο από την B. Burlat, μεγάλη ανθεκτικότητα στο κυλινδροσπόριο (*Blumeriella jaarui*), αλλά ευαισθησία στη μονιλία (*Monilinia laxa*).

Δεν σχηματίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,30 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρ-

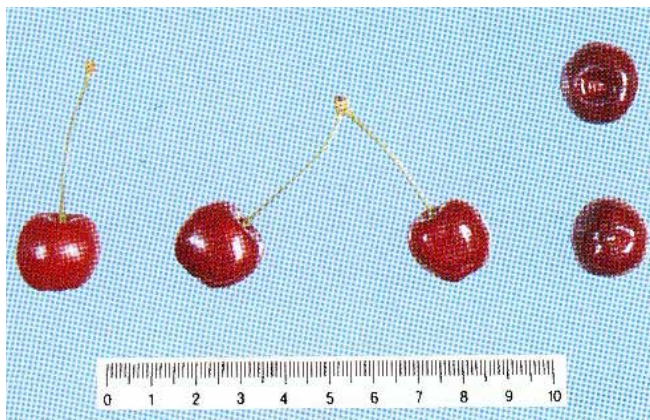
πού είναι 1/20,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/18,7.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι αδύνατη.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από τη Larins, με την οποία συνανθίζει. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως επικονιαστές της, οι ποικιλίες Guillaume, B. Napoleon, Hedelfingen, B.S. Hardy Giant, Ulster, Van και Τραγανά Εδέσσης. Έχει S₃S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XVI.

Συμπεράσματα: Ενδιαφέρουσα ποικιλία λόγω της πρώιμης εποχής ωρίμανσής της, με καλής ποιότητας καρπό για την εποχή του, ανθεκτικό στο σχίσσιμο σε σύγκριση με τη B. Burlat, αλλά μετρίων αποδόσεων. Από τις υπερπρώιμες ποικιλίες, θεωρούνταν κάποια στιγμή η καλύτερη. Σήμερα υπάρχουν ποικιλίες με καλύτερα χαρακτηριστικά καρπού, στην ίδια περίοδο.

PRECOCE DELLA MARCA

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, υπερπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Είναι επιτραπέζια ποικιλία, με μεγάλη εμπορική αξία. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Ιταλία, όπου καλλιεργείται σαν πρώιμη ποικιλία. Στη χώρα μας καλλιεργούνται σε μικρή έκταση, σαν πρώιμη ποικιλία επίσης, μαζί με άλλες ελληνικές ποικιλίες ή σαν επικονιαστής.

Δένδρο: Μέτριου έως μικρού μεγέθους, κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο ή τον έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Παρουσιάζει ευαισθησία στους παγετούς και το κορύνεο.

Έχει συγγένεια με το *P. mahaleb*.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τέσσερα ως έξι άνθη.

Άνθος: Η άνθηση είναι πολύ πρώιμη, μεγάλου εύρους και ανθίζει τέσσερις ημέρες νωρίτερα από την *B. Burlat*.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός πιεσμένος ως μηλοειδής, χρώματος επιδερμίδας κόκκινου, μικρού μεγέθους (5,7 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, λευκέρυθρου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη, φτωχή. Ο χυμός είναι υδαρής. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του πρώτου δεκαημέρου του

Μαΐου, 11 ημέρες πριν από την *B. Burlat*. Έχει παρατεταμένη ωρίμανση και πολλοί καρποί ωριμάζουν ακόμα μικροί ή δεν ωριμάζουν κανονικά και είναι ακατάλληλοι για εμπορία.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο αλλά είναι ευαίσθητος στη μονίλια.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Φράουλα Βόλου, *B. Burlat*, *Della Marca Modenese*, *B. Napoleon* και όλες σχεδόν οι ποικιλίες που συνανθίζουν μαζί της.

Συμπεράσματα: Εκτός του ότι είναι πολύ πρώιμη ποικιλία, δεν έχει κανένα άλλο πλεονέκτημα. Φυτεύονταν πολλές φορές σαν επικονιαστής της *B. Burlat* ή της *Τραγανά Εδέσσης*. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

PRIMAVERA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, υπερπρώιμη εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύνδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον Christian Fey στη Γερμανία, το 1927. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Flamentiner x Früheste der Mark.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζυωρή.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,55.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,49 cm) και πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,3.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 7 ως 8 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιάσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πολύ πρώιμη, ανθίζει πέντε ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-

νιού, πολύ μικρού μεγέθους (3,5 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,2 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του πρώτου δεκαημέρου του Μαΐου, 11 ημέρες πριν από την B. Burlat. Στην ιταλική βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει μαζί με την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο, κατά τη διεθνή βιβλιογραφία αλλά στις ελληνικές συνθήκες παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,25 gr).

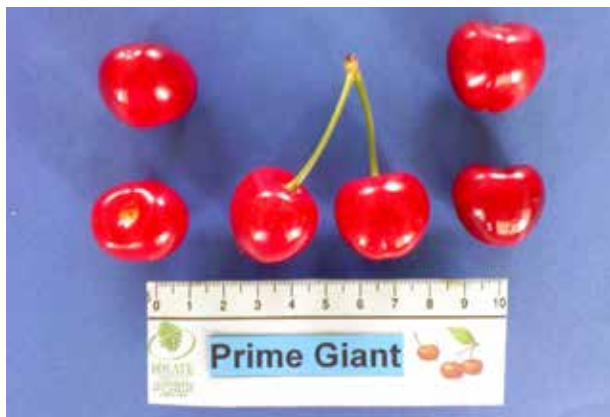
Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/1,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Chinook, Northstar, B. Burlat. Η ίδια είναι ένας πολύ καλός επικονιαστής.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Primavera, στις ελληνικές συνθήκες, παρουσίαζε ιδιαίτερο εμπορικό ενδιαφέρον γιατί ωριμάζει μια βδομάδα πριν από την B. Burlat. Σήμερα υπάρχουν ποικιλίες με καλύτερα χαρακτηριστικά καρπού στην ίδια περίοδο. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

PRIME GIANT

Συνώνυμα: Giant Red, Giant Ruby, Mariant.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη σε οπωρώνα ιδιώτη στην Επισκοπή Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2012.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον ιδιώτη βελτιωτή Marvin Nies στο Lodi, California των Η.Π.Α., το 1976. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Large Red x Ruby. Η κωδική της ονομασία ήταν T 8-22-4. Καλλιεργείται ήδη σε Ιταλία, Ισπανία και Γαλλία. Στη χώρα μας εισήχθη κυρίως από περιορισμένες εισαγωγές δενδρυλλίων από την Ιταλία. Καλλιεργείται σε μικρή κλίμακα, σε διαφορετικούς οπωρώνες, είτε ως Prime Giant, είτε ως Giant Red. Αμερικάνικες πηγές αναφέρουν ότι πρόκειται για την ίδια ποικιλία, γεγονός που ασπαζόμαστε.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες και η παραγωγή σταθερά μεγάλου μεγέθους.

Η βιβλιογραφία αναφέρει ότι προσαρμόζεται εύκολα στα θερμότερα κλίματα, γεγονός που πρέπει να μελετηθεί περαιτέρω, αφού αποτελεί πλεονέκτημα για την Κρήτη και την Κύπρο.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,40.

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,42 cm) και μέσου πάχους (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο και

στην άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,5.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πολύ πρώιμη. Υποθέτουμε όμως ότι τα εφαρμοζόμενα φθινοπωρινά κλαδέματα καρποφορίας στα μονόκλινα δένδρα κερασιάς, επιταχύνουν τη διαδικασία της φυλλόπτωσης.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τέσσερα ως πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, φέρουν πέταλλα πεπλατυσμένα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 38,9% του αριθμού των ανθέων, στην περιοχική εγκατάστασή της.

Καρπός: Μηλοειδής, με τάσεις στρογγυλοποίησης, σταθερά πολύ μεγάλου μεγέθους (8,6 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, πολύ μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι ελαφρώς κούλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ χρώματος, με γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα

σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα. Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,3 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, πέντε ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο. Τα προκαταρκτικά αποτελέσματα από πειράματα σχισίματος επί του εργαστηρίου στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., κατατάσσουν την Prime Giant στις μέτρια ανθεκτικές ποικιλίες.

Σχηματίζει αρκετούς δίδυμους καρπούς, σχεδόν όσους και η B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,52 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από την B. Burlat, με την οποία συνανθίζει. Στον πειραματικό όπου έγιναν οι παρατηρήσεις, φαίνεται ότι επικονιάζεται και από την Canada Giant, με την οποία υπάρχει συνάντηση δύο

ημερών, ενώ η Giorgia που θα μπορούσε να την επικονιάσει, ανήκει στο ίδιο γκρουπ επικονίασης οπότε καθίσταται ασυμβίβαστη.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές της οι ποικιλίες B. Burlat και Early Red.

Έχει S₁S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία όσον αφορά την εποχή ωρίμανσής της, τις αποδόσεις της, την ποιότητα και το σταθερά μεγάλο μέγεθος του καρπού. Ενθαρρυντικά είναι και τα βιβλιογραφικά δεδομένα που της αποδίδουν πολύ καλή προσαρμογή σε θερμότερα κλίματα, για την απρόσκοπτη διάδοσή της σε Κρήτη και Κύπρο.

Ανταποκρίνεται πολύ καλά στο συνδυασμό της με το υποκείμενο Gisela 5 και διαμορφώνεται εύκολα το δένδρο σε μονόκλωνο. Αμερικάνικες δοκιμές της Prime Giant, σε ελεύθερα σχήματα διαμόρφωσης, εμβολιασμένης στο υποκείμενο Maxma 14, έδωσαν επίσης πολύ ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Ενδείκνυται η διάδοσή της σε όλες τις περιοχές της χώρας μας, για κάθε σύστημα διαμόρφωσης, με μόνη επιφύλαξη το ότι κατά χρονιές σχηματίζει αρκετούς δίδυμους καρπούς, με αποτέλεσμα την αδυναμία εμπορίας μέρους της παραγωγής της.

PRIMULAT

Συνώνυμα: Primulat Ferprime, Ferprime.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, υπερπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό έως μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2022.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο National Institute of Agricultural Research (INRA) της Γαλλίας, τη δεκαετία του '90, αγνώστων υπόλοιπων στοιχείων. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2013, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Καλλιεργείται ήδη σε αρκετούς αγρούς πρώιμων περιοχών της χώρας μας.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μέτριες έως κανονικές (0,14 kg/cm² τομής κορμού).

Βάσει της διεθνούς βιβλιογραφίας απαιτεί 629 ώρες ψύχους κάτω των 7 °C ή 972 μερίδες ψύχους (μοτέλο Utah).

Φύλλο: Λογχοειδές, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιοντή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοπρώιμη, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται έως τα τέλη του μηνός.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν καρδιόσχημα πέταλλα, μέσου μεγέθους.

Η άνθηση είναι πρώιμης εποχής, ανθίζει μία ημέρα αργότερα από την B. Burlat. Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες ανθίζει έως και πέντε ημέρες πριν από την B. Burlat, γεγονός πολύ επισφαλές όσον αφορά την έκθεση της ποικιλίας σε παγετούς.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα

του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 30,1% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μικρού / μετρίου μεγέθους (5,3 g). Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και μέτρια γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,3 cm) και παρουσιάζει πολλά βράκτια φύλλα (4 ως 5).

Ωριμάζει στις αρχές Μαΐου, δύο με τρεις ημέρες πριν από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει από τρεις έως επτά ημέρες πριν την B. Burlat. Όπως όλες οι υπερπρώιμες ποικιλίες, χρειάζεται 2-3 χέρια συγκομιδής.

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, ενώ στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου φαίνεται να είναι σχετικά ανθεκτική (δείκτης Christensen: 18,8). Στη διεθνή βιβλιογραφία παρουσιάζεται πιο ευαίσθητη στο σχίσσιμο (ίδιας ευαισθησίας με αυτή της B. Burlat). Όταν σχίζει, συνήθως σχίζει στις πλευρικές επιφάνειες του καρπού.

Κάποιες χρονιές εμφανίζει δίδυμους καρπούς (π.χ. 2022), κάποιες άλλες εμφανίζει λίγους (π.χ. 2019) και κάποιες άλλες δεν εμφανίζει καθόλου (π.χ. 2018, 2020 και 2021).

Παρουσιάζει μεγάλες απώλειες καρπού από επιθέσεις πτηνών, μιας και είναι από τα πρώτα ώριμα (κόκκινα) φρούτα της συλλογής του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,32 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Sweet Valina, Sweet Lorenz, Sweetheart, Early Bigi και B. Burlat. Στη βιβλιογρα-

φία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Samba, Early Lory, Sweetheart, Black Star και Van. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης XLIII, με S₂S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων.

Συμπεράσματα: Η Primulat διαδόθηκε ως μια πολύ υπερπρώιμη ποικιλία, που ωριμάζει νωρίτερα και από τις ναυαρχίδες Early Lory και Early Bigi, γεγονός όμως που δεν ισχύει (τουλάχιστον όσον αφορά την περιοχή όπου βρίσκονται οι συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.). Υστερεί σημαντικά από τις άλλες υπερπρώιμες ποικιλίες σε μέγεθος καρπού και παραγωγικότητα. Δεν προτείνεται για διάδοση υπό αυτών των συνθηκών. Προτείνεται όμως να δοκιμασθεί σε μικρή κλίμακα στις νότιες, πρώιμες περιοχές της χώρας μας, μήπως δείξει στοιχεία πρωιμότητας όπως αυτά της ξένης βιβλιογραφίας και τότε να διαδοθεί ανάλογα.

R3 DARITSKA BELUIDE

Γενικά: Γαλανή, μαλακόσαρκη ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Βουλγαρία και έχει εισαχθεί στη χώρα μας, για μελέτη στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες, το 1983, από το Fruit Growing Institute, Plovdiv (Φιλιπούπολη).

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,67 cm) και πάχος (0,11 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,54.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται συνήθως δύο άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, πολύ μικρού μεγέθους (4,9

gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με επίχρωμα κόκκινου ανοικτού χρώματος, το οποίο καλύπτει όλη την επιφάνεια του καρπού και δίνει την εντύπωση κόκκινης ποικιλίας.

Η σάρκα του είναι μαλακή, κρεμ – κίτρινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και αυτός είναι άχρωμος έως υποκίτρινος. Παραμένει μέση προς μεγάλη ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό προς μέσο μήκος (4,0 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ μικρή.

Ωριμάζει στις αρχές του τρίτου δεκαημέρου του Μαΐου, δύο ημέρες μετά από την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μικρού μεγέθους (0,25 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/19,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο εμπορικό ενδιαφέρον.

RAINIER

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Ο καρπός χρησιμοποιείται για μεταποίηση και στη ζαχαροπλαστική.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον H.W. Fogle στο Washington Agricultural Experiment Station, Washington των Η.Π.Α. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Bing x Van. Δεν είναι πολύ διαδομένη ποικιλία. Στις Η.Π.Α. και τη Γαλλία συνιστάται η διάδοσή της για μεταποίηση.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Αντέχει στους ανοιξιότικους παγετούς και τις ασθένειες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (2,72 cm) και μεγάλο πάχος (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,3.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο

όργανο είναι 5 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος με τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, μεγάλου εύρους και ανθίζει μαζί με την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής έως σφαιρικός πεπλατυσμένος, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,8 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας ανοικτού κίτρινου έως χρυσοκίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι τραγανή προς ημιτραγανή, λευκού προς κίτρινου χρώματος, με γεύση ευχάριστη, γλυκιά, υπόξινη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού είναι λευκό προς γαλακτόχρωμο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου με αρχές Ιουνίου, εννέα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μέτρια ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο. Δεν αντέχει στις μεταφορές και δεν συντηρείται καλά και οι καρποί αμέσως σχεδόν μετά τη συγκομιδή αρχίζουν να μαυρίζουν στα σημεία που έχουν πιεστεί.

Έχει καλά χαρακτηριστικά επεξεργασίας, κονσερβοποιείται και μπαίνει σε άλμη. Εμφανίζει λιγότερη κηλίδωση από την B. Napoleon. Δεν πρέπει να αφήνεται να υπερωριμάσει, γιατί το επίχρωμα γίνεται πολύ έντονου χρώματος και υπάρχει κίνδυνος να χρωματίσει απαράδεκτα ροζ το σιρόπι της κομπόστας.

Πυρήνας: Σχήματος ωειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,34 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/25,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,6.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: B. Napoleon, B. Burlat, B.S. Hardy

Giant, Van, Ulster, Sam, Bing. Η ίδια είναι ένας καλός επικονιαστής για τη Bing και την Chinook.
Έχει S₁S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης IX.

Συμπεράσματα: Πρόκειται για μια πολύ παραγωγική ποικιλία, με καλή ποιότητα καρπού και καλά χαρακτηριστικά μεταποίησης. Ωριμάζει νωρίτερα από την B. Napoleon και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κλιμάκωση της συγκομιδής γαλανών ποικιλιών.
Ο καρπός της όμως είναι πολύ ευαίσθητος για να συντηρηθεί καλά, γι' αυτό και δε θα τη συνιστούσαμε να καλλιεργηθεί, παρά μόνο όπου θα υπήρχαν τα μέσα να συντηρηθεί σε δεξαμενές με νερό και αντιοξειδωτικές ουσίες.

RANA CHERNE EDRA

Γενικά: Γαλανή, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό προς μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Βουλγαρία. Εισήχθη το 1988 και εγκαταστάθηκε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. το 1989.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτρια.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μικρού προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,45.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,42 cm) και είναι παχύς (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο και στη βάση του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,76.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο με τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, έχουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μέσου προς μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, από πει-

ράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 41,5% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιόσχημος, μικρού προς μέτριου μεγέθους (6,0 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με επίχρωμα σκούρου κόκκινου χρώματος, το οποίο κατά τη διάρκεια της ωρίμανσης καλύπτει όλη την επιφάνεια του καρπού και δίνει την εντύπωση κόκκινης ποικιλίας.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή προς τραγανή, κρεμ-κίτρινου χρώματος, με πλούσια γεύση, καλής γευστικότητας. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει μέτρια έως αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,6 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση προς ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, επτά ημέρες μετά από την B. Burlat και 14 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,36 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,6.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση έως ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Από παρατηρήσεις όμως φαίνεται να επικονιάζεται από τις πρωιμανθείς ποικιλίες με τις οποίες συνανθίζει, όπως η Lapins και η Precoce Bernard.

Η ίδια φαίνεται να είναι πολύ καλός επικονιαστής των ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Έχει S₁S₂ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης I.

Συμπεράσματα: Η Rana Cherne Edra δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον καλλιέργειας.

RED PACIFIC

Συνώνυμα: Pacific Red, SMS 291.

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2024.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στις Η.Π.Α. (Καλιφόρνια) από το SMS Unlimited LLC. Δεν έχει γίνει γνωστή η γενετική της καταγωγή. Κατοχυρώθηκε το 2015 με δικαιοπάροχο στην Ευρώπη την COT International. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2015, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Έχει ήδη εγκατασταθεί σε πολλές φυτείες στην Ελλάδα, ιδιαίτερα ως κύριος επικονιαστής της ραγδαία διαδιδόμενης Nimba.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η είσοδός του στην παραγωγική διαδικασία γίνεται γρήγορα και εντυπωσιακότερα από τη Nimba.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,17 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοπρώιμη, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους.

Η άνθιση είναι πρώιμης εποχής, ανθίζει μαζί με την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη και δεν χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μεγάλα και ανέρχονται στο 41,4% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Έχει S₄S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης SC, στο γκρουπ δηλαδή των αυτογόνιμων ποικιλιών, που είναι ταυτόχρονα και καθολικοί δότες. Είναι δηλαδή πολύ καλός επικονιαστής όλων των ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Καρπός: Επιμήκης νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μασονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,5 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,5 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, τέσσερις έως πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει πέντε έως έξι ημέρες μετά από την B. Burlat. Ο καρπός μπορεί να παραμείνει σε άριστη κατάσταση αναρτημένος επί του δένδρου για μερικές ημέρες και μετά το πέρας της ωρίμανσης.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, ενώ στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου φαίνεται ότι είναι εξαιρετικά ευαίσθητη (δείκτης Christensen: 91,2). Το σχίσσιμο εμφανίζεται συνήθως στη βάση του καρπού. Γενικώς δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους (0,52 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί αυτογόνιμης, παραγωγικής και μεγαλόκαρπης ποικιλίας, που διαδόθηκε αρκετά στη χώρα μας ως κύριος επικονιαστής της Nimba. Ενδεικνύεται η διάδοσή της, ιδιαίτερα ως πετυχημένο καλλιεργητικό ζευγάρι με τη Nimba.

Μπορεί όμως να σταθεί και μόνη της καλλιεργητικά, αν καλύπτονται οι κατάλληλες καλλιεργητικές και εμπορικές σκοπιμότητες.

REGINA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο προς μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2010.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στη Γερμανία από το Jork Research Station, το 1957. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Schneiders Spate Knorpelkirsche x Rube. Καλλιεργείται στην Κεντρική Ευρώπη. Τελευταία παρουσιάζει δυναμική φυτεύσεων και στη χώρα μας.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη. Σχηματίζει πυραμιδοειδή κόμη από μόνο του, εάν δεν του γίνουν παρεμβάσεις διαμόρφωσης.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτριας ζωηρότητας.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Έχει πολύ καλή συμφωνία με νάνα υποκείμενα.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του σιλιπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,43.

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,88 cm) και παχύς (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,09.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία με τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό έως ωοειδές.

Άνθος: Τα άνθη είναι πολύ παραγωγικά, φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου προς μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει επτά ημέρες μετά την Β. Burlat, μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μεγάλα και ανέρχονται στο 48,0% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιόσχημος έως επιμήκης καρδιόσχημος, μεγάλου προς μέτριο μεγέθους (7,1 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι ελαφρώς κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυκιά γεύση και μέτρια προς καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς χαμηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Μένει ελάχιστη ποσότητα σάρκας στον πυρήνα έως καθόλου. Πρόκειται για εκπύρηνη ποικιλία.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μακρύς έως μέσου μήκους (4,9 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι πολύ ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στις αρχές Ιουνίου, 20 ημέρες μετά από την Β. Burlat και λίγο πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο και σχετική ευαισθησία στη μονίλια (*Monilinia laxa*).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,49 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/14,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,8.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι αδύνατη έως χαλαρή.

Επικονιαστές: Σχετικά πειράματα δεν έχουν γίνει στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από τη *Ferrovia*, την *Kordia* και την *Τραγανά Εδέσσης*.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές της οι ποικιλίες *Kordia*, *Summit* και *Sam*.

Έχει S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία όσον αφορά την εποχή ωρίμανσης του καρπού, την πολύ καλή συμφωνία της με νάνα υποκείμενα, την παραγωγικότητα και τον καλής ποιότητας καρπό της, που απορροφάται εύκολα από τις αγορές. Οι παραγωγικές δυνατότητές της ξεπερνούν αυτές που έδειξε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Έχει φυτευθεί αρκετά στη χώρα μας.

Προτείνεται για καλλιέργεια.

Συνώνυμα: IV-5/62 (πειραματική ονομασία).

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, υπερπρώιμη εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2021.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στην Ουγγαρία, στο Research Institute for Fruitgrowing and Ornamentals του Erdi της Βουδαπέστης, από τους ερευνητές Janos Apostol και Brozik Sandor. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Trusenszka 2 x Sel.H2. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2012, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Καλλιεργείται αρκετά στην Κεντρική Ευρώπη αλλά και στη χώρα μας έχει εγκατασταθεί σε περιορισμένες, αλλά με αυξητικές τάσεις, εκτάσεις.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,16 kg/cm² τμήσης κορμού).

Φύλλο: Λογχοειδές, μέσου προς μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου, ξεκινά από το δεύτερο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στα τέλη του ίδιου μήνα.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα ελλειπτικά, έλοβα, μέσου μεγέθους.

Η άνθηση είναι πρώιμης εποχής, ανθίζει μία ημέρα αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι σχεδόν κανονικά και ανέρχονται στο 27,8% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς έως σχεδόν σφαιρικού στα μικρά μεγέθη, χρώματος επιδερμίδας μαυριού, μέτριου μεγέθους (6,8 g).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και μέτρια γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,5 cm) και παρουσιάζει βράκτια φύλλα (2 ως 3).

Ωριμάζει στις αρχές Μαΐου, έξι ημέρες πριν από την B. Burlat. Στην ευρωπαϊκή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει περίπου 8-12 ημέρες πριν την B. Burlat. Όπως όλες οι υπερπρώιμες ποικιλίες, χρειάζεται 2-3 χέρια συγκομιδής.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 44,0).

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στη Μονίλια.

Δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Παρουσιάζει μεγάλες απώλειες καρπού από επιθέσεις πτηνών, μιας και είναι το πρώτο ώριμο (κόκκινο) φρούτο της συλλογής του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Μάλιστα κατά τα πρώτα παραγωγικά έτη των δένδρων που η παραγωγή δεν ήταν μεγάλου όγκου, εκμηδενίζονταν από τα πτηνά.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού πιεσμένου, μικρού μεγέθους (0,36 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Early Lory, B. Burlat, Sweet Valina και Sweet Lorenz. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες B. Burlat, Valerij Cskalov, Sweet Aryana, Sweet Lorenz, Sweet Gabriel, Katalin και Marysa.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης Ο (καθολικοί δότες αλλά μη αυτογόνη).

μες ποικιλίες), με S5S22 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί υπερπρώιμης, παραγωγικής ποικιλίας, που ωριμάζει νωρίτερα και από τις Early Lory και Early Bigi. Υστερεί σημαντικά από τις άλλες υπερπρώιμες ποικιλίες σε μέγεθος και ποιότητα καρπού αλλά πρόκειται για το πρώτο εμπορικό κέρασι της χρονιάς, οπότε διαμορφώνει υψηλές τιμές στις αγορές.

Προτείνεται για καλλιέργεια στις πρώιμες περιοχές της Ελλάδας, με σκεπτικό την κλιμάκωση της υπερπρώιμης παραγωγής κερασιού, μαζί με τις ήδη αξιόπιστες καλλιεργούμενες ποικιλίες σ' αυτή την περίοδο. Καλύτερη περίπτωση φυσικά θεωρείται η καλλιέργειά της με αντιβρόχινη εγκατάσταση προστασίας, λόγω της ευαισθησίας της στο σχίσσιμο και λόγω του ότι η περίοδος ωρίμανσής της συμπίπτει με την περίοδο των ανοιξιότικων βροχών που εμφανίζει συνήθως η χώρα μας.

ROCKET

Συνώνυμα: SMS-22.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2022.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο ερευνητικό κέντρο SMS UNLIMITED στην Καλιφόρνια των Η.Π.Α. (γενετιστής: Floyd Zaiger), την πρώτη δεκαετία του αιώνα που διανύουμε, αγνώστων υπόλοιπων στοιχείων. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2013, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Καλλιεργείται ήδη σε αρκετούς κερασεώνες της χώρας μας, συνήθως ως ζευγάρι με επικονιάστρια ποικιλία την Frisco.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη. Από τη διεθνή βιβλιογραφία προτείνεται το δέσιμο των κλάδων για να αποκτήσει το δένδρο πλαγιόκλαδη φόρμα και για να μειωθεί η ζωνρότητά του.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές έως μέτριες (0,10 kg/cm² τομής κορμού). Στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. υπήρξε και χρονιά (2022) στην οποία παρουσίασε ικανοποιητική παραγωγή, γεγονός που αποτελεί πρόκληση για μελέτη (πιθανή υπερβολικά καθυστερημένη είσοδος στην παραγωγική διαδικασία, ίσως κάποια ιδιαίτερα κλιματικά δεδομένα, κ.λπ.).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, ξεκινά από την πρώτη εβδομάδα του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται έως τα τέλη του μηνός.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, μέσου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει έξι ημέρες αρ-

γότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 29,6% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,6 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,8 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα Μαΐου, πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει από πέντε έως οκτώ ημέρες μετά την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, ενώ στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου φαίνεται να είναι αρκετά ευαίσθητη (δείκτης Christensen: 48,4).

Εμφανίζει αρκετούς δίδυμους καρπούς κάποιες χρονιές (π.χ. 2019 και 2022), λίγους άλλες χρονιές (π.χ. 2020), ενώ άλλες καθόλου (π.χ. 2021).

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους (0,52 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Frisco, Early Korvik και Sweet Gabriel. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Frisco, Giant Red, B. Burlat, Santana και Chelan.

Η διεθνή βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης XVIII, με S1S9 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά τη Rocket ασυμβίβαστη με

τις ποικιλίες Early Lory, Early Bigi, Sweet Early, Early Red, Brooks, Tamara και Firm Red, ασχέτως αν συνανθίζουν ή όχι.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί ποικιλίας με άριστα χαρακτηριστικά καρπού, πολύ μεγάλου μεγέθους, καρδιόσχημο, πολύ ελκυστικό για τις αγορές, που ωριμάζει σε πολύ καλή χρονική περίοδο. Υστερεί όμως σε παραγωγικότητα και από πληροφορίες, σε κάποιους ιδιόκτητους αγρούς δεν μπόρεσε να παράξει καθόλου καρπό. Υπό αυτών των συνθηκών δεν προτείνεται για διάδοση. Σε περιπτώσεις όμως παραγωγών / εμπόρων λαϊκών αγορών, θα μπορούσε να συμμετέχει στις φυτεύσεις των αγρών τους (ως ένα μικρό ποσοστό) για να προσφέρουν στο καταναλωτικό κοινό καρπούς που είναι ανώτερης ποιότητας και “κράχτες” για το προσφερόμενο προϊόν.

ROSII DI BISTRITA

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, πρώιμη εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο προς μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2010.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από τη Ρουμανία απ' όπου και εισήχθη. Εγκαταστάθηκε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. το 2000.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή έως μέτρια ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,45.

Ο μίσχος είναι μακρύς (5,16 cm) και έχει μέσο πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,66.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο με τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν ριπιδοειδή πέταλλα, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μικρά προς κανονικά, ανέρχονται στο 21,4% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, μεγάλου προς μέτριου μεγέθους (7,2 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει δυσδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό όμοιο με την επιδερμίδα. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι μαλακή, κόκκινου χρώματος, με γεύση ενδιάμεση, πλούσια και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα. Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,6 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση προς αδύνατη και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση, ενώ παρουσιάζει πολύ λίγα βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, μαζί ή μία μέρα μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μέτρια ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο, καλύτερη από της B. Burlat. Σχίζει δακτυλιωτά στον ποδίσκο, σε μικρά ποσοστά όμως.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,36 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρ-

πού είναι 1/20,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,9.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από την B. Burlat και τη Larins.

Συμπεράσματα: Η Rosii Di Bistrita είναι μια μαλακό-σαρκη ποικιλία, μετρίων αποδόσεων και μέτριας ποιότητας καρπού, που ωριμάζει σε μία περίοδο που τροφοδοτείται η αγορά με καλύτερης ποιότητας καρπό από άλλες, αξιολογότερες ποικιλίες. Παρουσιάζει μόνο γενετικό ενδιαφέρον λόγω του μετρίου μεγέθους, συμμαζεμένο δένδρο που σχηματίζει.

Δεν προτείνεται η διάδοσή της.

ROYAL LEE

Συνώνυμα: Regal Lee.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμη εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2024.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στις Η.Π.Α. από τη Zaiger's Genetics (Floyd Zaiger), μέλος μιας σειράς ποικιλιών (Royal) με περιορισμένες ανάγκες σε χειμερινό ψύχος. Δεν έχει γίνει γνωστή η γενετική της καταγωγή. Δικαιοπάροχός της στην Ευρώπη είναι η International Plant Selection. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2015, εμβολιασμένη σε υποκείμενο CAB 6-P. Έχει εγκατασταθεί σε περιορισμένο αριθμό φυτειών στην Ελλάδα.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Η έναρξη της βλαστικής περιόδου του δένδρου είναι πολύ πρώιμη, στις αρχές Μαρτίου, αφού καλύπτεται επαρκώς από ανάγκες σε ψύχος πολύ νωρίς το Χειμώνα.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μικρές (0,06 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη, ξεκινά την τελευταία εβδομάδα του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στα τέλη Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιάσχημα, μετρίου μεγέθους.

Η άνθιση είναι υπερπρώιμης εποχής, ανθίζει το Μάρτιο, 15 ημέρες νωρίτερα από την Β. Burlat. Όταν αποπερατώνεται η άνθισή της υπάρχει ένα κενό λίγων ημερών πριν αρχίσουν να ανθίζουν οι πρωιμανθείς ποικιλίες κερασιάς των συλλογών του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι πολύ χαμηλά και ανέρχονται

στο 13,3% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, μετρίου μεγέθους (7,0 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και μέτρια γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι χαμηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Ο ποδίσκος του καρπού είναι πολύ κοντός (2,6 cm) και δεν παρουσιάζει ή παρουσιάζει πολύ λίγα βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, πέντε ημέρες αργότερα από την Β. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 61,2). Το σχίσσιμο εμφανίζεται συνήθως στη βάση του καρπού.

Δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μετρίου μεγέθους (0,40 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Royal Lynn, Royal Tioga.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης II, με S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων. Δεν έχει ουσία να αναφέρουμε με ποιες ποικιλίες είναι ασυμβίβαστη, αφού συνανθίζει στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. μόνο με άλλες ποικιλίες της σειράς Royal.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί μιας ποικιλίας με χαμηλές απαιτήσεις σε χειμερινό ψύχος, πολύ πρωιμανθή, αυτόστειρη, που αν δεν επικονιαστεί με μία από τις πολύ λίγες ποικιλίες της ίδιας σειράς που συνανθίζει, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα παραγωγικότητας. Ανεξάρτητα από αυτό, πρόκειται για μια χαμηλών δυνατοτήτων ποικιλία, που το υπερπρώιμο της άνθισης δεν έχει αντίστοιχη απεικόνιση πρώιμης και στην ωρίμανση του καρπού. Αντιθέτως, κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή από εαρινούς παγετούς, στην κρίσιμη περίοδο της άνθισης. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της, ούτε ακόμη και στις προβληματικές περιοχές της χώρας από πλευράς χειμερινού ψύχους (π.χ. Κρήτη).

ROYAL LYNN

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με ικανοποιητικό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2024.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στις Η.Π.Α. από τη Zaiger's Genetics (Floyd Zaiger), μέλος μιας σειράς ποικιλιών (Royal) με περιορισμένες ανάγκες σε χειμερινό ψύχος. Είναι προϊόν διασταύρωσης των ποικιλιών 91LA460 x Royal Lee. Κατοχυρώθηκε το 2007 με δικαιοπάροχο στην Ευρώπη την International Plant Selection. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2015, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Μαχμα 14. Έχει εγκατασταθεί σε περιορισμένο αριθμό φυτειών στην Ελλάδα.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Η έναρξη της βλαστικής περιόδου του δένδρου είναι πολύ πρώιμη, στις αρχές Μαρτίου, αφού καλύπτεται επαρκώς από ανάγκες σε ψύχος πολύ νωρίς το Χειμώνα.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές (0,09 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη, ξεκινά την τελευταία εβδομάδα του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στο τελευταίο δεκαήμερο του Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μετρίου μεγέθους.

Η άνθιση είναι υπερπρώιμης εποχής, ανθίζει το Μάρτιο, 14 ημέρες νωρίτερα από την Β. Burlat. Όταν αποπερατώνεται η άνθισή της υπάρχει ένα κενό λίγων ημερών πριν αρχίσουν να ανθίζουν οι πρωιμανθείς ποικιλίες κερασιάς των συλλογών του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρποδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι πολύ χαμηλά και ανέρχονται

στο 10,3% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-νιού, μεγάλου μεγέθους (7,8 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι μέτρια και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι πολύ κοντός (3,0 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, επτά ημέρες αργότερα από την Β. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, ενώ στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου φαίνεται ότι είναι εξαιρετικά ευαίσθητη (δείκτης Christensen: 88,4). Το σχίσσιμο εμφανίζεται συνήθως στα πλευρά του καρπού.

Δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μικρού μεγέθους (0,38 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Royal Lee, Royal Tioga.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης IX, με S₁S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων. Δεν έχει ουσία να αναφέρουμε με ποιες ποικιλίες είναι ασυμβίβαστη, αφού συνανθίζει στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. μόνο με άλλες ποικιλίες της σειράς Royal.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί μιας ελαφρώς βελτιωμένης έκδοσης της Royal Lee. Είναι ποικιλία με χαμηλές απαιτήσεις σε χειμερινό ψύχος, πολύ πρωιμανθής, αυτόστειρη, που αν δεν επικονιαστεί με μία από τις πολύ λίγες ποικιλίες της ίδιας σειράς που συνανθίζει, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα παραγωγικότητας. Ανεξάρτητα από αυτό, πρόκειται για μια χαμηλών δυνατοτήτων ποικιλία, που το υπερπρώιμο της άνθισης δεν έχει αντίστοιχη απεικόνιση πρώιμησης και στην ωρίμανση του καρπού. Αντιθέτως, κινδυνεύει ανά πάσα στιγμή από εαρινούς παγετούς, στην κρίσιμη περίοδο της άνθισης. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της, ούτε ακόμη και στις προβληματικές περιοχές της χώρας από πλευράς χειμερινού ψύχους (π.χ. Κρήτη).

SABRINA

Συνώνυμα: Sumn314Ch.

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι δημιουργία του Agricultural Research Station του Summerland του Καναδά (σύμφωνα με στοιχεία ευρωπαϊκών πηγών), άγνωστης γενετικής καταγωγής και κατοχυρώθηκε το 2005 με δικαιοπάροχο το IPS. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Στη χώρα μας έχει εγκατασταθεί σε αρκετές εκμεταλλεύσεις.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες κατά μέσο όρο (0,11 kg/cm² τομής κορμού), λόγω του ότι παρουσιάζει κατά χρονιές ανεξήγητη πτώση της παραγωγικότητας. Διαφορετικά θα μιλούσαμε για μια πολύ παραγωγική ποικιλία.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή (1/0,42).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,47 cm) και παχύς (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως τέσσερις, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται στο μίσχο και την άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή (1/4,06).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, ξεκινά από το πρώτο και ολοκληρώνεται στο τρίτο δεκάημερο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μεγάλος (5 ως 7) και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τέσσερα ως πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μετρίου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει δέκα ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο αυτογόνιμο γκρουπ επικονίασης SC, με S1S⁺ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι υψηλά σε νάνα υποκείμενα και ανέρχονται στο 45,7% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, μεγάλου μεγέθους (8,0 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και μέτριας πυκνότητας. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με πολύ γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή έως μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,8 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μέση ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού και σχίζει συνήθως στα μάγουλα του καρπού. Στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου εμφάνισε σχετική ανθεκτικότητα (δείκτης Christensen: 10,8). Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στις ανθεκτικές έως μέτρια ανθεκτικές στο σχίσσιμο ποικιλίες.

Κάποιες χρονιές παρουσιάζει λίγους δίδυμους καρπούς (π.χ. 2015) και κάποιες δεν εμφανίζει καθόλου δίδυμους καρπούς (π.χ. 2016).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,34 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/23,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/20,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς ενδιάμεση.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Sabrina είναι μια αυτογόνιμη, εμπορική, παραγωγική, με καλά ποιοτικά στοιχεία καρπού, γι' αυτό και έχει εγκατασταθεί σε πολλές γεωργικές εκμεταλλεύσεις στην Ελλάδα. Το μόνο θέμα που μας προβληματίζει είναι η ανεξήγητη πτώση της παραγωγικότητάς της κάποιες χρονιές, παρόλο που είναι αυτογόνιμη. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. διεξάγει περεταίρω ελέγχους ως προς αυτή την κατεύθυνση, για να εντοπίσει αν πρόκειται περί καλλιεργητικής φύσεως φαινόμενο και να προτείνει κατάλληλους χειρισμούς.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Επιλέχθηκε και βελτιώθηκε από το Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1953. Προέρχεται από σπορόφυτο ελεύθερης επικονίασης της ποικιλίας Windsor, στο Vineland Research Station.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζυωρή.

Εισέρχεται στην παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο, αργεί όμως πάρα πολύ να μπει σε πλήρη απόδοση.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες, αλλά επειδή ανθίζει όψιμα, δεν μπορεί να γονιμοποιηθεί ικανοποιητικά και οι αποδόσεις του είναι συνήθως μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,54.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,39 cm) και μεγάλο πάχος (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται στον μίσχο και το έλασμα.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,92.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί

ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου προς μέσου μεγέθους (6,9 gr). Όταν όμως το δένδρο φορτωθεί κανονικά, δίνει καρπό μικρότερου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση πλούσια. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,8 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μεγάλου προς μέσου μεγέθους (0,75 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/9,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/12,1.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Hedelfinger, Van.

Έχει S₂S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XIII.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Sam δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον, λόγω των σοβαρών μειονεκτημάτων της που είναι: ασταθείς αποδόσεις, ασταθές μέγεθος καρπού και καθυστέρηση εισόδου στην πλήρη παραγωγή.

SAMBA

Συνώνυμα: Sumste, 13 S 36-18 (πειραματική ονομασία).

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε το 1978 από τον D.W. Lane στο Agricultural Research Station του Summerland του Καναδά και κατοχυρώθηκε το 1995 με δικαιοπάροχο το IPS. Στην αμερικανική ήπειρο κυκλοφορεί με την ονομασία Sumste. Είναι διασταύρωση των επιλογών 2S 84-10 (σπορόφυτο ελεύθερης επικονίασης της επιλογής Stella 35 A) x Stella 16 A7. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Στη χώρα μας έχει εγκατασταθεί σε αρκετές εκμεταλλεύσεις.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,14 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μεγάλου προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι πολύ χαμηλή (1/0,40).

Ο μίσχος είναι μέσου μήκους (4,44 cm) και μέσου πάχους (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν αδύνατο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι μέση (1/3,37).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, ξεκινά

από την πρώτη εβδομάδα του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται λίγο μετά τα μέσα του ίδιου μήνα.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μεγάλος (5 ως 7) και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι πεπλατυσμένο κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία διατίθονταν ως αυτογόνιμη, βάσει και των πρώτων χαρακτηριστικών που τη συνόδευαν, αλλά από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. με εγκλωβισμούς κλάδων επί τριετίας (2013-2015), εξήχθη το συμπέρασμα ότι πρόκειται περί αυτοασυμβίβαστης ποικιλίας και χρειάζεται σταυροεπικονίαση, γεγονός που ασπάστηκε και η δικαιοπάροχος επιχείρηση που τη διακινεί στη χώρα μας.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι σχεδόν κανονικά και ανέρχονται στο 28,9% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Μηλοειδής έως καρδιοσχημος με πεπλατυσμένη βάση, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,2 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό

μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυκιά έως γλυκόξινη γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,3 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, 10 ημέρες μετά από την B. Burlat. Η διεθνής βιβλιογραφία μας προσδιορίζει την ωρίμανση 16 με 25 ημέρες αργότερα από την B. Burlat, διαφορά που καταδεικνύει τις διαφορές των εδαφοκλιματικών συνθηκών της Ελλάδας με τις άλλες χώρες.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 10,0). Η διεθνής βιβλιογραφία την παρουσιάζει από ανθεκτική έως μέτρια ανθεκτική στο σχίσσιμο.

Δεν παρουσιάζει ή εμφανίζει πολύ λίγους δίδυμους καρπούς κατά χρονιές.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέτριου μεγέθους (0,41 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρύπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/20,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,4.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Σύμφωνα με πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. με εγκλωβισμούς κλάδων επί τριετίας (2013-2015),

εξάγεται το συμπέρασμα ότι δεν είναι αυτογόνιμη ποικιλία, αλλά πρόκειται περί αυτοασυμβίβαστης ποικιλίας και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης II, με SiS₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, στοιχείο που επιβεβαιώνει τα αποτελέσματα των πειραμάτων επικονίασης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Ανήκει στο ίδιο γκρουπ επικονίασης με τη Satin και τη Black Star και δεν μπορεί να επικονιαστεί από αυτές, παρόλο που συμπύπτει η άνθισή τους για κάποιες ημέρες.

Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. αλλά από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Grace Star, Sabrina, B. Burlat, Tieton, Early Star και Big Star.

Συμπεράσματα: Ποικιλία με εμπορική αξία, παραγωγική, πολύ καλή συμπεριφορά στο σχίσσιμο και καλά ποιοτικά χαρακτηριστικά καρπού.

Προτείνεται για καλλιέργεια, όσον αφορά το σκεπτικό της κλιμάκωσης της παραγωγής μιας εκμετάλλευσης σε μεγαλύτερο χρονικό εύρος, αρκεί να προσεχτεί ο τρόπος επικονίασής της. Πιθανή εγκατάσταση μόνη της, χωρίς επικονιαστές, ιδιαιτέρως σε περιοχές χωρίς την έντονη παρουσία κερασοκαλλιέργειας, θα δημιουργήσει προβλήματα καρπόδεσης.

SATIN

Συνώνυμα: Sumele, 13 N 6-49 (πειραματική ονομασία).

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο προς μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι δημιουργία του Agricultural Research Station του Summerland του Καναδά και κατοχυρώθηκε το 1995 με δικαιοπάροχο το IPS. Στην αμερικανική ήπειρο κυκλοφορεί με την ονομασία Sumele. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Lapins x [2 N 39-05 (Van x Stella)]. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Στη χώρα μας έχει εγκατασταθεί σε περιορισμένο αριθμό εκμεταλλεύσεων.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες (0,11 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή (1/0,44).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,01 cm) και παχύς (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι πολύ χαμηλή (1/4,38).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, ξεκινά από το πρώτο και ολοκληρώνεται στο δεύτερο δε-

κάμηρο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μεγάλος (5 ως 7) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τέσσερα ως πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει μία εβδομάδα αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μέτρια και ανέρχονται στο 24,8% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου προς μέτριου μεγέθους (7,1 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι αιχμηρό έως πιεσμένο πολλές φορές, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μικρού μεγέθους. Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά έως γλυκόξινη γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς (3,5 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση, ενώ από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή

προς ενδιάμεση και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα. Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, 11 ημέρες μετά από την B. Burlat. Η διεθνής βιβλιογραφία μας προσδιορίζει την ωρίμανση 14 με 24 ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 10,0). Η διεθνής βιβλιογραφία επιβεβαιώνει επίσης την αντοχή της στο σχίσσιμο.

Δεν παρουσιάζει ή εμφανίζει πολύ λίγους δίδυμους καρπούς κατά χρονιές.

Πυρήνας: Σχήματος ωσειδούς, μικρού μεγέθους (0,33 g).

Το άκρο του είναι ελαφρώς αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/21,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/18,8.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Sweetheart, Tieton, B. Burlat και τις περισσότερες ποικιλίες της σειράς Star.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες B. Burlat, B.S. Hardy Giant και Staccato.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης II, με S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά τη Satin ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Samba, Black Star και Lala Star, ασχέτως αν συνανθίζουν ή όχι.

Συμπεράσματα: Η Satin εμφανίζει καρδιάσχημο καρπό, σχήμα το οποίο απολαμβάνει ιδιαίτερης προτίμησης στις αγορές, καθώς και πολύ καλή αντοχή στο σχίσσιμο. Τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά της είναι μέτρια και ωριμάζει σε μια περίοδο που ωριμάζουν πολύ καλές και εμπορικότατες ποικιλίες.

SCHMIDT'S BIGARREAU

Συνώνυμα: Schmidt.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μετάπλαση (συνήθως για κονσερβοποίηση).

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Ευρώπη. Καλλιεργείται στη Νορβηγία και τις βορειοανατολικές πολιτείες των Η.Π.Α., όπου είναι πολύ γνωστή και θεωρείται πολύ καλή από τους φυτωριόχους. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού έως πλαγιόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον όγδοο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες μέχρι μεγάλες.

Αντέχει σε χαμηλές θερμοκρασίες.

Παρουσιάζει συμφωνία με το P. mahaleb.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται ένα ως τρία άνθη, συνήθως όμως τρία.

Άνθος: Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, μεγάλου εύρους και ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός μέχρι μηλοειδής καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας σκούρου μελανέρυθρου, μεγάλου μεγέθους (7,0 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή και κυμαίνεται ανάλογα με τις χρονιές από μαλακή ως τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Ο χυμός είναι σκούρου κόκκινου χρώματος. Παραμένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 15 ημέρες μετά από την B. Burlat και μαζί με την Van.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο. Αντέχει στις μεταφορές.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Επικονιαστές: B. Napoleon.

Έχει S₂S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XIII.

Συμπεράσματα: Η Schmidt θεωρείται πολύ πιο τραγανή ποικιλία από ότι έδειξε στη συλλογή. Έχει μεγάλο μέγεθος καρπού, αλλά ασταθείς αποδόσεις. Ωριμάζει την ίδια εποχή με πολλές άλλες καλές ποικιλίες, δεν έχει όμως τίποτε το ιδιαίτερο και γι' αυτό δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

Γενικά: Κόκκινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, πρώιμη εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται για νωπή κατανάλωση και μετάπλαση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο N.Y. State Agricultural Experiment Station, στη Geneva, New York State των Η.Π.Α., από τον Richard Wellington, το 1911. Προήλθε από ελεύθερη διασταύρωση της ποικιλίας Early Purple Guigne.

Η διάδοσή της άρχισε το 1942. Δεν είναι διαδομένη ποικιλία. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδου προς κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στους παγετούς.

Συμφωνεί με το P. mahaleb.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,42.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,24.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη, συνήθως όμως τρία.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει τρεις ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος πεπλατυσμένος, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου ως μελανέρυθρου στην πλήρη ωρίμανση, πολύ μικρού μεγέθους (5,1 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση πλούσια, ευχάριστη, αρωματική. Ο χυμός είναι και αυτός σκούρου κόκκινου χρώματος. Δε μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,85 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφό-

ρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή. Ωριμάζει το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μαΐου, μία ημέρα περίπου πριν την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ελλειπτικού τετραγωνικού, μικρού μεγέθους (0,23 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/22,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,4.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: B. Moreau, Chinook.

Έχει S1S5 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XIV.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Seneca έχει καλές αποδόσεις, καλό μέγεθος δένδρου και καλής ποιότητας καρπό για μαλακόσαρκη ποικιλία. Δεν ενδείκνυται όμως η διάδοσή της ως επιτραπέζιας ποικιλίας.

SKEENA

Συνώνυμα: 13 S 43-48 (πειραματική ονομασία).

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο έως μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε το 1976 από τους D.W. Lane και H. Schmidt στο Agricultural Research Station του Summerland του Καναδά και κατοχυρώθηκε το 1997 με δικαιοπάροχο το IPS. Είναι διασταύρωση των επιλογών [2 N 60-07 (Bing x Stella)] x [2 N 38-22 (Van x Stella)]. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Είναι αρκετά διαδεδομένη ποικιλία παγκοσμίως και στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο έως πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πάρα πολύ μεγάλες (0,17 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή (1/0,42).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,78 cm) και παχύς (0,18 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως τρεις, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν αδύνατο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται στο μίσχο και την άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή προς μέση (1/3,79).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, ξεκινά από το δεύτερο δεκαήμερο και αποπερατώνεται

στο τρίτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος (4 ως 6) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται πέντε συνήθως άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει δέκα ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται από μέσης έως και πρώιμης εποχής άνθισης. Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο αυτογόνιμο γκρουπ επικονίασης SC, με S₁S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 29,8% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Μηλοειδής έως και καρδιόσχημος σε μερικές περιπτώσεις, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μετρίου προς μεγάλο μεγέθους (7,0 g). Κάποιες χρονιές που η παραγωγικότητά της δεν ανέρχεται στα συνήθη υπερβολικά υψηλά επίπεδα, ο καρπός της είναι σαφώς μεγάλο μεγέθους.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας, και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το

χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς (3,9 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή προς ενδιάμεση και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 18 ημέρες μετά από την B. Burlat. Στις όψιμες ορεινές περιοχές που καλλιεργείται συνήθως, συγκομίζεται εντός του Ιουνίου. Η διεθνής βιβλιογραφία μας προσδιορίζει την ωρίμανση 25 με 34 ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού (δείχνει την καλύτερη εικόνα από όλες τις όψιμες ποικιλίες στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.), γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 10,4). Όταν σχίζει, σχίζει στη βάση του καρπού σε μικρά ποσοστά. Η διεθνής βιβλιογραφία επιβεβαιώνει επίσης την αντοχή της στο σχίσσιμο.

Παρουσιάζει δίδυμους καρπούς στη συλλογή αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. (υψόμετρο: 145 m), φαινόμενο που βελτιώνεται αισθητά στις ορεινές περιοχές που καλλιεργείται συνήθως.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,41 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,1 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,1.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Skeena είναι μια αυτογόνιμη, παραγωγικότερη, πολύ εμπορική, με καλά ποιολογικά στοιχεία καρπού, γι' αυτό και την έχουν εμπιστευτεί πολλοί παραγωγοί και έχει ισχυρή δυναμική φυτεύσεων στην Ελλάδα. Ωριμάζει όψιμα, γεγονός που την καθιστά πολύ ελκυστική για καλλιέργεια στις ορεινές, όψιμες περιοχές της χώρας μας, στις οποίες ενδείκνυται για καλλιέργεια και διάδοση.

SOLYMARI GÖMBÖLYÜ

Συνώνυμα: Solymari Gumbolyn.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Ουγγρική ποικιλία, αγνώστων λοιπών στοιχείων.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πολύ πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, πολύ μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,47.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,89 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,06.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένου ελλειπτικού σχήματος, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαο-

νιού, πολύ μικρού μεγέθους (5,1 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση υπόγλυκη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει μέση ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,3 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,38 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς μέτρια.

Επικονιαστές: Van, Hedelfinger.

Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Solymari Gömbölyü δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον.

STACCATO

Συνώνυμα: Summer Charm.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, αυτογόνιμη, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη σε οπωρώνα ιδιώτη στην Επισκοπή Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2012.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Pacific Agri-Food Research Centre, στο Summerland της British Columbia του Καναδά, ύστερα από διασταύρωση των Van x (Van x Lapins) και ονομάστηκε αρχικά 13S 20-09. Διαδόθηκε για δοκιμαστική καλλιέργεια το 2000 πρώτη φορά. Καλλιεργείται ήδη στις Η.Π.Α. Στην Ελλάδα καλλιεργείται δοκιμαστικά σε περιορισμένο αριθμό δένδρων, για να διαπιστωθεί το αξιόλογο της διάδοσής της.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι μέτρια.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,42.

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,33 cm) και μέσου πάχους (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν αδύνατο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,21.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη. Υποθέτουμε όμως ότι τα εφαρμοζόμενα φθινοπωρινά κλαδέματα καρποφορίας στα μονόκλωνα δένδρα κερασιάς, επιταχύνουν τη διαδικασία της φυλλόπτωσης.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του

Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα καρδιόσχημα, μικρού μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 33,3% του αριθμού των ανθέων, στην περιοχή εγκατάστασής της.

Καρπός: Επιμήκης σφαιρικός έως καρδιόσχημος, μετρίου μεγέθους (7,0 gr), χρώματος επιδερμίδας κόκκινου. Οι δυνατότητες του μεγέθους του καρπού δείχνουν να είναι μεγαλύτερες από αυτές που έδειξε τα χρόνια των μελετών μας.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με ενδιάμεση προς γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η συγκομιδή θα πρέπει να ολοκληρώνεται στο στάδιο του κόκκινου χρώματος καρπού, όπου έχει αποκτήσει όλα τα σάκχαρά του, ενώ θα πρέπει να αποφεύγεται κατά την αλλαγή του χρώματος σε μαόνι, επειδή τότε μαλακώνει η σάρκα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει μέτρια ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς προς μέσου μήκους (4,0 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 20 ημέρες μετά από την Β. Burlat, βάσει των στοιχείων μας. Η τάση της όμως δείχνει να είναι ακόμη πιο όψιμη, συνεπικουρούμενοι και από παρατηρήσεις σε ορεινές περιοχές.

Παρουσιάζει σχετική ευαισθησία στο σχίσσιμο, που μπορεί να υπερκεραστεί όμως λόγω της όψιμης εποχής ωρίμανσής της και άρα της αποφυγής της περιόδου των βροχών. Σχίζει συνήθως στη βάση του καρπού. Οι канаδοί στις μελέτες τους, δίνουν ποσοστιαίες απώλειες καρπού 22% από σχίσσιμο.

Σχηματίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Σχήματος ωειδούς, μέσου μεγέθους (0,46 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,95.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση.

Επικονιαστές: Πρόκειται για αυτογόνιμη ποικιλία. Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης SC, όπου ανήκουν οι αυτογόνιμες ποικιλίες που είναι ταυτόχρονα και καθολικοί δότες, όσον αφορά την επικονίαση.

Συμπεράσματα: Αξιόλογη ποικιλία λόγω της όψιμης εποχής ωρίμανσής της και φυσικά λόγω του αυτογόνιμού της. Κατά τα χρόνια των μελετών μας παρουσίασε μέτριο μέγεθος καρπού αλλά δείχνει ότι έχει την δυνατότητα για μεγαλύτερα μεγέθη, όπως αναφέρει και η βιβλιογραφία.

Θα πρέπει να προσεχτεί ιδιαίτερα το ότι η συγκομιδή θα πρέπει να γίνεται στο κόκκινο στάδιο του καρπού και όχι αργότερα, επειδή μαλακώνει εύκολα η σάρκα του, χαρακτηριστικό που παρουσιάζει και μια άλλη, παλαιότερα δοκιμασμένη από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., αυτογόνιμη, канаδέζικη ποικιλία, η Sunburst.

Καναδέζικες πηγές αναφέρουν ότι παρουσιάζει ευαισθησία σε εφαρμογές μυκητοκτόνων, με συμπτώματα τοξικότητας στα φύλλα, χωρίς όμως να αναφέρουν συγκεκριμένα σκευάσματα.

Πρόκειται για αυτογόνιμη ποικιλία και ο συνδυασμός της με το νάνο υποκείμενο Gisela 5 θα πρέπει να αποφεύγεται και να προτιμάται το ημινάνο Gisela 6 ή ζωηρότερα υποκείμενα, για καλύτερα αποτελέσματα σχηματισμού μονόκλωνων δένδρων και για μεγαλύτερα μεγέθη καρπού.

STARK GOLD BIGARREAU

Συνώνυμα: Stark's Gold.

Γενικά: Κίτρινη, μαλακόσαρκη ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού.

Χρησιμοποιείται από τη βιομηχανία για μετάπλαση, για ζαχαροπλαστική χρήση και ως επιτραπέζια.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Αμερική και δεν είναι πολύ διαδομένη.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κρεμοκλαδούς σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Οι κλάδοι του είναι λεπτοί, πυκνοί, μακριοί και οι κλαδίσκοι κλαίοντες, που μοιάζουν με της βυσσινιάς. Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο συνήθως χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Αντέχει στους παγετούς και τις ασθένειες.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 3 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός ως καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας κίτρινου χρυσού, μικρού μεγέθους (5,9 gr).

Η σάρκα του είναι μαλακή, λευκοκίτρινου χρώματος, γεύσεως γλυκιάς. Ο χυμός είναι άχρωμος και υδαρής. Παραμένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο καρπός της Stark Gold Bigarreau είναι σχεδόν ίδιος, σε όλα τα χαρακτηριστικά του, με τον καρπό της Di Mauria.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μακρύς (5,2 cm), λιγότερο μακρύς όμως από της Di Mauria και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι μικρή.

Ωριμάζει το δεύτερο δεκαήμερο του Ιουνίου, 23 ημέρες μετά από την B. Burlat.

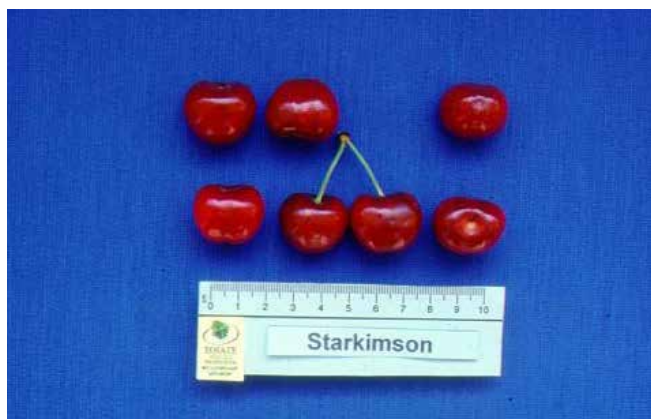
Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια προς ισχυρή.

Επικονιαστές: Della Marka Modenese, Grossa di Pistoia, Τραγανά Εδέσσης.

Έχει S₃S₆ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης VI.

Συμπεράσματα: Ο καρπός της είναι όμοιος με της Di Mauria και το δένδρο είναι μεγαλύτερο και περισσότερο παραγωγικό. Υστερεί όμως σε τραγανότητα και μέγεθος καρπού από την Droganova Zuta. Ενδείκνυται η διάδοσή της, σε περίπτωση που επιζητηθεί από τις βιομηχανίες μεταποίησης, η καλλιέργεια αυτού του είδους κερασιών.

STARKRIMSON

Συνώνυμα: Dandeecher, Zaicrimson.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή, αυτογόνιμη ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού.

Στις Η.Π.Α. λόγω του τύπου του δένδρου, χρησιμοποιήθηκε στην αρχή για φύτευση σε κήπους.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξαπλώση: Δημιουργήθηκε από τον ιδιώτη βελτιωτή Floyd Zeiger στο Modesto, California των Η.Π.Α. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Garden Bing x Stella. Στην Ευρώπη εισήχθη το 1980.

Δένδρο: Τύπου compact, μικρού μεγέθους, κανονικού προς ορθόκλαδου σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,42 cm) και πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκκλύονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,51.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται συνήθως στη βάση του μήκους των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκκλύονται δύο συνήθως άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι ωοειδές.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα έως κυκλικά, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμη, ανθίζει μία ημέρα αργότερα από την B. Burlat και έξι ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Με τη χρησιμοποίηση όμως κατάλληλων επικονιαστών δίνει πιο σταθερές αποδόσεις. Η ίδια είναι καλός επικονιαστής των περισσότερων ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 44,5% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,9 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι συσδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό όμοιο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή έως τραγανή, κόκκινου χρώματος, με υπόγλυκη γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι πολύ υψηλή και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Παραμένει μέτρια έως αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα. Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,9 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο Μαΐου, πέντε ημέρες μετά από την B. Burlat και 16 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο. Σχίζει συνήθως κάθετα, στο μάγουλο του καρπού.

Παρουσιάζει ευαισθησία στη μονιλία (*Monilinia laxa*) και σχετική ευαισθησία στο κυλινδροσπόριο (*Blumeriella jaarii*).

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,28 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρίπυρα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/35,3 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/22,8.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ενδιάμεση έως ισχυρή.

Επικονιαστές: Πρόκειται για αυτογόνιμη ποικιλία. Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης SC, όπου ανήκουν οι αυτογόνιμες ποικιλίες που είναι ταυτόχρονα και καθολικοί δότες, όσον αφορά την επικονίαση.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Starkrimson εμφανίζει εξαιρετικά χαρακτηριστικά. Είναι αυτογόνιμη, πολύ παραγωγική, δίνει μικρού μεγέθους δένδρο, μεγάλου μεγέθους καρπό και προσαρμόζεται πολύ καλά σε διάφορα εδαφοκλιματικά περιβάλλοντα.

Ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας.

STELLA

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Χρησιμοποιείται κυρίως για νωπή κατανάλωση.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον K.O. Lapins στο Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Lambert x το σπορόφυτο John Innes 2420. Στην Ευρώπη άρχισε να διαδίδεται το 1968, αλλά δεν είναι πολύ διαδεδομένη.

Καλλιεργείται στον Καναδά, την Αγγλία και σε μερικές άλλες ευρωπαϊκές χώρες δοκιμαστικά, κυρίως για τη μελέτη του χαρακτηριστικού του αυτογόνιμου.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζωηρή.

Παρουσιάζει μέτρια αντοχή στους ανοιξιάτικους παγετούς.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,47.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,05 cm) και πάχος (0,14 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,99.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί

ανά καρποφόρο όργανο είναι 7 ως 9 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη είναι αυτογόνιμα, έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, μικρού εύρους και ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη και δεν χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Επιμήκης, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους (7,5 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή προς τραγανή, κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,6 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια προς ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκάημερο του Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή ευαισθησία στο σχίσσιμο. Οι αυτογονιμοποιούμενοι καρποί παρουσιάζουν μεγαλύτερη ευαισθησία στο σχίσσιμο από τους σταυρογονιμοποιούμενους.

Η καρπόδεση είναι μεγαλύτερη και η καρπόπτωση μικρότερη όταν τα άνθη σταυρογονιμοποιούνται.

Αντέχει στις μεταφορές και τη συντήρηση.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκους, μέσου μεγέθους (0,55 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Η Stella αυτοεπικονιάζεται σε ποσοστό μέχρι 30% που θεωρείται ικανοποιητικό για πλήρη παραγωγή. Σταυροεπικονίαση με τη Van και τη

B.S. Hardy Giant μας έδωσαν ποσοστά γονιμοποίησης γύρω στο 45%.

Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης SC, όπου ανήκουν οι αυτογόνιμες ποικιλίες που είναι ταυτόχρονα και καθολικοί δότες, όσον αφορά την επικονίαση.

Συμπεράσματα: Το χαρακτηριστικό του αυτογόνιμου αυτής της ποικιλίας έχει μεγάλη σημασία για τη διάδοσή της, ιδιαίτερα σε περιοχές που οι καιρικές συνθήκες δεν είναι ευνοϊκές κατά τη διάρκεια της ανθοφορίας. Οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες αυτή

την περίοδο επιδρούν δυσμενώς και στην αυτογονιμοποίηση, αλλά σε μικρότερο βαθμό απ' ό τι στη σταυρογονιμοποίηση.

Οι αποδόσεις των δένδρων είναι ικανοποιητικές, καθώς και το μέγεθος του καρπού, αλλά ο καρπός υστερεί σε τραγανότητα και γευστικότητα έναντι της ποικιλίας Van και της Τραγανά Εδέσσης, μεταξύ των οποίων ωριμάζει.

Δεν προτιμάται πλέον στις νέες φυτεύσεις.

Γενικά: Γαλανή, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από το Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1936. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Bing x Schmidt.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,06 cm) και μέσο πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,85.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ρομβοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, μέσου μεγέθους (6,3 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κρεμ-κίτρινου χρώματος, με πλούσια γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και αυτός είναι άχρωμος. Παραμένει μέση ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,3 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 14 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μεγάλη ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο, αλλά μεγάλη ευαισθησία στη μονιλία.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκου, μέσου μεγέθους (0,70 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/9,0 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/21,15.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς μέτρια.

Επικονιαστές: B. Burlat, Van, Rainier, Vittoria, B. Napoleon, Bing, Sam, Lambert.

Έχει S₂S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης IV.

Συμπεράσματα: Το ενδιαφέρον της ποικιλίας Sue είναι περιορισμένο, λόγω του ότι υπάρχουν άλλες ποικιλίες, που ωριμάζουν την ίδια περίοδο, με καλύτερα χαρακτηριστικά.

SUMMIT

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον Κ.Ο. Lapins στο Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1957. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Van x Sam.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, με πυκνή κόμη. Τα πρώτα χρόνια της ανάπτυξής του, το σχήμα του είναι ορθόκλαδο και αναπτύσσει λίγους βραχίονες. Αργότερα αναπτύσσει βλαστούς δευτέρας τάξεως και το σχήμα του μεταβάλλεται σε πλαγιόκλαδο.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο με όγδοο χρόνο, σχετικά αργά.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,51.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,6 cm) και πάχος (0,13 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται στον μίσχο και στην άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,19.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,6 gr), χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, στιλπνού, πολύ ελκυστικού.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή προς τραγανή, κρεμ – λευκού χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι μέτρια και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μικρό μήκος (4,1 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει ευαισθησία στη μονίλια και πολύ μικρή ευαισθησία στο σχίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου προς μεγάλου μεγέθους (0,62 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,3.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Τραγανά Εδέσσης, Van, Hedelfinger, Lambert, Bing, B. Napoleon, Lapins, Sunburst, Arcina. Έχει S1S2 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης I.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Summit ανήκει στη γενιά ποικιλιών με χαρακτηριστικό το πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Παρουσιάζει μεγάλο εμπορικό ενδιαφέρον λόγω του μεγέθους του καρπού, των πολύ καλών οργανοληπτικών χαρακτηριστικών και της ελκυστικής εξωτερικής του εμφάνισης. Υστερεί όμως σε αποδόσεις γι' αυτό και ενδείκνυται η καλλιέργειά της από παραγωγούς, που ενδιαφέρονται για εξαιρετική ποιότητα καρπού.

Παρουσιάζει επίσης ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον και έχει συμπεριληφθεί στα προγράμματα βελτίωσης ποικιλιών του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

SUNBURST

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή, αυτογόνιμη ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τους Κ. Ο. Lapins και W. D. Lane στο Pacific Agri-Food Research Centre, Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1965. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Van x Stella.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου προς μικρού μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,49.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,56 cm) και είναι παχύς (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως τρεις, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο και στη βάση του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,61.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται συνήθως στη βάση του μήκους των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο εί-

ναι συνήθως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία με τέσσερα συνήθως άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος με τους στήμονες.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμη, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat και πέντε ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Με τη χρησιμοποίηση όμως κατάλληλων επικονιαστών δίνει πιο σταθερές αποδόσεις. Η ίδια είναι καλός επικονιαστής των περισσότερων ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι κανονικά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 38,4% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σφαιρικός, χρώματος επιδερμίδας λαμπρού κόκκινου, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,5 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, ανοικτού κόκκινου χρώματος, με πολύ καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,3 cm), αποσπάται εύκολα από τον καρπό και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, οκτώ με εννέα ημέρες μετά από την B. Burlat και 12 ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ελαφρά ως μεγάλη ευαισθησία στο σχίσσιμο, ανάλογα με τις εκάστοτε καιρικές συνθήκες και σχετική ευαισθησία στη μονίλια του καρπού.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,27 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρίπαιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/31,5 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/26,6.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Πρόκειται για αυτογόνιμη ποικιλία. Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης SC, όπου ανήκουν οι αυτογόνιμες ποικιλίες που είναι ταυτόχρονα και καθολικοί δότες, όσον αφορά την επικονίαση.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Sunburst παρουσιάζει εξαιρετικά καλλιεργητικό και γενετικό ενδιαφέρον, λόγω των χαρακτηριστικών του καρπού, των μεγάλων και σταθερών αποδόσεων και φυσικά λόγω του αυτογονίμου της.

Το μόνο μειονέκτημά της είναι ότι, μετά την πλήρη ωρίμανση ο καρπός μαλακώνει γρήγορα και χρειάζεται να τελειώνει η συγκομιδή μέχρι αυτό το στάδιο. Αυτό το μειονέκτημα αντισταθμίζεται από το ότι, μόλις αρχίζει ο περκασμός του καρπού μπορεί να ξεκινήσει η συγκομιδή, γιατί αποκτά ικανοποιητικά σάκχαρα και μπορεί να καταναλωθεί.

SWEET ARYANA

Συνώνυμα: PAIUNIBO (κωδική ονομασία ευρεσιτεχνίας).

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2023.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στην Ιταλία, αποτέλεσμα μακροχρόνιου προγράμματος γενετικής βελτίωσης ποικιλιών, του Τμήματος Δενδρωδών Καλλιεργειών του Πανεπιστημίου της Bologna (Μπολόνια) / Alma Mater Studiorum. Δεν έχει γίνει γνωστή η γενετική της καταγωγή. Κατοχυρώθηκε το 2012 με δικαιοπάροχο το CRPV. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2014, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Έχει ήδη εγκατασταθεί σε πολλές φυτείες στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,19 kg/cm² τομής κορμού). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι όλη η σειρά ποικιλιών κερασιάς Sweet είναι πολύ παραγωγική.

Φύλλο: Ελλειπτικό, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοπρώιμη, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μέσου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμης εποχής, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη και δεν χρειάζεται σταυροεπικονίαση, κατά τους Anderson et al., 2016; Schuster, 2017; Schuster, 2020. Ιταλικές πηγές όμως

(Plantgest) την αναφέρουν ως αυτοασυμβίβαστη, με ανάγκες σταυροεπικονίασης. Η φυτωριακή επιχείρηση που τη διακινεί στην Ελλάδα με δικαιώματα διάθεσης την χαρακτηρίζει αυτογόνιμη.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι υψηλά και ανέρχονται στο 43,1% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε. Το ανωτέρω ποσοστό καρπόδεσης παραπέμπει σε αυτογόνιμη ποικιλία.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοιού, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (9,8 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,9 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει τρεις έως πέντε ημέρες μετά από την B. Burlat. Η ωρίμανση είναι συγκεντρωμένη χρονικά.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 52,4). Στις δύο πιο δύσκολες χρονιές όσον αφορά το σχίσσιμο (2019 και 2023), εμφάνισε αρκετούς σχισμένους καρπούς. Το σχίσσιμο εμφανίζεται σε διάφορα σημεία όπως στην κοιλότητα του ποδίσκου, στη βάση του καρπού ή στα πλάγια αυτού.

Παρουσιάζει ευαισθησία σε μυκητολογικές προσβολές των φύλλων (Κορύνεο και Κυλινδροσπόριο) αλλά σχετική ανθεκτικότητα στη Μονίλια (το 2023 που ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά, είχε περιορισμένες ζημιές στους καρπούς).

Δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μετρίου μεγέθους

(0,41 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Θεωρείται αυτογόνιμη και αυτή είναι και η άποψη του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Το Plantgest που τη θεωρεί αυτοασυμβίβαστη προτείνει ως επικονιαστές τις Sweet Gabriel και Sweet Saretta.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης SC (αυτογόνιμες), με S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί πολύ παραγωγικής και μεγαλόκαρπης ποικιλίας, που ωριμάζει σε μία πολύ καλή εμπορικής εποχή. Σε συνδυασμό με την αυτογόνιμη ιδιότητά της, ενδείκνυται η διάδοσή της στις πρώιμες περιοχές της χώρας μας, λαμβάνοντας μόνο υπόψη την ευαισθησία της σε χρονιές που ευνοείται το σχίσσιμο λόγω κλιματικών συνθηκών.

SWEET GABRIEL

Συνώνυμα: PA3UNIBO (κωδική ονομασία ευρεσιτεχνίας).

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2023.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στην Ιταλία, αποτέλεσμα μακροχρόνιου προγράμματος γενετικής βελτίωσης ποικιλιών, του Τμήματος Δενδρωδών Καλλιέργειών του Πανεπιστημίου της Bologna (Μπολόνια) / Alma Mater Studiorum. Δεν έχει γίνει γνωστή η γενετική της καταγωγή. Κατοχυρώθηκε το 2012 με δικαιοπάροχο το CRPV. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2014, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Έχει ήδη εγκατασταθεί σε φυτείες στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Μπαίνει γρήγορα στην παραγωγική διαδικασία. Έχει την εντυπωσιακότερη είσοδο στην παραγωγή από όλες τις ως τώρα μελετημένες ποικιλίες της σειράς Sweet από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,19 kg/cm² τομής κορμού). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι όλη η σειρά ποικιλιών κερασιάς Sweet είναι πολύ παραγωγική.

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση τριπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοπρώιμη, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μέσου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμης εποχής, ανθίζει τρεις

ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι υψηλά και ανέρχονται στο 41,0% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (10,4 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού πορφυρό.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,8 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει μετά από τα μέσα του Μαΐου, οκτώ έως έντεκα ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει 14-15 ημέρες μετά από την B. Burlat. Η ωρίμανση είναι συγκεντρωμένη χρονικά.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 63,6). Στις δύο πιο δύσκολες χρονιές όσον αφορά το σχίσσιμο (2019 και 2023), εμφάνισε αρκετούς σχισμένους καρπούς το 2019, ενώ το 2023 σ'υμπεριφέρθηκε καλύτερα. Το σχίσσιμο εμφανίζεται στη βάση του καρπού ή στα πλάγια αυτού.

Παρουσιάζει ευαισθησία σε μυκητολογικές προσβολές των φύλλων (Κορύνεο και Κυλινδροσπόριο) αλλά σχετική ανθεκτικότητα στη Μονιλία (το 2023 που ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά, είχε περιορισμένες ζημιές στους καρπούς).

Έχει σχετικά καλή συμπεριφορά όσον αφορά τους δίδυμους καρπούς. Εμφάνισε λίγους δίδυμους καρπούς το 2023, ελάχιστους το 2021, ενώ τις περισσότερες χρονιές καθόλου (π.χ. 2018, 2019, 2020 και 2022).

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μετρίου μεγέθους (0,44 g). Το άκρο του είναι αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από όλες τις ποικιλίες της σειράς Sweet (όχι άριστα όμως από τη Sweet Lorenz και τη Sweet Valina λόγω κοινής ύπαρξης του S4 αλληλόμορφου γονιδίου), όπως και τις Rocket, B. Burlat και Tamara. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Sweet Aryana, Sweet Lorenz, Sweet Valina και Sweet Saretta.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης IX, με S1S4 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά τη Sweet Gabriel ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Frisco και Sylvia.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί πολύ παραγωγικής και μεγαλόκαρπης ποικιλίας. Ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας, σε συνδυασμό με άλλες αξιόπιστες ποικιλίες που ήδη καλλιεργούνται, με σκοπό την κλιμάκωση της ποιοτικής παραγωγής κερασιών, λαμβάνοντας μόνο υπόψη την ευαισθησία της σε χρονιές που ευνοείται το σχίσσιμο λόγω κλιματικών συνθηκών.

SWEET LORENZ

Συνώνυμα: PA2UNIBO (κωδική ονομασία ευρεσιτεχνίας).

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μεσοπρώιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2023.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στην Ιταλία, αποτέλεσμα μακροχρόνιου προγράμματος γενετικής βελτίωσης ποικιλιών, του Τμήματος Δενδρωδών Καλλιέργειών του Πανεπιστημίου της Βολογνα (Μπολόνια) / Alma Mater Studiorum. Δεν έχει γίνει γνωστή η γενετική της καταγωγή. Κατοχυρώθηκε το 2012 με δικαιοπάροχο το CRPV. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2014, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Έχει ήδη εγκατασταθεί σε φυτείες στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ημιορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,19 kg/cm² τομής κορμού). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι όλη η σειρά ποικιλιών κερασιάς Sweet είναι πολύ παραγωγική.

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοπρώιμη, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα ωοειδή, έλοβα, μικρού μεγέθους.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμης εποχής, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 31,2% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μοινοίου, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,6 g), που σίγουρα μπορεί να αυξηθεί κι άλλο με λίγο αυστηρότερα κλαδέματα καρποφορίας.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,2 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει μετά από τα μέσα του Μαΐου, επτά έως δέκα ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει οκτώ ημέρες μετά από την B. Burlat. Η ωρίμανση είναι συγκεκριμένη χρονικά.

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 24,0). Στις δύο πιο δύσκολες χρονιές όσον αφορά το σχίσσιμο (2019 και 2023), εμφάνισε αρκετούς σχισμένους καρπούς το 2019, ενώ το 2023 συμπεριφέρθηκε καλύτερα.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στη Μονίλια (το 2023 που ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά, είχε περιορισμένες ζημιές στους καρπούς).

Δεν εμφανίζει δίδυμους καρπούς.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μετρίου μεγέθους (0,43 g). Το άκρο του είναι ελαφρώς αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από σχεδόν όλες τις ποικιλίες της σειράς Sweet (εκτός από τη Sweet Valina λόγω κοινής ύπαρξης ζευγών αλληλόμορφων γονιδίων), όπως και τις Rocket, Frisco, Nimba και Tamara. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Sweet Gabriel και Sweet Saretta.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης III, με S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά τη Sweet Lorenz ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Sweet Valina, Bing, Lambert και Ulster.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί πολύ παραγωγικής και μεγαλόκαρπης ποικιλίας, που υστερεί όμως ελαφρώς στο μέγεθος και στην τραγανότητα από τις άλλες ποικιλίες της σειράς Sweet. Ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας, σε συνδυασμό με άλλες αξιόπιστες ποικιλίες που ήδη καλλιεργούνται, με σκοπό την κλιμάκωση της ποιοτικής παραγωγής κερασιών.

SWEET SARETTA

Συνώνυμα: PA5UNIBO (κωδική ονομασία ευρεσιτεχνίας).

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2023.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στην Ιταλία, αποτέλεσμα μακροχρόνιου προγράμματος γενετικής βελτίωσης ποικιλιών, του Τμήματος Δενδρωδών Καλλιέργειών του Πανεπιστημίου της Bologna (Μπολόνια) / Alma Mater Studiorum. Δεν έχει γίνει γνωστή η γενετική της καταγωγή. Κατοχυρώθηκε το 2012 με δικαιοπάροχο το CRPV. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2014, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Έχει ήδη εγκατασταθεί σε φυτείες στη χώρα μας.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι εξαιρετικά ζωηρή.

Στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. παρουσίασε λίγο μεγαλύτερη ευαισθησία στις ασθένειες του ριζικού συστήματος από τις άλλες ποικιλίες της σειράς Sweet. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,17 kg/cm² τομής κορμού). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι όλη η σειρά ποικιλιών κερασιάς Sweet είναι πολύ παραγωγική.

Φύλλο: Ωσειδούς σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης εποχής, ξεκινά μετά το πέρας του πρώτου δεκαημέρου του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στις αρχές Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμης εποχής, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη και δεν χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι σχεδόν κανονικά και ανέρχονται στο 26,5% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Έχει S3S4 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης SC, στο γκρουπ δηλαδή των αυτογόνιμων ποικιλιών, που είναι ταυτόχρονα και καθολικοί δότες. Είναι δηλαδή πολύ καλός επικονιαστής των ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Καρπός: Μηλοειδούς σχήματος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (9,7 g). Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,3 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στο τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 10-13 ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει 19-22 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, αλλά επέδειξε σχετική ανθεκτικότητα στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 17,2). Στις δύο πιο δύσκολες χρονιές όσον αφορά το σχίσσιμο (2019 και 2023), εμφάνισε αρκετούς σχισμένους καρπούς το 2019, ενώ το 2023 συμπεριφέρθηκε καλύτερα. Το σχίσσιμο εμφανίζεται συνήθως στα πλάγια του καρπού.

Εμφανίζει δίδυμους καρπούς, από λίγους έως αρκετούς, ανάλογα τη χρονιά.

Πυρήνας: Ωσειδούς σχήματος, μετρίου μεγέθους (0,42 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί αυτογόνιμης, πολύ παραγωγικής και μεγαλόκαρπης ποικιλίας. Ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας, σε συνδυασμό με άλλες αξιόπιστες ποικιλίες που ήδη καλλιεργούνται, με σκοπό την κλιμάκωση της ποιοτικής παραγωγής κερασιών.

SWEET STEPHANY

Συνώνυμα: PA7UNIBO (κωδική ονομασία ευρεσιτεχνίας).

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2023.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στην Ιταλία, αποτέλεσμα μακροχρόνιου προγράμματος γενετικής βελτίωσης ποικιλιών, του Τμήματος Δενδρωδών Καλλιέργειών του Πανεπιστημίου της Βολόγνα (Μπολόγνια) / Alma Mater Studiorum. Δεν έχει γίνει γνωστή η γενετική της καταγωγή. Κατοχυρώθηκε το 2015 με δικαιοπάροχο το CRPV. Πρόκειται για την πιο πρόσφατα ενταγμένη ποικιλία στη σειρά Sweet από όλες τις εξεταζόμενες. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2015, εμβολιασμένη σε υποκείμενο CAB 6-P. Έχει ήδη εγκατασταθεί σε φυτείες ορεινών και ημιορεινών περιοχών της χώρας μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. παρουσίασε ελαφρώς καθυστερημένη είσοδο στην παραγωγική διαδικασία σε σύγκριση με τις άλλες ποικιλίες της σειράς Sweet, οφειλόμενη στη φυσιολογία του υποκειμένου (CAB 6-P).

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες (0,15 kg/cm² τομής κορμού), με αυξητικές τάσεις στο πέρασμα των ετών. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι όλη η σειρά ποικιλιών κερασιάς Sweet είναι πολύ παραγωγική.

Φύλλο: Ελλειπτικό, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοόψιμης εποχής, ξεκινά από τα μέσα Νοεμβρίου και αποπερατώνεται στο πρώτο δεκαήμερο του Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει έξι ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη και δεν χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 30,9% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης SC, στο γκρουπ δηλαδή των αυτογόνιμων ποικιλιών, που είναι ταυτόχρονα και καθολικοί δότες. Είναι δηλαδή πολύ καλός επικονιαστής των ποικιλιών που συνανθίζουν μαζί της.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (11,8 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, σκούρου κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,2 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 17-20 ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει 25 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, αλλά επέδειξε μέτρια ευαισθησία στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 34,4). Το δύσκολο έτος 2023, παρουσίασε ελάχιστο σχίσσιμο επί του δένδρου.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στη Μονίλια. Το 2023 που ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά, είχε περιορισμένες ζημιές στους καρπούς (και μάλιστα στο στάδιο του άγουρου, που αργότερα εξαφανίστηκε). Τις περισσότερες χρονιές δεν παρουσίασε δίδυμους καρπούς, εκτός από το 2023 που εμφάνισε λίγους. Λογικά σε ημιορεινές και ορεινές περιοχές καλλιέργειας δεν θα έχει πρόβλημα.

Πυρήνας: Ωοειδούς σχήματος, μετρίου μεγέθους (0,46 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί αυτογόνιμης, παραγωγικής και μεγαλόκαρπης ποικιλίας, με εντυπωσιακή εμφάνιση καρπού. Ενδείκνυται η διάδοσή της στις όψιμες περιοχές της χώρας μας, σε συνδυασμό με άλλες αξιόπιστες ποικιλίες που ήδη καλλιεργούνται, με σκοπό την κλιμάκωση της ποιοτικής παραγωγής κερασιών.

SWEET VALINA

Συνώνυμα: PA4UNIBO (κωδική ονομασία ευρεσιτεχνίας).

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2023.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στην Ιταλία, αποτέλεσμα μακροχρόνιου προγράμματος γενετικής βελτίωσης ποικιλιών, του Τμήματος Δενδρωδών Καλλιέργειών του Πανεπιστημίου της Bologna (Μπολόνια) / Alma Mater Studiorum. Δεν έχει γίνει γνωστή η γενετική της καταγωγή. Κατοχυρώθηκε το 2012 με δικαιοπάροχο το CRPV. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2014, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Piku I. Έχει ήδη εγκατασταθεί σε πολλές φυτείες στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,18 kg/cm² τομής κορμού). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι όλη η σειρά ποικιλιών κερασιάς Sweet είναι πολύ παραγωγική.

Φύλλο: Ελλειπτικό, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοπρώιμη, ξεκινά από το πρώτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται μέχρι τα τέλη του μηνός.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μετρίου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μεσοπρώιμης εποχής, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα

του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι υψηλά και ανέρχονται στο 45,9% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής με καρδιάσχημη τάση εμφάνισης, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πάρα πολύ μεγάλου μεγέθους (9,6 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,8 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στο τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 9-12 ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει 18-20 ημέρες μετά από την B. Burlat. Η ωρίμανση είναι συγκεντρωμένη χρονικά.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, αλλά επέδειξε μέτρια ευαισθησία στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 26,8). Στις δύο πιο δύσκολες χρονιές όσον αφορά το σχίσσιμο (2019 και 2023), εμφάνισε ελάχιστους σχισμένους καρπούς.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στη Μονίλια (το 2023 που ήταν μια πολύ δύσκολη χρονιά, είχε περιορισμένες ζημιές στους καρπούς).

Έχει γενικά καλή συμπεριφορά όσον αφορά την εμφάνιση δίδυμων καρπών. Εμφάνισε λίγα δίδυμα το 2020, ελάχιστα το 2021 και καθόλου τα έτη 2019, 2022 και 2023.

Πυρήνας: Ωοειδούς πεπλατυσμένου σχήματος, μετρίου μεγέθους (0,44 g). Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

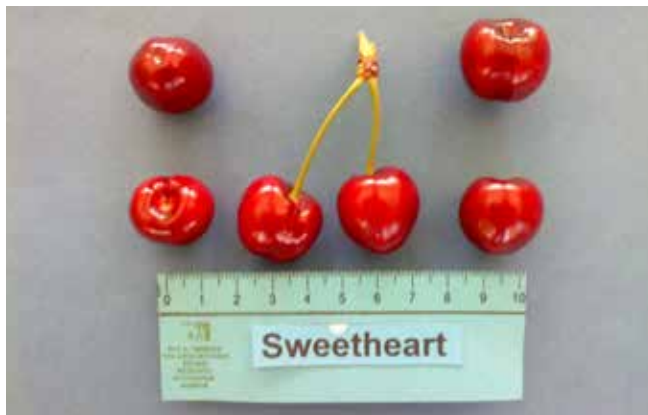
Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από σχεδόν όλες τις ποικιλίες της σειράς Sweet (εκτός από τη Sweet Lorenz λόγω κοινής

ύπαρξης ζευγών αλληλόμορφων γονιδίων), όπως και τις Rocket, Frisco, Nimba και Tamara. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Sweet Gabriel και Sweet Saretta.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης III, με S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά τη Sweet Valina ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Sweet Lorenz, Bing, Lambert και Ulster.

Συμπεράσματα: Πρόκειται περί πολύ παραγωγικής και μεγαλόκαρπης ποικιλίας, με ποιοτικό καρπό. Ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας, σε συνδυασμό με άλλες αξιόπιστες ποικιλίες που ήδη καλλιεργούνται, με σκοπό την κλιμάκωση της ποιοτικής παραγωγής κερασιών. Το δίδυμο Sweet Arzana με Sweet Valina έχει επιλεχθεί για καλλιέργεια από πολλούς κερασοπαραγωγούς της χώρας μας.

SWEETHEART

Συνώνυμα: Sumtare, Sweet Heart, 13 S 22-8 (πειραματική ονομασία).

Γενικά: Κόκκινη, αυτογόνιμη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε το 1975 από τους Κ.Ο. Lapins και D.W. Lane στο Agricultural Research Station του Summerland του Καναδά και κατοχυρώθηκε το 1992 με δικαιοπάροχο το IPS. Στην αμερικανική ήπειρο κυκλοφορεί με την ονομασία Sumtare. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Van x New Star. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2007, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Μαχμα 14. Στη χώρα μας έχει εγκατασταθεί σε αρκετές εκμεταλλεύσεις.

Δένδρο: Μεγάλου έως μετρίου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,15 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι χαμηλή (1/0,42).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,51 cm) και μέσου πάχους (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή (1/3,96).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοόψιμη, ξεκινά το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Νοεμβρίου και

αποπερατώνεται την πρώτη εβδομάδα του Δεκεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μεγάλος (5 ως 7) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τέσσερα ως πέντε άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα ριπιδοειδή, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει εννέα ημέρες αργότερα από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία η άνθησή της τοποθετείται ελαφρώς νωρίτερα και αναφέρεται ως μέσης εποχής άνθισης.

Η ποικιλία είναι αυτογόνιμη. Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο αυτογόνιμο γκρουπ επικονίασης SC, με S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι πολύ μεγάλα και ανέρχονται στο 52,4% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Μηλοειδής έως και καρδιόσχημος σε μερικές περιπτώσεις, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, μεγάλου μεγέθους (7,5 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου, και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γλυκιά γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού σκού-

ρο κόκκινο. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι μέσου μήκους (4,2 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς ενδιάμεση, ενώ από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 20 ημέρες μετά από την B. Burlat. Στις όψιμες ορεινές περιοχές που καλλιεργείται συνήθως, συγκομίζεται εντός του Ιουνίου και θεωρείται η τελευταία αξιόλογη εμπορική ποικιλία. Η διεθνής βιβλιογραφία μας προσδιορίζει την ωρίμανση 30 με 35 ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Παρουσιάζει σχετική ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 15,2). Όταν σχίζει, σχίζει κυρίως στη βάση του καρπού σε μικρά ποσοστά. Η διεθνής βιβλιογραφία επιβεβαιώνει επίσης τη σχετική ανθεκτικότητά της στο σχίσσιμο.

Παρουσιάζει δίδυμους καρπούς στη συλλογή αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. (υψόμετρο: 145 m), σε

διάφορους βαθμούς ανάλογα τη χρονιά, φαινόμενο που βελτιώνεται αισθητά στις ορεινές περιοχές που καλλιεργείται συνήθως.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,48 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/15,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,4.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Sweetheart είναι μια αυτογόνιμη, παραγωγική, με καλά ποιοτικά στοιχεία καρπού και θεωρείται η τελευταία εμπορική ποικιλία από πλευράς εποχής ωρίμανσης του καρπού. Ωριμάζει πολύ όψιμα, γεγονός που την καθιστά πολύ ελκυστική για καλλιέργεια στις ορεινές, όψιμες περιοχές της χώρας μας, για λόγους διεύρυνσης του χρόνου εμπορικής διάθεσης κερασιών, στις οποίες ενδείκνυται για καλλιέργεια και διάδοση.

TAMARA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2022.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Research and Breeding Institute of Pomology στο Holonousy της Τσεχίας. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Van x Krupnorlodnaja. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2013, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Gisela 6. Καλλιεργείται ήδη σε αρκετούς αγρούς ορεινών και ημιορεινών περιοχών της χώρας μας.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες (0,17 kg/cm² τομής κορμού).

Φύλλο: Λογχοειδές, μικρού προς μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, ξεκινά από την πρώτη εβδομάδα του Νοεμβρίου και αποπερατώνεται έως τα τέλη του μηνός.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου (σπερ).

Άνθος: Τα άνθη φέρουν πέταλλα κυκλικά, έλοβα, μεγάλου μεγέθους.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει πέντε ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι κανονικά και ανέρχονται στο 29,6% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Μηλοειδής έως καρδιοσχημος, χρώματος επιδερμίδας μασονιού, μεγάλου μεγέθους (8,3 g).

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γεύση και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,7 cm) και δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου, 11 με 13 ημέρες μετά από την B. Burlat. Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ότι ωριμάζει 25 περίπου ημέρες μετά την B. Burlat. Ο καρπός διατηρείται σε καλή κατάσταση για αρκετές ημέρες ασυγκόμιστος πάνω στο δένδρο, οπότε η συγκομιδή μπορεί να διεκπεραιωθεί αργότερα αν υπάρχει πρόβλημα νωρίς (π.χ. εμπορίας, φόρτου εργασίας, έλλειψης προσωπικού, κ.λπ.).

Παρουσιάζει μέτρια ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που αποτυπώθηκε και στα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 30,4).

Εμφανίζει αρκετούς δίδυμους καρπούς κάποιες χρονιές (π.χ. 2020), λίγους άλλες χρονιές (π.χ. 2019 και 2022), ενώ άλλες καθόλου (π.χ. 2018 και 2021), φαινόμενο που μάλλον θα είναι ανεπαίσθητο στις πιο ορεινές περιοχές.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου μεγέθους (0,52 g). Το άκρο του είναι αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Frisco, Early Korvik και Sweet Gabriel. Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες B. Burlat, Lapins, Skeena, Sunburst και Stella.

Η διεθνής βιβλιογραφία την κατατάσσει στο γκρουπ επικονίασης XVIII, με S1S9 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων, που καθιστά την Tamara ασυμβίβαστη με τις ποικιλίες Early Lory, Early Bigi, Sweet Early, Early Red, Brooks, Rocket και Firm Red, ασχέτως αν συνανθίζουν ή όχι.

Συμπεράσματα: Πρόκειται για αξιολογη, παραγωγική ποικιλία, με πολύ καλά χαρακτηριστικά καρπού. Έχει το προσόν ότι μπορεί να καθυστερήσει η συγκομιδή χωρίς να αλλοιώνεται ο καρπός, που θεωρείται πλεονέκτημα στις όψιμες ποικιλίες.

Ενδείκνυται η διάδοσή της στις οψιμότερες περιοχές της χώρας μας, με σκοπό την κλιμάκωση της ποιοτικής παραγωγής κερασιών, μαζί με τις ήδη αξιόπιστες καλλιεργούμενες ποικιλίες σε αυτές τις περιοχές.

TIETON

Συνώνυμα: PC 7144-6.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2018.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι δημιουργία του Washington State University των Η.Π.Α. και κατοχυρώθηκε το 1997 με δικαιοπάροχο τη Star Fruits. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Stella x B. Burlat. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές του αξιολόγησης το 2008, εμβολιασμένη σε υποκείμενο Maxma 14. Δεν έχει εξαπλωθεί στη χώρα μας.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι πολύ ζωηρή. Οι αποδόσεις του είναι μικρές (0,07 kg/cm² τομής κορμού) πάνω στο ζωηρό υποκείμενο Maxma 14. Η βιβλιογραφία αναφέρει ότι η παραγωγικότητά της βελτιώνεται αισθητά όταν εμβολιάζεται σε πιο νάνα υποκείμενα.

Φύλλο: Ωοειδούς σχήματος, μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια του στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι μέση (1/0,49).

Ο μίσχος είναι βραχύς (3,60 cm) και μέσου πάχους (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι χαμηλή (1/4,11).

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη, ξεκινά από το δεύτερο δεκαήμερο και αποπερατώνεται στο τρίτο δεκαήμερο του Νοεμβρίου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Ο αριθμός των ανθοφόρων οφθαλμών ανά καρποφόρο όργανο είναι μέτριος προς μικρός (2 ως 3) και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη. Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, φέρουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι μέσης εποχής, ανθίζει έξι ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μέτρια προς χαμηλά και ανέρχονται στο 22,9% των ανθέων κατά μέσο όρο, στη συλλογή αξιολόγησης που εγκαταστάθηκε.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοινιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,2 g).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μέσου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του άκρου και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους.

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, ροζ χρώματος, με γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα, κατά τη βρώση.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι βραχύς (3,4 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή, ενώ από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση και δεν εμφανίζει ή εμφανίζει πολύ λίγα βράκτια φύλλα. Ωριμάζει σε μια ενδιαφέρουσα περίοδο, την πρώ-

τη εβδομάδα του Μαΐου, δύο ως τρεις ημέρες μετά από την B. Burlat, αλλά εμφανίζει ανομοιομορφία ωρίμανσης (απαιτεί πολλά “χέρια” συγκομιδής). Η διεθνής βιβλιογραφία μας προσδιορίζει την ωρίμανση 7 με 14 ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο από παρατηρήσεις αγρού, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τα τεστ Christensen που υποβλήθηκε επί του εργαστηρίου (δείκτης Christensen: 96,8). Η διεθνής βιβλιογραφία την προσδιορίζει από μέτρια ευαίσθητη έως πολύ ευαίσθητη στο σχίσσιμο.

Παρουσιάζει λίγους δίδυμους καρπούς κατά χρονιές.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, πολύ μεγάλου μεγέθους (0,69 g).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/11,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/10,8.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Από παρατηρήσεις φαίνεται να επικονιάζεται από τις Satin, Canadian Red και τις περισσότερες ποικιλίες της σειράς Star.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Van, Lapins και Sweetheart.

Η διεθνής βιβλιογραφία αναφέρει δύο πιθανές κατατάξεις ως προς την ομάδα επικονίασης, δηλαδή ότι ανήκει στο VII γκρουπ, με S₃S₅ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων ή ότι ανήκει στο XVI γκρουπ, με S₃S₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ασπάζεται τη δεύτερη εκδοχή (XVI – S₃S₉) που προέρχεται από αμερικάνικες πηγές, όπως και η καταγωγή της ποικιλίας, ομάδα στην οποία ανήκει και η B. Burlat.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Tieton (προφορά: Τάιε-τον) εμφανίζει πολύ καλά χαρακτηριστικά καρπού, σε μια πολύ ενδιαφέρουσα εμπορική περίοδο, γεγονός που την έχει καταστήσει μια δημοφιλή ποικιλία στην αμερικανική ήπειρο. Στις συλλογές του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. όμως έδειξε χτυπητές αδυναμίες όσον αφορά την παραγωγικότητα (σε ζωηρά υποκείμενα τουλάχιστον) και την αντοχή της στο σχίσσιμο.

ΤΟΥΡΚΙΚΑ

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Εισήχθη από την Τουρκία από δενδροκαλλιεργητές της χώρας μας, χωρίς να είναι γνωστό το όνομα αυτής, γι' αυτό και καταχωρήθηκε στα αρχεία μας ως Τούρκικα, μέχρι να γίνει δυνατή η ταυτοποίησή της.

Σε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. εγκατέστησε στις συλλογές του μια άλλη ποικιλία τούρκικης προέλευσης, την γνωστή Ziraat. Τα χαρακτηριστικά αυτής της ποικιλίας ομοιάζουν πάρα πολύ με αυτά της Τούρκικα, με εξαίρεση μικροδιαφορές στο σχήμα του καρπού. Υποθέτουμε ότι πρόκειται για την ίδια ποικιλία.

Δένδρο: Μετρίου έως μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,44.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,86 cm) και μέτριο πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,36.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλα-

στών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο με τρία άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ριπιδοειδή, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι μεσοόψιμη, ανθίζει τέσσερις ημέρες μετά από την B. Burlat και τρεις ημέρες νωρίτερα από την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι πολύ μικρά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, μόνο στο 9,4% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,1 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, αυλακοειδής, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μέσου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με υψηλή περιεκτικότητα σε οξέα και σάκχαρα και πλούσια, υπόξινη γεύση. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς μικρή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,3 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο είναι ενδιάμεση προς ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου με αρχές Ιουνίου, 11 ημέρες μετά από την B. Burlat και δέκα ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ευαισθησία στη μονίλια και σχετική ευαισθησία στο σχίσιμο. Όταν σχίζει, σχίζει οριζοντίως στην κορυφή και τα πλάγια του καρπού.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μικρού μεγέθους (0,37 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/24,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/21,95.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Συμπεράσματα: Τα Τούρκικα δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερο εμπορικό ενδιαφέρον, λόγω των μέτριων αποδόσεων, σε σύγκριση με άλλες ποικιλίες που ωριμάζουν την ίδια περίοδο και δίνουν όμοια ή καλύτερη ποιότητα καρπού.

Το μεγάλο μέγεθος καρπού οφείλεται μάλλον στις μέτριες έως μικρές αποδόσεις της.

ULSTER

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1985.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από το N.Y. State Agricultural Experiment Station, Geneva, New York State των Η.Π.Α., το 1947. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Schmidt x Lambert. Στην Ευρώπη άρχισε να διαδίδεται το 1964.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι ζυγηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,47.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,72 cm) και μέσο πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,31.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα καρδιόσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος

από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει δύο ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, γυαλιστερού, μέτριου μεγέθους (6,8 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση πλούσια. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,7 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκάημερο του Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat. Πολλές χρονιές όμως ξεκινάει η ωρίμανση πολύ νωρίς, με αποτέλεσμα να παρατείνεται η περίοδος ωρίμανσης.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος επιμήκου, μεγάλου προς μέσου μεγέθους (0,75 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/9,1

και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,2.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: B.S. Hardy Giant, Van, B. Burlat, Rainier, Hedelfinger, B. Napoleon.

Έχει S₃S₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης III.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Ulster παρουσιάζει εμπορικό ενδιαφέρον λόγω της μεγάλης παραγωγικότητας και της καλής ποιότητας καρπού. Ωριμάζει όμως την ίδια περίοδο με πολλές άλλες αξιόλογες ποικιλίες και δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δεν έχουμε στοιχεία για την καταγωγή και εξάπλωσή της.

Δένδρο: Μέτριου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή προς μέτρια κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι μέτρια.

Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,50.

Ο μίσχος έχει μεγάλο μήκος (5,81 cm) και πάχος (0,20 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,15.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένου ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής, χρώματος επιδερμίδας μαοιού, μέσου προς μεγάλου μεγέθους (6,7 gr).

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση πλούσια. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, δέκα ημέρες περίπου μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή προς μέτρια ευαισθησία στο σχίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μέσου μεγέθους (0,55 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/12,2 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,1.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον, πέραν της καλής ποιότητας καρπού.

VALERA

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μικρό μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από το Ontario Horticultural Experiment Station, Vineland, Ontario του Καναδά, το 1967. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Hedelfinger x Windsor.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωντανή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον πέμπτο με έκτο χρόνο, σχετικά πρώιμα.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Φύλλο: Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 4 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, μεγάλου εύρους και ανθίζει μία μέρα νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου έως μαύρου, μικρού μεγέθους (5,8 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, ροζ προς κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού είναι ροζ προς κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μεγάλο μήκος (5,8 cm)

και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως τις αρχές του Ιουνίου, δέκα ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή προς μέτρια ευαισθησία στο σχίσμο και αντοχή στη μονίλια.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μεγάλου προς μέσου μεγέθους (0,75 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/7,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/11,2.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει πειράματα από το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Φαίνεται να επικονιάζεται από τη Van και τη Vega.

Έχει S1S5 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XIV.

Συμπεράσματα: Δεν παρουσιάζει κανένα ιδιαίτερο εμπορικό ή γενετικό ενδιαφέρον, πέραν των εξαιρετικά μεγάλων αποδόσεων.

VALERIJ TSCHKALOV

Συνώνυμα: Valerij Cskalov, Valery Chkalov.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, πρώιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2007.

Καταγωγή και εξάπλωση: Κατάγεται από την Ουκρανία. Εισήχθη το 1990 και εγκαταστάθηκε στις συλλογές αξιολόγησης του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. το 1991.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες έως μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, πολύ μεγάλο μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια θαμπή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,56.

Ο μίσχος είναι μακρύς (5,16 cm) και έχει μέσο πάχος (0,17 cm).

Οι νεκταριοί αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,69.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μεσοπρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μέτρια.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως στην κορυφή των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 5 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται δύο ως τρία άνθη (συνηθέστερα δύο).

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό έως ωοειδές.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα ωοειδή, έλοβα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος με τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την B. Burlat. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, στο 15,8% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, πολύ μεγάλου έως μεγάλου μεγέθους (7,9 gr).

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι δυσδιάκριτη, εξογκωμένη, με χρωματισμό όμοιο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και εμφανίζει φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με πλούσια, γλυκιά γεύση και πολύ καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Παραμένει αρκετή ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού είναι κοντός (3,4 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή και παρουσιάζει λίγα βράκτια φύλλα (συνήθως δύο).

Ωριμάζει στα μέσα του Μαΐου, πέντε ημέρες πριν από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μεγαλύτερη ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο, συγκριτικά με την B. Burlat.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,43 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει τριπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/18,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/15,6.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Από παρατηρήσεις όμως φαίνεται να επικονιάζεται από την B. Burlat και τη Starkrimson με τις οποίες συνανθίζει.

Έχει SiS₉ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XVIII.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Valerij Tschkalon για την εποχή της ωρίμανσής της, ήταν μια από τις πιο αξιόλογες ποικιλίες, με μεγάλο μέγεθος καρπού και καλές αποδόσεις.

Το μόνο μειονέκτημά της είναι το μεγάλο μέγεθος του δένδρου.

Ενδείκνυται η διάδοσή της σαν πρώιμη ποικιλία, σε πρώιμες περιοχές της χώρας μας, σε συνδυασμό με τις αξιόλογες ποικιλίες που καλλιεργούνται αυτή την εποχή.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού.

Είναι επιτραπέζια ποικιλία και χρησιμοποιείται κυρίως για νωπή κατανάλωση. Έχει μεγάλη εμπορική και καλλιεργητική αξία.

Η ποικιλία είναι εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι σπορόφυτο ελεύθερης γονιμοποίησης της ποικιλίας Empress Engenie. Δημιουργήθηκε στον Πειραματικό Σταθμό του Dominion στο Summerland, British Columbia του Καναδά, το 1936. Επιλέγηκε το 1942 και διαδόθηκε το 1944. Το όνομά της το πήρε προς τιμήν του J.R. Van Haarlem, ερευνητή του Σταθμού Vineland, Ontario του Καναδά. Καλλιεργείται σε όλες τις χώρες και κατείχε κάποια στιγμή την πρώτη θέση σε έκταση καλλιέργειας. Στη χώρα μας θεωρείται πλέον κλασική ποικιλία και κατέχει ακόμα ένα σημαντικό ποσοστό της κερασοκαλλιέργειας, αν και δεν προτιμάται πλέον στις νέες φυτεύσεις.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, κανονικού σχήματος, με μέτρια προς πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες.

Παρουσιάζει μέση ευαισθησία στους παγετούς και αντέχει στις ασθένειες.

Δεν παρουσιάζει συμφωνία με το *P. mahaleb*.

Φύλλο: Ελλειπτικού έως ρομβοειδούς σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,44.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,83 cm) και μέσο πάχος (0,16 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,47.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 5 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη, συνήθως δύο.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί με την *B. Burlat*. Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδής ως μηλοειδής, χρώματος επιδερμίδας σκούρου κόκκινου, μέσου μεγέθους (6,4 gr). Για να διατηρείται το μέγεθος του καρπού σε ικανοποιητικά επίπεδα, πρέπει να διατηρείται το δένδρο ζωηρό, με ειδικά κλαδεύματα και να μην υπερφορτώνεται.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου αιματώδους χρώματος, με γεύση γλυκιά, ευχάριστη. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού σκούρο κόκκινο. Δε μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,0 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό, αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στις αρχές του Ιουνίου, 14 ημέρες μετά από την *B. Burlat*.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο. Αντέχει στις μεταφορές και το σχίσσιμο περισσότερο από την Τραγανά Εδέσσης.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μικρού προς μέσου μεγέθους (0,36 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/17,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/19,5.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Bing, Lambert, B. Napoleon και Durone Nero I, από πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Η βιβλιογραφία αναφέρει ως επικονιαστές και τις ποικιλίες B. Burlat, Rainier, B.S. Hardy Giant, Sue, Summit, Hedelfinger, B. Moreau, και Vittoria.

Έχει S₁S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Van έχει πολλά καλά χαρακτηριστικά. Υψηλές αποδόσεις, καρπό τραγανό ικανοποιητικού μεγέθους, ανθεκτικό. Δένδρο όχι πολύ μεγάλο, που εγκλιματίζεται εύκολα. Υπερέχει από την Τραγανά Εδέσσης σε αποδόσεις, αλλά υστερεί σε τραγανότητα. Σε σύγκριση με την Τραγανά Εδέσσης έχει πιο υψηλές αποδόσεις, μπαίνει και νωρίτερα στην καρποφορία, σχηματίζει μικρότερο δένδρο και ωριμάζει νωρίτερα.

Σήμερα δεν προτιμάται στις νέες φυτεύσεις γιατί υπάρχουν και άλλες νεότερες αξιόλογες ποικιλίες στην εποχή της, με μεγαλύτερη εμπορική δυναμική.

Γενικά: Γαλανή, τραγανή ποικιλία, μεσοπρωίμου εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Ontario Horticultural Experiment Station, Vineland, Ontario του Καναδά, το 1937. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Bing x Victor. Στην Ευρώπη άρχισε να διαδίδεται το 1967.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (2,89 cm) και μέσο προς μεγάλο πάχος (0,17 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/4,36.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης εποχής.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, μεγάλου εύρους και ανθίζει μία μέρα αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Έχει S₂S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης IV.

Καρπός: Σφαιρικός έως καρδιόσχημος πιεσμένος, πολύ μεγάλου μεγέθους (8,0 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας κίτρινου, με λαμπρό κόκκινο επίχρωμα. Η σάρκα του είναι τραγανή, κρεμ-κίτρινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού ροζ. Παραμένει μέση ποσότητα σάρκας στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μικρό μήκος (3,65 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου, έξι ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει μικρή προς μέτρια ευαισθησία στο σχίσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,70 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/11,4 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/14,9.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή προς μέτρια.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Vega παρουσιάζει ιδιαίτερο εμπορικό ενδιαφέρον τόσο για μεταποίηση όσο και για νωπή κατανάλωση, λόγω της πρώιμης εποχής ωρίμανσής της, της μεγάλης παραγωγικότητας του δένδρου, του μεγάλου μεγέθους καρπού και των καλών οργανοληπτικών χαρακτηριστικών αυτού.

Ενδείκνυται η διάδοσή της σε όλες τις περιοχές της χώρας, για χρήση στη μεταποίηση.

Παρουσιάζει επίσης και μεγάλο γενετικό ενδιαφέρον ως πρώιμη, μεγαλόκαρπη, τραγανή ποικιλία.

VERDEL FERBOLUS

Συνώνυμα: Ferbolus Verdel, Ferbolus.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο προς μέτριο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2010.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Institut National pour la Recherche Agronomique (INRA), Grande Ferrade, Bordeaux της Γαλλίας. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Reverchon x Hedelfinger. Καλλιεργείται στη χώρα καταγωγής της, όπου και παρουσιάζει πολύ καλά ποιοτικά στοιχεία.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, ορθόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Δεν δείχνει να έχει παραγωγική τάση. Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Αντσειδούς σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια του φύλλου είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια του σιλιπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,48.

Ο μίσχος είναι μακρύς (5,12 cm) και παχύς (0,20 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,09.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο επέρχεται στα μέσα της περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε

όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι συνήθως 3 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία με τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι παραγωγικά, μεγάλα, φέρουν ριπιδοειδή πέταλλα, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει εννέα με δέκα ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν., είναι μεγάλα και ανέρχονται στο 47,0% των ανθέων κατά μέσο όρο, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Σχήματος νεφροειδούς, μεγάλου προς μέτριου μεγέθους (7,1 gr), χρώματος επιδερμίδας κόκκινου.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μικρού μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Στην περιοχή της κοιλιακής ραφής, η επιδερμίδα έχει συνήθως ανοικτότερο χρωματισμό από τον υπόλοιπο καρπό. Το ακροκάρπιο είναι κοίλο, βρίσκεται στο μέσον του καρπού και εμφανίζει φελλώδη ιστό μετρίου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι τραγανή, ροζ χρώματος, με γεύση γλυκιά και καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή και το χρώμα αυτού πορφυρό. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,4 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό, αλλά και από το καρποφόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ δεν παρουσιάζει βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει στα τέλη Μαΐου με αρχές Ιουνίου, 15 ημέρες μετά από την B. Burlat και έξι ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσης.

Παρουσιάζει σχετική ευαισθησία στη μονίλια (*Monilinia laxa*).

Σχηματίζει πολλούς διπλούς καρπούς.

Πυρήνας: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους (0,42 gr).

Το άκρο του είναι ελαφρώς αιχμηρό και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/16,9 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/13,9.

Η σύμφυση του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

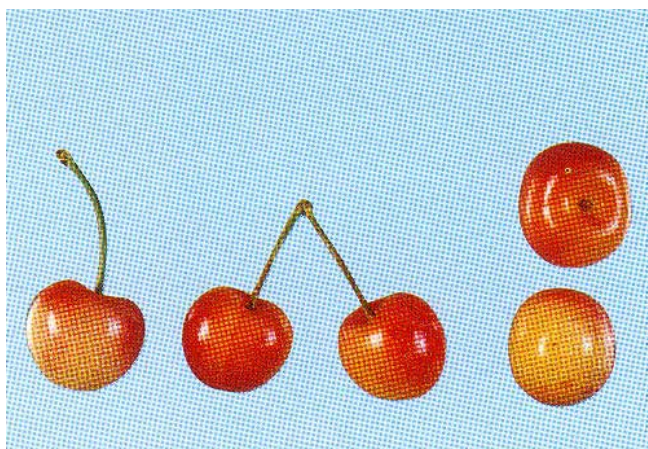
Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Στη βιβλιογραφία αναφέρονται ως καλοί επικονιαστές, οι ποικιλίες Fercer (Arcina), Duroni 3, B. S. Hardy Giant, Ulster και Stella.

Έχει S₅S₁₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXVI.

Συμπεράσματα: Η Verdel Ferbolus είναι μια γαλλική ποικιλία, η οποία μας ήρθε με πολύ καλές παραγωγικές, όσον αφορά την παραγωγικότητά της και την ποιότητα καρπού. Ωστόσο δεν προσαρμόστηκε ικανοποιητικά στο ελληνικό εδαφοκλιματικό περιβάλλον, με αποτέλεσμα να εμφανίσει μέτρια παραγωγικότητα και μέτρια ποιότητα καρπού, η ωρίμανση του οποίου συμπίπτει με την ωρίμανση άλλων, αξιολογότερων ποικιλιών στη χώρα μας.

Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

Γενικά: Γαλανή, μαλακόσαρκη ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού.

Είναι βιομηχανική ποικιλία και χρησιμοποιείται για μεταποίηση και συντήρηση μέσα σε σιρόπι.

Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Ontario Horticultural Experiment Station, Vineland, Ontario του Καναδά. Είναι σπορόφυτο ελεύθερης επικονιάσεως της ποικιλίας Windsor. Επιλέγηκε το 1923 και άρχισε η διάδοσή της εμπορικά το 1925.

Κατείχε κάποια στιγμή τη δέκατη τέταρτη θέση σε έκταση καλλιέργειας στον κόσμο. Δεν καλλιεργείται σε πολλές χώρες. Στην Ευρώπη καλλιεργείται μόνο στη Δανία.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδου σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μεγάλες.

Παρουσιάζει μεγάλη ευαισθησία στους παγετούς.

Συμφωνεί με το P. mahaleb.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μικρού μεγέθους.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,43.

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο και έχουν σχήμα νεφροειδές.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/5,25.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 3 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται δύο ως τρία άνθη, συνήθως όμως τρία.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα κυκλικά μέχρι καρδιάσχημα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μικρότερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει μαζί ή μια μέρα νωρίτερα από την B. Burlat και μαζί με την Van.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός, μεγάλου προς μέσου μεγέθους (6,9 gr), χρώματος βάσεως επιδερμίδας λευκοκίτρινου, με ροζ μέχρι κόκκινο επίχρωμα.

Η σάρκα του είναι μαλακή, χρώματος κιτρινωπού, με γεύση γλυκιά. Ο χυμός είναι άχρωμος. Δε μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο προς μικρό μήκος (4,1 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 17 ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο. Αντέχει στις μεταφορές.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς μέχρι καρδιάσχημου, μικρού μεγέθους (0,27 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/25,6 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,7.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Van, B. Burlat.

Έχει S₂S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονιάσης IV.

Συμπεράσματα: Η Victor έχει υψηλές αποδόσεις, υψηλότερες από τη B. Napoleon, και μεγαλύτερου μεγέθους καρπό, αλλά υστερεί σε τραγανότητα και ποιότητα καρπού. Ωριμάζει λίγες ημέρες νωρίτερα από την B. Napoleon, οπότε προς αυτή την κατεύθυνση δεν προσφέρει τίποτε το ιδιαίτερο. Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της στη χώρα μας.

VITTORIA

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, όψιμης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού, κατάλληλη για νωπή κατανάλωση και μεταποίηση. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε από τον G. Bargioni στο Istituto Sperimentale di Frutticoltura di Verona της Ιταλίας, το 1958. Είναι διασταύρωση των ποικιλιών Moretta di Cazzano x Durona di Padova.

Δένδρο: Πολύ μεγάλου μεγέθους, κανονικού προς ορθόκλαδου σχήματος, με πολύ πυκνή κόμη. Η ετήσια βλάστησή του είναι εξαιρετικά ζωηρή. Παρουσιάζει ανοχή στον βακτηριακό καρκίνο. Οι αποδόσεις του είναι μικρές.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,59.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,81 cm) και μέσο πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν δυνατό χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτώσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/2,88.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι όψιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου και σε ετήσιους βλαστούς. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μικρή. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτώσσονται δύο ως τρία άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, μέσου προς μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι μεγαλύτερος ή ίσος των στημόνων.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Νεφροειδούς έως σφαιρικού σχήματος, με παχιά επιδερμίδα, χρώματος μαονιού, μέσου μεγέθους (6,5 gr).

Η σάρκα του είναι πολύ τραγανή, κόκκινου προς σκούρου κόκκινου χρώματος, με γεύση πλούσια. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση προς υψηλή και το χρώμα αυτού είναι κόκκινο προς πορφυρό. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,4 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι μικρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 15 περίπου ημέρες μετά από την B. Burlat.

Παρουσιάζει ανθεκτικότητα στο σχίσσιμο, στις μεταφορές και επειδή σχηματίζει αφοριστικό ιστό μεταξύ καρπού και ποδίσκου, προσφέρεται για μηχανική συγκομιδή.

Πυρήνας: Σχήματος σφαιρικού, μέσου μεγέθους (0,47 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/13,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/16,0. Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: B. Napoleon, B.S. Hardy Giant, Durona della Marka, Van, Hedelfinger, Ulster, B. Moreau, B. Burlat, Bianca di Verona, Durone Nero I, Durone Nero II, Mora di Vignola, Lambert.

Έχει S₃S₁₄ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXXIV.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Vittoria παρουσιάζει ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον, λόγω της ανοχής της στις προσβολές από τον βακτηριακό καρκίνο. Ενδείκνυται η διάδοσή της μόνο για την περίπτωση παραγωγής καρπού για μεταποίηση, ο οποίος μπορεί να συγκομιστεί με τη χρήση καρποπρωτικών ουσιών και δονητές. Η μικρή παραγωγικότητα του δένδρου μπορεί να βελτιωθεί με την εφαρμογή ειδικών κλαδεμάτων.

Γενικά: Κόκκινη, τραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1999.

Καταγωγή και εξάπλωση: Δημιουργήθηκε στο Ontario Horticultural Experiment Station, Vineland, Ontario του Καναδά, το 1974. Είναι διασταύρωση της ποικιλίας Victor x Άγνωστη.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, πλαγιόκλαδο, με πυκνή κόμη.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε παραγωγή από τον τέταρτο χρόνο και σε πλήρη απόδοση από τον πέμπτο με έκτο χρόνο, σχετικά πρώιμα.

Οι αποδόσεις του είναι πολύ μεγάλες και σταθερές κατ' έτος.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, μέσου μεγέθους, με οδόντωση διπλά προιονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι μέσο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,54.

Ο μίσχος έχει μικρό μήκος (3,6 cm) και μέσο πάχος (0,15 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι συνήθως δύο, έχουν σχήμα σφαιρικό, εμφανίζουν ενδιάμεσο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπτύσσονται πάνω στον μίσχο.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,31.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι μέσης περιόδου.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 4 ως 6 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται τρία ως τέσσερα άνθη.

Άνθος: Τα άνθη έχουν πέταλλα πεπλατυσμένα καρδιόσχημα, μέσου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μεγαλύτερος από τους στήμονες.

Η άνθηση είναι κανονικής περιόδου, μεγάλου εύ-

ρους και ανθίζει τρεις ημέρες αργότερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Καρδιόσχημος, χρώματος επιδερμίδας μαονιού, στιλπνού, μεγάλου μεγέθους (7,1 gr). Το ένα ήμισυ του καρπού, προς την πλευρά της ραφής, είναι πιεσμένο, ενώ το άλλο ήμισυ είναι εξογκωμένο, με αποτέλεσμα να χαλάει την καλή του εμφάνιση.

Η σάρκα του είναι τραγανή, κόκκινου χρώματος, με καλά γευστικά χαρακτηριστικά. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι ενδιάμεση και το χρώμα αυτού κόκκινο. Παραμένει λίγη σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,3 cm) και η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ισχυρή προς μέτρια.

Ωριμάζει στα τέλη του Μαΐου έως το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 12 ημέρες μετά από την B. Burlat. Παρουσιάζει μικρή προς μέτρια ευαισθησία στο σχίσμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μέσου μεγέθους (0,60 gr).

Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/11,8 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού, επίσης 1/11,8.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι μέτρια.

Επικονιαστές: Stella, Τραγανά Εδέσσης, Van, B.S. Hardy Giant, Hudson, Guillaume.

Έχει S₂S₃ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης IV.

Συμπεράσματα: Η ποικιλία Vogue δίνει πολύ μεγάλες και σταθερές αποδόσεις, καρπό μεγάλου μεγέθους, με πολύ καλά οργανοληπτικά χαρακτηριστικά και ανθεκτικότητα στο σχίσμο. Η ποικιλία Van, που συνωριμάζει με τη Vogue, δίνει πιο τραγανό καρπό, αλλά συχνά υπερφορτώνεται και αποκτά μικρότερο μέγεθος και παρουσιάζει μεγαλύτερη ευαισθησία στο σχίσμο. Θα μπορούσε να καταλάβει ένα κομμάτι της καλλιέργειας μεσοόψιμων ποικιλιών.

Παρουσιάζει επίσης ιδιαίτερο γενετικό ενδιαφέρον γιατί εισέρχεται πρώιμα στην παραγωγή.

WINDSOR

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μέσης εποχής ωρίμανσης, με μέτριο μέγεθος καρπού.

Καλλιεργείται για νωπή κατανάλωση καθώς και για μεταποίηση και προπαντός για την παραγωγή χυμού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Αγρόκτημα Σκύδρας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 1979.

Καταγωγή και εξάπλωση: Είναι πάρα πολύ παλιά ποικιλία. Κατάγεται από το Windsor, Ontario του Καναδά. Καλλιεργείται στην Πορτογαλία, την Ιταλία, τις Η.Π.Α. και τον Καναδά. Στην Ιταλία ως επιτραπέζια και στις Η.Π.Α. κυρίως για παραγωγή χυμού. Δεν είναι πολύ διαδομένη ποικιλία. Στη χώρα μας δεν καλλιεργείται.

Δένδρο: Μεγάλου μεγέθους, ορθόκλαδου μέχρι κανονικού σχήματος.

Η ετήσια βλάστησή του είναι πολύ ζωηρή.

Εισέρχεται σε κανονική παραγωγή από τον έκτο με έβδομο χρόνο.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 2 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπτύσσονται ένα ως τρία άνθη.

Άνθος: Η άνθηση είναι πρώιμη, ανθίζει δύο ημέρες νωρίτερα από την B. Burlat.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Καρπός: Σφαιρικός ως καρδιάσχημος πεπλατυσμένος, χρώματος επιδερμίδας σκούρου μελανέρυθρου, μέσου μεγέθους (6,6 gr).

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, κόκκινου χρώματος, με γεύση γλυκιά, ευχάριστη, αλλά μαλακώνει στην πορεία της ωρίμανσης. Ο χυμός είναι ανοιχτού κόκκινου χρώματος. Δε μένει σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,5 cm) και η δύναμη απόσπασής του από το καρποφόρο όργανο, αλλά και από τον καρπό, είναι ισχυρή.

Ωριμάζει το πρώτο δεκαήμερο του Ιουνίου, 15 ημέρες μετά από την B. Burlat και μαζί με την Van.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο κατά τη βιβλιογραφία, αλλά στις ελληνικές συνθήκες έδειξε ανθεκτικότητα. Αντέχει στις μεταφορές.

Πυρήνας: Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι χαλαρή.

Επικονιαστές: Bing.

Έχει S1S3 ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης II.

Συμπεράσματα: Η Windsor δεν έχει κανένα ιδιαίτερο πλεονέκτημα που να την κάνει να ξεχωρίζει από άλλες ποικιλίες. Δεν έχει πολύ καλές αποδόσεις, ούτε καλής ποιότητας καρπό, μόνο που μπαίνει νωρίς στην καρποφορία. Δεν συνιστάται η διάδοσή της στη χώρα μας.

ZIRAAT

Συνώνυμα: Zero 900, 0900 Ziraat, Ziraat 0900.

Γενικά: Κόκκινη, ημιτραγανή ποικιλία, μεσοόψιμης εποχής ωρίμανσης, με πολύ μεγάλο μέγεθος καρπού. Η ποικιλία ήταν εγκατεστημένη στο Κεντρικό Αγρόκτημα Νάουσας και η αξιολόγησή της αποπερατώθηκε το 2010.

Καταγωγή και εξάπλωση: Τούρκικη ποικιλία, άγνωστης προέλευσης. Καλλιεργείται σε μεγάλη έκταση στη χώρα καταγωγής της και σε πολύ μικρές εκτάσεις στη χώρα μας. Το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. την εγκατέστησε στις συλλογές αξιολόγησής του το 2000.

Σε προγενέστερο χρονικό διάστημα το Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. εγκατέστησε στις συλλογές του μια άλλη ποικιλία τούρκικης προέλευσης, αγνώστου ονόματος, την οποία αξιολόγησε και περιέγραψε με το όνομα Τούρκικα. Τα χαρακτηριστικά αυτής της ποικιλίας ομοιάζουν πάρα πολύ με αυτά της Ziraat, με εξαίρεση μικροδιαφορές στο σχήμα του καρπού. Υποθέτουμε ότι πρόκειται για την ίδια ποικιλία.

Δένδρο: Μετρίου μεγέθους, ορθόκλαδο, με μέτριας πυκνότητας κόμη.

Η ετήσια βλάστηση του δένδρου είναι ζωηρή.

Οι αποδόσεις του είναι μέτριες.

Φύλλο: Ελλειπτικού σχήματος, πολύ μεγάλου μεγέθους, με οδόντωση διπλά πριονωτή.

Το χρώμα του ελάσματος στην επάνω επιφάνεια είναι σκούρο πράσινο και η επιφάνεια στιλπνή.

Η σχέση μήκους προς πλάτος του ελάσματος είναι 1/0,46.

Ο μίσχος έχει μέσο μήκος (4,29 cm) και είναι παχύς (0,19 cm).

Οι νεκτάριοι αδένες είναι δύο έως πέντε, έχουν σχήμα νεφροειδές, εμφανίζουν έντονο χρωματισμό με ανθοκυανίνη και εκπύσσονται πάνω στο μίσχο και στην άκρη του ελάσματος.

Η σχέση μήκους μίσχου προς μήκος ελάσματος είναι 1/3,66.

Η φυλλόπτωση το Φθινόπωρο είναι πρώιμη.

Καρποφόρα όργανα: Καρποφορεί σε μπουκέτα του Μαΐου, τα οποία εκφύονται σε όλο το μήκος των βλαστών. Η πυκνότητα των καρποφόρων οργάνων επί των βλαστών είναι μεγάλη.

Η έκπτυξη των ετήσιων βλαστών γίνεται συνήθως σε όλο το μήκος των διετών.

Οι ανθοφόροι οφθαλμοί ανά καρποφόρο όργανο είναι 6 ως 7 και από κάθε οφθαλμό εκπύσσονται τρία με τέσσερα άνθη.

Το σχήμα των ανθοφόρων οφθαλμών είναι κωνικό.

Άνθος: Τα άνθη είναι μεγάλα, φέρουν πέταλλα κυκλικού σχήματος, έλοβα, μεγάλου μεγέθους και ο ύπερος είναι ίσος ή μικρότερος των στημόνων.

Η άνθηση είναι όψιμη, ανθίζει οκτώ ημέρες αργότερα από την B. Burlat, σχεδόν μαζί με την Τραγανά Εδέσσης.

Η ποικιλία είναι αυτοασυμβίβαστη και χρειάζεται σταυροεπικονίαση.

Τα ποσοστά καρπόδεσης είναι μικρά, από σχετικά πειράματα του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. ανέρχονται κατά μέσο όρο, μόλις στο 11,1% του αριθμού των ανθέων, στις περιοχές όπου βρίσκονται οι πειραματικοί του Τ.Φ.Ο.Δ.Ν.

Καρπός: Καρδιόσχημος, πολύ μεγάλου μεγέθους (9,75 gr), χρώματος επιδερμίδας μαονιού.

Η επιδερμίδα του φέρει ευδιάκριτα στίγματα, μεγάλου μεγέθους και πυκνά. Η κοιλιακή ραφή είναι ευδιάκριτη, πιεσμένη, με χρωματισμό σκουρότερο της επιδερμίδας. Το ακροκάρπιο είναι πιεσμένο, βρίσκεται προς το μέρος της κοιλίας και δημιουργεί φελλώδη ιστό μεγάλου μεγέθους στο άκρο.

Η σάρκα του είναι ημιτραγανή, ροζ χρώματος, με γεύση γλυκιά και μέτρια προς καλή γευστικότητα. Η περιεκτικότητα σε χυμό είναι υψηλή προς ενδιάμεση και το χρώμα αυτού ροζ. Μένει αρκετή σάρκα στον πυρήνα.

Ο ποδίσκος του καρπού έχει μέσο μήκος (4,7 cm), η δύναμη απόσπασής του από τον καρπό είναι ενδιάμεση και η δύναμη απόσπασής του από το καρπο-

φόρο όργανο είναι ισχυρή, ενώ παρουσιάζει πολύ λίγα βράκτια φύλλα.

Ωριμάζει το τρίτο δεκαήμερο του Μαΐου με αρχές Ιουνίου, 13 ημέρες μετά από την B. Burlat και οκτώ ημέρες πριν από την Τραγανά Εδέσσης.

Παρουσιάζει ευαισθησία στο σχίσσιμο.

Πυρήνας: Σχήματος ωοειδούς, μετρίου μεγέθους (0,47 gr).

Το άκρο του είναι πιεσμένο και η ραφή σχηματίζει διπλή τρόπιδα. Η σχέση βάρους πυρήνα προς καρπού είναι 1/20,7 και η σχέση μεγέθους πυρήνα προς καρπού 1/17,0.

Η σύμφυσή του με τη σάρκα είναι ισχυρή.

Επικονιαστές: Δεν έχουν γίνει σχετικά πειράματα στο Τ.Φ.Ο.Δ.Ν. Από παρατηρήσεις όμως, φαίνεται να επικονιάζεται από την Kor dia και τη Regina.

Έχει S₃S₁₂ ομάδα αλληλόμορφων γονιδίων και ανήκει στο γκρουπ επικονίασης XXII.

Συμπεράσματα: Η Ziraat δεν παρουσιάζει ιδιαίτερο εμπορικό ενδιαφέρον, λόγω των μέτριων αποδόσεων, σε σύγκριση με άλλες ποικιλίες που ωριμάζουν την ίδια περίοδο και δίνουν όμοια ή καλύτερη ποιότητα καρπού. Ίσως να πρέπει να ελεγχθεί περισσότερο όσον αφορά την εξεύρεση των κατάλληλων επικονιαστών της.

Δεν ενδείκνυται η διάδοσή της.

BIBLIOGRAFIA

- Albertini A., G. Della Strada (1996). Monografia di cultivar di Ciliegio dolce. Istituto Sperimentale per la Frutticoltura Roma, 1996, Roma.
- Albertini A., G. Della Strada (2001). Monografia di cultivar di Ciliegio dolce e acido. Istituto Sperimentale per la Frutticoltura Roma, 2001, Roma.
- Andersen R.L. (1997). Current status of sweet cherry breeding. Proceedings of the Third International Cherry Symposium, Acta Horticulturae Number 468, V. I, p. 35-44, 1998.
- Bacharach A., K.O. Lapins (1978). The Stella cherry. American Fruit Grower, 98 (10).
- Bargioni G. (1955). Vittoria, nuova cultivar di ciliegio dolce. Rivista Ortoflorofrutticoltura Italiana, 6.
- Bargioni G. (1975). Bianca di Verona, nuova cultivar di ciliegio dolce per la raccolta meccanica. Rivista Ortoflorofrutticoltura Italiana, 2.
- Bargioni G. (1979). La ciliegia Vittoria: caratteristiche pomologiche e produttive. L' Informatore Agrario, 24.
- Bargioni G. (1980). Una nuova ciliegia: Adriana. L' Informatore Agrario, 31.
- Bargioni G. (1982). Il ciliegio. Giornate Frutticole Veronesi, 25 Febbraio 1982, Verona.
- Bekefi Zs. (2006). Review of sweet and sour cherry incompatibility. International Journal of Horticultural Science 2006, 12 (2): 111-116, Budapest, Hungary.
- Breton S. (1980). Le cerisier. C.T.I.F.L., 1980, Paris.
- Brown S.K. (1987). The Napoleon sweet cherry. Fruit Var. Journal, 41 (9).
- Castro R.H. (1997). Situazione attuale e prospettive della coltura del ciliegio in Argentina. Rivista di Frutticoltura e di ortofloricoltura, Volume LIX, N. 6, 47-49, Giugno 1997.
- Charlot G., M. Millan, J. Claverie and Y. Tuazin (2004). Variétés de cerise. Infos Cerise, 3:1-3.
- Chatzicharissis I., K. Kazantzis, T. Sotiropoulos, N. Koutinas (2011). "Bakirtzeika": A Greek Sweet Cherry Cultivar. Hortscience 46(7): 1052-1053. 2011.
- Chatzicharissis I., K. Kazantzis, T. Sotiropoulos, N. Koutinas (2011). Evaluation of the local Greek sweet cherry cultivar 'Vasiliadi' compared to the cultivar 'Ferrovia'. Second Balkan Symposium on Fruit Growing - Pitesti, Romania - September 5-7, 2011, Acta Hort. 981, pp. 119-122.
- Chatzicharissis I., K. Kazantzis, T. Sotiropoulos, N. Koutinas (2011). Evaluation of some local Greek yellow and pink sweet cherry cultivars. Second Balkan Symposium on Fruit Growing - Pitesti, Romania - September 5-7, 2011, Acta Hort. 981, pp. 209-212.
- Christensen J.V. (1984). Evaluation of qualitative characteristics of 48 sweet cherry cultivars. Tidsskrift for Planteavl, 88 (3).
- Dosba F. (1997). International network on Prunus genetic resources (GEN RES "EU 061"). Proceedings of the Third International Cherry Symposium, Acta Horticulturae Number 468, V. I, p. 187-190, 1998.

- Druart Ph. (1999). LA CERISE en verger intensif. C.R.A., Station des Cultures fruitières et maraîchères, Gembloux, 1999.
- Fischer M. and B. Hohlfeld (1997). Resistance tests in sweet cherries. Proceedings of the Third International Cherry Symposium, Acta Horticulturae Number 468, V. 1, p. 87-96, 1998.
- Frecon J. (1980). Starkrimson cherry (Zaiger IG-200), introduced by Stark Brothers' Nurseries and Orchards Co. Fruit Varieties Journal 34, 18.
- Ganopoulos I.V., Argiriou A. and Tsaftaris A.S. (2010). Determination of self-incompatible genotypes in 21 cultivated sweet cherry cultivars in Greece and implications for orchard cultivation. Journal of Horticultural Science & Biotechnology (2010), 85 (5), 444-448.
- Godini A. (1997). La coltivazione del ciliegio dolce in provincia di Bari. Rivista di Frutticoltura e di ortofloricoltura, Volume LIX, N. 6, 19-26, Giugno 1997.
- Joley L.E. (1962). Two new early varieties, Early Burlat and Moreau. Fruit Varieties Hort. Digest, 16.
- Kazantzis K., Chatzicharissis I., Papachatzis A., Sotiropoulos T., Kalorizou H., Koutinas N. (2011). Evaluation of sweet cherry cultivars introduced in Greece. Sustainable Horticulture-Priorities and Perspectives. University of Craiova, Romania, 28-29 October 2011. Vol. XVI (LII) - 2011, pp. 293-296.
- Kazantzis K., Sotiropoulos T., Marnasidis S., Ganopoulos I., Xanthopoulou A., Madesis P. (2015). "Tsolakeiko": A Greek Sweet Cherry Cultivar. HortScience 50(10): 1591-1592, 2015.
- Kazantzis K., Xafakos P. (2017). Germoplasma di origine greca con interesse commerciale. Rivista di Frutticoltura e di Ortofloricoltura, No 4, Aprile 2017, pp. 24-26.
- Καζαντζής Κ. (2019α). Αξιολόγηση και περιγραφή ποικιλιών κερασιάς. 1. Οι 5 ποικιλίες που αποδείχθηκαν σταθερές αξίες. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 1: 40-48.
- Καζαντζής Κ. (2019β). Αξιολόγηση και περιγραφή ποικιλιών κερασιάς. 2. Οι 5 ποικιλίες που αποδείχθηκαν αξιόλογες (ή απαραίτητες) αλλά με αδυναμίες. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 2: 48-54.
- Καζαντζής Κ. (2019γ). Αξιολόγηση και περιγραφή ποικιλιών κερασιάς. 3. Οι 6 ποικιλίες που δεν δικαίωσαν τις προσδοκίες. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 8: 42-48.
- Καζαντζής Κ. (2023). Οι τοπικές ποικιλίες κερασιάς της Κεντρικής Μακεδονίας με "επώνυμο". Ιστορικό, κύρια χαρακτηριστικά, καλλιεργητική αξία, εξάπλωση. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 3: 46-50.
- Καζαντζής Κ., Μαρνασίδης Σ., Γανόπουλος Ι., Μαδέσης Π., Σωτηρόπουλος Θ. (2015). Πρώτη παρουσίαση της εγχώριας ποικιλίας κερασιάς "Τσολακέικο". ΔΗΜΗΤΡΑ τ. 9: 4-7.
- Καζαντζής Κ., Παντελίδης Γ. (2021α). Περιγραφή και αξιολόγηση ποικιλιών κερασιάς και βουσσινιάς. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 7: 48-52.
- Καζαντζής Κ., Παντελίδης Γ. (2021β). Περιγραφή και αξιολόγηση δύο ποικιλιών κερασιάς. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 8: 34-36.
- Καζαντζής Κ., Παντελίδης Γ. (2022). Περιγραφή χαρακτηριστικών και αξιολόγηση έξι ποικιλιών κερασιάς. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 10: 50-58.

- Καζαντζής Κ., Παντελίδης Γ. (2023). Περιγραφή και αξιολόγηση έξι ποικιλιών κερασιάς της σειράς Sweet. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 8: 46-53.
- Καζαντζής Κ., Παντελίδης Γ. (2024). Παρουσίαση πέντε ποικιλιών κερασιάς. Περιγραφή χαρακτηριστικών και αξιολόγηση. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 10: 50-57.
- Καζαντζής Κ., Χατζηχαρίσης Ι. (2010). Συνοπτική περιγραφή κυριότερων καλλιεργούμενων και διαδιδόμενων ποικιλιών κερασιάς. Περιοδικό ΕΘΙΑΓΕ τ. 41: 9-15.
- Lane W.D. (1992). Le nuove varietà di ciliegio canadesi. *Rivista Frutticoltura*, 1: 19-24.
- Lane W.D. and Schmid H. (1984). Lapins and Sunburst sweet cherry. *Canadian Journal of Plant Science* 64, 211-214.
- Lapins K.O. (1971). Stella, a self-fruitful sweet cherry. *Canadian Journal of Plant Science*, 51, 252-253.
- Lapins K.O. (1975a). Compact Stella cherry. *Fruit Varieties Journal* 29, 20.
- Lapins K.O. (1975b). Summit sweet cherry. *Fruit Varieties Journal*, 29 (1).
- Lapins K.O., Denby L.G., Lane W.D. (1977). Fruit tree cultivars in British Columbia. Information Division, Canada Dept. of Agric., Ottawa.
- Rusterholz P., T. Schwizer and M. Kellerhals (1997). New promising sweet cherry cultivars in Switzerland. *Proceedings of the Third International Cherry Symposium, Acta Horticulturae Number 468, V. 1, p. 123-129, 1998.*
- Sanfourche G., Sarger J. (1979). Varietes de Cerisier. Paris, Ctifl-invuflec.
- Saunier R., Fos E., Tauzin Y., Edin M., Tronel C., Chartier A. and Labergere M. (1987). Les varietes de cerisier. *Arboriculture Fruitiere* 397, 55-58; 398, 29-36; 400, 52-55.
- Schuster M. (2012). Incompatible (S-) genotypes of sweet cherry cultivars (*Prunus avium* L.). *Scientia Horticulturae* 148 (2012) 59–73.
- Schuster M.M., Schröpfer S., (2023). Self-incompatibility (S) genotypes of cultivated sweet cherries – An overview 2023-Update. <https://doi.org/10.5073/20230302-143854-0>
- Smole J., F. Stampar, V. Usenik, N. Fajt (1997). La coltivazione del ciliegio in Slovenia. *Rivista di Frutticoltura e di ortofloricoltura*, Volume LIX, N. 6, 43-46, Giugno 1997.
- Ystaas J. and O. Froynes (1997). Evaluation of sweet cherry cultivars and advanced selections adapted to a northern climate. *Proceedings of the Third International Cherry Symposium, Acta Horticulturae Number 468, V. 1, p. 115-122, 1998.*
- Way R.D. (1974). Cherry varieties in New York State. *New York's Food and Life Science Bul.*, 37.
- Webster A.D. & N.E. Looney (1996). *CHERRIES: Crop Physiology, Production and Uses*. CAB INTERNATIONAL, 1996.
- Χατζηχαρίσης Ι.Α. και Ι.Θ. Χατζηθεοδώρου (1979). Περιγραφή και αξιολόγηση τριάντα επτά (37) ποικιλιών κερασιάς. «ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ», Τόμος V, Τεύχος 3, σελ. 302-343, 1981.

Χατζηχαρίσης Ι.Α. (1985). Περιγραφή και αξιολόγηση οκτώ ποικιλιών κερασιάς. «ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ», Τόμος 11, Τεύχος 2-3, σελ. 165-184, 1987.

Χατζηχαρίσης Ι., Καζαντζής Κ. (2008). Χαρακτηριστικά των κυριότερων καλλιεργούμενων ποικιλιών κερασιάς. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 3: 28-38.

Χατζηχαρίσης Ι., Καζαντζής Κ. (2009a). Νεότερες ποικιλίες κερασιάς. 1. Περιγραφή των χαρακτηριστικών και αξιολόγηση 12 ποικιλιών. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 3: 42-52.

Χατζηχαρίσης Ι., Καζαντζής Κ. (2009b). Νεότερες ποικιλίες κερασιάς. 2. Περιγραφή των χαρακτηριστικών 12 ακόμα ποικιλιών. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 4: 42-52.

Χατζηχαρίσης Ι., Καζαντζής Κ. (2010a). Περιγραφή και αξιολόγηση δύο εγχώριων ποικιλιών κερασιάς, «Βασιλειάδη» και «Λεμονίδα». Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 3: 34-37.

Χατζηχαρίσης Ι., Καζαντζής Κ. (2010b). Περιγραφή χαρακτηριστικών και αξιολόγηση έξι ποικιλιών κερασιάς και μιας ποικιλίας βουσσινιάς. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 9: 54-63.

Χατζηχαρίσης Ι., Καζαντζής Κ. (2011). Νέα υβρίδια κερασιάς από το Ινστιτούτο Φυλλοβόλων Δένδρων. Γεωργία-Κτηνοτροφία τ. 7: 50-55.

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ ΚΕΡΑΣΙΑΣ

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΕΓΧΩΡΙΑΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ

A7	Σελίδα	36
ΑΓΙΩΡΓΓΙΤΙΚΑ ΛΙΛΑΝΤΙΟΥ	“	13
ΑΓΡΑ	“	39
ΑΘΗΝΑΪΚΑ	“	14
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ	“	25
ΑΡΚΑΔΙΑΣ	“	15
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ	“	16
ΒΟΔΕΝΩΝ	“	47
ΕΔΕΣΣΗΣ	“	47
Ι.Φ.Δ. 1	“	18
Ι.Φ.Δ. 2	“	18
Ι.Φ.Δ. 3	“	20
ΚΑΡΑΜΕΛΑ ΛΙΛΑΝΤΙΟΥ	“	21
ΚΑΨΙΩΤΙΚΑ	“	22
ΚΗΦΙΣΙΑΣ	“	23
ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΠΡΩΙΜΟΤΕΡΟ	“	24
ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ	“	25
ΚΟΡΟΜΗΛΟΚΕΡΑΣΟ ΒΥΤΑΛΟΥ	“	27
ΛΕΜΟΝ	“	28
ΛΕΜΟΝΙΔΗ	“	28
ΜΑΥΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ	“	30
ΜΑΥΡΟ ΠΡΩΙΜΟ ΑΧΑΪΑΣ	“	32
ΜΑΥΡΟ ΠΡΩΙΜΟ ΒΥΤΑΛΟΥ	“	33
ΜΑΥΡΟ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ	“	34
ΜΕΣΟΠΡΩΙΜΟ ΤΡΑΓΑΝΟ ΕΥΒΟΙΑΣ	“	35
ΜΙΕΖΑ	“	36
ΜΟΣΧΑΤΟ ΤΡΑΓΑΝΟ ΟΨΙΜΟ ΕΥΒΟΙΑΣ	“	38
ΜΠΑΚΙΡΤΖΕΪΚΑ	“	39
ΜΠΑΚΙΡΤΖΗ	“	39
ΜΠΑΚΙΡΤΣΕΪΚΑ	“	39
ΜΠΑΚΙΡΤΣΗ	“	39
ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΚΑΡΑΜΕΛΑ	“	41
ΟΨΙΜΗ ΚΑΡΑΜΕΛΑ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ	“	43
ΟΨΙΜΟ ΤΡΑΓΑΝΟ ΕΔΕΣΣΗΣ - ΑΓΡΑ	“	39
ΠΕΛΛΑ	“	39
ΠΕΤΡΟΚΕΡΑΣΟ ΤΡΑΓΑΝΟ ΑΧΑΪΑΣ	“	44
ΠΡΩΙΜΟ ΚΟΛΥΝΔΡΟΥ	“	45
ΡΟΥΠΙΚΑ	“	47
ΡΟΥΠΙΚΟΒΟΥ	“	47
ΣΑΜΟΥ	“	46

ΤΡΑΓΑΝΑ	Σελίδα	47
ΤΡΑΓΑΝΑ ΕΔΕΣΣΗΣ	“	47
ΤΡΑΓΑΝΟ ΕΔΕΣΣΗΣ - ΝΑΟΥΣΗΣ	“	49
ΤΡΑΓΑΝΟ ΕΔΕΣΣΗΣ - ΣΑΡΑΚΗΝΩΝ	“	51
ΤΡΑΓΑΝΟ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	“	52
ΤΣΟΛΑΚΕΪΚΟ	“	53
ΤΣΟΥΒΑΛ	“	47
ΦΡΑΟΥΛΑ ΒΟΛΟΥ	“	55
ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟ	“	56

ΠΟΙΚΙΛΙΕΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

0900 ZIRAAT	Σελίδα	276
13 N 6-49	“	228
13 S 22-8	“	255
13 S 36-18	“	226
13 S 43-48	“	232
2e 48-28	“	72
ADRIANA	“	74
ANGELA	“	76
ARCINA	“	144
ΑΣΠΡΗ ΙΤΑΛΙΚΗ	“	159
ΑΤΤΙΚΑ	“	168
BARGIONI I-37	“	77
BARGIONI I-38	“	78
BARGIONI I-62	“	79
BARGIONI I-63	“	80
BARGIONI I-137	“	81
BARGIONI M-47	“	82
BARIZZA	“	124
BELLE DE ROCHMONT	“	92
BELLE DE SAINT - DENISE	“	161
BELLE MAGNIFIQUE	“	83
BIANCA DI VERONA	“	84
BIG LORY	“	85
BIG STAR	“	86
BIGALISE	“	85
BIGARREAU BORDON	“	100
BIGARREAU BURLAT	“	88
BIGARREAU BURLAT e1	“	114
BIGARREAU BURLAT S-370	“	90
BIGARREAU CANADA GIANT	“	116
BIGARREAU COEUR DE BOEUF	“	100
BIGARREAU COEUR DE MARMOTTE	“	93

BIGARREAU DE JABOULAY	Σελίδα	166
BIGARREAU DE L' YONNE	“	93
BIGARREAU DE LYON	“	166
BIGARREAU DE MONZON	“	97
BIGARREAU GEANT D' HEDELFINGEN	“	91
BIGARREAU GOEUR DE PIGEON	“	92
BIGARREAU GUILLAUME	“	160
BIGARREAU HATIF BURLAT	“	88
BIGARREAU IER	“	97
BIGARREAU LAUERMAN	“	97
BIGARREAU MARBRE	“	103
BIGARREAU MARMOTTE	“	93
BIGARREAU MONTMORENCY	“	92
BIGARREAU MOREAU	“	95
BIGARREAU NAPOLEON	“	97
BIGARREAU NAPOLEON S-787	“	182
BIGARREAU PELISSIER	“	100
BIGARREAU PRODUCTA DELBARD	“	99
BIGARREAU REVERCHON	“	100
BIGARREAU SANDAR	“	100
BIGARREAU SANDRIN	“	95
BIGARREAU SOUVENIR DES CHARMES	“	95
BIGARREAU STARK HARDY GIANT	“	101
BIGARREAU STARKING HARDY GIANT	“	101
BIGARREAU TARDIF DE VIGNOLA	“	133
BIGARREAU TIGRE	“	103
BIGARREAU TOMBRET	“	100
BIGI SOL	“	134
BING	“	104
BLACK RUSSIAN	“	105
BLACK STAR	“	106
BLACK TARTARIAN	“	108
BLANKA KUKLEITSKA	“	109
BLAZE STAR	“	110
BROOKS	“	112
BURLAT	“	88
BURLAT e1	“	114
BURLAT S-370	“	90
BÜTTNERS ROTE SPÄTE KNORPELKIRSCH	“	143
C 95	“	144
CANADA GIANT	“	116
CANADIAN RED	“	118
CASTAÑERA	“	100
CERISE DE CERET	“	161

CERISE LA MOZ	Σελίδα	100
CHINOOK	“	120
CILIEGIO IF ROMA BB2	“	121
CILIEGIO IF ROMA T-57	“	122
COMPACT STELLA	“	123
CORNETTA	“	124
CORNINA	“	124
CORNIOLA	“	124
CORNUZZA	“	124
CRISTALINA	“	125
CUGLYEVA ACACRA	“	127
DANDEECHER	“	238
DE CONFITA	“	97
DE LA PINTA	“	103
DE MILAGRO	“	103
DELLA MARKA MODENESE	“	128
DI MAURIA	“	129
DROGANOVA ZUTA	“	130
DURONA DI CESENA	“	131
DURONE DI MODENA	“	132
DURONE DI VIGNOLA	“	132
DURONE DI VIGNOLA II	“	133
DURONE NERO I	“	132
DURONE NERO II	“	133
DURONE NERO PRECOCE	“	132
DURONE PRECOCE	“	95
EARLISE	“	138
EARLY BIGI	“	134
EARLY BURLAT	“	88
EARLY KORVIC	“	136
EARLY KORVIK	“	136
EARLY LORY	“	138
EARLY LYON’S	“	166
EARLY RIVERS	“	140
EARLY STAR	“	141
EMPEREUR FRANCIS	“	143
EMPEROR FRANCIS	“	143
ENJIDEL	“	85
ERLISE	“	138
FERBOLUS	“	270
FERBOLUS VERDEL	“	270
FERCER	“	144
FEROVIA	“	146
FEROVIA SPUR	“	148

FEROVIERE	Σελίδα	146
FERPRIME	«	206
FERROVIA	«	146
FERROVIA SPUR	«	148
FILOVIA	«	146
FIRM RED	«	150
FLIFLI	«	97
FRANSE VROEGE	«	140
FRANZ JOSEPH	«	143
FRISCO	«	151
GEANT D' HEDELFINGEN	«	91
GERMERSDORFER	«	152
GERMERSDORFI	«	152
GERMERSVORE	«	152
GIANT RED	«	204
GIANT RUBY	«	204
GIORGIA	«	153
GLORIUS STARK GOLD	«	155
GOEUR DE PIGEON	«	92
GRACE STAR	«	156
GROS COEURET	«	92
GROSSA DI PISTOLA	«	158
GROSSA ROSSA	«	159
GROSSE PRINZESSINKIRSCH	«	97
GROSSO PRECOCE DI VIGNOLA	«	132
GUIGNE HATIVE DE BALE	«	161
GUILLAUME	«	160
HARDY GIANT	«	101
HATIVE DE BALE	«	161
HATIVE DE BERNY	«	162
HEBROS	«	163
HEDELFINGEN	«	91
HEDELFINGEN V 18875x20	«	164
HEDELFINGENI	«	91
HEDELFINGER	«	91
HEDELFINGER RIESENKIRSCH	«	91
HUDSON	«	165
INBRIAN	«	97
IV-5/62	«	215
JABOULAY	«	166
JUBILEE	«	167
KAISER FRANZ	«	143
KAISER KIRSCH	«	97
KASTANKA	«	140

KASTINKY	Σελίδα	140
KORDIA	«	168
KOSARA	«	170
KOSSARA	«	170
KUSTENDILSKA HRUSTJALKA	«	171
KYUSTENDILSKA HRUSTYALKA	«	171
LALA STAR	«	172
LAMBERT ΟΥΙΜΗ	«	174
LAPINS	«	175
LARIAN	«	177
LATE GARNET	«	150
LATE LAMBERT	«	174
LAUERMANN	«	97
LORY BLOOM	«	178
MARCELINE	«	92
MARCIANA	«	131
MARIANT	«	204
MARIM	«	150
MARMOTTE	«	93
MERTON BIGARREAU	«	180
MICHEL NOIRE	«	196
MONNEEMBEGI	«	181
MOREAU	«	95
N.Y. 1143	«	192
N.Y. T-27	«	193
NAPOLEON	«	97
NAPOLEON S-787	«	182
NEGRE DI BISTRITA	«	183
NERA DI PIEMONDE	«	184
NERO I DI VIGNOLA	«	132
NERO II clone 52 P3	«	185
NERO II clone 78 P2	«	187
NERO II DI VIGNOLA	«	133
NERO II e1 8	«	189
NEW STAR 26-3-7	«	190
NEW YORK 1143	«	192
NEW YORK T-27	«	193
NIMBA	«	194
NOBLE	«	195
NOIR DE MASHAD	«	196
NOIR DE MECHED	«	196
NOIRE DE MECHED	«	196
NORTHSTAR	«	197
OCTAVIA	«	198

OKTAVIA	Σελίδα	198
ΟΥΙΜΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ	“	152
ΟΥΙΜΗ ΛΑΜΒΕΡΤ	“	174
ΡΑ1ΥΝΙΒΟ	“	246
ΡΑ2ΥΝΙΒΟ	“	250
ΡΑ3ΥΝΙΒΟ	“	248
ΡΑ4ΥΝΙΒΟ	“	253
ΡΑ5ΥΝΙΒΟ	“	251
ΡΑ7ΥΝΙΒΟ	“	252
ΡΑΚΙΦΙΚ ΡΕΔ	“	212
ΡΑΝΑΡΟ 2	“	141
ΡΟ 7144-6	“	258
ΡΟΒΕΔΑ	“	199
ΡΕΚΟΚΕ ΒΕΡΝΑΡΔ	“	200
ΡΕΚΟΚΕ ΔΕ ΒΑΛΕ	“	161
ΡΕΚΟΚΕ ΔΕ ΚΛΙΕΣ	“	140
ΡΕΚΟΚΕ ΔΕΛΛΑ ΜΑΡΚΑ	“	202
ΡΕΚΟΚΕ ΔΥ ΛΥΚ	“	161
ΡΙΜΑΒΕΡΑ	“	203
ΡΙΜΕ ΓΙΑΝΤ	“	204
ΡΙΜΥΛΑΤ	“	206
ΡΙΜΥΛΑΤ ΦΕΡΠΡΙΜΕ	“	206
ΡΟΔΥΚΤΑ ΔΕΛΒΑΡΔ	“	99
ΡΙΡΩΙΜΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ	“	91
Ρ3 ΔΑΡΙΤΣΚΑ ΒΕΛΥΔΕ	“	208
ΡΑΙΝΙΕΡ	“	209
ΡΑΝΑ ΚΕΡΝΕ ΕΔΡΑ	“	211
ΡΕΔ ΡΑΚΙΦΙΚ	“	212
ΡΕΓΑΛ ΛΕΕ	“	221
ΡΕΓΙΝΑ	“	213
ΡΕΒΕΡΚΟΝ	“	100
ΡΙΤΑ	“	215
ΡΙΒΕΔΕΛ	“	138
ΡΙΒΕΡΣ ΕΑΡΛΥ	“	140
ΡΟΚΕΤ	“	217
ΡΟΣΙ ΔΙ ΒΙΣΤΡΙΤΑ	“	219
ΡΟΥΚΕ ΗΑΤΙΒΕ	“	161
ΡΟΥΑΛ ΑΝΝ	“	97
ΡΟΥΑΛ ΛΕΕ	“	221
ΡΟΥΑΛ ΛΥΝΝ	“	222
ΣΑΒΡΙΝΑ	“	223
ΣΑΜ	“	225
ΣΑΜΒΑ	“	226
ΣΑΤΙΝ	“	228

SCHMIDT	Σελίδα	230
SCHMIDT'S BIGARREAU	“	230
SCHNEIDERS SPATE KNORPEL	“	152
SENECA	“	231
SIYAH MASHAD	“	196
SKEENA	“	232
SMS-22	“	217
SMS 290	“	194
SMS 291	“	212
SOLYMARI GÖMBÖLYÜ	“	234
SOLYMARI GÜMBOLYN	“	234
SOUVENIR DES CHARMES	“	95
STACCATO	“	235
STARK GOLD BIGARREAU	“	237
STARK'S GOLD	“	237
STARK HARDY GIANT	“	101
STARK ROYAL PURPLE	“	174
STARKING HARDY GIANT	“	101
STARKRIMSON	“	238
STELLA	“	240
SUE	“	242
SUMELE	“	228
SUMGITA	“	116
SUMMER CHARM	“	235
SUMMIT	“	243
SUMN314CH	“	223
SUMNUE	“	125
SUMSTE	“	226
SUMTARE	“	255
SUNBURST	“	244
SV 11	“	178
SWEET ARYANA	“	246
SWEET GABRIEL	“	248
SWEET HEART	“	255
SWEET LORENZ	“	250
SWEET SARETTA	“	251
SWEET STEPHANY	“	252
SWEET VALINA	“	253
SWEETHEART	“	255
T 8-22-4	“	204
TAMARA	“	257
TECHLO	“	168
TECHLO II	“	168
TECHLOVICKA II	“	168

TIETON	Σελίδα	258
TIGRE	“	103
TOYPKIKA	“	260
ULSTER	“	262
V-1927	“	263
VALERA	“	264
VALERIJ CSKALOV	“	265
VALERIJ TSCHKALOV	“	265
VALERY CHKALOV	“	265
VAN	“	267
VEGA	“	269
VERDEL FERBOLUS	“	270
VICTOR	“	272
VITTORIA	“	273
VOGUE	“	274
WINDSOR	“	275
ZAICRIMSON	“	238
ZERO 900	“	276
ZIRAAT	“	276
ZIRAAT 0900	“	276

